TŘEBOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ

LEDEN 1975

1470 5+

'75

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ
MĚSTSKÝ NÁRODNÍ VÝBOR TIŠNOV

S blahopřáním našim čtenářům a všem občanům našeho města vstupujeme do nového občanského roku, který je závěrečným rokem této pětiletky; přináší proto i nám všem úkoly, jejichž splněním přispějeme k dosažení společného cíle současného pětiletého plánu, a budeme se podílet i na vytváření příznivých předpokladů pro další pětiletou budovatelskou etapu. Náš časopis je připraven přinášet zprávy a informace o budovatelských úspěších na všech úsecích společenského života v našem městě i o podílu, kterým k těmto úspěchům přispěli jednotliví občané; věříme, že tyto zprávy budou i početnější, splní-li se přání našemu časopisu, vyslovené již při zahájení minulého ročníku, že přispívatelé budou v dodávání zpráv pohotovější a důslednější.

Ani v radostné náladě plesové sezóny by naší pozornosti neměla uniknout dvě významná kulturně historická výročí: 21. 1. výročí (51.) úmrtí V. I. Lenina a 23. 1. výročí (26.) založení Rady vzájemné hospodářské pomoci (RVHP).

-lš-

MÍSTO KYTIČKY

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají významného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosť a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

4. 1. **Josef Oujezdský**, Polní 853
14. 1. **Marie Mannová**, Havlíčkova 317
27. 1. **Karel Leypold**, Ondřejova 1121

75 let se dožívají:

5. 1. **Ludmila Slámová**, Horova 947
8. 1. **Marie Perátová**, Palackého 1047
10. 1. **Josef Kocián**, Gottwaldova 281
22. 1. **Marie Žáková**, U Humpolky 1509
25. 1. **Milada Fleischerová**, RA 292

80. a vyšší narozeniny oslaví:

1. 1. **Emilie Danielová**, Komenského 1063. Dožívá se 84 roků.
1. 1. **Antonie Gleichová**, Jiráskova 494. Dožívá se 90 roků.
1. 1. **Marie Hortová**, Polní 639. Dožívá se 80 roků.
13. 1. **Marie Kosová**, Družstevní 553. Dožívá se 87 roků.
13. 1. **Božena Krejčí**, Alšova 670. Dožívá se 80 roků.
20. 1. **Marie Novotná**, Na mlékárně 795. Dožívá se 82 roků.
22. 1. **Františka Opltová**, Na mlékárně 255. Dožívá se 89 roků.
23. 1. **František Macháček**, Za mlýnem 634. Dožívá se 81 roků.
28. 1. **Františka Požárová, Kukýrna** 640. Dožívá se 82 roků.
29. 1. **František Dolíhal**, Cáhlovská 452. Dožívá se 86 roků.
30. 1. **Václav Mánek**, Na zahrádkách 402. Dožívá se 81 roků.

Na titulní straně - Foto J. Ptáček

TIŠNOVSKÁ PADESÁTKA

V rámci oslav Měsíce československo-sovětského přátelství uspořádal oddíl Čs. svazu turistiky TJ Baník Tišnov 2. listopadu t. r. již tradiční 4. ročník turistického pochodu „Tišnovská padesátka a pětadvacítka". Dík výborné propagaci se pochodu zúčastnilo nejen mnoho turistů ze vzdálenějších krajů, z Ostravska, Prahy, Slovenska atd., ale i takoví, kteří členy turistických oddílů nejsou. Proti loňskému ročníku, kdy byl počet účastníků 80, absolvovalo letos vyznačené trasy 340 lidí. Pětadvacítka vedla z Tišnova přes Štěpánovice, Kaly, Litavu do Skryjí, zpět krásným údolím přes Újezd, Dolní Loučky do Tišnova. Tuto kratší trasu absolvovala převážně mládež tišnovských škol. Padesátka, se startem od tišnovské sokolovny, vedla účastníky do Nedvědice, odtud pak přes Skorotice kouzelnou - již zasněženou lesní krajinou - do Černovic, dále přes Bedřichov, Kozárov, Lomnici a Šerkovice zpět do Tišnova. Zdatní turisté si zde znovu ověřili svoje síly, všem ostatním, ať už začínajícím nebo „svátečním" turistům dal tento pochod kromě nezapomenutelných estetických zážitků z překrásné podzimní krajiny a uspokojení nad dosažením cíle, také hluboké přesvědčení, že turistika je jedním z nejkrásnějších a nejzdravějších sportů, přístupných i široké veřejnosti. Zvlášť ujme-li se organizace kolektiv tak schopných a obětavých lidí, jak tomu bylo při této „Tišnovské padesátce".

M. Brichtová

Pionýrská skupina SSM při ZDŠ 1. - 5. r. v Tišnově II - Předklášteří připravila v rámci oslav 30. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou divadelní hru „POPELKA", kterou uvedla pod režií skup. vedoucí učitelky N. Nečové 27. XI. 1974 v tišnovské sokolovně.

D. Šikola

Ideologickou konferenci

uspořádal Městský výbor KSČ v Tišnově dne 11. listopadu 1974 v agitačním středisku. V úvodu vystoupil s. F. Roháček, předseda MV KSČ. Hlavní projev přednesl s. Dvořák z OV KSČ Brno-venkov. Konference se zúčastnili místopředsedové, lektoři a propagandisté všech organizací KSČ obvodu střediskového lektorátu Tišnov.

K četným diskusním příspěvkům zaujala stanovisko vedoucí lektorátu MV KSČ s. A. Koláčná, pracovnice OV KSČ Brno-venkov Závěr pronesla s. K. Štachová, předsedkyně ideologické komise při MV KSČ v Tišnově.

Úkolem této konference bylo zvýšení účinnosti stranického vzdělávání: tento náročný úkol předpokládá mj. organické spojování studia a propagandy marxismu-leninismu se současnými úkoly, které řeší strana ve všech oblastech společenského života, zvyšování obsahové i metodické úrovně propagandistů a lektorů i rozvoj aktivity posluchačů.

D. Šikola

ZV ROH nemocnice a polikliniky v Tišnově uspořádal pro své zaměstnance v sále SZK již druhý společenský večer. K vytvoření dobré nálady přispěl orchestr Dr. K. Seyferta i konferenciér a tvůrce pořadu K. Rašovský. Dobrá hudba, program, soutěže, ale též zábava na pěkné společenské úrovni, to vše patřilo ke kladům tohoto večera.

Škoda jen, že nejsou stejné úrovně všechny akce tohoto druhu, které jsou v sále SZK konány. Společenský večer nemocnice s poliklinikou byl pěkným příkladem toho, jak se dá dělat dobrá i vkusná zábava, které je zatím stále málo. PAV

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narození ve III. čtvrtletí 1974:

2. 7. Marie Jakubíková, Halasova 996
3. 7. Pavel Mátl, Halasova 998
4. 7. Daniel Trs, Hornická 1529
4. 7. Hana Veselá, Gottwaldova 321
8. 7. Jaroslav Vitula, Palackého 1216
10. 7. Michal Harák, Hornická 1528
11. 7. Jan Hála, Hanákova 384
12. 7. Šárka Pavlíková, Víska 1131
19. 7. Michaela Trávníčková, Jamborova 1536
27. 7. Taťjana Uldrijanová, Na rybníčku 509
1. 8. Dagmar Plachetková, Jamborova 925
2. 8. Martina Vrzalová, Jungmannova 81
3. 8. Věra Beránková, Halasova 996
5. 8. Jiří Kropáček, Jamborova 1537
9. 8. Petra Ploticová, Družstevní 549
12. 8. František Trnčák, Dvořákova 211
17. 8. Hynek Stojar, Drbalova 1518
17. 8. Radim Zahradník, Hornická 1529
22. 8. Růžena Grebská, Koráb 251
23. 8. Dana Cibulková, Šafránice 1283
26. 8. Kateřina Roháčková, Jiráskova 828
28. 8. Martin Škrobák, Jamborova 922
29. 8. Wladyslaw Dowgiewicz, Jamborova 927
30. 8. Martina Hudcová, Palackého 1217
30 8. Petr Šubert, Drbalova 1517
31. 8. Miroslav Veselý, Hlinky 1124
5. 9. Kateřina Hamingerová, Kvapilova 761
6. 9. Petra Rašovská, Fučíkova 1235
11. 9. Hana Fajtová, U Humpolky 1511
14. 9. Milena Bártová, Alšova 759
18. 9. Libor Pacek, Cihlářská 844
19. 9. Petr Koudelka, Hornická 1530
19. 9. Jiří Zapletal, Nádraží 374
20. 9. Michal Janků, Jamborova 928
20. 9. Hana Justová, Trávníky 1118
23. 9. Zdeňka Brychtová Cáhlovská 167

Narozeni v říjnu 1974:

1. 10. Jiřina Fridrichová, Halasova 995
2. 10. Anotnín Nahodil, Šafranice 1279
2. 10. Rostislav Darmopil, Mahenova 801
4. 10. Marcel Fabián, Halasova 997
4. 10. Simona Vodáková, U Lubě 382
7. 10. Vladimír Schopf, Husova 675
10. 10. Pavel Černý, Jamborova 1537
12. 10. Helena Duszaková, Cáhlovská 161
13. 10. Dušan Srba, Na rybníčku 635
17. 10. Milan Růžička, Trávníky 1011
23. 10. Jiří Doležal, Wágnerova 831
25. 10. Dana Jerošková, Na kukli 1296
25. 10. Markéta Hotárková, Ve dvoře 1180
28. 10. Martina Friedlová, Dvořákova 235
31. 10. Petr Tesárek, Černohorská 902

Děkuji všem složkám i přátelům za projevené blahopřání k 75. narozeninám.

František Ptáček

SRAZ JESKYŇÁŘŮ

Speleologická sekce domu kultury Královopolské strojírny v Brně každoročně pořádá sraz jeskyňářů. Letos jsme se rozhodli uskutečnit tento sraz v Tišnově. Od 13. do 15. září 1974 tábořilo pod Květincí 30 jeskyňářů z různých koutů ČSSR. Nechyběli zde jeskyňáři z Prahy, Ostravy, Jeseníků i dalších míst. Zúčastnil se i výborný horolezec Jiří Mazl, který má na svém kontě i významné objevy v nejhlubší propasti ČSSR Barazdaláši. Tentokrát sraz nebyl jen sportovní akcí, ale měl převážně pracovní charakter. Několik účastníků sestoupilo na dno Květnické propasti, jiní pokračovali v mapování spodních partií Královy jesykně. Další se zabývali otvírkovými pracemi jak v jeskyni, tak i na povrchu. Prováděl se také výcvik nových členů DK KSB. Naše poděkování patří nejen pracovníkům geologické katedry Karlovy university v Praze, kteří provedli strukturní měření a zanesou je do našich map, ale i MNV v Lomničce a vedoucímu polesí s. Vítkovičovi, kteří nám ochotně vyšli vstříc.

Pavel Vašík

PŘÍRODNÍ POMĚRY TIŠNOVSKA

VZNIK A VÝVOJ TIŠNOVSKA

V druhohorách (před 225 až 140 milióny let) převažoval v Tišnovské kotlině z velké části suchozemský vývoj nad mořskými záplavami. Jenom ve svrchní křídě (před 140 milióny let) vniklo moře i do prostoru Tišnovské kotliny, protože však moře zase ustoupilo, můžeme většinu křídy označit jako období suchzoemského vývoje.

Po celé starší třetihory (před 70 milióny let trval v Tišnovské kotlině suchozemský vývoj. Dnešní povrch vznikl tektonickými pohyby koncem starších třetihor. Velký význam pro uspořádání tvarů povrchu měla záplava mladotřetihorního moře (před 25 milióny let), které zastihlo již silně členitý povrch a pokrylo jej svými usazeninami. U Lažánek se usadily jíly a pokryly ložisko kaolínu. Mořská záplava, která tehdy zasáhla celou Tišnovskou kotlinu, sahala od Moravského Krumlova až k Lanškrounu. Za ustupujícím mořem se šířila vnitřní nížina, na níž vznikly prodloužené říční toky. Ty uložily na okrajích Tišnovské kotliny delty (křížové zvrstvené štěrky severně od Závist.).

V mladších třetihorách (před 25 milióny let) docházelo i ke změnám podnebí, které bylo nejdříve v krátkém období značně suché a později se již blížilo dnešnímu mírnému vlhkému podnebí.

Ve čtvrtohorách (začaly před miliónem let) působil vliv silných podnebných změn - střídání chladných a teplých období. Ve starších čtvrtohorách ve vlhčích úsecích chladných období narušoval mráz v oblasti skalních výchozů pevné horniny. Dobře patrné je toto mrazové rozpukání na devonských kvarcitech na Velké skále (kóta 452 m) na Květnici. Zařezávání řek bylo v chladných obdobích přerušeno hromaděním štěrku a písku, kdy vznikaly rozsáhlé říční terasy nad Svratkou (u Zamlýna, u Březiny apod.). Štěrkové kužely Svratky vytvořily splynutím rozsáhlé štěrkové plošiny. Značně velká jsou štěrkopísková souvrství údolní nivy Svratky. Činnost větru se projevovala zvedáním, přenášením a usazováním materiálu. Tak se tvořila spraš, kterou vítr v době sucha zvedal, odnášel a ukládal na chráněná místa (jižní svah Klucaniny - cihelna).

V mladších čtvrtohorách, v nichž žijeme i my, veškeré pochody ve srovnání se staršími čtvrtohorami značně zeslábly. V údolní nivě Svratky dochází ke hromadění povodňových usazenin. V současné době se jako geomorfologický činitel výrazně uplatňuje člověk (těžba vápence na Čebínce apod.).

L. Malec

Malé kapitoly z historie tišnovska

J. M. Weimann:

JOSEF UHER A TIŠNOVSKÁ MĚŠŤANKA

S tišnovskou měšťankou, jež byla po několikaletém boji otevřena 1. září 1884, je v jejích začátcích spojeno i mládí spisovatele Tišnovska Josefa Uhra, rodáka z Boráče-Podolí.

Obecnou školu navštěvoval Josef Uher v Boráči od škol. roku 1886 - 87 (školu tehdy řídil řid. učitel Glätzer) do škol. roku 1892 - 93, kdy rodiče dali nadaného chlapce na radu dlouholetého říd. učitele Josefa Soukala, pozdějšího Uhrova životopisce, na tišnovskou měšťanku, jež tehdy začínala desátý rok svého působení.

Z boračské školy odnášel si od učitele Fr. Jeřábka a řídícího J. Soukala Uher do Tišnova vysvědčení jen se třemi dvojkami (z náboženství, z kreslení a úpravy), jinak měl včetně mravů samé jedničky. Ve škol. roce 1893 až 94 nastoupil Uher do třídy 1.a (jak vzpomíná J. Hájek, byla pobočka v 1. třídě zřízena v roce 1889). Ředitelem školy byl (uvádím podle třídního katalogu) Max Ševčík, třídním učitelem Uhrovým po celé tři roky, tj. do škol. roku 1895 - 96, Josef Vacek, jenž Uhra neměl příliš v lásce, jak vysvítá z poznámek v třídní knize ve 2. a 3. třídě.

V 1. třídě převládají u J. Uhra na vysvědčení ještě jedničky, i když z krasopisu měl z počátku dokonce pětku. V onom prvním roce na tišnovské měšťance Uher zameškal nejvíce hodin, celkem 96, a to zejména ve 2. čtvrtletí v zimním období. Nesmíme ovšem zapomenout, že po celé tři roky Uher většinou chodíval z Podolí i domů zpět pěšky, jak dosvědčují i některé jeho povídky, např.: „Pětka" z jeho „Dětství". Snad proto, že býval nemocen (a musel i doma pomáhat), našli mu rodiče byt u krejčího Vizala (viz povídku „Sestřenka", v níž se čtrnáctiletý Staniš, tj. Uher, po delší nemoci vrací do dvě hodiny vzdáleného okresního města k dámskému krejčímu, „kterýž bydlel v domě židáčka Davida Pollaka na náměstí P. Marie naproti masným krámům v prvém poschodí"). První školní rok v Tišnově ukončil Uher (byl mezi 44 žáky 39. - na konci škol. roku bylo však ve třídě jen 34 žáků) podle dnešní klasifikace s vyznamenáním, tj. z 16 známek s 5 dvojkami.

Ve druhé třídě, kde ve škol. roce 1894 - 95 nebyla ještě paralelka, bylo už 52 žáků a Uher byl 45. I zde si udržel pěkné vysvědčení (na konci ze 16 známek 6 dvojek), při čemž z vyuč. jazyka a z úloh měl vesměs jedničku. Zajímavé ovšem je, že přes různé poznámky), „utíkal ze školy", „neposlouchá", „nesmírně nepořádný") dal mu učitel Vacek nakonec přece jen i z mravů a z pilnosti jedničku. A už tehdy ve 2. třídě (kdy na konci z 52 žáků zůstalo 43) je u Uhrova jména v katalogu připsána rukou učitele Vacka poznámka: Do učit. ústavu.

Sledujeme-li počet žáků v tehdejších třídách tišnovské měšťanky, uvědomujeme si, že na tehdejší dobu pro Tišnov byl to jistě na třídu počet dosti veliký, ale že také učitelé byli jistě přísní, protože - jak vysvítá z poznámek, hodně žáků propadalo a mnozí, jistě ti starší, odcházeli dříve ze školy. Josef Uher do třetí třídy postoupil, avšak zde to již bylo daleko horší. Zhoršil se prospěch i chování a také docházka proti 2. třídě, kdy Uher vynechal jen 13 hodin, se značně zhoršila na 58 hodin. Nejhorší to bylo ke konci škol. roku, kdy ve třídě z 33 žáků zůstalo 27. Tuto třetí třídu ukončuje Josef Uher jen s 5 jedničkami - český jazyk, náboženství a zpěv, a dále to byly přírodopis a přírodozpyt, a což opět udivuje vzhledem k závažným poznámkám učitele Vacka, i z mravů. Některé dvojky ovšem byly

opraveny z trojek (v kreslení ze čtyřky), trojku však měl z němčiny. Z pilnosti dostal Uher ve 3. třídě dvojku, vždyť podle poznámek byl nepozorný, šeptal a - jak říká např. zápis z 11. prosince 1895 - „dnes ještě nemá 2. měřičskou úlohu za říjen". Podobná poznámka o nesplnění měřičské úlohy je i z pozdější doby. Snad se tehdy Uher cítil již školou příliš svázán, jak by tomu nasvědčovala opět povídka „Sestřenka", kde píše: „... Jest čtvrtek. Staniš nejde do školy, do té hloupé měšťanské školy, která pořád jej činí malinkým a v níž všichni mu tykají... Dovedl by kromě početních a mluvnických úkolů ještě jiné věci, kdyby nestrašily všelijaké hloupé disciplinární řády a pravidla. Ale jednou všecky ty odporné věci budou mít konec, až Staniš odstěhuje se do Brna na vyšší učení..."

Možná, že již tehdy měl Uher v myšlenkách nějaké verše, když učitel Vacek v třídní knize 4. května 1896 poznamenal: Při vyučování nepozorný, ani neví, o čem se mluví.

Nejzávažnější ovšem je u Josefa Uhra ve 3. třídě poznámka zapsaná červeným inkoustem. Poznámka je významná zejména tím, že učitel Vacek v ní postihl některé charakterové znaky Josefa Uhra (prudkost, vzpurnost), jak se i později u Uhra učitele a spisovatele projevily, např. v povídce „Hadřík" závěrem, kdy vyjadřuje nesouhlas s učitelským ústavem. Poznámka zní: Jest nejnepořádnější z celé třídy; ohová se už jen pasivně; je mu jedno, odevzdá-li práci nebo ne, a co na něm nevynutím, to přinese až ale o 5 neděl později. Ten se naprosto do učitelského ústavu nehodí. J. V. A přece se učitel Vacek mýlil. Josef Uher se na učitelský ústav do Brna dostal (možná, že zásluhou řid. učitele J. Stoukala a ředitele M. Ševčíka). Ovšem i v onom krátkém učitelském údobí se mnohdy projevila Uhrova prudkost a vznětlivost, tak typické pro Uhrův rod, jak to dosvědčují i dvě postavy z jeho povídek, v nichž zachytil svého otce Jana Uhra, pův. tkalce, později dělníka na stavbě Tišnovky. Je to jednak „strýc Bernat" z povídky „Stav" (Dětství), jednak „Antonín Perna" z „Bratránků". Začteme-li se pozorně do povídek z „Dětství", poznáme, že Uher byl přece jen dobrým učitelem, že dovedl cítit s dětmi, jež měly dětství těžké, jaké měl kdysi sám.

Tři roky na tišnovské měšťance - daly Uhrovi přece dobrý základ i pro žel tak krátký život. A přece jej dovedl prožít a splatit ve svém díle dluh svému kraji, kam se rád vracel a o němž v črtě „Domov"(v cyklu básní v próze „Má cesta") jako by předjímal Františka Halase, napsal:

... Hle, naše zahrady, náš dvůr, střecha! Ó vlasti skřivánků! A vy tvrdé zdi s opadávající omítkou! Zde jistě zvoní zvon radosti! Zde sláva a mateřídouška, to jsou dvě rovná slova.

Můj malý, než přece velký domove!

Tišnovské náměstí na přelomu století.

Akce ROKU ČESKÉ HUDBY ukončil SZK ROH v Tišnově 23. listopadu v sokolovně koncertem Brněnského dětského sboru, vyznamenaného Za vynikající práci. Brněnský dětský pěvecký sbor pod vedením prof. Dr. Fr. Lýska pokračuje v tradici založené již v r. 1923 ve Staré Bělé, dále rozvíjené v letech 1928 - 29 v Ostravě a zejména proslulými Jistebnickými zpěváčky 1929 - 38. A 1. 12. 1945 pak založil prof. Lýsek v osvobozené vlasti Brněnský dětský sbor. Provozuje skladby světových mistrů od moderních přes klasické až po Palestrinu v jedenácti jazycích. Je vítězem mnoha mezinárodních soutěží a svými lidovými písněmi v úpravě samého sbormistra rozehřál i srdce chladných Angličanů. Tišnovský koncert, který možno hodnotit jako vynikající, byl jeho devítistým padesátým čtvrtým dílem. Škoda, že nebyl více navštíven.

D. Šikola

KNIŽNÍ NOVINKY

KIPLING R: Od moře k moři

Cestopisy z Indie, Japonska, Kanady, Egypta v letech 1887 až 1913.

LANGLEYOVÁ A. L.: Lev je v ulicích

Vzestup a pád guvernéna Hanka Martina.

SERAFIMOVIČ A.: Myší království

Šest novel známého sovětského autora.

ŠMAHELOVÁ H.: Dědicové snů

Osudy knihkupecké rodiny.

WALTARI M.: Jeho království

Jedenáct listů Marka Manilia Mezentiana z jara r. XXX. po Kr.

ZE SVAZARMU. Na činnost a výsledky střeleckého kroužku Svazarmu jsme se zeptali jeho vedoucího Vítězslava Koudelky, který nám řekl:

Jsem celkem spokojen. Dosáhli jsme dosud hodně a doufám, že v příštím roce uděláme pro střelectví v Tišnově ještě víc. Nástup uplynulého roku byl slibný. Na okresním přeboru ve vzduchovce jsme obsadili 1.,3. a 5. místo, okresním přeborníkem se stal Václav Němec. Naše dvě družstva v 2. střelecké lize obsadila 2. a 7. místo (z osmnácti družstev), takže 2. družstvo si vybojovalo postup do 1. střelecké ligy. Teprve první rok střílíme okresní střeleckou ligu - pistoli a nejsme poslední; zatím máme jen jednoho dobrého střelce, Igora Tejkala, k vytvoření družstva bychom však potřebovali ještě jednoho takového.

Celkem jsme se zúčastnili 19 závodů, veřejných závodů a akcí pro jiné společenské organizace. Mimo to jsme odpracovali 670 brigádnických hodin na střelnici a při sběru železného šrotu. Za vydělané peníze i z vlastních prostředků jsme nakoupili náboje, pistoli MARGOLIN, malorážku MC 12, 2 pistole DRULOV 70 a jiný materiál v hodnotě 7000 Kčs. Velmi nám byly nápomocny Závody S. K. Neumanna, s nimiž jednáme o patronátní smlouvu, a také MěstNV v Tišnově. Všem, kdo nám pomohli a pomáhají, bych chtěl co nejsrdečněji poděkovat .

Z OSLAV 57. VÝROČÍ VŘSR V TIŠNOVĚ

V předvečer 57. výročí VŘSR byly v Tišnově a Tišnově-Předklášteří tradiční lampiónové průvody s kladením věnců. 7. listopadu se pak konala v sokolovně oslava tohoto významného svátku všech pokrokových lidí se slavnostním projevem Dr. Hladíka, člena VAAZ. Členové Karasova divadla připravili v režii L. Kosteleckého na počest VŘSR Arbuzovovu hru „Irkutská historie". Občané Tišnova - hlavně mládež - svou účastí manifestovali za nerozborné přátelství našeho a sovětského lidu.

D. Šikola

ÚSPĚŠNÁ INSCENACE

Znovu po dvanácti letech se na jevišti tišnovské sokolovny odehrával děj Arbuzovovy Irkutské historie. Poprvé to bylo v nastudování činoherního kroužku při Sdruženém klubu pracujících v Zastávce v květnu 1962 u příležitosti 2. okresního divadelního festivalu LUT, podruhé ji uvedl soubor Karasova divadla SZK ROH Tišnov loni v listopadu. Soubor Karasova divadla je v Tišnově již dlouhá léta zapsán jako kolektiv, který se o dobrou úroveň tišnovské kultury zasluhuje již několik desetiletí..

Režisér L. Kostelecký dal tentokrát příležitost mladým. A že to bylo dobré rozhodnutí, svědčí celkové provedení hry. Talent spolu se zápalem a zaujetím herců zařadil nastudování Irkutské historie k úspěšným premiérám tišnovských ochotníků. Hlavní hrdinku dramatu obyčejnou a z počátku trochu lehkomyslnou Valju a přeměnu jejího charakteru úspěšně ztělesnila Z. Benešová, která se tím zařadila mezi největší naděje souboru. R. Kuchař v roli Sergeje nebyl sice tak přesvědčivý jako zkušený P. Máca v úloze Viktora, ale přesto je třeba jeho výkon hodnotit kladně. Ze starších členů KD svou roli nejúspěšněji zvládl J. Sobotka, diváci byli též spokojeni s dobrými výkony M. Ondráčka a V. Kostelecké v úlohách Serďuka a Larisy. Z herců drobnějších rolí se líbil J. Cabálek, ale i ostatním členům KD a souboru Besének patří poděkování diváků za pěkný zážitek.

Dobrá se ukazála myšlenka spojit premiéru se slavnostním shromážděním k výročí VŘSR. Jistě je pro herce radostnější hrát před zaplněným sálem, a to v Tišnově, jak už je dávno známo, často nebývá. Není to však vina souboru, ale především to svědčí o ne dost vyspělé kulturní úrovni širší tišnovské veřejnosti. (i)

SPORT PRAVÝCH MUŽŮ

(Dokončení z minulého čísla)

SOUPEŘI

NEJtradičnějším soupeřem bylo družstvo Nedvědice, s nímž sehráli tišnovští hokejisté více než 30 zápasů.

NEJslavnějším soupeřem byl mistr ČSR RH Brno. V zápase, který se hrál 18. 1. 1960 v Tišnově, vyhráli hosté 23 : 1, branku domácích vstřelil Knecht. Kromě toho hrálo v Tišnově dalších 5 ligových celků: v r. 1943 SK Podolí (1 : 5) a SK Líbeň (1 : 5), v r. 1946 ŠK Bratislava (1 : 16), v r. 1947 AC Sparta (6 : 15) a v r. 1959 Brno ZJŠ (5 : 14).

NEJsenzačnějšího vítězství dosáhl Tišnov v r. 1942, když porazil brankou Kosíka 1 : 0 hanáckého mistra SK Prostějov. Tento celek patřil k nejlepším na Moravě a v sezóně 1945/46 hrál i první ligu! V jeho řadách nastoupil i v Tišnově mnohonásobný reprezentant Lolek Cetkovský.

NEJatraktivnější střetnutí bylo sehráno v r. 1967 u příležitosti oslav 25 let tišnovského hokeje. Za velké oblevy proti sobě nastoupily „staré gardy" Tišnova a Nedvědice. Zápas řídili ligoví rozhodci Bartík a Trnka a vítězství se přiklonilo na stranu Tišnova v poměru 2 : 1.

NEJvyššího vítězství dosáhli hráči Tišnova v r. 1943, kdy porazili Moravii Brno 18 : 0. V roce 1957 rozdrtili Poštornou rovněž o 18 branek, poměrem 21 : 3.

NEJvětší brankovou úrodu viděli diváci v r. 1947 v zápase s SK Malomeřice. Tišnov prohrál 12 : 15 (2 : 5, 2 : 5, 8 : 5). -vt-

KDO BUDE PRVNÍM VÍTĚZEM?

Závěr roku je vždy důvodem k hodnocení a bilancování.

Výbor TJ Baník Tišnov se v letošním roce rozhodl vyhlásit ve spolupráci s Tišnovským kulturním zpravodajem anketu o nejlepšího sportovce TJ v roce 1974. Nejde o anketu čtenářskou; sestavení pořadí bylo svěřeno odborníkům, kteří určili pořadí formou hlasování. V době, kdy vyjde toto číslo, budou již známy výsledky ankety, prozatím Vás však seznamujeme jen s těmi, kteří byli jednotlivými oddíly do ankety navrženi.

Celek **házené** sice v průběhu roku opustil divizní soutěž, to však neznamená, že by družstvo postrádalo dobré hráče. MILOŠ NOVOTNÝ je stálou oporou a vzhledem ke svému mládí i velkou nadějí do budoucna. Upozornil na sebe především na zimním turnaji v Brně, kde se stal nejlepším střelcem před několika hráči ligových mužstev. Kapitán týmu ZDENĚK JÍLEK patří k těm nejzkušenějším, kteří dokáží tým podržet i ve slabších chvílích.

Dva kandidáty navrhl i oddíl **košíkové.** První z nich - VLASTIMIL HAVLÍK - je sice dnes již oporou ligového dorostu brněnské Zbrojovky, avšak první polovinu roku odehrál ještě v barvách Baníku a může se proto ucházet o trofej vítěze (zřejmě poprvé a naposled). Čtenářům jsme tohoto sportovce již představili, zbývá jen dodat, že si své místo v reprezentačním celku juniorů ČSSR přesvědčivě udržel a absolvoval s ním i třítýdenní letní zájezd na Kubu. JAN TEJKAL hraje dva roky v týmu dospělých, podává zde stabilní výkony. Své místo v anketě si zaslouží i díky příkladným morálním vlastnostem.

Odbíjenkáři jmenovali mezi nejlepší VLADIMÍRA PÁČE. Vrátil se letos do družstva po několikaleté odmlce a jako hrající trenér v něm uplatňuje své zkušenosti získané před časem ve 2. lize. PAVEL HALOUZKA nepatří věkem zdaleka k veteránům, ale „služebně" má přece jen nějaký rok v družstvu již za sebou. Pamatuje slavnou druholigovou éru, odpovědným přístupem k zápasům i tréninkům je vzorem pro mladší spoluhráče.

ZDENĚK VISINGR je dlouholetou oporou družstva **stolních tenistů.** V krajském přeboru družstev zvítězil v 80 % všech zápasů, řadí se k nejlepším hráčům okresu a velmi aktivní je i v prospěšné mimosportovní činnosti.

Tenisté mají v Tišnově již několik let mezi mládeží své dobré reprezentanty. HANA VAŠČÁKOVÁ, jediná ženská - nebo spíše dívčí - kandidátka na přední umístění, je v letošním roce nejlepší mladší žákyní Jihomoravského kraje, úspěchy slavila i na celostátních turnajích: v Hodoníně byla druhá a v Praze třetí. V žebříčku ČSSR je na 12. místě. VÁCLAV SEYFERT obsadil třetí místo na přeboru Jihomoravského kraje v Prostějově, stejné umístění vybojoval i v celostátním turnaji Zbrojovky Brno. Zúčastnil se pardubické juniorky a v návrhu žebříčku ČSSR je na 28. - 35. místě.

Svého zástupce mezi nejlepšími mají i **turisté.** JIŘÍ ONDRA se s úspěchem zúčastňuje nejen místních, ale i celostátních akcí. Mimo rámec ankety se sluší připomenout, že právě on je autorem vkusných titulků i nové úpravy úvodní stránky našeho zpravodaje.

Jména zástupců oddílu **kopané** nebyla v době uzávěrky ještě známá.

V příštím čísle Vás seznámíme s výsledky ankety, s nejlepšími aktéry se pak budeme moci setkat při únorovém sportovním plese, kde bude provedeno oficiální vyhlášení. Věříme, že se tato anketa, která se letos koná poprvé, stane v průběhu let tradicí a že ke jménu letošního vítěze přibude ještě řada dalších.

(vt)

SPORT V LEDNU

Stolní tenis

19. 1. Baník Tišnov - Ivančice
26. 1. Baník Tišnov - Popůvky

Půjčovní doba v MěLK v Tišnově

dospělí: po 8 - 12, út 13 - 18 hodin
st 8 - 12, pá 13 - 18 hodin
děti: po 13 - 18, st 13 - 17 hodin
pobočka Tišnov II.
st 14.30 - 16.30 hod.

PODHORÁCKÉ MUZEUM

Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie:

90. výročí založení české měšťanské školy

Otevřeno: ú - pá 8 - 16 hodin
so 8 - 12 hodin, ne 8 - 14 hodin.

GALERIE JOSEFA JAMBORA

Brněnská ul. č. 475

Stálá výstava obrazů zasloužilého umělce J. Jambora

z jeho odkazu městu Tišnovu.

Otevřeno: st 14 - 17 hod.,
ne 9 - 12 hod.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE

ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NÁDRAŽÍ

ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU

dobrá kuchyně, svatební hostiny.

LEDEN 1975 V SZK ROH TIŠNOV

VELKÝ DĚTSKÝ KARNEVAL

s programem dětí LŠU a soutěží o nejlepší 3 masky

so 4. 1. sál sokolovny 15 hod.

so 11. 1. tělocvična ZDŠ Předklášteří - 15 hod.

ne 12. 1. sál SZK ROH - 15 hod.
loutková pohádka
ČERVENÝ KVÍTEK

pá 17. 1. sál SZK ROH - 19 hod.
VEČER SLAVNÝCH SONETŮ
v provedení souboru KD

so 18. 1. sál SZK ROH - 20 hod.
PLES RODIČŮ A PŘÁTEL ZDŠ
Smíškova ulice

ne 26. 1. sál SZK ROH - 15 hod.
loutková pohádka
STATEČNÝ HONZA

Zájezdy dětí na plavání do Boskovic
sobota 11. 1 - odjezd v 11 hod.
sobota 25. 1 - odjezd v 11 hod.
od Humpolky, Tišnov.

PLESY V LEDNU

11. 1. Společenský ples KSČ
sál sokolovny
11. 1. Společenský ples ČSL
sál SZK ROH
18. 1. Tradiční karneval Modety
sál sokolovny
18. 1. Ples SRPŠ na Smíškově ul.
sál SZK ROH
25. 1. Ples Národní fronty
sál sokolovny

Autorem nového záhlaví TKZ a všech nových hlaviček rubrik je Jiří Ondra.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává kult. a škol. komise MěstNV v Tišnově. Adresa: TKZ, MěstNV, 666 19 Tišnov. Vedoucí redakčního kolektivu dr. Ladislav Štejgerle, grafická úprava Miroslav Pavlík. Cena 1 Kčs
Tisk 58 Dolní Kounice - 2532 - 456.12/74-Lá 234

1. st, 2 čt - 17.30 a ve 20 hodin
NOC NA KARLŠTEJNĚ „S"
Český filmový muzikál. V hlavních rolích J. Brejchová, V. Brodský, W. Matuška, M. Kopecký, K. Höger. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

4. so, 5. ne - 17.30 a ve 20 hodin
6. po - 17.30 hodin
CRONWELL (širokoúhlý)
Anglický barevný historický film. Portrét muže, který porazil krále. Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

7. út - 17.30 a ve 20 hodin
BOJ PROTI STÍNŮM „S"
Barevný rumunský film. Další dobrodružství komisaře Romana. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

9. čt - 17.30 a ve 20 hodin
MUŽ V CIVILU (širokoúhlý) „S"
Sovětský barevný širokoúhlý film. Velká špionážní aféra z předválečného Německa. Česky mluveno. Vstupné 5, 6, 7 Kčs.

11. so, 12. ne - 17.30 a ve 20 hod.,
13. po - 17.30 hod.
● **ŽIVOTNÍ ŠANCE**
Francouzský barevný film o jednom manželském páru a dvou pašeráckých bandách. Česky mluveno. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

14. út - 17.30 a ve 20 hod.
OHNIVÉ KŘIŽOVATKY „S"
Slovenský barevný film. Příběh o touze mladých lidí tvořit štěstí nejen pro sebe, ale i pro druhé. Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

16. čt - 17.30 a ve 20 hod.
MODERNÍ DOBA
Další ze slavných filmů Charlese Chaplina. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

18. so, 19. ne - 17.30 a ve 20 hod.
ROBINSONKA „S"
Český barevný film. Adaptace stejnojmenného románu národní umělkyně Marie Majerové. Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

20. po - 17.30 hod., 21. út - 17.30 a ve 20 hod.
SANNIKOVOVA ZEMĚ „S"
(širokoúhlý)
Sovětský barevný film. Fantastické dobrodružství expedice za neznámými obyvateli. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

23. čt - 17.30 a ve 20 hod.
KDYŽ LEGENDY UMÍRAJÍ
Příběh indiánského chlapce, který hledal volnost a svobodu. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

25. so, 26. ne - 17.30 a ve 20 hod.,
27. po - 17.30 hod.
AFRICKÝ SLON (širokoúhlý)
Americký barevný film. Filmové safari. Česky mluveno. Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

28. út - 17.30 a ve 20 hod.
● **PO STOPÁCH TAJEMSTVÍ**
Polský barevný film. Pozdní poznání nejbližšího člověka. Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

30. čt - 17.30 a ve 20 hod.
TENKRÁT U TICHÉHO OCEÁNU (širokoúhlý) „S"
Sovětský barevný film. Bouřlivé události dvacátých let na Dálném východě. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

Dětská představení:

5. ne - 9.30 hod.
TVÁŘÍ V TVÁŘ ŠELMÁM
Polský barevný film. Česky mluveno.

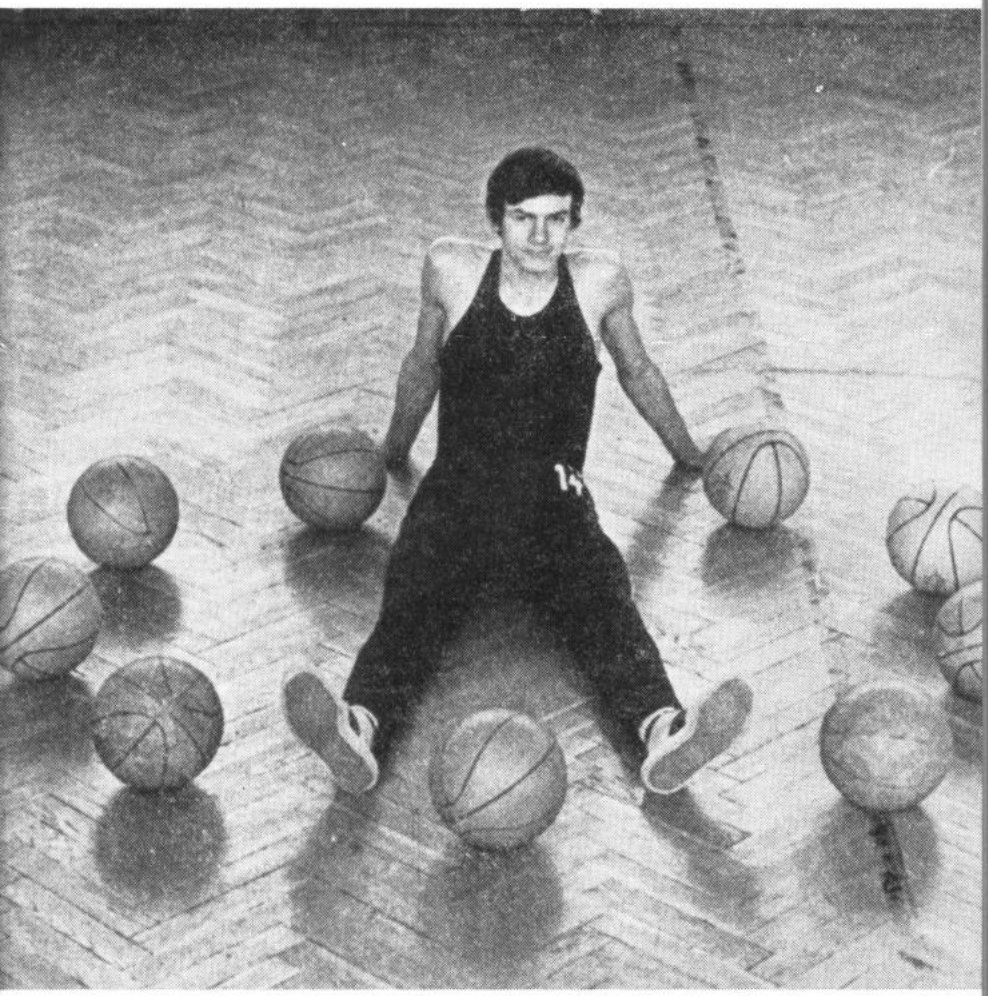
12. ne - 9.30 hod.
JAK KAŠPÁREK VYZRÁL NAD ČERTY
Barevný film NDR. Česky mluveno.

19. ne - 9.30 hod.
PŘÁTELÉ Z DŽUNGLE
Sovětský barevný film. Česky mluveno.

26. ne - 9.30 hod.
POVĚST O STŘÍBRNÉ JEDLI,
Český barevný film.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ

ÚNOR 1975

VLASTIMIL HAVLÍK

NEJLEPŠÍ SPORTOVEC BANÍKU TIŠNOV V R. 1974

Letošní oslavy únorového vítězství pracujícího lidu v roce 1948, které udávají tón veškerému kulturnímu a společenskému dění v tomto měsíci, jsou prvním vyvrcholením kulturních akcí zaměřených na 30. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou a v jeho světle nabývají zvláštního významu. Do vědomí našich občanů stále jasněji proniká poznání, že bez osvobození naší vlasti Sovětskou armádou by nebylo u nás došlo ani k Vítěznému únoru a k možnosti nastoupit cestu budování socialistické společnosti. Není proto divu, že všechny společenské organizace a školy v našem městě se připravují k důstojným oslavám této v naší historii prvořadé události, s programy těchto oslav jsou občané seznamováni obvyklými formami místními sdělovacími prostředky. V letošním roce 30. výročí našeho osvobození nabývá zvláštního významu i Den Sovětské armády (připadá na 23. 2.), jehož připomínka a oslava by rovněž neměla uniknout pozornosti naší veřejnosti.

-lš-

MÍSTO KYTIČKY

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají význačného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosť a osobní pohodu.

70 roků se dožívají:

5. 2. **Jan Bláha,** Cáhlovská 180
9. 2. **Emilie Slaninová,** Komenského 1055
12. 2. **Josef Srb,** Halasova 996
22. 2. **František Fárnik,** Jungmannova 293
22. 2. **Františka Mikšíková,** Na mlékárně 795

75 roků se dožívají:

2. 2. **Marie Žemličková,** nám. Komenského 124
9. 2. **Josef Dvořák,** Hanákova 424
11. 2. **Julie Dozbalová,** Na hrádku 667
15. 2. **Josef Kratochvil,** Za Krétou 218
25. 2. **Eleonora Rotkovská,** Jiráskova 491
25. 2. **Františka Školná,** Jamborova 924
28. 2. **Františka Šimpachová,** Víska 1148

80. a vyšší narozeniny oslaví:

2. 2. **František Snajdr,** Na Stráňově 1094 se dožívá 81 roků.
2. 2. **Marie Ondráčková,** Družstevní 520 se dožívá 91 roků.
2. 2. **Marie Makovská,** Radniční 682 se dožívá 80 roků.
2. 2. **Julie Opltová,** Radniční 12 se dožívá 80 roků.
4. 2. **Anděla Moravcová,** Na loukách 393 se dožívá 81 roků.
13. 2. **Marie Smolková,** Chaloupky 1121 se dožívá 86 roků.
18. 2. **Augustin Habala,** Družstevní 672 se dožívá 91 roků.
18. 2. **Jan Kopřiva,** Ve dvoře 1184 se dožívá 84 roků.
19. 2. **Antonie Muchová,** Palackého 1049 se dožívá 85 roků.
20. 2. **Klotilda Trmačová,** Dobrovského 756 se dožívá 82 roků.
23. 2. **Josef Zoufalý,** Mánesova 706 se dožívá 82 roků.

NAŠE ANKETA

Na sklonku 5. ročníku našeho zpravodaje jsme položili představitelům veřejného života v našem městě i čtenářům z míst vzdálenějších otázku: **Jak se vám líbí náš zpravodaj a co o něm soudíte?**

Dnes zveřejňujme první anketní odpovědi a s ostatními vás budeme postupně seznamovat.

Zdena Dobřická, ředitelka gymnázia v Tišnově:

O TKZ soudím, že v podstatě slouží dobře svému účelu a vhodným způ-

Titulní strana: J. Ondroušek a V. Seyfert

sobem informuje občany města o nejrůznějších událostech, výročích apod. Domnívám se, že by mohl být rozšířen okruh dopisovatelů (např. i z našeho gymnázia), aby náměty byly ještě pestřejší a z nejrůznějších míst.

JUDr. Karel Seyfert, místopředseda TJ Banik Tišnov:

Odpověď zaměřím samozřejmě z hlediska naší činnosti, tj. tělovýchovy a sportu. Dříve jsme v TKZ mnohé postrádali. V poslední době se však situace podstatně zlepšila, když zpravodaj získal trvalého dopisovatele o sportovní tématice. Publikace dosažených sportovních úspěchů i nemalých problémů nám usnadňuje naši náročnou práci. Pravidelné uveřejňování sportovních programů i našich kulturních programů v sokolovně je nutné a jsme rádi, že nám takto zpravodaj pomáhá. Zejména musíme poděkovat za plné pochopení při informacích o pracích na fasádě tišnovské sokolovny.

„TIŠNOV A TIŠNOVÁCI" PODRUHÉ

Fotokroužek SZK ROH v Tišnově uspořádal během vánoc 2. ročník soutěžní výstavy „Tišnov a Tišnováci". Jedenáct autorů na ní představilo tišnovským občanům své nejzdařilejší práce. V kategorii fotografií s tišnovskými motivy byla oceněna nejvýše série Josefa Bučka „Přijela pouť"; v kategorii snímků s volným námětem získal hlavní cenu Milan Loskot za svou pohotovou „Reportáž za jízdy". Velmi přitažlivé fotografie vystavoval člen našeho redakčního kolektivu Josef Ptáček, jehož originální záběry z přírody (Stromy, Civilizace a další) patřily bezesporu k tomu nejhodnotnějšímu, co mohli návštěvníci výstavy shlédnout.

Doufejme, že se nám podaří nejlepší snímky reprodukovat i v našem měsíčníku, abychom alespoň částečně přiblížili zajímavou a úspěšnou činnost tišnovských fotoamatérů i těm, kteří se výstavy nezúčastnili.

-vt-

VÍTĚZNÝ ÚNOR 1948

Pohnuté únorové dny roku 1948 vyvolávají zvláště v letošním roce třicátého výročí osvobození naší vlasti od jha nacismu živé vzpomínky. Ani příroda v oněch dnech před 27 lety neukazovala svou vlídnější tvář, což cítili všichni, kdo jsme tyto dny prožívali v Praze. Vzrušení bylo patrné v chování všech lidí spěchajících do práce i z práce, vzrušení vyvolané předtuchou událostí významných pro všechny pracující a pro celý národ, ale nikde nebylo ani stopy po nějaké nekázni nebo po nějakém ohrožení bezpečnosti, před kterými se snažili „varovat" četní agenti domácí i zahraniční reakce a zmást tak aspoň nedostatečně informované a neuvědomělé, i když jinak poctivé lidi. Tím zřetelnější byly projevy uvolnění z napětí a nadšené projevy souhlasu s rozhodnutími, které na masovém shromáždění na Staroměstském náměstí pracujícím sděloval soudruh Klement Gottwald. Pro všechny účastníky těchto událostí jsou to dodnes nezapomenutelné dojmy.

-lš-

Zimní motiv z Tišnova. V. Borek

TO BYLA SLÁVA!

Čtvrtek 12. prosince 1974 bude zapsán v kronice našeho města – v ten den se paní Eva Růžičková, jako první občan v historii Tišnova, dožila sta roků. (V tišnovských matrikách dosud takové jubileum není zapsáno.)

Oslava, kterou uspořádal sbor pro občanské záležitosti MěstNV, byla hodna tohoto jubilea. Již od rána vyhrávala před domem v Hybešově ulici, kde paní Růžičková žije, Topinkova dechovka. V dopoledních hodinách přišli babičce blahopřát zástupci MěstNV v čele s předsedou s. Pochopem, předseda sboru pro občanské záležitosti s. Knebl, předseda MěstV KSČ s. Roháček, předseda MěstV NF s. Vitula, zástupkyně Svazu žen s. Svitavská, zástupce ONV Brno-venkov s. Filka a další představitelé společenského a politického života, kteří ji také předali dary. Po blahopřáních, slavnostním přípitku a zápisu do pamětní knihy našeho města jubilantka zavzpomínala s hosty na svůj život, plný těžké práce a obětavosti pro své děti.

Stává se již samozřejmostí, že při každé události v našem městě nechybí ani zástupce našeho zpravodaje. Nejinak tomu bylo i při oslavě stoletého jubilea paní Evy Růžičkové, a tak přinášíme i dvě fotografie z této oslavy – na spodní je zachycena jubilantka při slavnostním přípitku s předsedou MěstNV s. Pochopem a na horní se podepisuje do pamětní knihy města Tišnova. -ok-

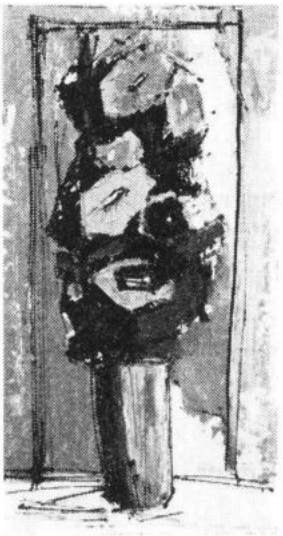

STÁLÁ VÝSTAVA OBRAZŮ

Z počátku to byl jenom nápad, potom pochopení a laskavost vedoucího restaurace na sídlišti pod Klucaninou s. J. Pololáníka a pochopitelně též hodně práce několika šikovných rukou. A tak se od první prosincové neděle 1974 změnil interiér této restaurace; na prázdných stěnách se objevily obrazy a kresby. To, co bývá zvykem v restauracích na Žďársku, zakotvilo také v našem městě.

Svou grafiku zde vystavuje akademický malíř Emanuel Ranný, profesor uměleckoprůmyslové školy v Brně, který žije a tvoří v blízkých Štěpánovicích. Je opravdu škoda, že E. Ranný se dosud soubornou výstavou v Tišnově nepředstavil. Milovníci dobrého akvarelu zde najdou obrazy malíře a grafika Karla Formánka, který svým citlivým přístupem k barvě dovede vykouzlit modravé rybníčky, tichá zákoutí Svratky i červené střechy malebných vesniček našeho kraje. Obrazy s motivy Vysočiny i žánrové obrázky z Tišnova jsou od mladého malíře Pavla Mareše, který se v takové šíři představuje tišnovské veřejnosti poprvé. Soubor obrazů doplňuje kreslený humor Miroslava Pavlíka, s jehož kresbami se již několik let setkáváte na stránkách Směru, Rovnosti i jiných novin a časopisů.

Návštěvníci restaurace instalování výstavy přijali s velkým potěšením. Nejen, že tím restaurace získala, ale i tišnovským výtvarníkům se tak dostává možnosti průběžně seznamovat veřejnost se svými pracemi. Soubor je totiž stále obměňován.

Na fotografiích J. Ptáčka Marešovy obrazy. Kresba M. Pavlíka

Malé kapitoly z historie tišnovska

Jan Hájek

ROD TIŠNOVSKÝCH LAZEBNÍKŮ – CHIRURGŮ LINHARTŮ

V rodě Linhartů je zaznamenáno několik generací lazebníků a vynikajících chirurgů. V poměrně sporadických záznamech matrik nacházíme pouze několik málo údajů kolem tohoto významného jména. Karel Linhart – chirurg s manželkou Barborou působil v domě č. 70. (Nyní pohostinství Na Pernštýně.) Tomuto manželskému páru narodila se 13. 8. 1779 dvojčata, Rosálie a Eleonora, a 6. 9. 1786 dítě jménem Barbara. V roce 1787 zemřel v tomto domě tříletý Josef Linhart, syn Karla Linharta. Datum jeho narození se nedá zjistit, protože naše matriky z doby před r. 1778 a z let 1783 - 1784 chybějí. Nejstarší matriky se staly obětí požáru, matriky z let 1778–1782 jsou dodatečně sestavené zápisy.

V roce 1807, dne 21. 7., je zde zaznamenáno narození Anny Linhartové, jejímž otcem byl Frant. Linhart, chirurg v Tišnově a matkou Dorothea Witt. V roce 1815 se narodila těmto rodičům dcerka, Františka Josefa Ludevika, která zde 16. 2. 1818 zemřela. Ještě třetí dítě přivedli tito rodiče na svět 10. 6. 1820, Aloisii Linhartovou, která již 4. 1. 1821 zemřela.

Ani Karel, ani František Linhart v Tišnově nezemřeli. Je velmi pravděpodobné, že jako vyhlášení chirurgové zvolili si rozsáhlejší okruh působnosti – Brno. „V roce 1809 ošetřoval ve Vev. Bítýšce jako felčar raněné vojáky Frant. Josef Braun. Nápadné však je, že zeměbrance V. Kříže, po šest neděl (do 1. 12.) léčil tišnovský ranhojič Karel Linhart". (Karel Eichler, Dějiny panství veverského, str. 366, vyd. 1891.)

V březnu r. 1943 přichází do Tišnova dopis z Itálie. Univerzitní profesor Attilio Catterina z Říma živě se zajímá o genealogii tišnovských Linhartů. Píše o úspěšné amputaci, provedené na vězněném italském karbonáři Maroncellim pevnostním chirurgem Frant. Linhartem v Brně na Špilberku.

V dopise je uvedeno jméno chirurga Frant. Linharta, nar. 14. 3. 1777 v Tišnově na Moravě, zkoušeného 27. 1. 1811, jemuž podal italský vlastenec po úspěšně zkončené amputaci nohy vlastní rukou růži.

Cela, v níž byli vězněni Silvio Pellico a Pietro Maroncelli. Foto P. Smékal

V roce 1822 byla na brněnský Špilberk dopravena skupina italských „velezrádců", mezi nimi i známý hudební skladatel Pietro Maroncelli a spisovatel Silvio Pellico, který před převozem na pevnost Špilberk, který měl tehdy pověst nejstrašnějšího vězení v monarchii, úpěl v žhavých olověných kobkách benátského žaláře.

Pellico ve své proslulé knize vzpomínek „Mie prigioni" (Mé žaláře) popisuje operaci svého druha Maroncelliho.

„Bolestivý nádor v koleně zbavil Pietra Maroncelliho možnosti chůze a hrozila mu smrt, nebude-li noha včas

amputována. Se svolením cís. dvora směla být operace provedena přímo ve vězení.

Nemocný seděl na okraji lůžka, s nohama spuštěnýma. Držel jsem jej v náručí. Nad kolenem, kde byla noha již zdravá, byla jako znamení kudy má vésti řez, uvázána pentlička. Lazebník nařízl nohu dokola asi na prst hluboko převlékl kůži nahoru, aby si uvolnil místo a pokračoval v přeřezávání svalů. Krev prýštila potokem z cév, ale byla rychle zastavována hedvábnými nitkami, kterými lazebník cévy utahoval. Nakonec byla přeřezána kost. Maroncelli ani nehlesl. Když viděl jak mu odnášejí uříznutou nohu, smutně na ni pohleděl a pravil chirurgovi: „Zbavil jste mě nepřítele a nevím, jak bych se vám odměnil". Na okně byla ve sklenici růže. „Podej mi ji prosím", řekl mě. Přinesl jsem mu ji. Podával ji starému chirurgovi se slovy: „Nemám nic jiného, čím bych projevil svou vděčnost."

Mimo výše uvedených záznamů v matrikách, nezachovaly se bohužel o rodě Linhartů žádné podrobnější zprávy.

TIŠNOVSKO PŘED 300 LETY

Zajímavý pohled na Moravu před 300 lety poskytuje Tomáš Jan Pešina z Čechorodu ve své latinské knize Mars Moravicus, která vyšla v Praze roku 1677. Objemná kniha pojednává o dějinách Moravy od nejstarších dob. V textu jsou četné zmínky o jednotlivých místech na Moravě, nás zajímají některé zprávy o Tišnovsku. (Kapitola V – o poloze Moravy, kapitola VI – popis moravských historických krajů.)

Na str. 71–72 (I. kniha, kapitola VI) se připomíná Kuřim se zámkem, dále mezi přednějšími místy Lomnice a Tišnov, mezi menšími místy Doubravník a Nedvědice. Mezi nejpřednějšími hrady jmenuje Pernštejn: „... rodné sídlo pánů z Pernštejna, nejznámnější a kdysi nejvzácnější rodiny na Moravě a v Čechách, r. 1645 jej po několik dní marně se snažili dobýt Švédové." – Můžeme ještě číst zmínku o Žďárci, Víckově, Deblíně, Veveří, Vohančicích, Malhostovicích a tišnovském klášteře.

Nejvíce zaujme líčení přírodního bohatství Tišnovska (kniha I, kap. V, str. 58), kde čteme: „Moravané mají ve své vlasti lomy na bílý, černý i červený mramor, bílý a černý u Pernštejna ... u Čebína (místo je na lomnickém panství) rozličné barvy, bílé, černé a žluté." Z dalšího textu je nezajímavější zmínka o nerostném bohatství Květnice u Tišnova. Autor uvádí nálezy ametystů a jiných krásných kamenů, např. jeden kámen, který byl nalezen před mnoha lety (rozuměj: před sepsáním knihy), byl v Praze zušlechtěn a vysoko oceněn.

Zpráva o nálezech polodrahokamů v 17. století nás poučí, proč se dnes tak těžko hledají větší ametysty na Květnici, za 300 let už bylo něco nalezeno a odneseno ... Vzpomeňme, jak jsme ještě v dětství slýchali o nálezech velkých ametystů v minulém století! Ostatně to pěkně dokresluje Dr. Vlad. Procházka v kapitole Povaha půdy na str. 13 Vlastivědy moravské II, Tišnovský okres, kde uvádí, že ametysty jsou dosud hojné, ale v dutinách balvanů skal, tam jsou velké a netušené krásy.

Mramory byly hojně těženy i minulosti v okolí Tišnova, ještě v r. 1750 z tišnovských mramorů byly zhotoveny nové oltáře u sv. Jakuba v Brně (Tišnovský okres, str. 28 v pozn. dole.)

Květnice hora ... dražší než celá Morava. Jistě ne doslova, ale mnoho krás a přírodního bohatství přece v sobě ukrývá ... -mt-

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozeni v listopadu 1974:

1. 11. Eva Librová, Kukýrna 243
2. 11. Dorian Štětina, Hornická 1522
2. 11. Monika Bártová, Rudé armády 292
5. 11. Marie Nováková, Nezvalova 1345
9. 11. Karolína Grošková, Hanákova 644
10. 11. Radek Novotný, Jungmannova 932
10. 11. Petr Štveráček, Družstevní 541
13. 11. Petr Šťastný ,Sv. Čecha 747
20. 11. Lenka Dobešová, Erbenova 949
23. 11. Petr Lukeš, Fučíkova 1103
29. 11. Daniel Beran, Drbalova 850

ZA PROFESOREM UHLÍŘEM

V ruchu předvánoční atmosféry nás zastihla smutná zpráva o náhlém skonu univ. prof. MUDr. Jaromíra Uhlíře, DrSc. Prof. Uhlíř, šéf I. chirurgické kliniky v Brně, zemřel uprostřed práce mezi svými spolupracovníky i pacienty dne 10. 12. 1974 ve věku 50 let. V hlubokém zármutku se skláníme nad hrobem tohoto velikého tišnovského rodáka, který se výrazně zasloužil o rozvoj lékařské vědy i výchovu mladé lékařské generace. Čest jeho světlé památce!

(i)

VEČER BRATŘÍ KŘIČKŮ

se konal 4. 12. 1974 v den nedožitých devadesátin básníka Petra Křičky v hudební síni LŠU. Milovníci poezie vyslechli ukázky z díla Petra Křičky doplněné hudebními skladbami Jaroslava Křičky. Zdařilý večer připravili dr. Vlasta Šanderová, členové Karasova divadla, studenti gymnázia a žáci ZDŠ Gottwadlova ul. Hudební a zpěvní čísla provedli učitelé LŠU Tišnov a přizvaní hosté.

Nedaleko nemocnice vyrůstá nová budova. Bude to dům soustředěné pečovatelské služby. Občané se ptají k jakému účelu bude sloužit.

Domy soustředěné pečovatelské služby (DPS jsou obytné domy určené pro bydlení starých a zdravotně postižených lidí, které jsou postaveny v rámci státní bytové výstavby. Staří občané si tak mohou alespoň v částečné míře zajišťovat své životní potřeby a mají zachováno vlastní soukromí. Soustředěním do společného domu se pečovatelská služba zkvalitňuje i racionalizuje.

Doporučení na umístění v DPS služby vydává odbor sociálních věcí a zdravotnictví ONV na základě vyjádření lékaře o zdravotním stavu uchazeče. V DPS může být ubytován starý osamělý občan, případně i dvojice, jestliže alespoň u jednoho je pečovatelská služba nutná a druhý mu z vážných důvodů pomoc poskytnout nemůže, dále též občané starší 65 let, u nichž lze předpokládat, že pečovatelskou službu budou potřebovat pro zhoršování zdravotního stavu.

M. Šikulová

10. 2. 1975 oslaví zlatou svatbu **manželé Marie a Josef Ivánkovi** z Předklášteří. Do dalších let hodně zdraví a spokojenosti přeje syn Josef s rodinou a rodina Pekárkova a Veselých.

SE ŽLUTOU PÁSKOU PS VB

S vedoucím Vzorné jednotky PS VB v Tišnově s. J. Dolníčkem rozmlouvá M. Pavlík.

Jak dlouho jsi členem PS VB?

Od 18. 1. 1953, kdy byly na bývalém okrese Tišnov prvé jednokty PS VB založeny, od té doby jsem též vedoucím jednotky.

Jaké byly začátky práce PS VB?

Zpočátku měla jednotka pouze 3 členy a byla zaměřena převážně na ochranu majetku tehdy tvořících se JZD, na veřejný pořádek ve městě a na dopravu. Zvláště v r. 1954 odsloužili členové jednotky každý v průměru přes 200 hod. měsíčně.

Někteří občané se domnívají, že máte svou činnost placenu.

Funkce člena PS VB je dobrovolná; členové konají služby v době volna, bezplatně. Mohou však získat odměnu věcnou i peněžní, diplom apod.

Obdržel jsi i ty nějakou odměnu?

Několikrát jsem obdržel knižní odměnu, několik diplomů a čestné uznání ministra vnitra. V r. 1972 mi byl udělen MV čestný odznak Vzorný člen PS VB a za r. 1973 jsem obdržel upomínkový dar za I. místo v soutěži jednotlivců členů PS VB v okrese.

Máš ještě jiné funkce?

Jsem aktivistou komise ochrany veřejného pořádku MěstNV a členem okresního štábu PS VB Brno-venkov.

Jaké má vaše jednotka plánu do budoucna?

Další úkoly jsou v podstatě obsaženy v usnesení okresní konference PS VB. Naše jednotka se chce opět zařadit mezi nejlepší v okrese. Bude třeba ještě zvýšit aktivitu stávajících členů a jednotku omladit přijetím nových členů pomocí organizací KSČ, občanských výborů, SSM a dalších organizací NF. Rádi bychom také letos uspořádali o naší činnosti výstavku.

VÝROČNÍ SCHŮZE SVAZU POŽÁRNÍ OCHRANY V TIŠNOVĚ II

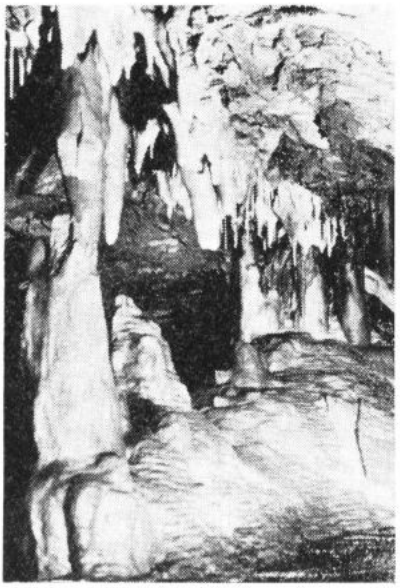
se konala ve čtvrtek 26. prosince 1974.

Po zahájení velitelem s. Miroslavem Šikulou byli přivítáni i hosté, jimiž byli za OV ČSPO s. Bednář, za MV NF s. A. Vitula a další zástupci jednotlivých složek.

Předseda s. M. Jež přednesl zprávu o činnosti, v níž vyzvedl klady, ale i mnohé zápory.

V plánu činnosti na rok 1975 se počítá s tím, že za podpory PO bude ustaveno žákovské požárnické družstvo, ve spolupráci s TJ Sokol a rodičovského sdružení dobudován sportovní areál za školou aj.

D. Šikola

BEZ PŘERUŠENÍ pokračují odborné práce v Králově jeskyni na Květnici. Podle posledních průzkumů a názorů odborníků je Králova jeskyně unikátní krasovou lokalitou, která nemá v naší republice obdoby. Její zpřístupnění, i když se s ním počítá, není však jednoduchou záležitostí, poněvadž nejde o prostory. zejména ve vstupní části příliš rozlehlé, jejichž otevření si vyžádá zásahy velmi citlivé, odborné a opatrné, aby nedošlo k poškození těchto vzácných unikátních podzemních útvarů. Jen získání potřebných podkladů pro vypracování projektu zpřístupnění jeskyně si vyžádá ještě značné intezivní průzkumné práce, která se neobejde bez nadšené a obětavé brigádnické pomoci občanů, poněvadž kroužek našich jeskyňářů na tak rozsáhlou práci ani při všem vynakládaném úsilí sám nestačí. Zájemci mohou získat potřebné informace sledováním vývěsní skříňky speleologického kroužku na nám. Míru u Oční optiky.

K práci speleologického kroužku i k otázce zpřístupnění Královy jeskyně se v příštích číslech podrobněji vrátíme články J. Himmela.

-Iš-

HAVLÍK SPORTOVCEM ROKU

V lednovém čísle našeho zpravodaje jsme poprvé v historii tišnovského sportu vyhlásili „Anketu o nejlepšího sportovce TJ Baník Tišnov" za uplynulý rok. Začátky nebývají lehké; dlouho jsme se museli rozhodovat, jak vlastně provést výběr, komu svěřit hodnocení. Nicméně výsledky už jsou na světě a možno říci, že premiéra skončila úspěšně. Do závěrečného hlasování bylo zařazeno 13 sportovců, tak jak je navrhly jednotilvé oddíly. Ty při volbě svých kandidátů přihlížely především ke sportovním výkonům, ale nezapomínaly ani na morální vlastnosti sportovce. Konečné pořadí, které vám dnes předkládáme, je produktem názorů poroty odborníků, mezi nimiž byli vedle zástupců oddílů i redaktoři TKZ a Uranitu. A takto tedy vypadá první desítka:

1. **Vlastimil Havlík – košíková**
2. **Václav Seyfert – tenis**
3. **Hana Vaščáková – tenis**
4. **Miloš Novotný – házená**
5. **Zdeněk Visingr – stol. tenis**
6. **Jan Tejkal – košíková**
7. **Jiří Harák – kopaná**
8. **Zdeněk Jilek – házená**
9. **Pavel Halouzka – odbíjená**
10. **Vladimír Páč – odbíjená**

Pro přátele statistiky ještě uvádím, že Havlík byl všemi sedmi porotci zařazen na 1. místo, Seyfert byl 5× druhý a 2× třetí, Vaščáková 2×druhá, 3× třetí, 1× čtvrtá a 1× pátá. Vedle ankety sportovců byla mimořádně vysoko oceněna záslužná práce **Heleny Plášilové,** náčelnice odboru ZRTV.
Oficiální vyhlášení nejlepších bude provedeno při sportovním plese 15. února v sokolovně, kam všechny příznivce sportu srdečně zveme.

NA SLOVÍČKO S VÍTĚZEM

Zastihnout Vlastimila Havlíka (18 let, 190 cm) během vánočních prázdnin v Tišnově nebylo jednoduché. Sotva se vrátil ze soustředění v Nymburku, už se chystal na turnaj Svobodného slova do Prahy. Sotva stačil vychutnat štědrovečerního kapra a strávit doma Silvestra, už znovu balil kufry a s reprezentanty odjížděl do NDR. Náš mikrorozhovor proto proběhl takřka „za letu".

Blahopřeji k dosažení prvenství v naší anketě!

Děkuji. Vítězství v anketě mne velmi potěšilo, je to pro mne pěkné rozloučení s působením v dresu Baníku.

V létě jsi začal hájit barvy Zbrojovky. Co ti přestup přinesl?

Především možnost hrát vyšší soutěž; z ligy je do reprezentace přece jen blíž než z krajského přeboru. Zkvalitnila se příprava. Srovnáme-li ovšem tréninkové metody v Brně a v Tišnově, musím hodnotit tišnovského trenéra Pokorného velmi vysoko. Právě jemu mohu děkovat za to, co jsem se naučil.

Největší sportovní zážitek?

Bezesporu zájezd na Kubu. Naše zápasy v Havaně byly vysílány televizí a přítomen byl dokonce sám Fidel Castro.

Tvůj basketbalový vzor?

Z našich Brabenec a Beránek, dále Jugoslávec Šolman, Španěl Brabender.

A nejbližší cíle?

Udržet si místo v reprezentaci, probojovat se co nejdříve do družstva mužů Zbrojovky Brno.

Ať se ti tedy daří tak úspěšně jako dosud – ve sportu i ve studiu! -vt-

ZAKONCENÍ ROKU ČESKÉ HUDBY NA ZDŠ V TIŠNOVĚ II

Správné vnímání hudby u žáků se nám podařilo ve spolupráci s lidovou školou umění; soudruzi z LŠU během „Roku české hudby" vystoupili na naší škole celkem třikrát.

Závěr tvořilo vystoupení s. A. Smíška, ředitele LŠU a s. M. Hrona z téže školy, který celý pořad komentoval. Díky pochopení soudruhů ze LŠU podařilo se nám na škole splnit požadavky osnov v poslechu hudby v plné šíři.

D. Šikola

PODHORÁCKÉ MUZEUM

Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie:

90. výročí založení české měšťanské školy

Otevřeno: ú - pá 8 - 16 hodin
so 8 - 12 hodin, ne 8 - 14 hodin.

GALERIE JOSEFA JAMBORA

Brněnská ul. č. 475

Stálá výstava obrazů zasloužilého umělce J. Jambora

z jeho odkazu městu Tišnovu.

Otevřeno: st 14 - 17 hod.,
ne 9 - 12 hod.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE

ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NÁDRAŽÍ

ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU

dobrá kuchyně, svatební hostiny.

ÚNOR 1975 V SZK ROH TIŠNOV

st 5. 2. sál SZK ROH - 17 hod.

HUDEBNÍ BESÍDKA DĚTÍ

ne 9. 2. sál SZK ROH – 15 hod.

PERNÍKOVÁ CHALOUPKA

loutková pohádka pro děti

ne 16. 2. sál SZK ROH – 16 hod.

DISKOTEKA

taneční odpoledne pro mladé bez alkoholických nápojů a kouření

so 22. 2. sál sokolovny – 20 hod.

TRADIČNÍ HORNICKÝ PLES

K tanci a poslechu hraje TOKS
Tombola
Předprodej vstupenek SZK ROH

ne 23. 2. sál SZK ROH – 15 hod.

HRAČKY NA CESTÁCH

loutková pohádka pro děti

stř 26. 2. sál SZK ROH – 19 hod.

LA – ŘEZ OVOCNÝCH STROMŮ

přednáška pro zahrádkáře

Zájezdy dětí na plavecký výcvik do Boskovic:

sobota 8. 2. 1975 a 22. 2. 1975

Odjezd autobusu od Humpolky v 11 hodin.

PLESY V ÚNORU

1. 2. Ples požárníků
sál sokolovny

1. 2. X. rybářský ples
sál SZK ROH

8. 2. Zemědělský ples
sál sokolovny

15. 2. Sportovní ples
sál sokolovny

22. 2. Hornický ples
sál sokolovny

Půjčovní doba v MěLK v Tišnově

dospělí: po 8 - 12, út 13 - 18 hodin
st 8 - 12, pá 13 - 18 hodin
děti: po 13 - 18, st 13 - 17 hodin
pobočka Tišnov II.
st 14.30 - 16.30 hod.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává kult. a škol. komise MěstNV v Tišnově. Adresa: TKZ, MěstNV, 666 19 Tišnov. Vedoucí redakčního kolektivu dr. Ladislav Štejgerle, grafická úprava Miroslav Pavlík. Cena 1 Kčs
Tisk 58 Dolní Kounice - 2614-75 – 456.12/75-Lá 1

KINO PANORAMA

1. so, 2. ne – 17.30 a ve 20 hodin

● **NEJVĚTŠÍ UDÁLOST OD CHVÍLE, KDY ČLOVĚK VSTOUPIL NA MĚSÍC**

Francouzský barevný film. O učiteli autoškoly, hormonálních kuřatech a mužské emancipaci. Vstupné 4, 5, 6 Kčs. Česky mluveno.

4. út – 17.30 a ve 2 0hodin

● **DEŇ SLNOVRATU** **„S"**

Slovenský barevný film. O člověku, který dokázal zkomplikovat život druhým. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

6. čt – 17.30 a ve 20 hodin

● **STARÁ PANNA**

Francouzskoitalský film. Příběh jednoho týdne dovolené u moře. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

8. so, 9. ne – 17.30 a ve 20 hodin, 10. po – 17.30 hodin

KID – ZAHALEČI

Americký film z éry slavných němých filmů Charlese Chaplina. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

11. út – 17.30 a ve 20 hodin

MUŽ NA SVÉM MÍSTĚ **„S"**
(širokoúhlý)

Sovětský barevný širokoúhlý film, o velkém cíli a ještě větším vítězství. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

13. čt. – 17.30 a v e20 hodin

NEVINNÍ VRAHOVÉ **„S"**

Maďarský film. Neobvyklý příběh v tajemné vile. Vstupné 2, 3, 4 Kčs. Česky mluveno.

15. so, 16. ne – 17.30 a ve 20 hodin 17. po – 17.30 hodin

VELKÉ TRÁPENÍ **„S"**

Český barevný film. Příběh dívky, které rodiče vzali domov. Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

18. út – 17.30 a ve 20 hodin

● **MALÉ ŽIVOTNÍ ETUDY**

Americký barevný film o muži, který neměl pro co žít. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

20. čt – 17.30 a ve 20 hodin

IVAN VASILJEVIČ MĚNÍ POVOLÁNÍ **„S"**

Sovětský barevný film. Komedie o stroji času, který málem změnil historii. Vstupné 4, 5, 6 Kčs. Česky mluveno.

22. so, 23. ne – 17.30 a ve 20 hodin

● **NAŠE SLEČNA FRED**

Anglický barevný film. Ženou a špiónem proti své vůli. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

25. út – 17.30 a ve 20 hodin

KRONIKA ŽHAVÉHO LÉTA **„S"**
(širokoúhlý)

Český barevný širokoúhlý film, podle motivu románu Václava Řezáče Bitva. Vstupné 8, 10, 12 Kčs.

27. st – 17.30 a ve 20 hodin

AŽ POKVETOU MANDLOŇ **„S"**
(širokoúhlý)

Sovětský film. O mládí, lásce a nezodpovědnosti. Vstupné 4, 5, 6 Kčs. Česky mluveno.

Dětská představení:

2. ne – 93.0 hodin

VERONIKA

Rumunský barevný film. Česky mluveno.

9. ne – 9.30 hodin

DĚVČÁTKO S KUKÁTKY

Sovětský barevný film.

16. ne – 9.30 hodin

UŽ ZASE SKÁČU PŘES KALUŽE

Český barevný film.

23. ne – 9.30 hodin

POHÁDKY PRO MALÉ I VELKÉ

Sovětský barevný film. Česky mluveno.

KULTURNÍ ZPRAVODAJ

BŘEZEN 1975

Při vstupu do měsíce, který přináší skutečné jaro a je slaven i jako Měsíc knihy, upoutavá naši pozornost Mezinárodní den žen, svátek našich milovaných i milujících, chápajících a k pohlazení či povzbuzení vždy připravených maminek, babiček, životních družek i snoubenek; projevujeme jim uznání a lásku právě oněmi svěžími květnými dary nastávajícího jara. Celý letošní rok byl prohlášen mezinárodní kulturní organizací UNESCO za Rok ženy, jako výraz neobyčejného významu postavení a práce žen ve společnosti. Na MDŽ, oslavující mateřství, navazuje v závěru měsíce Den učitelů, oslava a ocenění jejich společensky neméně významné práce: teprve správná výchova a vzdělání rozvíjí děti – květy života do plné krásy ku prospěchu celé společnosti. Oslavme tedy oba dny opravdově a upřímně!

-lš-

MÍSTO KYTIČKY

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají význačného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosť a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

1. 3. **Josefa Svobodová,** Trávníky 1096
5. 3. **František Diviš,** nám. Míru 346
11. 3. **Helena Crhová,** Wágnerova 793
12. 3. **Karel Rídl,** Za Krétou 303
22. 3. **Josef Oblouk,** Trnec 878
23. 3. **Marie Kočková,** RA 701
25. 3. **Josef Pohanka,** nám. Komenského 145
26. 3. **Jan Valíček,** Jungmannova 975 Fučíkova 1243
29. 3. **František Vejrosta,**
30. 3. **Aloisie Opatrná,** nám. Míru 112

75 let se dožívají:

18. 3. **Josef Jebáček,** Trmačov 697
19. 3. **Josef Perát,** Palackého 1047

80. a vyšší narozeniny oslaví:

2. 3. **Františka Rašovská,** Troubná 1075. Dožívá se 86 roků.
5. 3. **František Krejčí,** Jamborova 1537. Dožívá se 82 roků.
6. 3. **Marie Hejlová,** Mlýnská 126. Dožívá se 83 roků.
6. 3. **Marie Kovářová.** Družstevní 539. Dožívá se 84 roků.
7. 3. **Františka Plisková,** Víska 1136. Dožívá se 89 roků.
12. 3. **Františka Marešová,** Dvořáčkova 316. Dožívá se 83 roků.
15. 3. **Štěpánka Tichavská,** U pily 888. Dožívá se 87 roků.
16. 3. **Josef Hulák,** Kukýrna 243. Dožívá se 82 roků.
16. 3. **Josef Bureš,** Na rybníčku 732. Dožívá se 80 roků.
17. 3. **Marie Krejčová,** Jamborova 939. Dožívá se 81 roků.
17. 3. **Eleonora Tomanová,** Na mlékárně. 795. Dožívá se 81 roků.
18. 3. **Josefa Benešová,** Ondřejova 1121. Dožívá se 84 roků.
19. 3. **Arnoštka Oharková,** Klášterská 357. Dožívá se 87 roků.
23. 3. **Mariana Šebestová,** Porta coeli 1001. Dožívá se 82 roků.
25. 3. **Marie Melkesová,** Družstevní 524. Dožívá se 82 roků.
25. 3. **Aloisie Šubertová,** Družstevní 688. Dožívá se 82 roků.
30. 3. **Emilie Staňková,** Hybešova 589. Dožívá se 94 roků.

Na titulní straně použito fotografií A. Dostála, M. Loskota, J. Ptáčka a F. Vavřiny.

Slovo máte vy

Z korespondence, která se za delší údobí nashromáždila na redakčním stole, vyjímáme několik úryvků z dopisů, které nás zvláště potěšily. Rádi přijímáme i takové připomínky, které nám umožňují zlepšovat náplň zpravodaje.

S. Zduba z Veverské Bítýšky, bývalý příslušník odbojových skupin Obnova národa a Jindra, nám píše: **„Váš zpravodaj odbírám od začátku a vždy se těším na nové číslo. Škoda, že nemůže mít více stránek!"** Dále s. Zduba navrhuje, aby v roce 30. výročí osvobození bylo této události věnováno celé číslo zpravodaje. Samozřejmě, že významnému jubileu budeme věnovat velkou pozornost. Těšíme se na slíbený příspěvek.

Velice nás těší uznání za vlastivědnou práci, které nám vyslovuje dr. Kalda, redaktor známé Kroniky poctivé dědiny Sebranic, která do nedávna vycházela na Blanensku. A že tomu dr. Kalda skutečně rozumí, dosvědčuje úroveň Kroniky.

Milý dopis s přiznivým uznáním o práci TKZ jsme obdrželi od Aloise Protivy z Prahy. Děkujeme za pěkná slova a přejeme hodně zdraví.

Na krásné chvíle v Tišnově vzpomíná prof. Marie Radová z Plzně, která učila rok na tišnovském gymnáziu. Rok v Tišnově počítá k šťastným létům svého života. Aktivně se tehdy účastnila kulturního i sportovního dění ve městě, v několika divadelních rolích se představila i na veřejnosti. S dojetím vzpomíná na krásné okolí a vůbec na přijetí, kterého se jí tehdy v Tišnově dostalo. Na závěr dodává:

„Při své letošní návštěvě (tj. r. 1974) ... jsem užasla jak se Tišnov rozrostl novými stavbami do krásy a rozlohy." Pěkná slova ocenění vystavovaným pracím letošní výstavy Tišnov a Tišnováci nám zaslala Marie Brichtová. **„Kdo se takto dovede dívat na krajinu ... dovede vkládat do ní mravní princip. Pokorná láska k lidem, věcem, k rodnému kraji - to byl společný jmenovatel všech snímků této vynikající, vysoce angažované výstavy."** Nás těší, že tato slova platí i o fotografiích našeho spolupracovníka Josefa Ptáčka. (i)

Prosíme všechny, kdož chtějí přispět svou vzpomínkou, článkem, či fotografií do květnového čísla TKZ, který budeme věnovat 30. výročí, aby své materiály zaslali redakční radě nejpozději do 20. března. Děkujeme. Red.

POSLEDNÍ PŘÍLEŽITOSTÍ letošní plesové sezóny se stává společenský ples Stavebního bytového družstva v Tišnově. Tento první družstevní ples všech lidí z paneláků, baráčníků a domkařů, který se koná v tišnovské sokolovně 8. března je zároveň pěkným dárkem všem ženám k jejich svátku, všem ženám, které tvoří tu krásnější polovičku našeho města a zdobí jeho ulice svými úsměvy.

A pro muže je tento poslední ples příležitostí, aby své ženy, přítelkyně a snoubenky provedli při rytmech hudby Dr. Karla Seyeferta na prvním plese SBDO, kde je pro všechny přichystána řada překvapení a zejména pro ženy u příležitosti jejich svátku překvapení největší. (pav)

Děkuji představitelům organizací NF, zástupcům MěstNV a vůbec všem, kteří mi blahopřáli k stým narozeninám.
Eva Růžičková

Děkujeme všem, kteří doprovodili na poslední cestě našeho tatínka p. A. Škorpíka, i za projevy soustrasti, především učitelům - bývalým kolegům.
J. Brodecká, Z. Škorpík

S LÁSKOU A VDĚČNOSTÍ

Už jen ve vzpomínkách vídáme v tišnovských ulicích drobnou usměvavou paní, spěchající do sokolovny ... O půl roku dříve než naše rekvizitářka Fanynka Zelinková opustila nás Ioni v poslední březnový den přítelkyně stejně milá - garderobiérka Karasova divadla Zdeňka D e n é f o v á.

S oběma jsme se loučili se stejnou bolestí.

Zdeňka žila v divadle od dětství, stejně tak jako v Sokole, kam ji přivedla rodová tradice. S budoucím manželem se seznámila v tišnovské sokolovně – a později i obě jejich děti tam nacházely druhý domov.

Bez její rodiny jsme si ji nikdy nedovedi představit; vždyť málokde si děti s rodiči rozumějí tak jako u Denéfových.

Když se v r. 1961 náš soubor připravoval s Blažkovým Příliš štědrým večerem na Jiráskův Hronov, navštívili nás při jedné z posledních zkoušek redaktoři časopisu Vlasta. O rodině Denéfových pak napsali:

Devatenáctiletá Libuška, jinak zdravotní sestra tišnovských jeslí, hraje v hronovské inscenaci Madlenku. Její maminka dělá souboru pečlivou garderobiérku, otec, povoláním řidič, jevištního mistra a bratr se toulá vysoko nad jevištěm po „mostě" a vymýšlí osvětlovací „zlepšováky". Bylo to letos v květnu, kdy v Tišnově pořádali divadelní festival, v němž vystupovaly večer co večer soubory z brněnského okolí. Soudruh Denéf si za celý týden neodpočinul. Připravoval hostujícím souborům jeviště ke zkouškám i k představení, sháněl jim scénické doplňky, opravoval dekorace a dělal tisíc dalších věcí, souvisejících s funkcí technického vedoucího na jevišti. Až po festivalu se zjistilo, že tento týden dřiny byl týdnem jeho – dovolené.

Denéfovi rádi vítali přátele ve svém pohostinném domě na Družstevní ulici. Tam jsme mohli poznat, jak je Zdeňka vzdělaná: v mládí hrála na piano a učila se francouzsky, uměla procítěně recitovat, velmi mnoho četla a ráda o svých dojmech z knih diskutovala. Ve velkém kolektivu myslila především na to, jak být užitečná. V divadelním souboru pomáhala jako nápověda, šatnářka a později jako gardobiérka, účastnila se všech zkoušek, představení i zájezdů a konala práci sebevšednější, když jí bylo zapotřebí.

Měla krásný vztah k lidem. Za první republiky pečovala o zlepšení životních podmínek tišnovských starců a stařenek – a také po osvobození vlasti často pracovala na veřejnosti.

S láskou a vděčností vzpomínáme zasloužilé členky souboru Karasova divadla zejména ve dnech, v kterých uplyne první rok naší práce bez její obětavé účasti. Drahá přítelkyně Zdeňka nám zůstane vždy příkladem dobrého, ušlechtilého člověka!

V. Šanderová

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narození v prosinci 1974:

3. 12. Jitka Kubešová, Riegrova 348
9. 12. Dana Mašková, Dvořáčkova 316
16. 12. Jana Pavlíčková, Revoluční 619
18. 12. Radim Gerbrich, Palackého 1201
19. 12. Jiří Mencler, Horova 945
19. 12. Kateřina Ondrová, Erbenova 949
22. 12. Martin Novotný, Trnec 651
23. 12. Silvie Janásová, Jamborova 936
24. 12. Eva Lázničková, Smíškova 785
26. 12. Michal Vítek, Trnec 988
27. 12. Klára Pekárková, Hornická 1525
29. 12. Eva Jeřábková, Gottwaldova 434

Výbor místní skupiny Českého červeného kříže v Tišnově I děkuje všem dárcům, kteří přispěli na vánoční sbírku pod stromem na náměstí Míru. Zároveň děkujeme všem členům a pomocníkům zdejšího oddělení Veřejné bezpečnosti za pohotový zásah a zachránění části sbírky před nepovolanými lidmi.

M. Rychlá

PAMÁTCE ŘEDITELE AUGUSTINA ŠKORPÍKA

*** 27. 8. 1890 - † 2. 1. 1975**

Na prahu roku 1975 doprovodili jsme p. ředitele Škorpíka k věčnému odpočinku na hřbitov v Doubravníku. Země, z níž vyšel, Českomoravská vysočina, krásná a jemu vždy tak milá, přijala jej do svého lůna po dlouhé pouti životem. Každý, kdo měl to štěstí setkat se ve svém životě s osobností p. ředitele Škorpíka, přijal zprávu o jeho smrti s hlubokým pohnutím a zamyšlením. A bylo jich mnoho, přemnoho, kteří našli ve svém srdci koutek s milou vzpomínkou na svého učitele, ředitele, vychovatele a rádce ve všech životních situacích. Pravý a bezpečný asyl znamenal p. ředitel Škorpík pro generace studentů středních, odborných i vysokých škol, učitelů připravujících se k různým odborným zkouškám, zkrátka pro každého, kdo se při studiu ocitl v koncích s matematikou a jejími záludnými problémy. Když odešel do důchodu, jezdili za ním i ze vzdálených míst do Boráče, téměř až do konce jeho ušlechtilého života. Bylo v tom kus osobního kouzla p. ředitele, které přitahovalo. Jeho mírná, ke každému upřímná povaha, vynikající matematické znalosti, pedagogický takt, s jakým dovedl i velmi obtížné příklady vysvětlovat, vzbuzovaly úctu k němu a obdiv všech, kdo se s ním stýkali. Velké životní zkušenosti dovršovaly nevšední vzdělání, jehož nabyl pílí, pracovitostí a vytrvalostí, láska k přírodě a k pracujícímu lidu rodného kraje, z něhož vyšel, to byl pramen jeho životní moudrosti. Z něho rozdával neziště, kdokoli se na něj s nadějí na pomoc obrátil, nikdy nezklamal.

Do důchodu odešel v r. 1951, žil tichým, nenáročným životem v rodné Borači v kruhu rodiny svého syna, mezi spoluobčany, a všichni jej měli rádi.

Velká účast lidu z daleka široka na jeho pohřbu dosvědčuje, jak velké vážnosti a úctě se těšil pan ředitel Augustin Škorpík.

A. Navrátil, J. Hudec

O DOBRÉ SPOLUPRÁCI MEZI SZK ROH A MV SSM TIŠNOV

se dá hovořit na základě písemné dohody, uzavřené mezi těmito organizacemi a celou řadou společně uspořádaných akcí pro mladé.

K nejzdařilejším patří v oblasti politicko-výchovné činnosti přednášky „Mládež a drogy" a „Láska a přátelství očima psychologa", které byly uspořádány v měsíci listopadu a prosinci 1974. Také v roce 1975 bude v této činnosti pokračováno; v lednu se konala přednáška „Vliv dědičnosti na utváření osobnosti mladého člověka".

Pozornost mladým byla věnována také v oblasti společenské. Po vzájemné dohodě rozhodly se obě organizace uspořádat společenskou zábavu bez alkoholických nápojů, kouření a ve společenském oblečení. I když první akce se u některých mladých nesetkala s pochopením (návštěvnost pouze 46 osob), druhé taneční odpoledne již navštívilo 146 mladých.

V roce 1975 plánuje se další zkvalitnění těchto zábav.

SZK ROH a MV SSM věří, že najde u tišnovské mládeže pochopení a obě organizace přispějí k dobré a kulturní zábavě mladých v Tišnově, která se dá uspořádat i bez alkoholu a kouření.

-S-

Malé kapitoly z historie tišnovska

TIŠNOVSKÝ KLÁŠTERNÍ VELKOSTATEK A BARON MUNDY

Po zrušení kláštera Parta coeli Josefem II. se klášterní velkostatek dostal koncem 18. století na období několika desítiletí baronu Mundymu a jeho dědicům. Kdo to byl baron Mundy?

Habsburská vláda se v 18. století snažila po válečných prohrách a ztrátách svou državu hospodářsky posílit. Podporovala všemožně počínající průmysl v zemích českých, kde byly pro vznik průmyslových závodů, manufaktur a později továren optimální podmínky. Jednou z odměn za úspěšné rozvíjení průmyslu bylo i povyšování do šlechtického stavu. V tehdejších podmínkách bylo velmi lákavé se ozdobit šlechtickým titulem a erbem. A jedním z nejpodnikavějších byl na Moravě v té době právě Mundy, který dosáhl nejen neobyčejně rychle velkého majetku továrního a později i pozemského; dosáhl i zcela mimořádně naráz povýšení ze stavu občanského do stavu svobodných pánů.

R. 1764 - 1766 založil v Brně novou soukenickou továrnu brněnský obchodník Jan Leopold (později rytíř) Köffiller a brzo shánět schopné pracovníky i mimo habsburskou monarchii až na západě tehdejší dožívající středověké německé říše. Mezi pracovníky, které pro svůj závod získal, byl i jistý Vilém Mundy (někdy psáno též Munthe) až z Porýní, narozený r. 1742. Přišel do Brna v sedmdesátých letech 18. století jako chudý dělník a vstoupil jako tovaryš do zmíněné továrny, tam se stal mistrem. Stal se záhy zakladatelem druhé továrny v Brně, uvedné již v r. 1785 v seznamu domů na zábrdovické předměstské ulici. Tato továrna se rozrostla v letech 1780 - 1786 a dosáhla roku 1786 za podpory vlády smluvního přenechání klášterních budov v Předklášteří pro druhou továrnu, vedenou bratrem brněnského Viléma Mundyho. R. 1797 byla již Mundyho továrna v Brně nejvýznamnější ve svém oboru na Moravě. Později založil Mundy další továrnu v Těšíně, vznikla r. 1798 převzetím o pět let staršího provozu a zanikla r. 1821. Také synovec V. Mundyho, Matěj, založil továrnu na brněnském předměstí Dolním Cejlu r. 1798. R. 1789 byl V. Mundy povýšen Josefem II. do stavu svobodných pánů a oženil se potom s baronkou Forgatschovou a stal se majitelem deskového statku (zapsaného do šlechtických pozemkových knih, desek zemských); nejprve pronajal r. 1798 velkostatek zrušeného tišnovského kláštera, ale po roce jej již od státní zprávy koupil za více než čtvrt miliónu tehdejších zlatých. R. 1802 koupil velkostatek Veveří. Umírá r. 1805 v 63 letech a zanechává tři děti (Jana, Bedřicha, Vilemínu). A tu se jím vytvořený majetkový komplex počíná rozpadat. Jeho brněnská továrna je zrušena, vlastně spojena s tišnovskou. Dědicové odprodali postupně i otcovské velkostatky, syn Jan prodal r. 1821 téměř celý velkostatek tišnovský baronu Bedřichu Wittinghofu Schellovi z Schellenberku a r. 1830 celé panství Veveří, jen několik obcí z velkostatku tišnovského přešlo k nově koupenému velkostatku Račice, kde si Mundy ml. přebudoval zámek v tehdy moderní sídlo. Ale velkorysé přestavby narušily majetek tak, že přešel do cizích rukou a rodina Mundy mizí z řad moravských velkostatkářů. Z mladší generace vynikl baron MUDr. Jaromír Mundy (nar. 1822 na Veveří) jako propagátor a budovatel dobrovolné záchranné služby v tehdejším Rakousku i v zahraničí, např. v Srbsku. Sepsal celou řadu odborných lékařských spisů.

Tak se stal tišnovský velkostatek majetkem šlechtickým, rodina Mundy, která v osobě svého zakladatele, spojujícího počínající kapitalistické podnikání a doznívající lesk feudalismu, sehrála na Tišnovsku krátkou úlohu a zmizela rychle po krátkém rozmachu, jímž zářila v době Josefa II.

-mt-

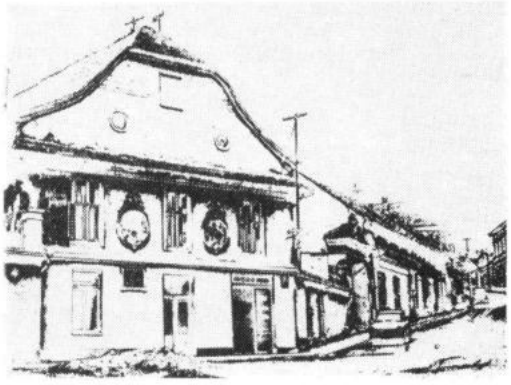
PROPAGÁTORU MYŠLENKY SLOVANSKÉ VZÁJEMNOSTI

31. března uplyne 110 roků od úmrtí JUDr. Jana Dvořáčka, narozeného 27. 2. 1808 v Tišnově v nádherném barokním domě č. 67 na tehdejším Dolním náměstí. Ulice vedoucí od tohoto domu byla později na Dvořáčkovu počest pojmenována jeho jménem a zároveň mu byla na průčelí rodného domu odhalena pamětní deska. Město Tišnov tak vyjádřilo svou úctu k velkému rodáku.

Jan Dvořáček je trvale zapsán v knize českých dějin, především na stránkách zachycujících revoluční rok 1848, jímž vrcholila významná etapa pokrokového národního hnutí. Volbou za místopředsedu sboru československého na památném slovanském sjezdu v červnu 1848 v Praze vrcholí Dvořáčkova politická činnost započatá již na studiích gymnázia v Brně, kde u něho zájem o věci národní probudili učitelé, především Dominik Kinský. Jako prokurátor slovanského národa na vídeňské univerzitě a později přední účastník národního ruchu v Jednotě česko-moravsko-slezské si získal veliké zásluhy o národní hnutí české i slovanské. Své politické stanovisko vyjádřil r. 1848 „Přátelským psaním z Vídně do Tišnova". Dvořáček se zajímal také o slovanský lidový život a nářečí. Cestoval po slovanských zemích, pobýval v Rusku, Polsku a Srbsku, kde propagoval slavanskou myšlenku.

Politického života se zúčastnil i po r. 1848 jako poslanec českého i moravského sněmu, kde vždy hájil českou národnost. (i)

Fotografie portrétu J. Dvořáčka od malíře Zeithamela-Záhořanského: Petr Starosta

Fotografie rodného domu J. Dvořáčka technikou tzv. Sabatierova efektu: Josef Ptáček

O ŠTÍT ÚNOROVÉHO VÍTĚZSTVÍ

Vedení OPP Brno-venkov spolu se ZV ROH a SSM uspořádalo na počest 27. výročí Únorového vítězství již III. ročník turnajů v šachu a stol. tenisu. Obě soutěže, kterých se zúčastnili vesměs neregistrovaní sportovci, přinesly zajímavé boje. Hojnou účastí zaměstnanci dokázali, že vnitropodniková soutěž se těší stále větší oblibě.

Sportovci OPP tak důstojně oslavili výročí 25. února 1948, jehož historický význam připomenul v zahajovacím projevu předseda ZO KSČ s. Ondráček.

Vítězové obou soutěží byli odměněni hodnotnými věcnými cenami. (Koa)

KRÁLOVA JESKYNĚ STŘEDEM ZÁJMU

O dalším osudu Královy jeskyně v reservaci Květnice jednala koncem r. 1974 komise svolaná do Tišnova z iniciativy Státního ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze. Komise schválila úvahy o zpřístupnění této jeskyně veřejnosti navrhovanou formou terénní expozice přírodovědného oddělení okresního musea Brno-venkov. To zn., že jeskyně by spadala pod správu Podhoráckého musea v Tišnově II, které by zajišťovalo odbornost výkladu, jak pro širší veřejnost, tak pro školy II. a III. stupně, které by jeskyně využívaly jako názorovou pomůcku při výuce přírodopisu, fyzického zeměpisu, geologie, mineralogie apod.

Protože jsou důvodné předpoklady, že v těsné blízkosti Královy jeskyně leží další zatím neobjevené partie a protože se teoreticky předpokládá spojitost této jeskyně s jeskyní Pod křížem bylo komisí navrženo zintensivnit speleologický výzkum a průzkum tohoto území. Tento průzkum je navrhován na dobu 1 - 2 let a měl by předcházet vlastnímu vypracování projektu zpřístupnění.

Speleologická sekce DK ROH KSB, která se spolu se svými tišnovskými členy sdruženými ve Speleologickém kroužku při Podhoráckém museu zabývá výzkumem tišnovského krasu sama na tak obtížný úkol jen na základě dobrovolné a zájmové činnosti stačit nebude! Na tento otvírkový speleologický průzkum bude třeba uvolnit finanční částky na zaplacení brigádníků-kopáčů.

Koncepce řešení Královy jeskyně na Květnici vypracovaná autorem článku předpokládá dvě hlavní otvírky, obě situované v krápníkově nejbohatěji zdobené horní etáži jeskyně, kde se předpokládá horizontální pokračování hlavně směrem k jeskyni Pod křížem. Průkopy by byly vedeny v zahlíněném přerušení přirozené jeskynní chodby podle potřeby až do vzdálenosti 20 m.

Připravená finanční rozvaha předpokládá celkovou pracnost 2200 hodin, kterou spolu s technickým zařízením pracoviště bude třeba krýt částkou cca 30 000 Kčs. Vlastní otevření dalšího pokračování by mělo být uskutečněno v prvním pololetí 1975 tak, aby do konce r. mohly být další prostory speleologicky zhodnoceny, zdokumentovány a navrženo další. Je zatím tajemstvím Květnice, zda další pokračování bude volné nebo zda se v něm budou řešit další otvírky.

Tyto otvírkové práce budou organizovaně zapojeny do akce Z. Garantem hlavně z hlediska citlivého provedení práce vzhledem k ochraně Královy jeskyně bude speleologická sekce DK ROH KSB. Všechny pracovní směny budou probíhat za přítomnosti speleologů.

Také uvedená komise konstatovala, že vzhledem ke zvláštnostem této jeskyně, které v mnoha směrech nemají u nás obdoby a vzhledem k lokalizaci Královy jeskyně v přírodovědně povšechně zajímavé reservaci Květnice, by bylo vhodné jeskyni zpřístupnit. Udělejme tedy i dobrovolnou prací vše pro tento cíl! Městský národní výbor v Tišnově sleduje a bude i nadále pravidelně sledovat vývoj dalších průzkumů na Květnici a je rozhodnut občany průběžně informovat.

Jan Himmel, prom. biolog

PODNEBNÉ POMĚRY TIŠNOVSKA

Jižní polovina Tišnovské kotliny má podnebí teplé, mírně suché s mírnou zimou. Větší část severní poloviny Tišnovské kotliny má mírně teplé, mírně vlhké podnebí s mírnou zimou. Zbytek severní poloviny Tišnovské kotliny se vyznačuje mírně suchým a mírně teplým podnebím s převážně mírnou zimou. Severní a západní okolí kotliny má mírně vlhké, vrchovinné podnebí, které je mírně teplé. Východní a jižní okolí kotliny má již podnebí teplé.

Průměrná roční teplota vzduchu za období 1901 - 50 činila v Tišnovské kotilně 8 - 9 °C, v severním, západním a východním okolí kotliny 7 - 8 °C.

Průměrná teplota vzduchu v lednu (období 1901 - 50) byla - 2 až - 3 °C, průměrná teplota vzduchu v červenci dosáhla v témže období 18 - 19 °C (v J a V okolí kotliny 17 - 18 °C).

Z údajů meteorologické stanice v Tišnově vyplývá, že za období 1926 - 50 bylo v Tišnově průměrně 122 mrazových, 31 ledových, 1 arktický, 55 letních a 9 tropických dní v roce.

Průměrná teplota vzduchu ve vegetačním období (v dubnu až říjnu) za období 1901 - 50 byla v Tišnově 14 - 15 °C.

Období s průměrnou denní teplotou vzduchu 10 °C a vyšší trvalo v Tišnovské kotlině za období 1901 - 50 průměrně 163 dní v roce.

Ročně spadlo v Tišnovské kotlině průměrně 550 - 600 mm srážek (období 1901 - 50). V Tišnovské kotlině bylo 90 - 100 dní v roce se srážkami 1,0 mm a více (období 1901 - 50). Úhrn srážek ve vegetačním období dosáhl 300 - 350 mm, v S, V a Z okolí kotliny 350 - 400 mm (období 1901 - 50).

Hodinová intenzita srážek dosáhla v Tišnově v období 1901 - 25 průměrně 37 mm a to v Překlášteří 37,5 mm za hodinu (12. VII. 1922). Průměrné hodinové intenzity 5 - 6 mm se dostavovaly téměř každoročně. Podle dat Státního ústavu meteorologického v Praze měl Tišnov největší srážkovou intenzitu 408 l/s na hektar, dne 26. VII. 1940, déšť však trval pouze 2 minuty a spadlo celkem 5 mm. Největší intenzita deště přes 15 minut trvání byla v Tišnově 26. V. 1935 a to 263 l/s na hektar, kdy za 19 minut spadlo 30 mm srážek.

Sněhová pokrývka se v Tišnovské kotlině udrží v zimě 50 - 60 dní (průměr za období 1921 - 50).

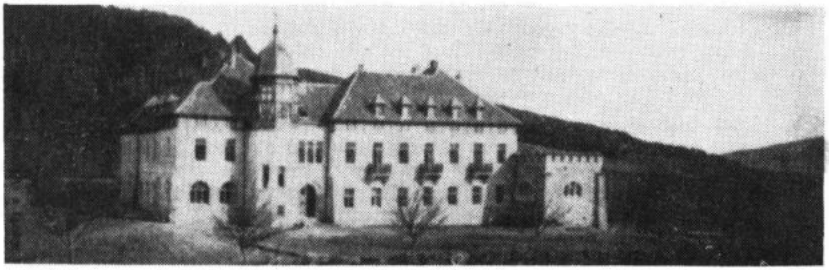
Převládající větry jsou ve sledované oblasti severozápadní a jihovýchodní v létě a jihovýchodní a severozápadní v zimě.

Trvání slunečního svitu ve vegetačním období je 1300 - 1400 hodin (průměr za období 1926 - 50).

Počátek jarních polních prací je v Tišnovské kotlině 11. - 20. března, v S okolí 21. - 30. března (průměr za období 1926 - 40).

Jabloně začínají kvést 6. - 10. V., setí ozimého žita začíná 26. - 30. IX. a jeho žně začínají 16. - 20. VII., na S od kotliny už 11. - 15. VII. (vše průměry za období 1926 - 40).

Leoš Malec

Před 80 léty - 28. března 1895 - byl Tišnov prohlášen klimatickým místem. Záhy poté vybudoval dr. Kuthan pod Klucaninou sanatorium (dnes nemocnice). Pohlednice nákladem N. a I. Pokorných zachytila budovu sanatoria v r. 1903.

JEŠTĚ K TIŠNOVSKÉ ATLETICE

Na podzim minulého roku jsme zveřejnili dvoustranu o minulosti a přítomnosti tišnovské atletiky. Zjistit podklady pro napsání článku tohoto typu není jednoduché a často se stane, že se zapomene na některou výraznou postavu. Stalo se to i v našem případě, proto se dodatečně omlouváme a doplňujeme, co jsme vám zůstali dlužni.

Z průkopníků atletiky je třeba vzpomenout ještě dvou všestranných borců. Jindřich Kocián patřil k těm prvním a nejnadšenějším, má velký podíl na vybudování atletické dráhy u sokolovny. Rudolf Kappel, výškař a desetibojař, se k tišnovským nadšencům připojil později.

Nyní se přesuňme o mnoho let dopředu – na tišnovské jedenáctiletce se totiž kolem roku 1954 našla parta sportovců, kteří se atletice věnovali rozhodně víc než jen v rámci předepsaných osnov. V. Tichý, M. Šváb, M. Novotný, Z. Jaskulka a další se zúčastňovali okresních i krajských soutěží, někteří reprezentovali i ve výběru našeho kraje. Nejlepších výkonů dosahovali Tichý ve skoku o tyči (302 cm) a Šváb v běhu na 1 km (2:44,0). Z mráčku však nepršelo dlouho; po maturitě se nenašli žádní následníci a s atletikou byla opět na dlouho veta. (vt)

NEJEN NA STRAHOVĚ

Přípravy na československou spartakiádu 1975 jsou po celé republice v plném proudu. Ještě sice nějaký čas potrvá, než se poprvé zaplní ochozy strahovského stadiónu, ale i přesto jsou již na mnoha místech s nácvikem skladeb takřka v cíli. Všichni cvičenci se pochopitelně na Strahov nedostanou; příležitostí pro ně budou spartakiády okrskové a okresní, které proběhnou začátkem června. Bývalo tradicí, že se tato vystoupení konala i v Tišnově. Letos se bohužel od ní upustilo, neboť naše město nemůže poskytnout na tuto akci odpovídající cvičební prostory.

Cvičenci z Tišnova se tím ovšem nenechali odradit. Na školách i v kolektivu odboru ZRTV se připravuje celkem 476 aktérů, o čemž hovoří výmluvně následující údaje:

mladší žákyně	90	starší žáci	48	ženy	30
starší žákyně	72	dorostenky	72	muži	17
mladší žáci	90	dorostenci	57		

Se svými skladbami vystoupí i před tišnovským publikem na květnové akademii.

S největším ohlasem – a jistě neje u nás – se setkala skladba žen. Vyjádřit pohybem skvostné melodie Bedřicha Smetany je jistě velmi náročné. Autorkám skladby se to podařilo dokonale a daří se to dnes i tišnovským ženám. Pod vedením Heleny Plošilové zvládly celou skladbu v rekordním čase a mohou se právem těšit na vystoupení v Praze. Vedle základní části nacvičuje 6 žen i část výběrovou, často individuálně mimo vymezené hodiny.

V rámci československé spartakiády se konala a ještě bude konat i řada sportovních akcí. V tomto směru Tišnov nezůstává stranou. S velkým úspěchem se setkal další ročník Tišnovské padesátky, který byl vlastně také zdravicí spartakiádě; s podobným cílem se uskuteční na tišnovských dvorcích okresní kolo tenisové soutěže pod názvem „Hledáme nového Kodeše a Sukovou". Nelze zapomínat ani na dílčí kola soutěží SHMP, která proběhnou v mnoha sportovních odvětvích – v lehké atletice, cyklistice, košíkové, sportovní gymnastice apod. 6. dubna pak bude v Tišnově slavnostně předána spartakiádní štafeta.

Naši občané nebudou tedy ochuzeni o spartakiádní atmosféru. (vt)

MILOVNÍCI BASNICKÉHO UMĚNÍ

si v Tišnově přišli na své v pátek 17. ledna, kdy členové souboru Karasova divadla otevřeli zahajovacím večerem slavných sonetů poetickou kavárnu. Decentně upravené prostředí sálu SZK i neobvyklá režie celého programu navodily velmi dobrou atmosféru. Verše Petrarkovy, Michelangelovy, Shakespearovy, Nezvalovy a Vrchlického byly podbarveny hudbou slavných klasiků i moderních jazzových skladatelů. Věříme, že vystoupení nebude jen ojedinělou vlaštovkou, neboť znamená rozhodně přínos pro tišnovské kulturní dění. (vt)

Půjčovní doba v MěLK v Tišnově

dospělí: po 8 - 12, út 13 - 18 hodin
st 8 - 12, pá 13 - 18 hodin
děti: po 13 - 18, st 13 - 17 hodin
pobočka Tišnov II.
st 14.30 - 16.30 hod.

PODHORÁCKÉ MUZEUM

Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie:

90. výročí založení české měšťanské školy

Otevřeno: ú - pá 8 - 16 hodin
so 8 - 12 hodin, ne 8 - 14 hodin.

GALERIE JOSEFA JAMBORA

Brněnská ul. č. 475

Stálá výstava obrazů zasloužilého umělce J. Jambora

z jeho odkazu městu Tišnovu.

Otevřeno: st 14 - 17 hod.,
ne 9 - 12 hod.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE

ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NÁDRAŽÍ

ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU

dobrá kuchyně, svatební hostiny.

BŘEZEN 1975 V SZK ROH TIŠNOV

4. - 8. 3. sál SZK ROH

M D Ž členských závodů klubu

ne 9. 3. sál SZK ROH - 16 hodin

DISKOTÉKA

taneční odpoledne pro mladé bez alkoholický nápojů a kouření

čt 20. 3. sál SZK ROH - 19 hodin

LA zahrádkářů -

PĚSTUJEME BOBULOVÉ OVOCE

ne 23. 3. sál SZK ROH - 15 hodin

loutková pohádka

HRAČKY NA CESTÁCH

- soutěžní pohádka LUT

ne 23. 3. sál sokolovny - 19 hodin

KVARTETO MĚSTA BRNA

koncert z děl
W. A Mozarta
P. I. Čajkovského
Leoše Janáčka

pá 28. 3. sál SZK ROH - 18 hodin

POETICKÁ KAVÁRNA

- recitují členové Karasova divadla
- prodej občerstvení

Zájezdy na plavecký výcvik do Boskovic

8. 3. - odjezd od Humpolky v 11 hod.
22. 3. - odjezd od Humpolky v 11 hod.

Zveme všechny děti od 7 do 15 let!

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává kult. a škol. komise MěstNV v Tišnově. Adresa: TKZ, MěstNV, 666 19 Tišnov. Vedoucí redakčního kolektivu dr. Ladislav Štejgerle, grafická úprava Miroslav Pavlík. Cena 1 Kčs
Tisk 58 Dolní Kounice - 2805-75 - 456.12/75-Lá 33

1. so, 2. ne – 17.30 a ve 20 hodin,
3. po – 17.30 hodin

● **MORTADELA**

Italský borevný film. Sophie Lorenová v bláznivé komedii kolem zakázaného salámu. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

4. út – 17.30 a 20 hodin

HRANICE LÁSKY **„S"**

Maďarský barevný film. O ženě, která přišla a nezvítězila. Vstupé 3, 4, 5 Kčs.

6. čt – 17.30 a 20 hodin

FUNEBRÁK

Starší český film s Vlastou Burianem v hlavní úloze. Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

8. so, 9. ne – 17.30 a 20 hodin,
10. po – 17.30 hodin

● **NÁHLÉ VZPLANUTÍ**

Barevný film NSR. O rozvodu, který měl být osvobozením, o svatbě, která byla kapitulací. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

11. út – 17.30 a 20 hodin

TI NA NĚŽ RÁD VZPOMÍNÁM **„S" (širokoúhlý)**

Sovětský barevný film o dívkách, které prošly nejtvrdší školou života. Vstupné 5, 6, 7 Kčs.

13. čt – 17.30 a 20 hodin

● **JOE HILL**

Švédský barevný film vyznamenaný Cenou poroty MFF v Cannes. Drama o legendárním hrdinovi. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

15. so, 16. ne – 17.30 a 20 hodin

● **LEGENDA O PAVLOVI A PAVLE**

Barevný film NDR. Milostný příběh dvou mladých lidí. Česky mluveno. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

18. út – 17.30 a 20 hodin

● **SMRT V BENÁTKÁCH (širokoúhlý)**

Italský film Luchina Viscontiho podle novely Thomase Manna. Vstupné 5, 6, 7 Kčs.

20. čt – 17.30 a 20 hodin

KUPUJEME CHATU **„S"**

Sovětský barevný film o strastiplné cestě za vytouženým snem. Česky mluveno. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

22. so, 23. ne – 17.30 a 20 hodin
24. po – 17.30 hodin

POSLEDNÍ PLES NA ROŽNOVSKÉ PLOVÁRNĚ **„S"**

Český barevný film. Dramatický okamžik životního rozhodnutí. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

25. út – 17.30 a 20 hodin

OSTŘE SLEDOVANÁ BANKA (širokoúhlý)

Dobrodružství divokého západu z trochu jiného konce. Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

27. čt – 17.30 a 20 hodin

EXPLOZE **„S"**

Rumunský barevný film. Hořící nákladní loď na vlnách Dunaje. Česky mluveno. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

29. so, 30. ne – 17.30 a 20 hodin,
31. po – 20 hodin

ŠAKAL (širokoúhlý)

Francouzský barevný film. Nejvážnější případ francouzské policie. Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

31. po – 17.30 hodin,
1. út – 17.30 a 20 hodin

MLČENÍ DOKTORA EVANSE **„S" (širokoúhlý)**

Sovětský barevný fantastický film se Sergejem Bondarčukem v hlavní roli. Dramatický příběh o poselství z neznámé planety. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

Dětská představení:

2. ne – 9.30 hodin

PIRÁTI NA ALBERTÍNĚ

Švédský barevný film. Česky mluveno.

9. ne – 9.30 hodin

ADAM A OTKA

Český barevný film.

16. ne – 9.30 hodin

KLUKOVY KLUKOVINY

Sovětský barevný film. Česky mluveno.

23. ne – 9.30 hodin

JANO

Slovenský film.

30. ne – 9.30 hodin

POHÁDKA O CARU SALTÁNOVI

Sovětský barevný film. Česká verze.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ

DUBEN 1975

Na měsíc, jehož název se stal symbolem pro nestálost nejen počasí, připadají letos zvlášť významná kulturně historická výročí. 5. 4. uplyne 30 let od vyhlášení programu první svobodné vlády na osvobozeném území, který vešel do historie jako Košický vládní program (podle místa vyhlášení). V jeho tézích byly poprvé formulovány základy socialistického uspořádání naší poválečné společnosti.

Jedenáctý duben – Den mezinárodní solidarity bojovníků proti fašismu, kteří jako partyzáni se zbraní v ruce pomáhali zdolávat fašistickou nadvládu v celé Evropě.

Hned 12. dubna si připomeneme, že před čtrnácti lety vstoupil člověk osobou J .A. Gagarina poprvé do vesmírného prostoru.

A 22. duben je 105. výročím narození velikého myslitele, zakladatele vědeckého komunismu a tvůrce prvního socialistického státu dělníků a rolníků na světě V. I. Lenina.

Všechna tato jubilea důstojně oslavíme i v našem městě; pořádající organizace seznámí občany s programy jednotlivých oslav obvyklými způsoby prostřednictvím místních sdělovacích prostředků.

Nezapomene ani, že duben je také Měsíc lesů. -lš-

MÍSTO KYTIČKY

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají význačného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosť a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

4. 4. **Vojtěch Vácha,** Mahenova 809
15. 4. **František Nakládal,** Sv. Čecha 23
20. 4. **Marie Homolková,** Víska 1138
26. 4. **Anna Fichtnerová,** Janáčkova 769
28. 4. **Božena Rezková,** Husova 717
29. 4. **Stanislav Nečesaný,** Jamborova 929

75 let se dožívají:

7. 4. **Anna Muricová,** nám. Míru 18

80. a vyšší narozeniny oslaví:

1. 4. **Emilie Brablecová,** Jungmannova 932. Dožívá se 86 roků.
2. 4. **Emilie Menšíková,** Za mlýnem 713. Dožívá se 84 roků.
5. 4. **Anastázie Urbanová,** Ve dvoře 1181. Dožívá se 88 roků.
8. 4. **František Halouzka,** Družstevní 535. Dožívá se 85 roků.
9. 4. **Rudolf Rašovský,** Jungmannova 76. Dožívá se 87 roků
10. 4. **Osvald Rambousek,** Chaloupky 1077. Dožívá se 82 roků.
15. 4. **Berta Muchová,** Palackého 1051. Dožívá se 86 roků.
17. 4. **Marie Babáková,** Za mlýnem 226. Dožívá se 89 roků.
19. 4. **Anna Táborská,** Horova 944. Dožívá se 82 roků.
23. 4. **Josef Kafka,** Janáčkova 782. Dožívá se 81 roků.
25. 4. **Františka Havlátová,** Vrchlického 720. Dožívá se 83 roků.
28. 4. **Bohumil Mareš,** Halouzkova 34. Dožívá se 82 roků.
29. 4. **Žofie Michalová,** Na mlékárně 795. Dožívá se 83 roků.
29. 4. **Antonie Krbušková,** Na mlékárně 255. Dožívá se 80 roků.
30. 4. **Anděla Hlaváčková,** Dvořákova 63. Dožívá se 85 roků.

Na titulní straně:

Jedna z prací jubilujícího OSP – řada nových rodinných domků v Tišnově – Předklášteří v ul. V. Nezvala. Foto: P. Smékal

NAŠE ANKETA

Jak se vám líbí náš zpravodaj a co o něm soudíte?

Lev Vašíček, vedoucí zpravodajského oddělení Českého rozhlasu v Brně:

TKZ už dlouho považujeme za spolehlivého redakčního pomocníka, informátora i rádce. Řada jeho zpráv i delších statí pro nás byly podnětem pro naše relace (Nové jeskyně na Květnici apod.); mnohé jsme v našem vysílání - často aspoň ve zkratce - použili. Za klady zpravodaje považujeme zejména citlivé rozdělení obsahu na přítomnost i minulost a pak si vážíme všestrannosti jeho obsahu. Myslíme, že TKZ proto dobře plní své poslání po stránce politické, hospodářské i kulturní, cenný je na jeho stránkách také redakční citlivý přístup k úpravě. Tím patří váš zpravodaj mezi nejlepší místní a okresní zpravodaje, které docházejí na náš redakční stůl.

Uvítali bychom ještě užší spolupráci s vaším redakčním kolektivem, zejména v pravidelném zpravodajství o událostech denního života na Tišnovsku.

Antonín Vitula, předseda MěstV NF v Tišnově:

Celková úprava i obsah je dobrý. Poněvadž jsem stálým odběratelem, navrhuji následující: Na obálce by mohly být jiné náměty než církevní, neboť Tišnov skýtá pro fotografy svými sídlišti ,závody apod. mnohé náměty. Existují i záběry starého Tišnova. Za dobré považuji články s. Hájka. I když významnějších průmyslových závodů v Tišnově není mnoho, jistě by stálo za to srovnání jak v tomto směru vypadal tišnovský průmysl před 30 roky a jak vypadá nyní.

Dále se domnívám, že by na stránkách TKZ měli mít více místa dělničtí funkcionáři z dob první republiky, kteří se o dnešek hodně zasloužili. Vím, že není možné do měsíčníku tak malého rozsahu vměstnat větší náplň. Možná, že jsou i problémy v získávání příspěvků. Bylo by dobré využívat zkušeností jiných zpravodajů, např. z Vel. Meziříčí.

Přeji redakci časopisu, aby i nadále byl TKZ dobrým informátorem Tišnováků ať jsou kdekoliv.

SLAVNOSTNÍ ŠÁTKOVÁNÍ PIONÝRŮ NA ZDŠ V TIŠNOVĚ - PŘEDKLÁŠTEŘÍ

proběhlo v rámci oslav 27. výročí Vítězného února 25. 2. 1975, kdy složilo slavnostní slib 31 pionýrů.

Člen výboru UO KSČ č. 2 s. B. Jašek poukázal na závazek, který žáci přijímají složením pionýrského slibu. Novým pionýrům blahopřál i předseda MV NF s. Antonín Vitula. Pionýři potom vystoupili v kulturním pořadu a skupinová vedoucí s. N. Nečová závěrem nastínila další budovatelské úkoly pionýrské organizace D. Š.

NAŠI FURIANTI opět v Tišnově

Jistě je ještě mnoho pamětníků, kteří v r. 1959 v tišnovské sokolovně tuto hru L. Stroupežnického tehdy v režii MUDr. Modráka shlédli. Nynější režisér Karel Cejnek obsadil mnohé role týmiž herci, kteří je hráli v tehdejším nastudování. Opět se představí jako před šestnácti lety Josef Sobotka (dědeček Dubský), Oldřich Sekora (Filip Dubský), V. Turinský (ponocný Bláha), D. Kučerová (Dubská), L. Denéfová (Kristína) a další členové Karasova divadla. Poslední nastudování této hry v Národním divadle v r. 1970 bylo i nahráno na gramodesky (na našem snímku titulní strana obalu tohoto kompletu se záběrem z jeviště ND); diváci budou mít tedy i možnost porovnávat provedení jednotlivých představení.

Soubor Karasova divadla SZK již mnohokrát dokázal své kvality, připraví jistě i tentokrát při premiéře 5. dubna a repríze 6. dubna v tišnovské sokolovně všem návštěvníkům skvělý zážitek.

-ok-

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V LEDNU 1975 SE NARODILI:

3. 1. Jiří Dospíšil, Horova 946
10. 1. Michal Šrámek, U Humpolky 1507
10. 1. Petr Zouhar, U Humpolky 1512
15. 1. Michal Knecht, Nerudova 738
17. 1. Lucie Bulisová, Jungmannova 832
18. 1. Erika Svobodová, Ve dvoře 1177

ZEMŘELI VE II. POLOLETÍ 1974:

11. 7. Robert Baláš, nám. 28. října 29
11. 7. Marie Balášová, nám. 28. října 29
15. 7. Bohumila Pokorná, Brněnská 157
20. 7. Marie Alexandrová, Smíškova 785
22. 7. Božena Balášová, nám. 28. října 29
25. 7. František Opálka, nám. 28. října 32
27. 7. Marie Heinischová, B. Němcové 1165
3. 8. Hermína Smíšková, Jungmannova 68
4. 8. Josef Blažek, Družstevní 548
10. 8. Václav Kovařík, Ve dvoře 1185
21. 8. Schwarzerová Anna, Družstevní 621
28. 8. Věra Juránková, Na kukle 1214
1. 9. Jan Radlička, Cáhlovská 72
2. 9. František Hovorka, Za mlýnem 583
3. 9. Josef Čačka, Revoluční 617
5. 9. Valerie Balášová, Komenského 1061
12. 9. Františka Zelinková, Jungmannova 754
17. 9. Amálie Hošková, H. Bíma 704
22. 9. Anna Slaninová, Na mlékárně 795
27. 9. Antonín Havlát, Tyršova 459
7. 10. František Římsa, Cáhlovská 973
19. 10. Karel Korec, Uhrova 1003
20. 10. Karel Krištofík, Jamborova 938
25. 10. Josef Musil, Dobrovského 502
25. 10. František Soukal, Fučíkova 1313
27. 10. Rajmund Kukačka, Dvořáčkova 63
5. 11. Anna Brůžičková, Dvořákova 631
7. 11. Josefa Knoflíčková, Polní 640
9. 11. Martina Grossová, Fučíkova 1035
9. 11. Marie Štulpová, Nerudova 738
11. 11. Růžena Hnízdilová, Na mlékárně 795
17. 11. Jaroslav Konečný, Víska 1038
20. 11. Adolfína Seidlerová, Porta Coeli 1001
23. 11. Marie Komprsová, Za mlýnem 213
26. 11. Julie Zelinková, Halouzkova 827
29. 11. Anna Dvořáčková, Jungmannova 70
1. 12. Jan Odehnal, Nerudova 551
5. 12. Cyril Nečas, Fučíkova 1226
7. 12. František Havlík, Jamborova 924
20. 12. Marie Kouřilová, nám. 28. října 32
24. 12. Anastázie Pivoňková, Na mlékárně 786
27. 12. Marcela Lukášková, Hornická 1520
31. 12. Antonie Nevačilová, Kostelní 16
31. 12. Jana Kejdušová, Porta Coeli 1001

Dodatek k seznamu zemřelých na str. 132, roč. 1974.

2. 2. František Hanák, Družstevní 560

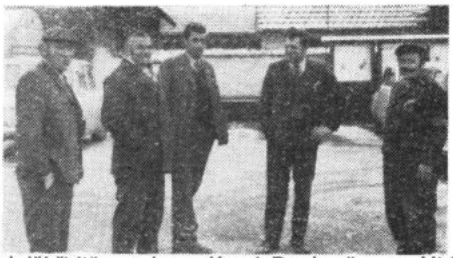
Dne 26. dubna 1975 oslaví zlatou svatbu – 50 let společného života –

manželé **Josef Dvořák a Emilie, rozená Váchová.**

Do dalšího života jim přeje hodně zdraví, klidu a spokojenosti M. Dvořák, Brno

Děkuji všem příbuzným a známým za projevy soustrasti a za poslední rozloučení s mým zesnulým manželem s. Josefem Kostelencem.

Vlasta Kostelencová s rodinou

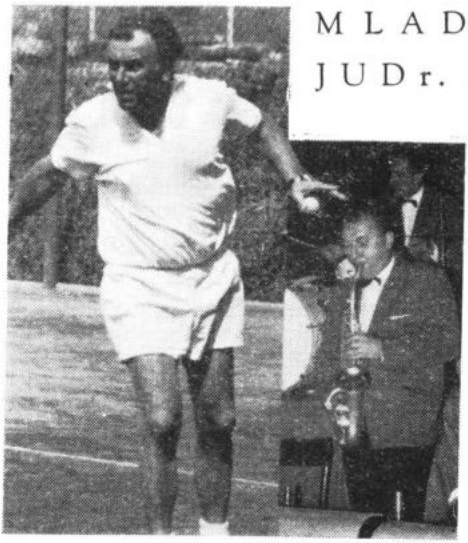
Ve čtvrtek 30. ledna 1975 přivítali v našem městě na náměstí Míru zástupci ČSAD n. p. Brno, zástupci MěstNV Tišnov, Veřejné bezpečnosti a ostatní zaměstnanci ČSAD provozu Tišnov další tři řidiče, kteří v soutěži bez nehod a závad ujeli jeden milión km. Jsou to Jaroslav B a l á š, řidič autobusu ČSAD provozu Tišnov, další řidič autobusu Karel D o b y š a r a Vítězslav Š u p, řidič nákladní dopravy ČSAD provozu Tišnov.

Tohoto výkonu dosáhli za 20 roků každodenní svědomité a odpovědné práce za volantem; patří mezi nejlepší řidiče v kolektivu 130 řidičů ČSAD provozu Tišnov.

Obdrželi z rukou zástupce podnikového ředitelství ČSAD Brno vyznamenání „Nejlepší pracovník podniku" a odměnu za dosažení významného úspěchu.
Pro lepší představu: 1,000 000 km to je 23krát objet zeměkouli nebo 3krát ze Země na Měsíc.

Mnoho zdraví a úspěchů v další jízdě bez nehody, soudruzi!

9. dubna t. r. oslaví padesátiny nadšený sportovec, vedoucí tanečního orchestru a předseda sboru hudebníků, předseda TJ Baník, vedoucí oddílu tenisu, předseda okresního svazu a člen předsednictva krajského svazu tenisu. Nerudovo „Vším čím jsem byl – byl jsem rád" se výborně hodí na našeho jubilanta. K láskám dr. Seyferta patří především hudba; jeho orchestr se řadí takřka profesionální vyspělostí k nejlepším tělesům kraje. Další láskou je tenis; vybudování malého tenisového ráje na Ostrovci a výchova talentů jsou jen malou ukázkou jeho díla. S třetí svou láskou

M L A D Ý J U B I L A N T

J U D r. K a r e l S e y f e r t

se potkal na ledě – 120 hokejových utkání napovídá, že sám dlouho držel celý oddíl nad vodou. Také jeho podíl při opravě sokolovny v minulém roce nelze opomenout; odpracoval na fasádě a kurtech 189 hodin a celkové řízení stavby si přibral navíc. Řekneme-li o něm, že nepromarní ani minutu, zní to jako otřepaná fráze, ale je to pravda. I v Tišnově jsou lidé, kterým nekončí pracovní doba odchodem ze zaměstnání. Jeho životní elán napovídá, že ještě dlouho zůstane mladým, což mu všichni ze srdce přejeme.

B. Tesař

Světový den zdraví

7. dubna oslaví kulturní svět Světový den zdraví. Chtěli bychom se proto i my připojit do řad gratulantů a popřát ženám a mužům v bílém, sestřičkám, těm od sanitek, prostě všem, kteří se starají v tišnovské nemocnici a poliklinice o zdraví našich občanů, k jejich svátku hodně úspěchů v práci.

Vydali jsme se s blokem a fotoaparátem na návštěvu do tišnovské nemocnice, kde se naším trpělivým a zasvěceným průvodcem stal **ředitel NsP, primář MUDr. Jaroslav Svoboda.**

Těžko se rozhodnout odkud začít. Lidé obdivují novostí zářící budovu, prozradíme tedy, že na budově postavené v roce 1899 MUDr. Kuthanem byla provedena v letech 1967 – 1968 generální oprava nákladem $1^1/_2$ miliónu Kčs. Nemocnice má 130 lůžek, z toho 50 na interním oddělení, 55 na neurologii a 25 na neurologicko-rehabilitačním oddělení, které slouží pro celý Jihomoravský kraj.

Nemocnice je vybavena moderními lékařskými přístroji. Chloubou nemocnice je jednotka intenzivní péče se třemi lůžky a nejmodernějšími přístroji v hodnotě 400 tisíc Kčs. Na této jednotce pracují pouze přístroje čs.

Foto J. Ptáček

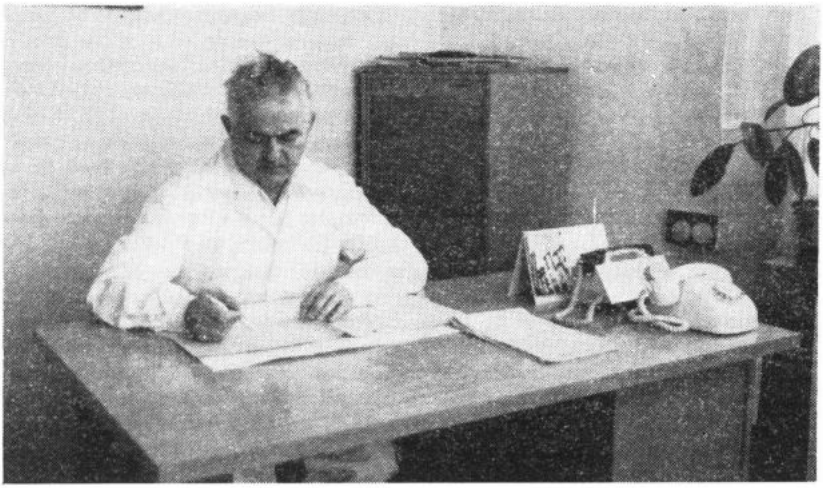
výroby, bez poruch ke spokojenosti jak lékařů, tak také pacientů. Dvě lůžka jsou stále obsazena, zatímco třetí je ponecháno jako rezerva pro náhlé případy.

Na všech odděleních jsme se setkávali s čistotou, upraveností pokojů i estetickým vzhledem chodeb. Známé je oddělení vodoléčby, které je chloubou nemocnice. Prostorná tělocvična sloužící k rehabilitačním cvikům pacientů, spolu s léčbou prací pomáhá vracet lidi zpět na pracoviště, zpět do života. Také málokterá nemocnice se může pochlubit tak pěknou společenskou místností, která slouží zaměstnancům NsP k různým akcím a všem složkám závodních organizací ke konání schůzí i slavnostních shromáždění.

K nemocnici patří také kuchyně a ovšem šikovné kuchařky.

Nemocnice, to jsou také ženy, které se starají o čistotu prádla, pokojů, chodeb, všech místností; jsou to i sanitní vozy a muži, kteří s nimi křižují silnice našeho zdravotního obvodu.

Nemocnice s poliklinikou se řadí k největším tišnovským závodům; pracuje zde celkem 260 zaměstnanců. Není to vůbec mnoho, protože tišnovský obvod zasahuje do tří okresů a čítá 35

tisí cobyvatel. Na jednoho obvodního lékaře připadá na poliklinice 3500 obyvatel. V Tišnově pracuje 27 obvodních, závodních a odborných lékařů v nemocnici.

I když se služby v oblasti zdravotnictví neustále zlepšují, je stále dost problémů k řešení: rozvinout všechny odborné služby, rozšířit úvazek rentgenologa, urychlit zhotovování protetických pomůcek. 85 % zaměstnanců tvoří ženy, a tak je třeba často operativně zajišťovat služby, když ženy odcházejí na mateřské dovolené či zůstávají doma s nemocnými dětmi.

Problémy však působí také někteří pacienti; zatěžují pohotovostní službu banálními případy, se kterými mohli přijít do ordinace během dne. Co říci lidem, kteří často volají lékaře zbytečně? Třeba právě v té chvíli volá někdo, kdo nutně potřebuje lékařskou pomoc a marně čeká! Jsou i takoví, kteří rozžhavují telefon, shání, urgují lékaře, aby urychleně přijel, a přitom svůj vůz mají zaparkovaný před domem; proč by hnal auto „zbytečně" do Tišnova, když sanitka nic nestojí!

Vracet lidem zdraví je práce radostná; to není jenom zaměstnání pro lékaře nebo pro sestru u postelí nemocných, to je především poslání, které vyžaduje člověka celého, někdy i na úkor vlastní rodiny a sebe sama.

A tak až půjdete kolem tišnovské polikliniky či nemocnice, uvědomte si, že zde pracují lidé, kteří mají to nejušlechtilejší povolání. Vrací lidi zpět rodinám, společnosti, životu.

Krásně upravený park kolem tišnovské nemocnice, záhony květin i rybníček se zurčícím vodotryskem, toto pěkné prostředí patří terapii a pacienti uprostřed té krásy si nepřipadají ani jako v nemocnici. Tento kouzelný kout je dílem zahradníka Zd. Šupa a několika jeho spolupracovníků. Škoda, že takových pěkných míst je v Tišnově tak málo.

Je sobota odpoledne. Naše návštěva v nemocnici končí. Dr. Svoboda se vrací zpět do své pracovny. Stěží spočítá všechny hodiny ztrávené v nemocnici ať již na svém oddělení nebo za pracovním stolem ředitelny. Odcházíme plni dojmů a s přesvědčením, že o zdraví našich občanů je dobře postaráno.

Ovšem tento boj o zdraví by měl každý začít sám u sebe. A ještě dnes. Jak? Třeba si odpustit tu první ranní cigaretu nebo si v neděli vyrazit do lesa, na Květnici nebo Klucaninu a trošku provětrat plíce na čerstvém vzduchu.

Miroslav Pavlík,

Malé kapitoly z historie tišnovska

JEŠTĚ KE JMENU KORÁB

V květnovém čísle Tišnovského kulturního zpravodaje 1974, str. 58 - 59 se vrátil tišnovský historik Jan Hájek k svému oblíbenému námětu ze starého Tišnova a podal přehlednou zprávu o rodině Korábů a zaniklém mlýnu. O jménu Koráb byl článek v roč. 1971 na str. 147 (autor zn. -i-), kde jsou uvedena jména Šebestián (1551), Pavel (1554), Bartoš, Bareš Koráb.

Jméno Koráb se vyskytuje i na Českomoravské vrchovině v obci Věcově na Novoměstsku. Tamní tzv. Korábův mlýn patříval v 16. století nějakému mlynáři Míčovi (toto mlynářské jméno je na Novoměstsku dosti časté), r. 1587 patřil nějakému Bartoňovi. Pocházeli-li tišnovští Korábové z Novoměstska, nemůžeme zatím tvrdit. Je to však možné, jak lze analogicky usuzovat na případu mlynářské rodiny Moučků, kteří se na Novoměstsku připomínají už před r. 1500 a na Tišnovsku v 18. století. (Viz Naše Tišnovsko, 1973, str. 55, Kavrdův mlýn. O Věcově Vlastivěda moravská II, Novoměstský okres, str. 651 - 652.) Z Tišnova zmizeli Korábové údajně ve třicetileté válce, pokud máme dost pramenů a dost znalostí o tomto období; stávalo se totiž, že někdy odešla případně vymřela, jen část rodiny.

(Podle tradice odešel např. jeden ze zvolských Moučků v třicetileté válce až na Šumavu; poslední Moučka - mlynář ze šumavské obce Brlohu padl v 1. svět. válce!) Matriky z počátku 17. století však v Tišnově nemáme a zchudlé rodiny se nemusí vždy objevovat v dochovaných pozemkových knihách nebo urbářích. Nežijí tedy i Korábové někde dosud?

Korábové byla rodina opravdu zámožná o tom máme dosti zpráv i z dějin města Bystřice nad Pernštejnem, kam často půjčovali peníze. Bystřice patřila Pernštejnům a za panství Vratislava z Pernštejna měla nemalá finanční trápení. Bystřičtí měli stanoven plat z každé bečky piva po 5 zlatých pobečovního. Ale tento plat byl velmi obtížný a proto usilovali o jeho změnu. R. 1564 dosáhli, že plat měl být pro budoucno upraven a pak zrušen, půjčí-li město svému pánu 12 000 zl. To byla ovšem částka, kterou Bystřičtí těžko po širém okolí jako půjčku sháněli. Tak vyjednávali v Litomyšli, s paní Alžbětou na Vohančicích, v Brně, ve Znojmě. A v Tišnově dokonce patnáctkrát(!) s panem Šebastiánem Korábem a jeho synem Janem, dále v Tišnově s jistými Vřavy (Václav, Matouš) a Annou Brychtovou. Také ve Velké Bíteši žádali městskou radu, aby se za ně u p. Š. Korába zaručila, ta však odmítla, neboť měla svých starostí také dost. R. 1567 nastala v půjčce změna, jednání vedl úředník pana Vratislava z Pernštejna Jan Pivec z Hradčan a Klimštejna. (J. Pilnáček, Staromoravští rodové, str. 283, rodina původem z Opavska, jiný rod byli Pivcové z Rojetína a jiných svobodných dvorů, tito Pivcové možná žijí v zapomenutí v kraji dosud.) Jednalo se např. o částku 200 zl. u Václava Vřavy z Tišnova, 800 zl. u Anny Brychtové z Tišnova a 700 zl. u Šebastiána Korába. Ještě r. 1569 se činí zmínka o 1000 zl. od V. Vřavy z Tišnova, jež byl dlužen pan Vratislav z Pernštejna. R. 1571 měli bystřičtí vypůjčeno u Vřavy 500 zl. a r. 1576 byli ještě dlužni jeho sirotkům. I jiná města měla potíže. Tak r. 1577 měli bystřičtí ručit u Matouše Vřavy za novoměstské na 500 zl. a r. 1586 u Korába na 500 zl. Tišnov si tehdy stál dobře.

Jiné potíže měli bystřičtí r. 1594, kdy byli dlužni panu Vítovi Stanickému (Zdánickému) z Bukova, písaři menšího práva zemského, správci tišnovského panství, v dřívější době úředníku na Pernštejně, 500 zl., ale dluh vzrostl až na 800 zl.; od r. 1592 patřila Bystřice novému majiteli, panu Václavovi Plesovi Heř-

manskému ze Sloupna a od r. 1603 Zikmundu Janu Plesovi Heřmanskému ze Sloupna. (J. Pilnáček, Staromoravští rodové, str. 245 n., **nutno odlišit tři různé** rodiny, jedna z nich má náhrobek v Předklášteří, o něm podávám jiný článek, věnovaný též výkladu o erbech a náhrobcích vůbec.)

Blížili se války a bylo zle. Již r. 1608 píše Tilly z Bystřice n. P., kam přitáhl přes Tišnov, že se pro nouzi nemůže v Bystřici se svými rejthary zdržet. Daleko hůře bylo za války třicetileté (k tomu podávám zvláštní článek o obléhání hradu Pernštejna Švédy), bystřičtí měli ve válce četné výdaje s vojskem, tak např. r. 1634, kdy se opět připomíná Tišnov. (K tomu všemu výše uvedenému: **J. Tenora: Z pamětí města Bystřice n. P., 1909.)**

Závěrem možno říci, že Tišnov měl čilé styky s okolními městy a že finanční postavení jeho měšťanů v době před třicetiletou válkou nebylo špatné. (-mt-)

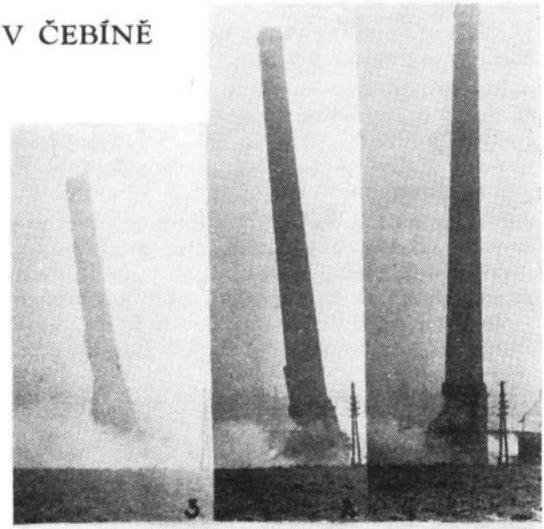
Až do r .1962 byla stará vápenka v Čebíně dominantou zdejšího kraje. Po zbourání starého objektu loňského roku tu zbyl už jen komín vysoký 41,20 m. Padlo poslední rozhodnutí - provést jeho demolici odstřelem. 9. prosince 1974 byly vyvrtány do soklu komína tvaru osmihranu o výšce tři a půl metru a do nich uloženo 18 náloží, celkem 5,8 kg perunitu. Zeď byla v těch místech silná 108 cm, průměr komínového otvoru 145 cm. Vrty byly provedeny tak, aby komín padl přesně do vytčeného směru na tzv. „zkrácení". Vlastní odstřel komína, jehož

STARÁ VÁPENKA V ČEBÍNĚ DOSLOUŽILA

průběh zachycují naše snímky, byl proveden ve 13 hod. Technický vedoucí odstřelu ing. Vlad. Tichý, vypracoval projekt, řídil vlastní destrukci a provedl odstřel. Mezi přihlížejícími nechyběli ani hosté - staří pracovníci vápenky, kteří se přišli rozloučit a zavzpomínat. V zápisu o odstřelu starého komína bývalé čebínské vápenky je uvedeno, že „odstřel proběhl bez závad do vytčeného směru a nebyly způsobeny žádné škody." Ze starého komína zbyla slušná hromada zachovalých, téměř neporušených cihel.

V. Borek

Foto archiv

3

4

ČTVRTSTOLETÍ STAVEBNÍHO PODNIKU

Když jsme v listopadu minulého roku psali o otevření nového výcvikového střediska tišnovských radioamatérů na Veselském chlumu, při výčtu podniků, které mají zásluhu na úspěšném zvládnutí celé stavby a radioamatérům velice pomohly, pozapomněli jsme na pracovníky Okresního stavebního podniku Brno-venkov, hospdářská správa Tišnov II. Tito zaměstnanci zde udělali velký kus práce. Tento příspěvek chce proto napravit naši chybu, ale hlavně upozornit a připomenout, že před 25 roky, 30. dubna 1950 byl založen Okresní stavební podnik v Tišnově. Jeho prvním ředitelem se stal Jaroslav Roman, do roku 1960 tuto funkci zastávali ještě M. Jedon, T. Renner, J. Procházka a A. Brázda.

OSP Tišnov se zasloužil o výstavbu obcí v pohraničí – Krhovic na Znojemsku a Koclířova na Svitavsku, přispěl k výstavbě nebo modernizaci zdravotnických zařízení, škol, závodů, obchodů a rekreačních objektů. Zaměstnanci OSP pracovali například v Ústavu sociální péče na Mitrově a v Moravci, v TOS Kuřim, v závodě RICO Veverská Bítýška, budovali rekreační střediska na Šárce, v Herolticích, na Havlově, opravovali historické objekty Porta coeli, hrad Pernštejn, zámky v Lysicích, v Boskovicích a v Lomnici a ve výčtu jejich pracovišť by bylo možno dále pokračovat.

V červenci 1960 byl OSP Tišnv začleněn do nově vytvořeného Okresního stavebního podniku Brno-venkov jako stavební zpráva Tišnov. Zaměstnanci tišnovské stavební, nyní hospodářské správy prováděli výstavbu obchodního domu v Čebíně, přímo v našem městě rekonstrukci nemocnice, budovali pekárny, sklenik Služeb města Tišnova, do roku 1967 stavěli i kompletní rodinné domky atd.

S výsledky za uplynulý rok i s plány a úkoly na nejbližší období nás seznámil vedoucí správy Miroslav Burian.

Loňský rok byl velice úspěšný – stanovený plán byl v oblasti stavebně montážních prací překročen o 542 000 Kčs, plánovaný zisk o 263 tisíc, úkoly na úseku bytového fondu o 433 tisíc, od obyvatelstva bylo utrženo o 175 000 Kčs více než stanovil plán. Přitom všechny předané stavby byly investory označeny jako stavby vzorné kvality.

V letošním roce bude OSP HS Tišnov pracovat na rekonstrukci bývalé ozdravovny v Tišnově II a Dětského domova, stavět nové provozovny OPP a Dřevodělu v našem městě, dále sklad velkoobchodu Potraviny. I když OSP již nestaví rodinné domky „na klíč" provádí stále pro drobné stavebníky řemeslné práce; v plánu na letošní rok to dělá více než 10 % příjmů. Pro splnění náročných úkolů svědčí to, že již 83 % zaměstnanců uzavřelo závazky ke splnění letošního plánu.

V OSP Brno-venkov, hospodářská správa Tišnov II jsme se přesvědčili, že její pracovníci se mohou s hrdostí ohlédnout na práci za těch dvacetpět tel trvání podniku. Dobře reprezentují naše město a jistě i v budoucnu budou odvádět dobrou práci. -ok-

Foto J. Ondrouška: Spolupráce tišnovských radioamatérů a zaměstnanců OSP na Veselském chlumu.

ROZVÍJÍ NOVÉ FORMY PRÁCE AGITAČNÍ STŘEDISKO V TIŠNOVĚ

30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou je mimořádnou příležitostí k bilancování třicetileté obětavé práce našeho lidu pro nové, socialistické Československo.

Vede nás k hlubokému zamyšlení nad smyslem a odkazem těchto historických událostí a nad budováním vyspělé socialistické společnosti v úsilí o mír a pokrok ve světě.

Městský výbor KSČ v Tišnově projednal návrh vedoucího agitačního střediska s. Viléma Misaře, aby instruktáže agitátorů byly organizovány po jednotlivých obvodech uličních organizací.

Agitační středisko v Tišnově připravilo pro místopředsedy uličních organizací materiály z listopadového usnesení pléna ÚV KSČ. Člen rady MěstNV seznámí místopředsedy s úkoly programového plánu na rok 1975, výrazně poukáže na úkoly příslušného obvodu a požádá agitátory o získání závazků občanů pro naplňování programu.

Při návštěvě rodin agitátoři pohovoří o připravovaných akcích k 30. výročí osvobození Československa.

Od nového způsobu instruktáže agitátorů se očekává větší účast a přesnější informovanost občanů o připravovaných akcích v jejich obvodu.

Drahoš Šikola

V rámci oslav roku, který je nazýván Mezinárodním rokem ženy, uspořádal MěV ČSŽ v Tišnově ve dnech 15. až 18. února v zasedací síni MěstNV výstavu ručních prací doplněnou fotografiemi, zachycujícími činnost členek MěV ČSŽ v minulých letech. Výstava, vkusně instalovaná s. V. Lakomou, měla mimořádný úspěch. Shlédlo ji přes 1000 lidí, což je návštěvnost v Tišnově nezvyklá. Členky výboru využily pozornosti, která je v poslední době zaslouženě věnována ručním pracím, této nejtradičnější zájmové činnosti ženy. Na výstavě bylo možné shlédnout 319 prací od 68 žen. Byly to výrobky pilných rukou z dob minulých až po práce moderní: oblečení, hračky, bižutérie, obrazy, gobelíny, polštáře, pokrývky. Ať už se návštěvníci výstavy obdivovali čemukoliv, úctu a obdiv vzbudila především ta skutečnost, že přes všechny povinnosti, které jsou na dnešní ženu kladeny – práci v zaměstnání, v rodině, na veřejnosti – dovede najít ještě chvíli, v níž dokáže se smyslem pro vkus a tradici vytvářet tak krásné věci. -mb-

---

Ve dnech 15. - 19. 2. 1975 se konala výstavka ručních prací žen. Výstavku připravila místní organizace Csekého svazu žen v Tišnově. Za svou osobu děkuji ženám za tuto akci, která byla velmi krásná, za jejich práci pro veřenjost, a za jejich obětavost. Nikdy bych nevěřila, co při své práci v domácnosti a při zaměstnání dovedou pilné ruce našich děvčat a žen. Ještě jednou děkuji všem za krásný zážitek. Nikdy nezapomenu a těším se již na další výstavku.

Blažena Staňková

Na výstavě:
Foto J. Ondroušek

Jarní a letní květena lesů v okolí Drásova

Z jižní strany, kde končí Železenský les Janouškovou zmolou porostlou na dně oroseným kapradím samcem, papradkou samičí a na povrchu osladičem obecným, začínají Drásovské lesy se svými kopečky a stráněmi k jihu obrácenými. Tyto jsou porostlé bujícími trsy travin, jako lipnicí hajní, tomkou vonnou, strdivkou sedmihradskou, ostřicí jarní, ostřicí lesní, ostřicí Micheliovou a rostlinkami biky ladní i jinými.

Mezi těmito suchomilnými travinami daří se krásné polostepní rostlince konikleci velkokvětému. Tato něžná chráněná květena září tu celé jaro svými ozdobnými hedvábnými pukajícími poupátky a na slunci nádherně otevřenými fialkovými hlavičkami. Uvidíte je tu růst po slunných mezích mezi líbezně vonícími plazivými polštářky červeně kvetoucí mateřídoušky časné, žlutě kvetoucí mochny písečné, později mochny tmavé. Fialové korunky koniklece velkokvětého září tu mezi polštářky žlutě kvetoucího rozchodníku prudkého, modřoučkými fialkami vonnými a fialkou psí, pryščem červenoplodným, pryščem chvojkou. Dále jsou tu všude kopečky rozrazilu rezekvítku, krásně kvetoucího rozrazilu rozprostřeného a zlatožlutě kvetoucího čilimníku rozprostřeného srstnatého.

Nádherné trsy tu v blízkosti chat tvoří zlatožluté korunky jarních petrklíčů, prvosenky nižší a vonné, která tu roste na více místech.

Také v dubinkách a na pokrajích sečí se tu v jarní barevné nádheře rozvíjí plicník lékařský, šarlatový kohoutek, - lecha jarní, jaterník trojlaločný - podléška, konvalinka hajní a rozšířená je zde prvosenka jarní - petrklíč, která tu vykukuje i z pod keřů trnčí a hloží. Malou skupinku tu tvoří chráněný medovník velekvětý (meduňkolistý). Pod krásně rozkvetlými modříny a borovicemi lesními bělají se závojíčky sasanky hajní a svítí tu svýma modrýma očkama pomněnky lesní. Sem tam jsou tu malé skupinky lilovité rostlinky kokoříku mnohokvětého. Na pokrajích lesa a stráních kvetou krásné polokeře janovce obecného, zvlášť od strany, kde končí Železenský les, září velikými žlutými motýlokvětými květy.

Později tu v lesích ze svých cibulek vyráží liliovitá rostlinka modřenec chocholatý. Štíhlé hrozny žlutých zvonkovitých květů tu tvoří bohatě kvetoucí chráněný náprstník hlinožlutý a chráněná něžná liliovitá rostlinka bělozářka větvitá, které zdobí pokraje lesů.

V bučinkách a ve smíšeném lese tu rostou půvabné, chráněné květy našich lesních klenotů, vstavačovitých rostlinek vemeníku dvoulistého a okrotice bílé. Mezi bělajícími se skupinkami půvabných štíhlých bělokorých bříz se sklonem k jihu roste vzácná chráněná vstavačovitá rostlinka, kouzelný kruštík širolistý (vstavač), ale velmi vzácně.

Koncem léta zde na prohřátých pokrajích lesa a kopečcích rostou veliké zvonky s modrými kalíšky (broskvolisté), narůžovělé smolničky obecné, blankytně modré chrpy horské a nádherně sytě modré hořce brvité (chráněné). Nechybějí zde ani slaměné barevné koberečky kociánku dvoudomého, pod lidovým názvem pazourky. Veliké množství zde rozkvétá keříčků se světle modřoučkými hvězdičkami chráněné astry chlumní. Daří se tu piple osmahlé do černa kvetoucí, hlaváči žlutavému, chrastavci a krásně tu kvete rmen barvířský, zlatožlutými ozdobnými úbory, bíle kvetoucí žebříček obecný, kopretina chocholičnatá, chrpa čekánek, hadinec obecný, štírovník. Krásné partie tu vytváří hvozdík svazčitý a hvozdík kartouzek, divizna sápová a divizna kmotovkovitá a vzácně tu kvete jehlice trnitá a slaměnými velikými květy tu kvete pupava bezlodyžná.

V sečích tu pak září žlutě kvetoucí divizna malokvětá, která je krásná i po odvětu s tmavými stvoly a rameny a daří se tu třezalce tečkované. Veliký podrost nahoře tvoří v lesích léčivá rostlina zlatistý zlatobýl - celík.

Je tu ještě celá řada krásných květin; čím dále postupujeme do lesů, tím přicházíme na vzácnější rostliny.

Emilie Šudáková

ŠKOLENÍ CIVILNÍ OBRANY

konalo se dne 13. února 1975 v 15 hodin v ZDŠ Tišnově - Předklášteří. 55 účastníků si vyslechlo zajímavou přednášku FO CO 1975.

Lektor Socialistické akademie Brno-venkov soudruh František PTÁČEK osvětlil a zdůraznil rozhodující úlohu Sovětského svazu a jeho slavné armády při osvobozování Československa z fašistické okupace a jeho nezištnou pomoc při výstavbě socialismu u nás. Od každého občana naší socialistické vlasti se vyžaduje, aby nejen dobře pracoval pro její rozkvět, ale byl i připraven k plnění své nejčestnější povinnosti - k obraně své vlasti.

I tento náročný úkol je součástí odkazu výročí, které oslavujeme.

D. Šikola

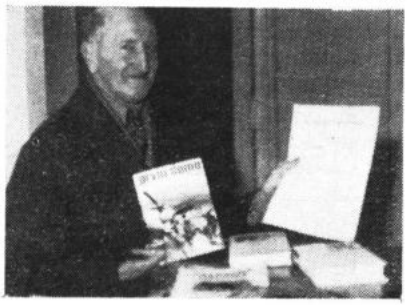
ZA DOBROU PRÁCI DO DIVADLA

Sdružení rodičů a přátel školy při ZDŠ v Tišnově - Překlášteří zakoupilo pro všechny žáky školy divadelní představení loutkové scény RADOST. Byla to odměna za dobrou práci žáků v 1. pololetí tohoto školního roku. Děti shlédly 12. 2. pohádku Jevgenije Speranského „Krása nevídaná"; staly se svědky boje mezi zlem a dobrem, svědky velikého zápasu především o krásu mezilidských vztahů, o lásku, která v ohni neshoří, ve vodě neutone i o přátelství, které kámen nezavalí a moře neuhasí. Tato pohádka pomůže dětem ovládnout pevniny lidskosti.

A není náhodou, že právě dílo lidové fantazie, určené dětem, umožňuje i nám dospělým citové znovuobjevení některých základních lidských hodnot v jejich ryzí, ničím neumenšené, nezlehčené, absolutní podobě. Odtud pramení i ona masová obliba nedělních rozhlasových pohádek nebo televizních Večerníčků.

D. Šikola

V uplynulém Měsíci knihy jsme si blíže povšimli drobné mravenčí práce patrně jednoho z nejúspěšnějších rozšiřovatelů knih metodou „osobního prodeje" nadšeného literárního důvěrníka ČSPB a kolportéra našeho Tišnovského kulturního zpravodaje, jinak čilého důchodce a občana našeho města **Josefa Palaty.** Svou literárně propagátorskou činnost začal již v r. 1950, když byl pověřen funkcí literárního důvěrníka v organizaci SOPV SBS. Po získání určitých zkušeností z rozšiřování svazového tisku a literatury mezi členy se přihlásil za aktivního literárního důvěrníka Ústř. vydavatelství SBS-SPB v Praze k přímému osobnímu prodeji knih; začal v okruhu svých známých, členů SPB na schůzích a jen pozvolna pronikal do závodů a na jiná pracoviště. V r. 1966 však již získal druhé místo v celostátní soutěži Ústř. vydavatelství SPB. Na dotaz, může-li nám prozradit celkovou bilanci své 25leté „služby propagaci a prodeji knihy - nejlepšího přítele člověka" (jak svého „koníčka" sám nazývá), nás svou odpovědí opravdu překvapil: Rozprodal přes 25 000 knih za téměř $^1/_2$ miliónu Kčs a všechny je osobně odnosil ve své objemné aktovce přímo k zájemcům; reprezentuje to úctyhodnou váhu skoro 85 q a kolem tisíce ušlých kilometrů. To je jistě přesvědčivý doklad jeho nadšení pro věc!

-tkz-

Najde se cesta ke spokojenosti?

Každý z nás má své problémy. Někdo méně, někdo více, ale těžko najdete člověka bez problémů. O to častěji se střenetnete s povzdechem: „Já mám dneska starostí až nad hlavu." Členové výboru TJ Baník Tišnov si sice takto veřejně nestěžují, ovšem kdo nahlédl do zákulisí tišnovské sportovní činnosti, jistě ví, že důvodů k vráskám a šedinám je zde víc než dost; bohužel čeština už asi více starostí než „nad hlavu" nepřipouští.

Záležitosti, které trápí sportovní funkcionáře v našem městě, se nedají vyřešit přes noc. Dlouhou dobu si vedení TJ patrně neuvědomovalo, že výsledky tišnovských sportovců neodpovídají tradicím a jménu téměř desetitisícového města. Po řadu let se běželo ve starých - a špatných - kolejích. Tomu, kdo nevidí až na dno tišnovského sportu, se možná situace nezdá tak tíživá. Je totiž pravda, že například odbor turistiky patří nejaktivnějším v kraji, že tenisté mají tři hráče v celostátních žebříčcích, že družstvo házené disponuje velmi dobrým kolektivem. Je však potřeba vidět i druhou stránku. Vždyť odbíjenkáři hrávali v Tišnově s úspěchem druhou ligu, dnes startují v soutěži o dvě třídy nižší. Fotbalisté ještě nedávno bojovali o postup do I. A třídy, nyní se drží na chvostu okresního přeboru. V těchto sportech jsou problémy nejžhavější. Ale ani ostatní oddíly nemají důvod k trvalému úsměvu. Nelze například zapomínat, že v házené a košíkové hrály dorostenecké celky svého času I. ligu. To už je všechno minulost...

Současný výbor jednoty po nezbytném rozboru celé situace vypracoval tzv. Plán základního rozvoje tělovýchovy a sportu na léta 1975 - 85, jehož realizace by měla zajistit definitivní obrat. Jde o pokus. Za krok kupředu je však možno považovat už skutečnost, že se tato cesta vůbec začala hledat. Odpovědný přístup a dlouholeté zkušenosti funkcionářů, kteří se touto problematikou zabývali, by měly být zárukou, že se postupuje správným směrem.

Plán v první části rozebírá nedostatky, které způsobily momentální stav tišnovského sportu. Tělovýchovná jednota se v průběhu minulých let ocitla v naprosté izolaci, musí se proto tělovýchovná činnost stát záležitostí celého města, jak to má na mysli usnesení IV. sjezdu ČSTV. Spolupráce s MěstNV, MěV KSČ a NF a s tišnovskými podniky je v současné době nezbytně nutná. Síly ani pravomoc tělovýchovných činovníků totiž na všechno nestačí.

Druhým kamenem úrazu je stav sprortovišť a cvičebních prostor. Je horší než před druhou světovou válkou! Pomineme-li tělocvičnu na Smíškově ulici, které využívá oddíl košíkové, a která stejně stěží splňuje požadované rozměry, mají tišnovští sportovci k dispozici už pouze 80 let starou tělocvičnu v sokolovně, tato však svými rozměry nestačí k vůbec žádné sportovní činnosti. V porovnání cvičební plochy k počtu obyvatel je Tišnov bez konkurence na posledním místě v okrese - každá půltisícová vesnička je na tom relativně lépe. Sportoviště na Ostrovci rovněž nebudou sloužit do nekonečna, neboť celá oblast Ostrovce má být předána k průmyslovým účelům. Není proto možné očekávat od tišnovských sportovců odpovídající výsledky, když jim chybí potřebné prostory ke sportovní činnosti. (vt)

(Pokračování příště)

Fotografií J. Ondrouška na str. 51 se ještě vracíme k rozdělení medailí tišnovským sportovcům na plese 15. 2.

Půjčovní doba v MěLK v Tišnově

dospělí: po 8 - 12, út 13 - 18 hodin
st 8 - 12, pá 13 - 18 hodin
děti: po 13 - 18, st 13 - 17 hodin
pobočka Tišnov II.
st 14.30 - 16.30 hod.

GALERIE JOSEFA JAMBORA

Brněnská ul. č. 475

Stálá výstava obrazů zasloužilého umělce J. Jambora

z jeho odkazu městu Tišnovu.

Otevřeno: st 14 - 17 hod.,
ne 9 - 12 hod.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE

ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NÁDRAŽÍ

ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU

dobrá kuchyně, svatební hostiny.

DUBEN 1975 V SZK ROH TIŠNOV

so 5. 4. sál sokolovny - 20 hodin
Ladislav Stroupežnický
NAŠI FURIANTI
divadelní hra v provedení Karasova divadla

ne 6. 4. sál sokolovny - 15 hodin
Ladislav Stroupežnický
NAŠI FURIANTI

ne 20. 4. sál SZK ROH - 15 hodin
loutková pohádka
STATEČNÝ HONZA

pá 25. 4. sál SZK ROH - 18.30 hodin
POETICKÁ KAVÁRNA

so 26. 4. sál SZK ROH - 20 hodin
DISKOTÉKA
taneční večer pro mladé bez kouření a alkoholických nápojů

Zájezdy na plavecký výcvik do Boskovic:

sobota 5. 4. - odjezd od Humpolky v 11 hodin

sobota 19. 4. - odjezd od Humpolky v 11 hodin

Zveme všechny děti od 7 do 15 let!

Žáci 5. B třídy ZDŠ, Smíškova ul. pod vedením s. učitelky Drahy GRACIASOVÉ uvedou v tišnovské sokolovně pohádku Boženy Němcové v úpravě R. Lošťáka

SŮL NAD ZLATO

Děti zvou celou tišnovskou veřejnost!

PODHORÁCKÉ MUZEUM

Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie:

90. výročí založení české měšťanské školy

Otevřeno: ú - pá 8 - 16 hodin
so 8 - 12 hodin, ne 8 - 14 hodin.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává kult. a škol. komise MěstNV v Tišnově. Adresa: TKZ, MěstNV, 666 19 Tišnov. Vedoucí redakčního kolektivu dr. Ladislav Štejgerle, grafická úprava Miroslav Pavlík. Cena 1 Kčs
Tisk 58 Dolní Kounice - 2977-75 - 456.12/Lá 55

1. út - 17.30 a ve 20 hodin

MLČENÍ DOKTORA EVANSE **„S"**
širokoúhlý

Sovětský barevný fantastický film se Sergejem Bondarčukem v hlavní roli. Dramatický příběh o poselství z neznámé planety. Česky mluveno. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

3. čt - 17.30 a ve 20 hodin

● **KAVÁRENSKÁ ZPĚVAČKA**

Jugoslávský barevný film. O dívce, která patřila všem a nikomu. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

5. so, 6. ne - 17.30 a ve 20 hodin
7. po - 17.30 hodin

VYŠETŘOVÁNÍ SKONČILO - ZAPOMEŇTE

Italský barevný film. Drama z prostředí věznice. Česky mluveno. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

8. út - 17.30 a ve 20 hodin

PAVLÍNKA **„S"**

Český barevný film. Tragický osud mladé lásky. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

10. čt - 17.30 a ve 20 hodin

● **Michael Kohlhaas**

Barevný film NSR. Příběh z doby selských povstání v XVI. století podle stejnojmenné novely Heinricha von Kleista. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

12. so, 13. ne - 17.30 a ve 20 hodin

● **ON A ONA**

Italský barevný film. Tři epizody ze života manželských i nemanželských párů. Česky mluveno. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

15. út. - 17.30 a ve 20 hodin

MAJOR HUBAL **„S"**

Polský barevný film o legendárním veliteli. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

17. čt. - 17.30 a ve 20 hodin

RING **„S"**

Sovětsk ýfilm. Neobvyklý způsob odhalení vraha. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

19. so, 20. ne - 17.30 a ve 20 hodin
21. po - v 17.30 hodin

V KAŽDÉM POKOJI ŽENA

Český barevný film. Příběhy žen pod jednou střechou. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

22. út - 17.30 a ve 20 hodin

POVÍDKY O LENINOVI **„S"**

Sovětský film. Poutavé obrazy ze života velkého člověka. Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

24. čt - 17.30 a ve 20 hodin

DO ZBRANĚ, KURUCI! **„S"**

Selské povstání na východním Slovensku v roce 1831. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

26. so, 27. ne - 17.30 a ve 20 hodin

VESELÍ CHLAPÍCI

Francouzský barevný film. O velkém pokušení, vzácné relikvii a světské krádeži. Česky mluveno. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

29. út - 17.30 a ve 20 hodin

● **ŽÍT LÁSKOU**

Barevný jugoslávský film. Osud jedné studentské lásky. Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

Dětská představení:

6. ne - 9.30 hodin

ZTROSKOTÁNÍ NA OSTROVĚ

Švédský barevný film. Česky mluveno.

13. ne - 9.30 hodin

VESELÉ HISTORKY

Sovětský barevný film. Česká verze.

20. ne - 9.30 hodin

O MEDVĚDU ONDŘEJOVI

Český barevný film.

27. ne - 9.30 hodin

ALADINOVA KOUZELNÁ LAMPA

Francouzský barevný film. Česky mluveno.

TEPLICKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ

KVĚTEN 1975

TŘICET ROKŮ MÍROVÉ PRÁCE

Čas posouvá dny, jako obracíme bílé listy kroniky. Ty s květnovým datem jsou popsány historií našeho osvobození. Před třiceti roky, 9. května 1945, obyvatelé města Tišnova vítali v rudoarmějcích nejen osvoboditele, ale dávné přátele, vzor a příklad pro uspořádání svého poválečného života.

Po šesti letech hrozné války, po letech nesmírného utrpení a teroru, kdy lidstvo zaplatilo za nejkrvavější válku v lidských dějinách ne méně než padesáti milióny lidských životů, jsme v našem městě plni radosti a nadšení přivítali Sovětskou armádu.

Tehdy před třiceti roky, v těch slavných májových dnech, nebylo s námi v našem městě 75 občanů, mezi nimi deset dětí. Patří mezi 360 000 občanů naší republiky, kteří položili životy za naší svobodu. Jména padlých hrdinů z našeho města jsou na věky vryta do pamětní desky památníku obětem druhé světové války.

Nesmíme nikdy zapomenout na to, že to bylo Sovětská armáda, která nás osvobodila z nacistické tyranie a hrůzy. Na dvacet miliónů sovětských občanů položilo své životy nejen za svobodu své země, ale také za naši svobodu, za svobodu celého lidstva.

Letošní významné mírové výročí přímo nutí k ohlédnutí zpět, zalistovat v historii svobodných 30 let, posoudit vykonanou práci, zhodnotit vybudované dílo. Třicet let není mnoho ve vývoji a budování společnosti a ohlédnutí vybavuje vzpomínky na minulá léta, úspěchy, radosti, ale i nezdary a stíny. A nabízí se srovnání.

Promítneme-li si všechnu tu práci, která byla od roku 1945 v Tišnově provedena, musí každý nezaujatý občan přiznat, že bylo vykonáno hodně k rozkvětu města, ve prospěch jeho obyvatel. Pod vedením městského výboru KSČ podíleli se na společné práci poslanci, členové společenských organizací, občanských výborů, Svazu žen a další občané.

Výstavbou sídlišť zvyšuje se i počet obyvatel města. Město má nyní 8790 obyvatel a to nese pochopitelně i jiný charakter problémů. Nestačí předškolní zařízení, základní devítileté školy, poliklinika, distribuční síť atd. Jsou to problémy závažnější a náročnější, avšak musí být postupně řešeny, aby město žilo svým plynulým životem. Z mnohých byly již některé realizovány. Řešení dalších se připravuje v rámci výstavby sídliště pod Květnicí. V současné době se připravují podklady k sestavení šestého pětiletého plánu s dalšími náročnými úkoly.

Mír a svobodný život jsou zárukou toho, že všechna předsevzetí, všechny plány budou splněny.

Třicet roků naší mírové práce nemohou být jen vzpomínkou. Musí vyjádřit dík za naše osvobození, poděkování občanům za práci, kterou ve městě vykonali, avšak mají také vybízet k tomu, aby všichni občané přiložili ruku k dílu.

Vždyť jen společnou prací bude naše město věčně mladé, krásné, statečné a silné.

A náš lid se stane hrdinou věků.

Josef Pochop,
předseda MěstNV v Tišnově

Foto na titulní straně: Zd. Teplý

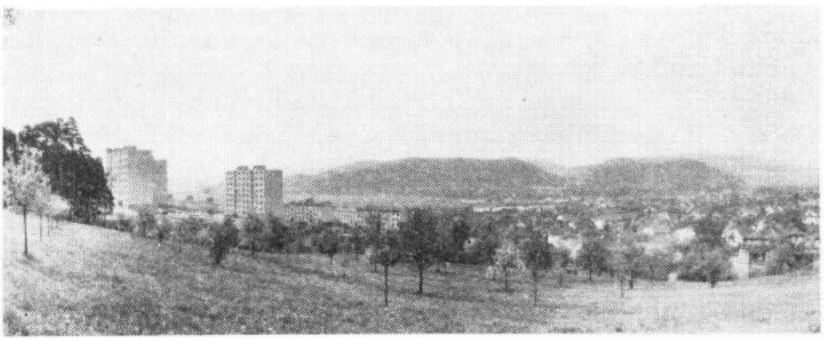
SOCIALISTICKÉ BUDOVÁNÍ NAŠEHO MĚSTA

Historickým mezníkem vývoje celé naší společnosti a tím i počátkem největšího rozkvětu v dějinách našeho města je bezesporu den osvobození Československé socialistické republiky a tím i Tišnova Sovětskou armádou - 9. květen 1945.

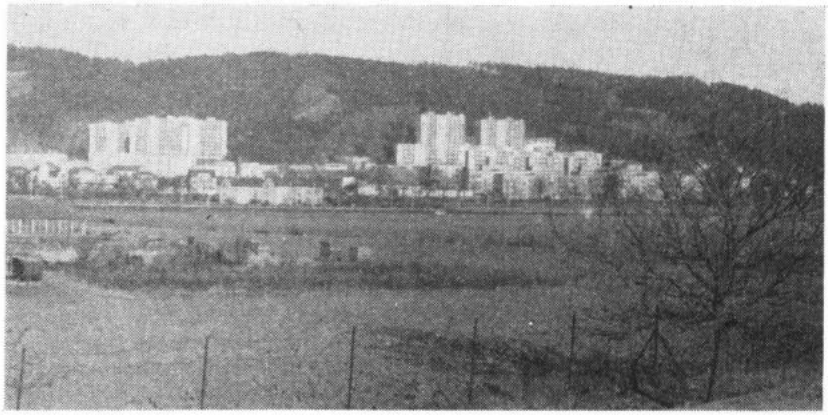
V letošním roce oslavujeme již 30. výročí tohoto slavného dne a mnozí občané berou tuto událost již jako samozřejmost a téměř přehlížejí všechny úspěchy dosažené ve většině úseků národního hospodářství. Je vždy nutné si připomenout, z čeho jsme před lety vycházeli, a teprve tehdy lze nestranně posoudit, že započatá cesta byla a je jedině správná a zaručuje všem občanům naší socialistické vlasti budoucnost bez obav o zítřek. Jednou z podstatných etap budování socialismu je úsek výstavby, a to jak po stránce bytové, tak i po stránce občanské vybavenosti, služeb, průmyslových a společenských staveb a v neposlední míře i zlepšení životního prostředí a celkového vzhledu našeho města.

Poslední velké hodnocení úspěchů na tomto poli proběhlo v r. 1965 při příležitosti oslav 20. výročí osvobození, a proto se nebudeme již zabývat stavebními pracemi v tomto období, ale zaměříme svoji pozornost na následujících 10 let, tj. na období 1965 - 1975, kdy celkový rozmach stavebních akcí v našem městě dosáhl nebývalé výše, rozsahu a nakonec i kvality. Již mnohokrát jsme byli svědky toho, když některý občan navštívil Tišnov opět po pěti, deseti či patnácti letech a hovořil o všech změnách, které přispěly k nové tvářnosti našeho města, téměř vždy vyjádřil kladné a upřímné nadšení.

Vždyť kdo by si kdy pomyslil, že v prostoru bývalých cihelen pod Klucaninou vznikne krásná a moderní čtvrť se 672 byty, samoobsluhou, mat. školou a restaurací. Tato část je již prakticky dokončena a o další bytové výstavbě se již neuvažuje. Pouze pro zlepšení občanské vybavenosti bude MěstNV spolu s n. p. Zelenina Brno a Jihomoravským ředitelstvím Spojů Brno provádět v letošním roce výstavbu prodejny zeleniny a pošty. Také na ochranu životního prostředí je zde pamatováno, neboť z celkového počtu pěti centrálních kotelen jsou čtyři napojeny na zemní plyn, a usilujeme o zajištění přestavby i té poslední. Na celý areál sídliště bezprostředně navazuje i kulturní středisko s letním kinem, kde každým rokem přibývá nového vybavení tohoto kulturního centra celého města, jehož konečná dostavba by měla skončit v r. 1976.

Pohled ze Sychráku. - Foto: M. Sedláček

Sídliště pod Klucaninou. - Foto: J. Ondroušek

Při vjezdu do středu města po ul. Rudé armády každého překvapí a zaujme další moderní sídliště v prostorách bývalých zahrad a hospodářských objektů kolem Humpolky. Zde se stavbařům a architektům podařilo dobré dílo. Snoubí se zde architektura z dob dávno minulých s těmi nejmodernějšími urbanisticckými a architektonickými prvky. Kolem bývalého zájezdního hostince Humpolka vzniklo překrásné sídliště s 204 byty. Součástí tohoto sídliště je i moderní samoobsluha a mateřská škola pro 90 dětí.

Vůbec největší stavební akcí v našem městě je výstavba sídliště pod Květnicí. K dnešnímu dni můžeme sice ještě tuto výstavbu hodnotit jako celek, avšak nic nebrání tomu říci, že se jedná o vůbec největší stavební záležitost v dějinách města. Na malebném úpatí hory Květnice až po silnici na Lomničku se právě v této době provádí výstavba 700 bytových jednotek s úplnou občanskou vybaveností a školou s 27 třídami. Vždyť se také jedná o největší bytovou akci v rámci celého okresu. Staveniště je již řádně připraveno a montují se první bytové objekty. Je pouze otázkou několika příštích roků, aby celý areál mohl po dobudování sloužit tisícům našich spoluobčanů.

Také výstavba obytných objektů v rozptylu po celém Tišnově i Předklášteří není zanedbatelná a do bytového fondu přibývá každým rokem několik desítek bytových jednotek jak z výstavby podnikové o družstevní, tak i individuální.

Ruku v ruce s rozvojem výstavby bytů dochází i k rozšiřování a vylepšování různých provozů, provozoven a dílen téměř všech podniků a závodů v našem městě. Velký kus práce vykonali pracovníci OPP, jejichž areál u Červeného mlýna den ode dne nabývá na konečné podobě a bude jistě ozdobou celé této části města. Modernizuje se i zpracování dřeva v provozu pily Středomoravských dřevařských závodů, vylepšuje se sociální zařízení, skládkové prostory a manipulace s materiálem.

Také nevzhledné objekty okrsku traťové distance se stávají minulostí a každým rokem pracovníci ČSD zajišťují výstavbu nových objektů, které vzhledově i účelově mohou soutěžit s těmi nejmodernějšími stavbami jiných podniků. K práci

ČSD ještě jedna připomínka: V tomto desetiletí - přesně od r. 1966 - skončila dlouhá éra parních lokomotiv jezdících mezi Brnem a Tišnovem a byla nastolena nadvláda elektrického proudu nad kolejemi.

I v Předklášteří se činí, neboť v závodě Brněnských papíren je každým rokem uváděna do provozu a trvalého užívání nová stavba, která zvyšuje a zkvalitňuje výrobu tolik žádaného tovaru - papíru.

Lze jmenovat téměř všechny provozovatele průmyslové činnosti, podniky a závody, a vyzvednout jejich práci na úseku stavebních úprav a dostaveb svých zařízení a zlepšení pracovního prostředí pro svoje zaměstnance.

Nelze opomenout i úplně nové provozy, které byly v uplynulých 10 letech postaveny. Je to především manipulační a expediční sklad Státních lesů na Ostrovci, odkud se odesílá opracovaná dřevní hmota do různých dřevozpracujících závodů v celé naší vlasti a také export. MES, jak v krátkosti se provoz nazývá, je pěkným objektem a dělá čest svým tvůrcům i všem pracovníkům zařízení.

Také další podnik ,který v nedávné minulosti v Tišnově zahájil svoji činnost - Podzemní inženýrské stavby, je zajisté přínosem pro celé město, a to jak svými dobrými pracovními příležitostmi, tak i výstavbou pěkného provozního areálu u hřiště na Ostrovci.

Na úseku nezávadného svodu odpodních vod a přívodu a zajištění pitné vody bylo v uplynulém období provedeno velmi záslužné dílo. Již po několik roků slouží městu jeho jednotné kanalizační sítě a čistírna odpadních vod v Březině. Při pomyšlení na rozsah a hodnotu a zejména společenskou užitečnost této akce je nutno jejím tvůrcům a nyní i provozovateli poděkovat. Kvalitní pitná voda je přiváděna z Lomničky do sídliště pod Květnicí a část je napojena přímo na městský vodovodní řád.

Nové chodníky, osvětlení a úprava vozovky na Tyršově ul. - Foto: J. Ptáček

Brouzdaliště. - Foto: J. Ptáček

V uplynulých letech byly provedeny také různé opravy a úpravy ze sféry investic národních výborů, ať jsou to již opravy škol, zřízení ústředního topení v ZDŠ Tišnov-Předklášteří, v MŠ v Předklášteří, budování zvláštní školy internátní v Předklášteří a nebo právě prováděná oprava dětského domova.

Nedílnou a dá se říci i jedinou z podstatných částí celého úseku výstavby našeho města je úsek akcí Z - plnění volebního programu na různých stavbách v celoměstském a nakonec i obvodním významu jednotlivých částí a čtvrtí Tišnova. V posledním desetiletí byly tvořeny bezplatnou brigádnickou pomocí většiny našich občanů obrovské trvalé hodnoty téměř ve všech odvětvích a oborech činnosti městského národního výboru.

Plynule se pokračovalo na kabelizaci veřejného osvětlení ve většině obvodů a k úplnému dokončení zbývá již jen několik ulic. Každým rokem byly ve spolupráci s Údržbou místních komunikací prováděny údržby a opravy vždy 2 - 4 ulic a je předpoklad, že i dosud nevyhovující fond komunikací v našem městě dozná změn, a to změn k lepšímu. Jsou to ku příkladu vozovka v Dvořákově ulici, část Fučíkovi ul., ul. Ve dvoře, Koráb, Na zahrádkách, Halouzkova ul., Na mlékárně, Wágnerova a řada dalších.

Velmi prospěšným činem posledních roků je i budování chodníků v různých částech města. Ať je to chodník na Havlíčkově ulici, chodník na ul. Rudé armády, na Trnci, několik chodníků v Předklášteří, chodníky u MŠ na sídlišti a řada dalších v celkové délce více než 5 km.

V návaznosti na vybudovanou čistírnu odpadních vod byly prováděny i kanalizace v některých ulicích, které podstatně zlepšily životní prostředí a zlepšily

i hygienické podmínky. Jsou to např. kanalizace v Halouzkově ul., v ul. Kopečné, Šafránici, Ve dvoře, na Máchově, Majorově, Hřbitovní apod.

Tyto uvedené stavby jsou víceméně vyřešením místních potřeb a požadavků. Kromě toho byly prováděny i stavby celoměstského charakteru, stavby, které slouží potřebám všech obyvatel našeho města. Ať je to již dříve zmíněná dostavba kulturního areálu pod Klucaninou, vybudování brouzdaliště na městském koupališti a nebo i právě prováděná výstavba domova soustředěné pečovatelské služby, či venkovního zařízení MěstNV a lisovny ČZOS Tišnov.

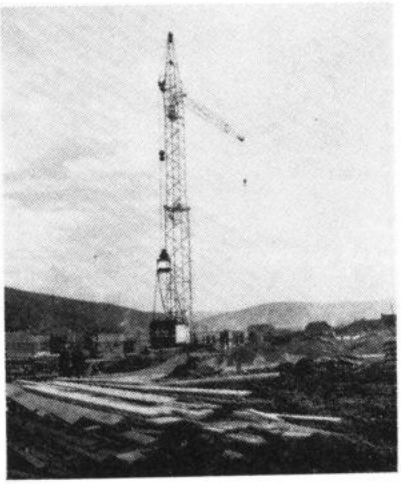
Výčet všech úspěchů na poli výstavby a rozvoje města po stránce dodavatelské i svépomocné není zajisté úplný, neboť úžasnou různorodost i objem všech prací nelze ani celkově podchytit. Za všemi těmito úspěchy se skrývá kromě obrovského finančního nasazení i úžasná vůle a obětavost řady občanů i pracovníků městského národního výboru, pracovníků organizací a podniků, funkcionářů z organizací NF, MěstNV i MV KSČ. Nejedná se pouze o prostavěné milióny korun či desetitisíce odpracovaných hodin, jedná se i o poctivý a upřímný vztah k celé naší společnosti, k celému národu, k zemi, ve které žijeme, jedná se i o vztah k socialistickému zřízení, které za uplynulých 30 svobodných let dokázalo přetvořit naše národní hospodářství ku prospěchu a spokojenosti všech našich občanů.

Je nutné nejen vyzvednout všechny úspěchy, ale i sebekriticky přiznat, že ne vždy se vše dařilo podle představ a plánů. Dodnes není vyřešeno zaklenutí zrušeného mlýnského náhonu, nedaří se zajistit dostatek pozemků pro individuální výstavbu rodinných domků, vázne výstavba objektů pro poskytování služeb obyvatelstvu, chybí vhodné obchodní centrum, je zapotřebí urychlit opravy a údržbu místních komunikací s ohledem na neustále rostoucí požadavky dopravy, zajistit větší počet míst ve školkách a řadu dalších problémů, které tíží občany našeho města.

Jistě lze uznat, že nejde všechny nedostatky napravit okamžitě. Každá nová věc žádá svůj čas k zajištění potřebných podkladů, financí a kapacity a potom je možno postupně chybějící zařízení doplňovat a realizovat, k čemuž dodá záruku naše svobodná socialistická společnost a její pracovitý lid.

Uplynulých 30 svobodných roků zavazuje všechny občany k ještě větší píli a většímu nadšení pro věc socialismu a pod záštitou bratrského Sovětského svazu, ve spolupráci s ostatními státy socialistického tábora je předpoklad a záruka, že celá naše země, a tedy i naše město bude tím zemským rájem, v němž budou žít radostní a šťastní lidé.

Josef Malásek

Pod Květnicí začíná stavební ruch.
Foto: M. Svoboda

KRONIKA ROKU 1945

23. února

Němci přepadli lesní bunkr Třetí československé úderné roty u Skaličky. Až na několik jednotlivců, zahynuli všichni v boji.

26. února

Němci obklíčili hájenku v Šerkovicích, ve které se konala vyzrazená schůzka štábů partyzánských skupin Třetí čs. úderné roty a Jermak. Při přepadení zahynul hrdina SSSR Nikolaj Ivanovič Dimitrijev, velitel oddílu Jermak, zajati byli komisař oddílu L. J. Železňak a pobočník velitele M. Ždanov.

Hajný Vladimír Hejmala a jeho žena byli umučeni v koncentračním táboře Mauthausenu.

16. dubna

Krátce před půlnocí se zřítilo na louky pod Tišnovem americké bombardovací letadla, které bylo zasaženo nad Brnem. Osm členů posádky se zachránilo a v úkrytu u partyzánů se dočkalo konce války.

Michal Ždanov, pobočník velitele partyzánského oddílu Jermak, byl zraněn a zajat 26. 2. 1945 v šerkovické hájence a zastřelen 16. 4. 1945 v Kounicových kolejích.

17. dubna

Tišnovskými ulicemi se začíná valit nepřetržitý proud německých vojáků a vozidel.

19. - 20. dubna

V obchodech jsou zabavovány potraviny.

Zaměstnanci letecké továrny Diana, převážně zajatci různých národností, jsou odváženi do Německa.

25. dubna

U sanatoria dr. Kuthana střílí Němci své dezertéry a zakopávají je na místě.

Okolo 10. hodiny přilétá sovětské průzkumné letadlo. Z domu občana Ryby Na hrádku zahájí palbu německý flak. Dochází k leteckému ostřelování ulic a sho-

Trosky amerického bombardéru. - Foto: Fr. Wágner

Ve troskách Smejkalova a Chlupova domu zahynulo při bombardování 7 osob. Foto: J. Palata

zení menších bomb. Jsou první mrtví a ranění. Odpoledne ve 14.25 a v 15 hod. nalétává na město větší počet bombardovacích letadel a shazuje na 150 těžkých bomb. Z 822 domů bylo zničeno nebo poškozeno 182. Je několik desítek raněných a 25 mrtvých. Obyvatelé města se stěhují do okolních lesů a na venkov.

28. dubna

Německé velitelství vydalo zákaz nočního vycházení.

29. dubna

Vydána vyhláška o povinné účasti mužů na zákopových pracích.

2. května

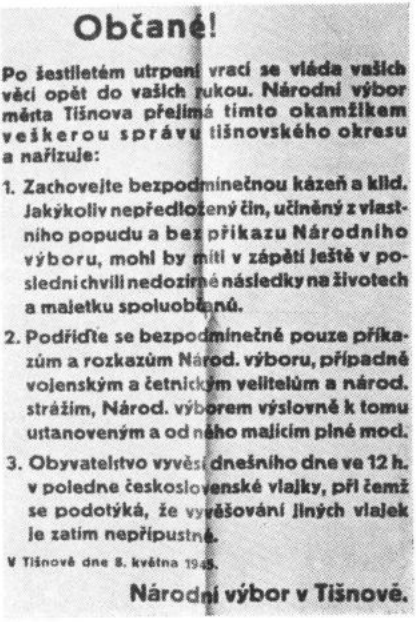
Muži od 16 do 60 roků musí nastoupit na zákopové práce.

Na rozkaz německého posádkového velitele Tišnova musí být všechny domy osídleny aspoň jednou osobou, aby mohly být kdykoliv obsazeny vojskem.

5. května

Při rozhlasové zprávě o povstání v Praze nastalo ve městě vzrušení. V 16 hodin byli za Předklášteřím zastřeleni dva němečtí vojáci. Do 18 hodin byli všichni muži z Předklášteří shromážděni pod lípami u Porta coeli, kde měl být každý desátý zastřelen.

Od provedení záměru Němci později ustoupili.

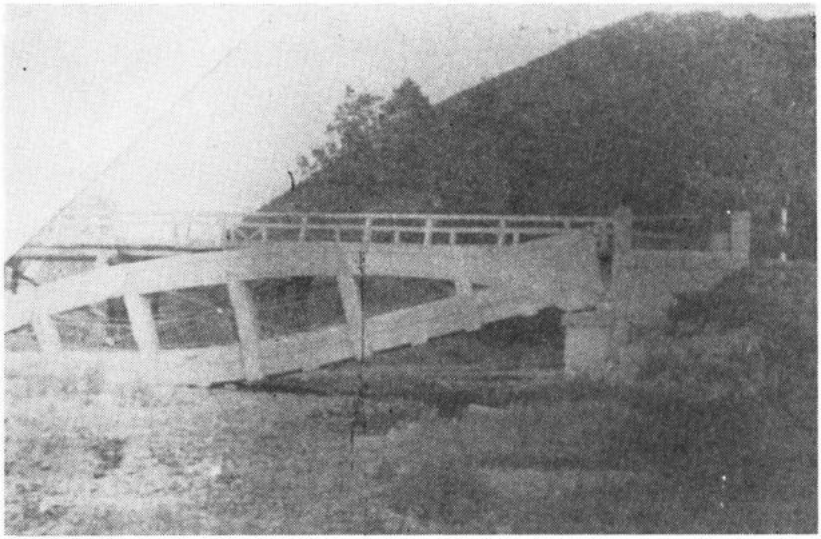
Občané!

Po šestiletém utrpení vrací se vláda vašich věcí opět do vašich rukou. Národní výbor města Tišnova přejímá tímto okamžikem veškerou správu tišnovského okresu a nařizuje:

1. **Zachovejte bezpodmínečnou kázeň a klid. Jakýkoliv nepředložený čin, učiněný z vlastního popudu a bez příkazu Národního výboru, mohl by míti v zápětí ještě v poslední chvíli nedozírné následky na životech a majetku spoluobčanů.**
2. **Podřiďte se bezpodmínečně pouze příkazům a rozkazům Národ. výboru, případně vojenským a četnickým velitelům a národ. strážím, Národ. výborem výslovně k tomu ustanoveným a od něho majícím plné mocí.**
3. **Obyvatelstvo vyvěsí dnešního dne ve 12 h. v poledne československé vlajky, při čemž se podotýká, že vyvěšování jiných vlajek je zatím nepřípustné.**

V Tišnově dne 8. května 1945.

Národní výbor v Tišnově.

Němci vyhozený most do Předklášteří. – Foto: J. Palata

6. - 7. května

V tišnovských ulicích hřmí nepřetržitý ruch utíkajícího německého vojska. Ilegální vedení KSČ vydalo manifest k obyvatelstvu okresu, který byl ještě za přítomnosti fašistické armády plakátován.

8. května

Revoluční národní výbor přebírá ve městě moc. Ve 12 hodin byli občané vyzváni k vyvěšování čs. státních vlajek. Kolem 14. hod. promluvil z balkónu radnice předseda MNV Jindřich Sedlák. Byla vydáno provolání NV k občanům. Mnozí občané chodili již ozbrojeni, i když byla v Tišnově ještě přítomná německá armáda. V pozdních odpoledních hodinách promluvil předseda MNV s. Sedlák opět k občanům. Vyzýval k zachování klidu a k návratu k denní práci. Po něm promluvil ještě spisovatel Zatloukal, který vzdal hold Sovětské armádě. Nad Tišnovem jsou shazovány letáky se zprávou o kapitulaci německých vojsk a s výzvou k německým vojákům v protektorátu, aby složili zbraně.

J .Svoboda, poslední oběť války.

9. května

Němci vyhazují tanky a obrněné vozy, ničí střelivo. Z projíždějícího obrněného vlaku je na nádraží ostřelována hlídka Národní stráže. Poslední záchvaty německé zuřivosti se vybíjejí strháváním praporů a střelbou do oken a vrcholí zákeřným zavražděním člena Národní stráže Jana Svobody. Vyhozením mostů v Tišnově a v Předklášteří se fašisté definitivně loučí s Tišnovem.

K večeru se objevil první motorizovaný předvoj Rudé armády, bouřlivě vítaný hudbou, květinami i polibky.

Jan Hájek

Druhý projev J. Sedláka 8. 5. 1945. – Foto: J. Palata

TIŠNOV V BOJI ZA SVOBODU

V těchto dnech se obracíme znovu k létům okupace, k událostem válečným, činům a osudům našich lidí.

Dusno osmatřicátého roku leželo na nás všech. Mobilizace měla být východiskem z nejistoty. Donutili nás k smutnému návratu bez jediné rány. Nebylo nám dopřáno postavit se čelem k čelu.

15. března 1939 přišla největší katastrofa. My starší máme v živé paměti tento den, kdy za nepříznivého počasí (sníh a déšť) nás okupovali nacisté. Všemi zrazeni stali jsme se obětí nenasytného nacismu. Pěsti se zvedají proti temným mrakům za Šumavou, kde duněly přípravy k útoku. Hned po 15. březnu tvoří se jedna z největších odbojových skupin Obrana národa, která byla též založena v Tišnově. Tvoří jí především aktivní a záložní důstojníci, poddůstojníci a sokolové. Tato skupina úzce spolupracuje se sokolskou odbojovou skupinou Jindra. Velitelem Obrany národa je npor. v zál. učitel Robert Klusák z Tišnova, který organizuje odboj nejenom v Tišnově, ale i v okolí. Tišnov byl určen za sídlo praporu. Robert Klusák se svými spolupracovníky určuje velitele rot, čet a družstev. Když organizace je již postavena, přichází velká pohroma – velitel Robert Klusák je 8. října 1941 zatčen i s dalšími odbojáři. Byl vězněn v Kounicových kolejích a pak odvlečen do koncentračního tábora Osvětim. Dovedl mlčet, nikoho neprozradil.

V roce 1940 se pokouší několik občanů o útěk za hranice prostřednictvím MUDr. Františka Stěrby, který dříve působil v Jugoslávii a znal jugoslávského konsula Šimiče v Bratislavě, kde jeho prostřednictvím byly vystavovány fingované doklady a pasy. Tím se dostalo mnoho občanů za hranice, kteří pak bojovali v zahraničních armádách.

12. ledna 1940 je zatčen dr. Karel Krejčí pro účast v odbojové skupině Obrana národa; vězněn v Kounicových kolejích a souzen v Berlíně, kde ho pro nedostatek důkazů propustili 18. července 1942.

13 .6. 1940 zahynul leteckou smrtí u Avort ve Francii npor. let. Jaroslav Gleich. Byl nasazen do boje mezi prvními a sestřelil 3 nepřátelská letadla.

8. října 1941 bylo zatčeno pro odbojovou činnost v Obraně národa a Jindře 12 členů předsednictva sokolské župy Pernštejnské. Jako první umírá v Brně na operačním stole starosta župy prof. Alois Macků 8. prosince 1941.

26. 12. 1941 je umučen v Osvětimi Karel Raboň.

Dále jsou zatýkáni příslušníci ilegálního vedení KSČ, jako první je zatčen s. Halouzka.

30. 1. 1942 je umučen v Osvětimi velitel Obrany národa Robert Klusák. 21. 2. 1942 je umučen v Osvětimi Gustav Spohr, velitel odbojové skupiny Jindra. 8. 3. 1942 je umučen v Osvětimi Jan Tejkal, učitel a člen ON a Jindry. Dne 15. 3. je umučen v Osvětimi Jan Oderský, bank. úředník a člen odbojové skupiny ON a Jindra. Dne 24. 3. 1942 je umučen v Osvětimi učitel Josef Kovář, člen ON a Jindry. 27. 6. 1942 byl popraven ing. Vladimír Vybíral.

12. 10. 1942 se konal v Tišnově pohřeb s. Halouzky, který byl umučen 4. 10. 1942 ve Vratislavi.

V době heidrichiády byli popraveni v Brně v Kounicových kolejích:

Bedřich Galař, úředník ČSD, popraven 15. 6. 1942; JUDr. Miroslav Fibich, popraven 15. 6. 1942; František Pacas, bank. úředník, popraven 14. 6. 1942; Ludvík Sítař, profesor, popraven 14. 6. 1942; Karel Volný, sklenářský mistr, popraven 15. 6. 1942; JUDr. Oldřich Smíšek, popraven 14. 6. 1942. Všichni byli popraveni za činnost v odbojové skupině Obrana národa.

Marie Rutová, roz. Rousová byla popravena 24. 10. 1942 v Mauthausenu.

V r. 1943 se na Českomoravské vysočině začíná rozvíjet partyzánská činnost. Jsou tu vysazeni sovětští i naši parašutisté. Tvoří se odbojové skupiny Jermak - velitel Nikolaj Ivanovič Dimitrijev, dále III. čs. úderná rota - velitel Milan Genserek, partyzánská skupina Tyrš a partyzánská skupina Jana Koziny, kde jsou sovětští velitelé.

6. 2. 1943 je umučen v koncentračním táboře Wartheinburgu zámečník Václav Klous. 3. 3. 1943 byl umučen v Osvětimi soudní asist. Vladimír Sedmera. 28. 3. 1943 je popraven v Drážďanech major v. v. František Špor. Dále byli umučeni František Novotný a Zdeněk Hejl.

Dále byli v l. 1942 - 43 obětí nacistické rasové nenávisti:

J. Daniel
F. Danielová
B. Ištvanová
J. Kellner
H. Kellnerová

L. Östereicher
A. Pollak
dr. J. Pollak
O. Pollak
H. Pollaková
H. Pollaková

A. Stránský
dr. H. Stránský
J. Stránský
J. Stránský
Ž. Špitzová
M. Grünwaldová

Děti od 1 roku do 13 let:

H. Danielová
E. Pollaková
L. Pollaková
N. Pollaková
A. Richtrová

G. Richtrová
H. Richtrová
M. Richtrová
J. Richter
V. Richter

To byla krvavá daň obyvatel města Tišnova.

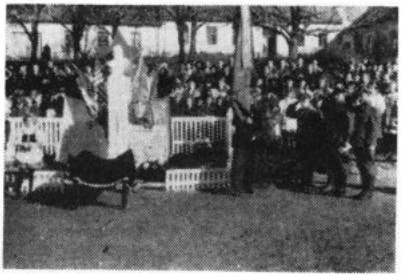
V Tišnově bylo 21 vdov a 8 matek, které pozbyly syny ve válce. Celkem bylo v Tišnově 37 sirotků. Tišnov má pomníky se svými padlými. O tyto pomníky pečují vdovy po odbojářích a v den výročí jsou tam kladeny věnce a kytice. 75 osob přišlo v Tišnově o život a dalších 30 prošlo různými věznicemi.

Se zvláštním pohnutím a dojetím vzpomínáme dnes všech těch, jímž opravdové vlastenectví velelo splnit daný národní příkaz až na nejzazší hranici lidských sil. Dík a hrdý obdiv patří všem, kdož svou smrtí, svými útrapami dali posvěcení velkému vítězství. Skvělostí svého života a svou smrtí zůstavili národu čest a budoucím zářný příklad. Tišnovští občané a hlavně mládež nesmí zapomenout těchto obětí. Vzpomínka a dík dnes patří matkám, vdovám a sirotkům po těchto umučených a popravených.

Vy, drahé hroby, buďte časy všemi svědomím živých a běda národu i zemi, Vás mučedníků, zapomeneme-li.

František Zduba, bývalý příslušník
odbojových skupin Obrana národa a Jindra.

Pohřeb neznámého partyzána 27. 10. 1945. - Foto: B. Mareš

VZPOMÍNKY PAMĚTNÍKŮ

PRVNÍ MAJOVÁ SOBOTA V PŘEDKLÁŠTEŘÍ

V sobotu před polednem přijdu jako obvykle do obecní konceláře, která však byla prázdná. Chvíli přemýšlím, kde jsou všichni zaměstnanci, když tu za mnou přijde místní občan Vejrosta a povídá: „Pane starosto, v Hlinkách u křížku je zastřelený německý voják. Až se to doví Němci, bude zle." To mi řekl a odešel. Já jsem ještě chvilku poseděl a nakonec jsem se rozhodl jít domů. I manželka, které jsem o tom povídal, se strachovala, aby nás nepostříleli. Ještě tak půl hodiny sedím, když se objevili dva němečtí vojáci s rozkazem, že se mám okamžitě dostavit k veliteli. Když jsem se optal proč, odbyli mě, že se to dovím od velitele. Celou polovinu cesty nepadlo mezi námi ani slovíčko. Až tu jeden voják začal mluvit polsky. Protože jsem v první světové válce sloužil jako voják v Polsku u Přemyšle, tak jsem polsky rozuměl. Ptal se, kolik je v obci mužů. Když jsem mu řekl počet (dnes už si jej přesně nepamatuji), tu mi řekl, že každý desátý bude zastřelen a obec bude vypálena. Taková měla být pomsta za mrtvého vojáka. Vedli mě do kanceláře velitele na lesní úřad.

Za bránou už bylo mnoho lidí, které Němci pochytali a kteří vůbec nevěděli proč tam jsou. Nikdo z nás nevěděl, jak to dopadne. Válka končila a nikomu z nás se nechtělo zemřít.

V tu chvíli šlo několik lidí z májové pobožnosti, společně s nimi šel farář Salamoun. „Jediný člověk, který umí dobře německy a který by mohl mluvit s velitelem, aby vás propustil, je pan prelát", povídá farář a ihned se nabídl, že za

ním půjde. Nebylo to daleko, jen pár kroků. Když jsme mu vyložili o co jde, okamžitě se vypravil k veliteli.

Za chvíli přišla zpráva, že všichni shromáždění muži se mohou odebrat domů, ale druhý den (v neděli) se musí všichni dostavit kopat zákopy.

Než každý odešel domů, musel obejít kolem vozu, na kterém ležel zastřelený německý voják, vzdát mu poctu a politovat. V neděli ráno pršelo, bylo bláto a zákopy se nekopaly. Každý si oddechl.

Na tu první májovou sobotu pod lípami nikdo z nás, kteří to zažili, nezapomeneme. Dopadlo to všechno dobře. Snad proto, že Němci si byli vědomi, že se nezadržitelně blíží jejich konec. Rudá armáda postupovala a každou minutou osvobozovala nová a nová území okupovaná Němci. Likvidovala nacismus všude, kde lidé chtěli žít v míru, spokojenosti a s touhou budovat novou socialistickou vlast.

Proto, vy všichni, nezapomeňte na hrůzy války, a dělejte vše pro to, aby se již nikdy v budoucnu neopakovala.

Jan Mičánek

Ale vždyť to byla přece moje povinnost!

Při náletu na město Tišnov, přeplněném ustupujícím německým vojskem, v dopoledních hodinách dne 25. dubna 1945 byla mně střepinou letecké bomby přeťata tepna na noze a hrozilo mi vykrvácení.

Velikým štěstím pro mne bylo, že se tak stalo před domem na Dvořákově ulici, kde bydlela se svoji maminkou členka Červeného kříže s. Anička Trmačová, nyní Křenková, účetní pracovnice ZDŠ v Tišnově, Gottwaldova.

Tato statečná dívka mě objevila po mém volání v místnosti, v níž měl tehdejší majitel pohřebního ústavu p. Okurka skladiště, ve kterém jsem se ukryl před bombardováním.

Po rychleném ošetření a utažení nohy mne sama naložila na vozík a vlekla ulicí pokrytou mrtvolami německých vojáků a ležících umírajících koní. Liduprázdnou ulicí Brněnskou, přes střepy skla, cáry záclon a rámy vyražených oken, středem ulice, zatímco nám nad hlavami svištěla střílející letadla, která útočila opět na nádraží, odkud byla ostřelována německým protiletadlovým flakem, dostali jsme se až do ulice Dvořáčkovy. Zde však již vozík nevydržel. Na hrbolaté dlažbě přišel o kolečka. Měl jsem tehdy třicet let a taky jsem něco vážil. Anička však vběhla do nejbližšího domu a vracela se s trakačem, na nějž mne již téměř ztrátou krve bezvládného přeložila.

Pan doktor Fruhwirt však nebyl doma, a tak mne s výpětím posledních sil dopravila před okresní pomocnou nemocnici, umístěnou tehdy v budově bývalého okresního hejtmanství. Zde se mne již ujali naši chlapci - požárníci a po poskytnutí injekcí a dalším rychlém ošetření, byli jsme já i další ranění Tišnováci dopraveni německým nákladním autem do nemocnice v Novém Městě, protože o Brno se ještě bojovalo.

Ani dnes, s odstupem třiceti let, nedovedu najít vhodná slova, jimiž bych vyjádřil své poděkování za statečnost a nesmírou obětavost mladé hrdinky, která i za cenu krajního ohrožení svého života zachránila život jiný.

Později, hned po příchodu z nemocnice, jsem Aničce děkoval za zachránění života; odpověděla mi s úsměvem: „Ale vždyť to byla přece moje povinnost!"

Jan Hájek

Jeden z těch, kteří se vrátili

V květnových dnech osvobození naší vlasti Sovětskou armádou vzpomínáme těch, kteří za odbojovou činnost byli vězněni gestapem a posláni do koncentračních táborů. Celkem 11 miliónů lidí, z toho 2 milióny dětí, bylo umučeno, ubito a usmrceno v plynových komorách koncentračních táborů. Také řada tišnovských občanů prošla koncentračními tábory a mnozí se již nevrátili.

Jedním z těch, který přežil hrůzy koncentračního tábora je Vladimír Sedlák, tišnovský občan, člen SPB. A tak u příležitosti významného výročí, přinášíme část jeho vzpomínek, aby všichni, hlavně ti mladí si uvědomili, že hrůzy fašismu se již nikdy nesmí opakovat.

Vinou udavače a konfidenta byl spolu s dalšími zatčen za to, že se podílel na vystavování falešných pracovních knížek na jména zaměstnanců Diany. První cesta zatčených, Parolka, Kučery, Svobody, Sitaře, Wágera a dalších vedla do Kounicových kolejí do Brna a odtud potom po řadě výslechů v lednu 1945 do koncetračního tábora ve Flossenbürgu v Bavorsku. Ale dejme slovo s. Sedlákovi.

Začátkem roku byla dost velká zima a my jsme vyjeli z Brna na cestu do neznáma s kouskem chleba v kapse. Ve vlaku jsme jeli tři dny a cesta byla nekonečná. Mnozí nachladli a onemocněli již cestou.

Malé nádraží, dvacet stupňů pod nulou, sněhová vánice a cesta do tábora, který ležel ve výšce tisíci metrů. A tak cesta nahoru se vlekla za nadávek esesáků, ran karabáčů i štěkotu psů doprovodného komanda.

V táboře byli všichni vysvlečeni do naha a nahnáni do koupelen. Po koupeli jsme stáli dvě hodiny nazí na mraze, než nás rozdělili do baráků. Mne dali do bloku č. 21. Na druhý den, po včerejší koupeli, byli již první mrtví z našeho transportu. Tehdy bylo ve dřevěných barácích tohoto koncentráku přes 16 500 vězňů. Na posteli nás spalo někdy až šest. Hygiena byla špatná, řádil skvrnitý tyfus a uplavice. Průměrně denně umíralo 90 lidí. Byl však také den, kdy zemřelo 800 lidí, a potom nestačilo krematorium ani spalovat. Gestapáci proto nechali mrtvé spoluvězně dát na hromadu, která byla polita nějakou hořlavinou. a ta byla potom zapálena.

Život v lágru byl drsný, strava velmi špatná. Hlavním jídlem byl kousek chleba denně a na oběd odvar z řepy a v něm někdy zmrzlá brambora. V březnu se potom přestal chleba fasovat vůbec a v celém lágru byl abnormální hlad. Všechny však držela na nohou touha a vůle přežít, posilována nadějí, protože od některých starých vězňů jsme dostávali informace o postupující frontě. I když se fronta rychle přibližovala, zdál se každý den nekonečně dlouhý. Navíc denně umírali další a další. Protože jsem dostal také skvrnitý tyfus, ležel jsem několik dní na marodce. Tam jsem se dověděl, že do tábora přijela mise Mezinárodního červeného kříže a že jsme osvobozeni. Ihned se utvořila tak zvaná Lagerpolizei, sestavená hlavně z Čechů, byly vyvěšeny bílé prapory na barácích. Kamarádi mne donesli k oknu, abych tento okamžik mohl vidět na vlastní oči. Gestapáci, převlečení do civilu, zmizeli. Nálada byla výborná, čekalo se na příchod Američanů, ale místo nich se vrátili v noci gestapáci a začali nás vybírat na transport smrti, protože podle nejvyššího říšského rozkazu nesměli vězňové padnout do rukou nepříteli.

(Pokračování příště)

V našem městě žije celá řada pamětníků válečných dnů, mnozí se zúčastnili odboje se zbraní v ruce, mnozí byli zapojeni do ilegální činnosti, vězněni v koncentračních táborech. Rádi bychom o odboji a ilegální činnosti v Tišnově psali víc, proto se obracíme na Vás, sdělte nám svá jména. Rádi bychom Vaše vzpomínky sepsali. Pamětníků ubývá a mladá generace o těchto těžkých letech od přímých svědků málo ví.

-mp-

Bělečská tragédie 9. května 1945

Hned při prvním zaznění československého rozhlasu Praha, který volal při zahájení pražského povstání o pomoc, zavládla v Bělči revoluční nálada. V sobotu 5. května byla fašistická vojska již na Drahanské vysočině. V Bělči začalo soustředění partyzánských skupin. Definitivní konec této hrozné války se blížil. Německá vojska ve snaze zabrzdit rychlý postup Rudé armády podminovala všechny mosty a také tunel u Prudké, který chtěla při ústupu vyhodit. Kabel k odpálení náloží v tunelu vedl až z Drahanské vysočiny. Při kontrole Němci zjistili, že kabel byl překnut. Tuto akci provedli dva patnáctiletí hoši – Frant. Řehoř a Frant. Štrubl – hned pod Bělčem. Byli však přitom zpozorováni dvěma Němkami, které v Bělči bydlely. Fašisté provedli ihned opatření k ochraně kabelu. V pondělí 7. května vyhnali všechny bělečské muže a rozestavěli je ve vzdálenosti 50 m od sebe podél nataženého kabelu, aby ho v noci hlídali. Jako rukojmí odvedli 10 mužů do Ochoze a ty propustili až po zjištění, že kabel není narušen. Mezi těmito rukojmími byl i jeden sovětský partyzán.

8. května projížděly obcí skupiny německých vojsk, mezi nimiž byli už i vojáci, kteří nemínili bojovat, žádali civilní oděv od místních obyvatel a odcházeli se ukrýt do lesů. V pět odpoledne pak přišla zpráva o bezpodmínečné kapitulaci německé armády. Večer svolal starosta Bělče Josef Pavlíček schůzi všech občanů, na které byl ustaven revoluční národní výbor v čele s Josefem Pavlíčkem. Byl to člověk velice schopný, a poněvadž podporoval partyzánskou činnost, byla mu svěřena funkce prvního předsedy MNV v osvobozené vlasti. Schůze skončila ve 3 hodiny ráno 9. května 1945.

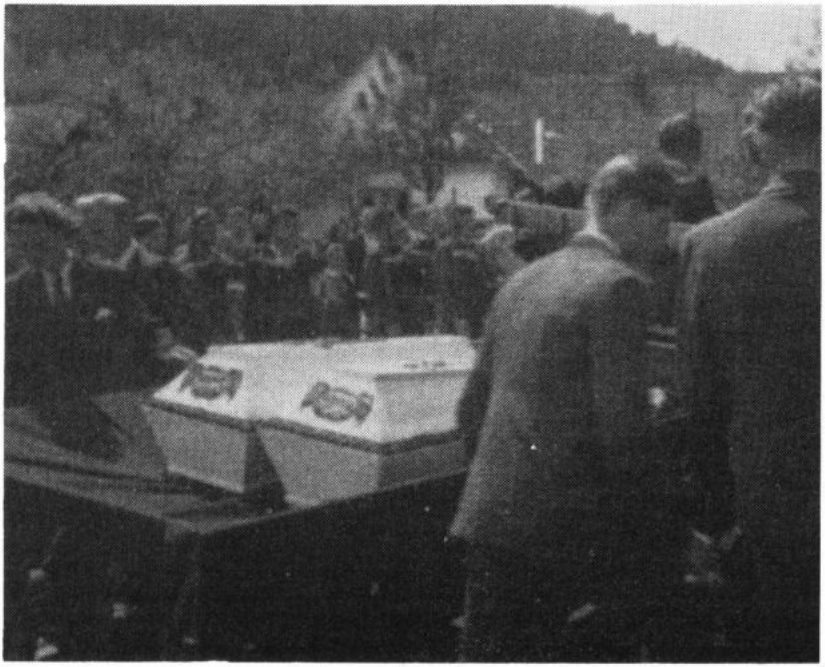
Tuto noc na středu 9. 5. občané samozřejmě nespali. Na oslavu vítězství vyvěsili prapory a už v pět ráno byli takřka všichni na návsi, kde očekávali, co se bude dít. Všichni byli svátečně oblečeni, začala koncertovat muzika a zdálo se, že tento den bude sváteční.

Ráno asi o půl paté přišli ke mně partyzáni s potvrzením okresního vedení partyzánského štábu, abych je předal předsedovi národního výboru. Jejich úkolem bylo zabezpečovat klidný průběh prvních dní osvobození. Byli to členové partyzánské skupiny Jana Žižky Krykorka, Pešl, Merta, Doušek a Kopřiva. Partyzáni byli přijati předsedou NV, byla jim nabídnuta strava a možnost očisty. Asi za půl hodiny odešli plnit svou funkci. Zaujali postavení na hlavní křižovatce spojovací silnice Lomnice – Doubravník. Dva z nich, poručík Krykorka a poručík Pešl, odešli do domu Jana Čecha, kde bydlely ty Němky, které upozornily fašisty na přerušení kabelu. Ostatní partyzáni, ke kterým se přidal Kitner, odzbrojovali tři příslušníky německé armády národnosti rakouské. Vojáci ochotně odevzdali zbraně i větší množství nábojů, které byly složeny na hromadě na mostě. Asi v 5.15 hod. ráno začala obcí procházet ustupující německá vojska. Přijelo nákladní auto, které mělo na plošině dva kulomety a asi šest vojáků. Ti začali hned střílet do shromážděných občanů na návsi. Na Němce vystřelili partyzáni Krykorka a Pešl z okna domu, ve kterém vyslýchali Němky. Fašistu obsluhujícího kulomet zastřelili. Poté auto začalo couvat. Záhy přijelo jiné německé auto, v němž sedělo několik vysokých důstojníků – hovořilo se, že tam byl i generál. Ten vystoupil z auta, a rozhlížel se kolem. Jmenovaní partyzáni postřelili i tohoto vysokého důstojníka, který snad v Doubravníku skonal. Hned přijelo mnoho automobilů s příslušníky SS-oddílů. Ti obklíčili dům, odkud bylo stříleno, nechali odejít ty Němky a potom dům zapálili. Majitel s rodinou odešel již dříve a schoval se pod složené dřevo u silnice v příkopu. Během půl hodiny byla celá vesnice obklíčena a všichni obyvatelé vyhnáni na náves;

ženy, děti a muži, kteří se nestačili skrýt, měli být všichni zastřeleni. Asi po další půl hodině Němci rozhodli, že ženy a děti mohou odejít a muži musí vyčkat dalšího osudu. Mezitím byl vytvořen jakýsi provizorní soud, který měl posoudit celou událost. Soud se skládal ze tří německých důstojníků, tlumočníkem byl pan Vrtěl z Brna, který byl majitelem chaty u Březiny. Podotýkám, že pan Vrtěl se snažil Němce přesvědčit o nevině bělečských občanů, nemohl však zabránit jejich rozhodnutí. My, kteří jsme stáli přímo před soudem v domě Jaroslava Stourače, jsme mohli sledovat celé jejich jednání. Bylo rozhodnuto dvacet mužů shromážděných na návsi zastřelit, provést prohlídku domů, a kde by bylo podezření na podporu partyzánů, likvidovat celou rodinu. Akce byla provedena během jedné hodiny, muži na návsi zatím zastřeleni nebyli. Asi v jedenáct hodin projížděl obcí nějaký vysoký důstojník, znovu šetřil situaci a nařídil snížit počet mužů určených k zastřelení na deset a poskytnout lékařskou pomoc raněným. Zatím byli ranění dva, jeden velmi těžce, jeden měl průstřel obou kolen.

Fašisté při prohledávání domů brali doma přítomné muže, které považovali za partyzány, a odváděli je na zahradu domu, kde se konal soud (dům č. 2 Jaroslava Stourače). Při prostřelování komínu byli prostřeleny kolena Frant. Douškovi, který se tam s Josefem Kitnerem ukrýval. Oba byli zatčeni. Asi v poledne našli u silnice pod dřevem ukrytého Jana Čecha, majitele domu, v němž zahynuli Krykorka a Pešl. Oba partyzáni tam uhořeli.

Také byl pod mostem zpozorován jeden ukrytý občan, okamžitě pro něho skočilo šest Němců a odvedli ho na místo zvláštního soudu. Asi ve 12.30 přijeli do

Pohřeb partyzánů Pešla a Krykorky. – Foto: kpt. Janeček

Bělče okresní velitel SNB Josef Musil, nějaký sovětský parlamentář a dva zástupci Červeného kříže. Jedním z nich byla Marie Kvasnicová z Borače. Jednali s velitelem Němců, aby upustil od rozhodnutí zastřelit deset mužů. Tento německý důstojník rozhodl, že tedy bude zastřeleno pět mužů a že v tom počtu bude zahrnut smrtelně zraněný Josef Řehoř. K na zahradě hlídaným Kitnerovi, Douškovi a Čechovi byl přiveden ještě Kolbábek, který se před Němci ukryl v seně na půdě. Němci ho při prohlídce nenašli, ale když odcházeli, Kolbábek v domnění, že už odešli, nazvedl tašku na střeše, aby se podíval ven. Klapnutí tašky zaslechli odcházející vojáci, vrátili se a Kolbábka zatkli.

To už bylo ke třetí odpoledne, Sovětská armáda byla již na Lomnici. Němci, když zjistili, že je Rudá armáda již jen asi pět kilometrů za nimi, rychle ukončili akcí v Bělči, sebrali tyto čtyři shromážděné partyzány, hnali je před sebou a asi 400 m pod vesnicí je zastřelili. Za půl hodiny potom tudy již projížděla Rudá armáda. Fašisté už v Doubravníku byli zajati a ještě téhož dne vedeni zpět na Lomnici.

Jak je vidět, až do posledních minut války fašisté běsnili a neváhali ubíjet nevinné obyvatelstvo. Je těžké v tomto krátkém článku popsat podrobně vše, co se ten den - poslední den války a první den osvobození - událo v malé vesničce Bělči. Doufám, že i tak si čtenáři mohou z toho, co je zachyceno v tomto článku, utvořit obraz o kruté a nelidské tváři fašismu a války.

Antonín Řehoř

Přišla se Svobodovou armádou

Alena Boroličová, tišnovská občanka, byla jednou z osmi set žen 1. čs. armádního sboru v SSSR. Pochází z Volyně, z kolonie Čechů, kteří emigrovali před 1. světovou válkou do Ruska. Začátkem roku 1944 odešla do Kijeva, tady pracovala ve vojenské nemocnici jako zdravotní sestra. Téhož roku odešla do 1. čs. armádního sboru, kterému velel generál Ludvík Svoboda, bojovat za osvobození naší vlasti společně s Rudou armádou. (1. čs. armádní sbor měl tehdy 16 tisíc osob, z toho 800 žen a 350 sovětských vojáků.) Z paměti jí nikdy nevymizí boje o Duklu, kde padlo 80 tisíc rudoarmějců a 6 tisíc příslušníků čs. armádního sboru. A. Boroličová pracovala na transfusním oddělení, kde připravovala pacienty na operaci. Vzpomíná vděčně na to, jak dostávali cennou krev od sovětských občanů.

Nezapomenutelné byly chvíle v osvobozené Praze, zvláště vítězný pochod 17. května 1945. Po válce se zúčastnila přebírání transportů a pracovala v terezínské nemocnici.

S některými příslušníky 1. čs. armádního sboru si dodnes dopisuje. 16 sovětských přátel s. Boroličová pozvala na oslavy 30. výročí osvobození naší vlasti.

Jako první žena v hornictví obdržela A. Boroličová Zlatou hornickou sponu. Mezi četnými diplomy a vyznamenáními, které obdržela, je i pamětní medaile k 50. výročí KSČ. Dnes pracuje jako zdravotní sestra v Uranových dolech v Olší. I při funkci v dílenském výboru a jako aktivní členka SPB, SČSP a ČČK se účastní besed s mládeží. Jednou z nejbližších akcí bude setkání mládeže s odbojáři, které připravuje SPB s NF v Tišnově.

Václav Borek

Socialistické třicetiletí

Čtení z městské kroniky

1945

17. 5. byla provedena aklamací volba členů MNV. Předsedou MNV se stal Alois Kubáček. Již v září byl vystřídán dr. Karlem Krejčím, členem KSČ.

28. 10. byla znárodněna papírna.

1946

7. 7. po volbách v květnu 1946 došlo k reorganizaci MNV, jehož předsedou se podruhé stal Alois Kubáček.

V říjnu byla znárodněna městská elektrárna a městská síť napojena na Západomoravské elektrárny.

V průběhu roku byly opraveny budovy radnice, měšťanské školy, gymnázia a dětského domova.

Nákladem 5 miliónů Kčs byl rozšířen vodovod v Předklášteří.

1947

Továrna Spoj v Aši byla přemístěna do Tišnova (dnes Modeta).

Architekt Evžen Škarda vypracoval plány na stavbu nové školy.

8. 6. byl odhalen pomník partyzánce Boženc Škrabálkové, která zahynula mučednickou smrtí 11. dubna 1945 v Mauthausenu.

1. 9. byla v budově národní školy v Předklášteří otevřena odborná škola pro ženská povolání, která byla r. 1953 přebudována na pedagogickou školu pro učitelky národních škol (později umístěna v bývalé chlapecké měšť. škole; zanikla r. 1957).

6. 10. bylo dáno do provozu zařízení městského rozhlasu.

1948

24. 3. v souvislosti s únorovými událostmi došlo k reorganizaci MNV.

7. 5. bylo dáno do národní správy sanatorium dr. Kuthana.

Čestnými občany města byli jmenováni ministr školství prof. dr. Zdeněk Nejedlý (24. 3.) a prezident Klement Gottwald (19. 11.).

Odkoupením sousedního pozemku byl rozšířen městský hřbitov.

1949

1. 1. započala první pětiletka. Do plánu akcí této pětiletky bylo zahrnuto celkem 56 různých prací a investic, např. stavba školy, rozšíření vodovodu, vybudování kanalizace, výstavba nových obytných domů apod.

25. 3. se stal předsedou MNV Josef Ptáček.

V akci Budujeme Tišnov, která probíhala během roku, bylo odpracováno 5 447 hod. Jen 5 rodin ve městě se akce nezúčastnilo.

Na radnici byla nákladem 50 tisíc Kčs nově upravena obřadní síň.

1950

Od 1. 1. jsou na MNV v Tišnově vedeny matriky narozených a zemřelých.

8. 5. výnosem ministerstva školství, věd a umění Květnice prohlášena přírodní rezervací.

29. 6. po reorganizaci MNV se stal předsedou Eduard Smejkal.

1951

29. 3. bylo zahájeno vyučování v nové budově měšť. chlapecké školy.

JZD Tišnov provedlo adaptaci kravína v bývalém obecním mlýně.

V budově bývalé odborné školy bylo zřízeno Okresní zdravotní středisko.

28. 12. byla otevřena mateřská škola U Borovičků.

1952

Správa domů MNV přešla do Sdruženého komunálního podniku.

22. 8. bylo schváleno sloučení Předklášteří s Tišnovem ke dni 1. 1. 1953.

1953

Po sloučení s Předklášteřím byl reorganizován MNV, jehož novým předsedou se stal Antonín Řehoř.

10. 5. napadlo tolik sněhu, že celý kraj byl pokryt souvislou sněhovou pokrývkou.

1. 6. byly zrušeny potravinové lístky a provedena měnová reforma.

20. 12. projel po nové dvoukolejné trati Brno - Havlíčkův Brod první vlak.

(Pokračování příště) Karel Fic

MÍSTO KYTIČKY

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají významného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosť a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

3. 5. **Marie Chobotová,** Jamborova 924
12. 5. **Žofie Šudáková,** Brněnská 196
22. 5. **Marie Jarochová,** Gottwaldova 324

75 let se dožívají:

1. 5. **Ludmila Kratochvílová,** Za Krétou 218
3. 5. **Františka Loosová,** Janáčkova 336
12. 5. **Emilie Tomanová,** Mahenova 808
18. 5. **Josef Müller,** Alšova 758

80. a vyšší narozeniny oslaví:

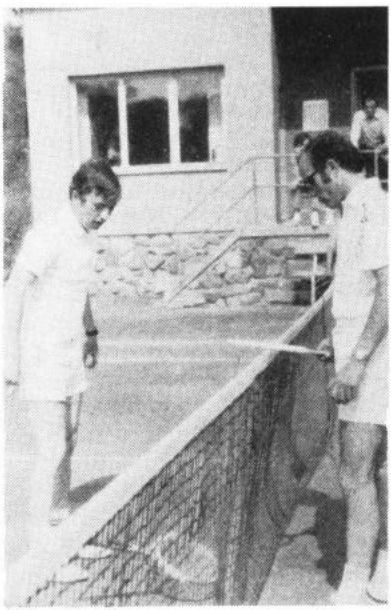
1. 5. MVDr. **Jaroslav Hobl,** Rudé armády. 700. Dožívá se 85 roků.
2. 5. **Anna Hejlová,** Brněnská 153. Dožívá se 80 roků.
7. 5. **Anna Herzlíková,** Mlýnská 143. Dožívá se 84 roků.
12. 5. **Františka Cvrkalová,** Smetanova 529. Dožívá se 87 roků.
22. 5. **František Válka,** Brněnská 286. Dožívá se 84 roků.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozeni v únoru 1975:

1. 2. Karel Řehka, U Humpolky 1506
2. 2. Monika Skřičková, Halasova 993
4. 2. Josef Navrátil, Hornická 1524
4. 2. Jiří Habart, Palackého 1033
12. 2. Lenka Kadlecová, Za mlýnem 306
16. 2. Jiří Kolek, Halasova 993
19. 2. Alena Ficová, Wagnerova 831
20. 2. Marcela Šikulová, Polní 863
22. 2. Zdeněk Tichý, Kostelní 910
22. 2. Ilona Vyplašilová, Družstevní 519
26. 2. Beata Beranová, Mánesova 1581

K výročí 25. února obdržela s. Květa Procházková-Hřibová jí dedikovanou báseň Aloise Vojkůvky Vítězný únor 1948, kterou ji autor věnoval. S. Procházková byla členkou partyzánské brigády Jana Žižky, s. Vojkůvka byl jejím přímým velitelem. S. Procházková výtisk básně zaslala jako dar MěstNV v Tišnově s přáním mnoha úspěchů v práci pro socialistickou společnost.

Letos se v Tišnově uskuteční koncem května a počátkem června přebor tenistů okresů Brno-venkov, Blansko a Vyškov. Obhájcem titulu z loňského roku je Vlastimil Štěpánek ze Slapanic (na snímku vpravo před utkáním s Karlem Seyfertem).

Najde se cesta ke spokojenosti?

(Dokončení z minulého čísla)

Do třetice všeho zlého chybí tišnovskému sportu potřebný počet tělovýchovných pracovníků a především kvalifikovaných trenérů a cvičitelů. Tento problém se v minulosti rovněž neřešil; navíc mnozí trenéři museli vykonávat zcela jiné funkce, nezbytné pro zachování samotné existence jednotlivých oddílů a plnit původní poslání už nebylo kdy. Je pochopitelné, že vytypovat pracovníky, kteří by mohli s úspěchem zastávat náročné funkce v tělovýchově, není jednoduché. Musí to být lidé vyspělí po stránce odborné, ale i politicko-morální. S ohledem na tuto problematiku se jeví spolupráce s průmyslovými závody a ostatními veřejnými složkami města, o níž jsme psali minule, jako velmi potřebná. Vedení těchto organizací totiž může při výběru požadovaných kádrů pomoci, může doporučit a přesvědčit členy z vlastních řad - pokud máme ovšem na mysli běžné funkce, které nevyžadují bližší odborné znalosti. Budoucí trenéři a cvičitelé se musí vybírat už z řad současných sportovců a těm je třeba umožnit všechny podmínky k dosažení co nejvyšší kvalifikace.

Vypracovaný rozbor, který všechny tyto problémy zdůrazňuje, se ovšem neomezuje jen na konstatování. Nenajdete zde prázdné věty typu „takové by to bylo, kdyby..." Naopak - je zde rozpracován do 30 základních bodů vlastní Plán základního rozvoje tělovýchovy a sportu na léta 1975 - 85. Samotný plán ještě neznamená výhru, protože - jak říká staré české přísloví - teprve „konec dobrý - všechno dobré".

Bylo však už započato s jeho realizací a výsledky zatím znamenají přinejmenším povzbuzení do další práce.

Na společném jednání zástupců TJ s řídícími složkami města, organizacemi a podniky se udělaly první úspěšné kroky k navázání tolik žádoucí spolupráce. S několika podniky už TJ uzavřela výhodnou dohodu. Na tomto úseku je velmi cenný postoj představitelů MěV KSČ a MěV NF, kteří na jednání s řediteli podniků rovněž zdůraznili nutnost spolupráce s tělovýchovnou jednotou. První ovoce by mělo dozrát již během příprav na místní spartakiádu - v této souvislosti bude totiž pomoc ze strany závodů potřebná zejména v otázkách propagace a při přípravě cvičební plochy. Poté se bude spolupráce pochopitelně prohlubovat.

Opusťme nyní na okamžik současné problémy a trošku popusťme uzdu fantazii. Představte si, že je rok 1985, jdete kolem sokolovny, zahýbáte na hřiště a stojíte před krásnou halou. Sedí zde v teple 500 lidí a sleduje zápolení tišnovských košíkářů. Před branami stojí další desítky a kupují lístky na večerní vystoupení nestárnoucího TOKSu. Na vedlejším asfaltovém hřišti se připravují házenkáři, všude je krásné prostředí a výborná atmosféra.

Že je to příliš velká fantazie? Prozatím snad ano, ale během 10 let by se mohla změnit ve skutečnost. Výstavba živičného (asfaltového) hřiště bude s největší pravděpodobností zařazena do akce Z již v tomto roce a pro léta 1977 - 80 se počítá i s budováním víceúčelové haly. To však zatím nelze ani zdaleka považovat za hotovou věc. Zajištění schválení výstavby si vyžádá ještě mnoho hodin usilovné práce, je především závislé na finanční dotaci a zatím tedy nezbývá než věřit, že vynaložené úsilí nepřijde nazmar.

Další úpravy prodělá sokolovna, která se do konce r. 1977 podrobí generální opravě a beze změn nezůstane ani vybavení fotbalového a tenisového hřiště na Ostrovci. Zde přislíbily výdatnou pomoc PIS Tišnov. Léta 1982 - 84 už mají být ve znamení budování sportovního areálu za koupalištěm.

Poslední část plánu se zabývá otázkami zvýšení počtu cvičitelů, trenérů a funkcionářů. Výbor jednoty postupuje prozatím tímto způsobem: Jelikož po finanční stránce není situace TJ příliš růžová, byly kráceny rozpočty jednotlivých oddílů.

Současně jim však bylo slíbeno, že pro příští rok se rozpočty zvýší, pokud oddíly splní požadované podmínky. A ty zahrnují právě zvýšení členské základny, zajištění trenérů, rozhodčích apod. Je to sice částečně z nouze ctnost, ale má bezpochyby svůj význam. Už nyní se podařilo rozšířit počet cvičitelů - z řad učitelů-tělocvikářů. O spolupráci budou požádáni rovněž bývalí sportovci a tělovýchovní pracovníci.

O vypracovaném Plánu základního rozvoje tělovýchovy a sportu na léta 1975 až 85 by se dalo psát ještě mnohem podrobněji. Věříme, že vám alespoň tento nástin umožní představit si, s jakými starostmi se vedení jednoty potýká. A doufejme, že přispěje také ke zpopularizování celé rozsáhlé akce a přiměje i širší veřejnost, aby přiložila na společné dílo svou pomocnou ruku. (vt)

SPARTAKIÁDA V TIŠNOVĚ

V březnovém čísle Tišnovského kulturního zpravodaje jsme uvedli v článku nazvaném Nejen na Strahově, že v letošním roce se v našem městě neuskuteční spartakiádní cvičení. Nešlo sice o řádění tiskařského šotka, ale přesto musíme uvést tuto věc na pravou míru. Vedení TJ si dalo totiž k 30. výročí osvobození naší vlasti hodnotný závazek uspořádat v Tišnově místní spartakiádu. Závazek je o to cennější, že se funkcionáři jednoty nezalekli ani nedostatku cvičebních prostorů.

Letos tedy poslouží tišnovským cvičencům pouze hřiště u sokolovny, ale věříme, že i v tomto skromném prostředí bude mít akce důstojný průběh a že si příznivci tělovýchovy přijdou na své. Kdo tedy obdivuje hravost dětí, pohybovou kulturu žen či obratnost a sílu mužů, ať si poznačí do svého kalendáře neděli 25. května 1975. Začátek bude ve 14 hodin a v 8 spartakiádních skladbách se představí téměř 500 cvičenců. A abychom těm starším trošku připomněli spartakiádní atmosféru, přikládáme k tomuto pozvání i fotografii z roku 1959. Takto před 16 lety pochodovali na cvičišti na Ostrovci muži. Vzpomínáte si? (vt)

SPORT V KVĚTNU

25. 5. místní spartakiáda na hřišti u sokolovny

Kopaná

4. 5. B. Tišnov - Vin. Šumice (muži)
B. Tišnov - Pozořice (dorost)
18. 5. B. Tišnov - Moutnice (muži
B. Tišnov - Prace (dorost)
31. 5. B. Tišnov - Újezd (muži i dorost)

Házená

11. 5. B. Tišnov - Vizovice (muži)
B. Tišnov - Sokolnice (dorost)
17. 5. B. Tišnov - Sokolnice (muži)
B. Tišnov - Prostějov (dorost)

Tenis

30. 5. - 1. 6.

okresní přebor jednotlivců - mužů a žen sdružených okresu Brno-venkov, Blansko, Vyškov.

MěLK v Tišnově z důvodů revize fondu do 30. 6. uzavřena.

GALERIE JOSEFA JAMBORA

Brněnská ul. č. 475

Stálá výstava obrazů zasloužilého umělce J. Jambora
z jeho odkazu městu Tišnovu.

Otevřeno: st 14 - 17 hod.,
ne 9 - 12 hod.

MÁJOVÉ OSLAVY

30. 4. lampiónový průvod, projev předsedy MNV sraz v 19.30 hodin u nemocnice.
Předklášteří: sraz v 18.45 hodin u papírny, pálení ohňů na Čepičce.
1. 5. 6 hod. budíček dechovky s. Topinky, sraz na seřadištích v 8 hod. manifestace na nám. Míru v 9.45 hod.
8. 5. v 19 hod. shromáždění v sokolovně: slavnostní projev, kult. program KD.
9. 5. ve 14 hod. manifestace v Šerkovicích. Od 13 hod. kyvadlová doprava z Tišnova.

KVĚTEN 1975 V SZK ROH TIŠNOV

6. - 11. 5. sál SZK ROH
PRODEJNÍ VÝSTAVA
prací umělců DILA

6. - 11. 5.
VÝSTAVA
výtvarného kroužku SZK ROH
k 30. výročí osvobození

so 18. 5. sál SZK ROH - 15 hodin
loutková pohádka
NEJKRÁSNĚJŠÍ HOLUBIČKA

st 21. 5. sál SZK ROH - 19 hodin
LA - MÁ CESTA DO SSSR
Dr. Povolný (přednáška)

so 24. 5. sál sokolovny - 20 hodin
so 31. 5. sál sokolovny - 20 hodin
František Kožík
NEŽ SE ZVEDLA OPONA
divadelní hra v provedení souboru Karasova divadla

pá 30 .5. sál SZK ROH - 18.30 hodin
POETICKÁ KAVÁRNA
milostná poesie

Zájezdy na plavecký výcvik do Boskovic

Sobota 3. a 17. května - odjezd od Humpolky vždy v 11 hodin
(17. 5. soutěž o nejlepšího plavce.)

PODHORÁCKÉ MUZEUM

Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie:

90. výročí založení české měšťanské školy

Poslední objevy v Tišnovském krasu

Otevřeno: ú - pá 8 - 16 hodin
so 8 - 12 hodin, ne 8 - 14 hodin.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává kult. a škol. komise MěstNV v Tišnově. Adresa: TZK, MěstNV, 666 19 Tišnov. Redigoval dr. Karel Fic.
Cena 2 Kčs. - Tisk 58 Dolní Kounice - 3246-75 - 456.12/Lá 74

1. čt - 17.30 a 20 hodin
PŘIJELA K NÁM POUŤ **„S"**
Český barevný film o šarvátkách, přátelství a kolotoči. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

2. pá, 3. so, 4. ne - 17.30 a 20 hodin
● **SPOLEČNÍK**
Francouzský barevný film. Příběh muže, kterého stíhá kriminální policie. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

6. út - 17.30 a 20 hodin
● **EVA A ADAM ANEB KOLIK JE NA NEBI HVĚZD**
Další část filmového seriálu NDR. O vážných problémech dnešního mládí. Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

9. pá, 10. so., 11. ne - 17.30 hodin
MĚĎA BĚĎA
Americký barevný kreslený film s písničkami a oblíbenými postavičkami seriálu Pes Filipes a spol. Česky mluveno. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

9. pá, 10. so, 11. ne - 20 hodin
● **KDO HLEDÁ ZLATÉ DNO** **„S"**
Český barevný film. Příběh o tom, kde se dá najít štěstí. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

12. po - 17.30 hodin
13. út - 17.30 a 20 hodin
KRUH SE UZAVÍRÁ
Jugoslávský barevný kriminální film Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

15. čt - 17.30 a 20 hodin
● **KONFORMISTA**
Italský barevný film. Vyprávění o jedné špionážní akci podle novely Alberta Moravii. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

17. so, 18. ne - 17.30 a 20 hodin,
19. po - 17.30 hodin
● **ŽIVOT A DOBA SOUDCE ROY BEANA**
Americký barevný film s Paulem Newmanem v hlavní roli. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

20. út - 17.30 a 20 hodin
U MODRÝCH BRAN MĚSTA **„S"**
Rumunský barevný film.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

22. čt - 17.30 a 20 hodin
VARIETÉ
Španělský hudební film režiséra Juana Bardema. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

28. st - 17.30 a 20 hodin
ALADINOVA KOUZELNÁ LAMPA
Francouzská barevná kreslená pohádka z „Tisíce a jedné noci". Česky mluveno. Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

Dětská představení:

1. čt - 10.30 hodin
KAMENNÝ KVÍTEK
Sovětský barevný film.

3. so - 9.30 hodin
KAPITÁN KORDA
Český barevný film.

11. ne - 9.30 hodin
UTAJENÉ PŘÁTELSTVÍ
Film NDR. Česky mluveno.

18. ne - 9.30 hodin
MIKEŠ A JINÉ POHÁDKY
Český film.

25. ne - 9.30 hodin
JOE V ŘÍŠI VČEL
Francouzský bar. film. Česky mluveno.

LETNÍ KINO TIŠNOV

23. pá, 24. so, 25. ne - 20 hodin
● **PŘIZNÁNÍ POLICEJNÍHO KOMISAŘE PROKURATOROVI REPUBLIKY** **(širokoúhlý)**
Italský barevný širokoúhlý film.
Vstupné 8 Kčs.

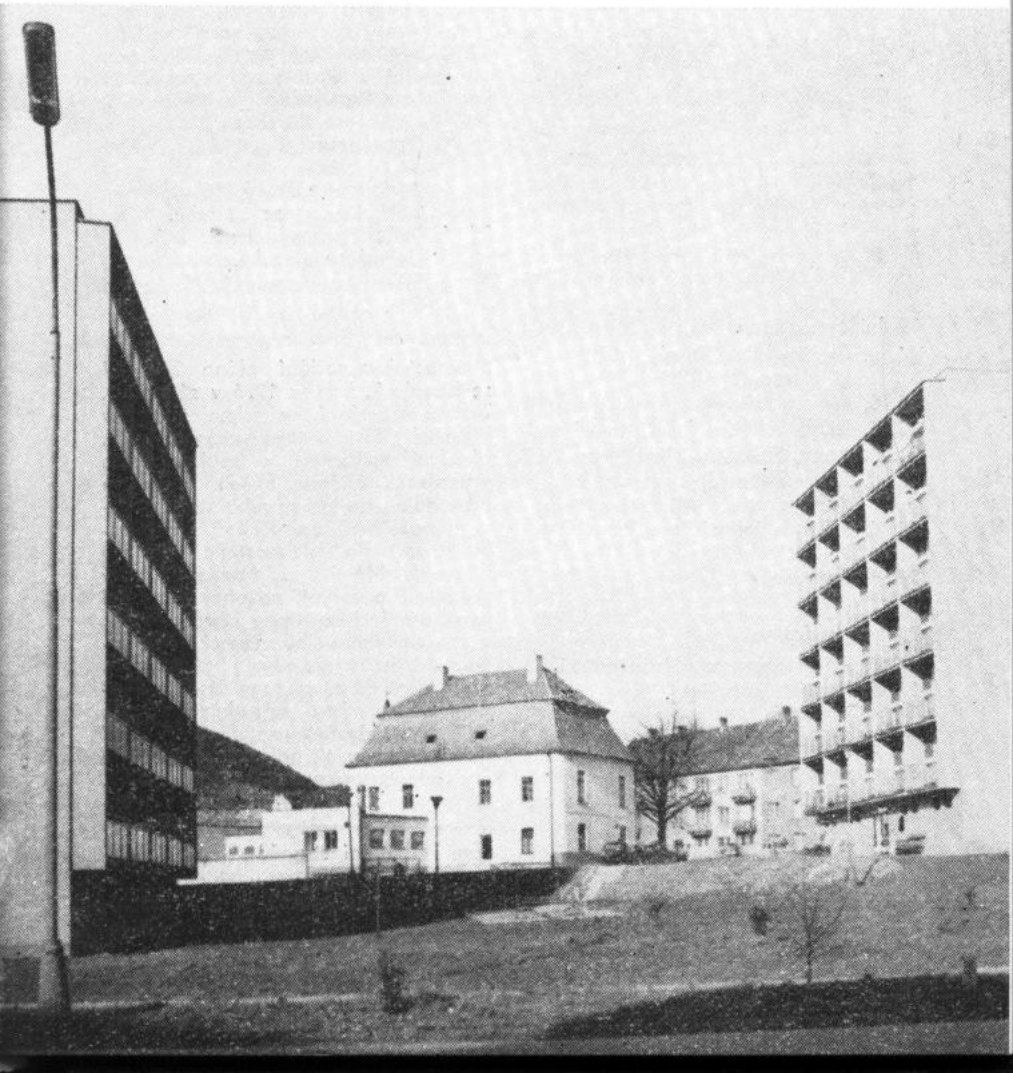
26. po, 27. út. - 20 hodin
● **Ó, JAK JSI STRAŠNÝ!**
Anglický barevný film. Kriminální veselohra o muži mnoha tváří.
Vstupné 6 Kčs.

29. st - 20 hodin
ZPÍVAJÍCÍ ESKADRA **„S"**
Sovětský film. Filmová epopej válečného hrdinství. Vstupné 5 Kčs.

30. pá, 31. so - 20 hodin
JAK UTOPIT Dr. MRÁČKA ANEB KONEC VODNÍKŮ V ČECHÁCH
Česká barevná komedie o mladém právníkovi, který se z lásky dostal do vodnického hrnečku. Vstupné 6 Kčs.

TEPLICKÝ KULTURNÍ PRAVODAJ

ČERVEN 1975

Povznesená nálada oslav vítězství mírových sil před třiceti lety, která ovládla všecek veřejný život v uplynulých jarních měsících ožívá znovu i v prvním letním měsíci Mezinárodním dnem dětí. Tento mezinárodní svátek dětí, oslava šťastného dětství jako symbolu mírového života a nejvznešenějšího vyjádření jeho smyslu, nebyl stanoven na první červnový den náhodou; připomíná nám, že za šťastné dětství v míru je nutno bojovat, byť mírovými prostředky, i po vítězství nad německým fašismem. Také výročí lidické tragédie, připadající na 10. června, je pro nás stále živou připomínkou, že síly války všude ještě dosud nevymizely a boji za mír proto neubývá úkolů ani smyslu. Až budeme při oslavách MDD sledovat rozzářené dětské tváře, pomysleme i na to, že nutnou podmínkou dětské bezstarostnosti je trvalý mír, jehož zajištění je v rukou nás dospělých.

MÍSTO KYTIČKY

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají význačného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosť a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

4. 6. **Aloisie Michálková,** U Humpolky 1505
6. 6. **Aloisie Lišková,** Havlíčkova 479
10. 6. **Anna Tesárková,** Na nové 204
21. 6. **Anna Pokorná,** Havlíčkova 342
22. 6. **Jana Svitilová,** Rudé armády 381
23. 6. **Kristina Jakoubková,** Hornická 1521
29. 6. **František Osikovský.** nám. 28. října 31

75 let se dožívají:

1. 6. **Adolf Sigmund,** Husova 705
14. 6. **Bedřich Hrbotický,** Fučíkova 1234
20. 6. **Ladislav Volný,** Brněnská 153

80. a vyšší narozeniny oslaví:

4. 6. **Zofie Roháčková,** Dobrovského 756. Dožívá se 80 roků.
9. 6. **Filoména Musilová,** Kukýrna 44. Dožívá se 92 roků.
13. 6. **Aloisie Sikolová,** Komenského 1057. Dožívá se 86 roků.
15. 6. **Jana Tlachová,** Tyršova 391 Dožívá se 81 roků.
16. 6. **Františka Rašovská,** Jungmannova 76. Dožívá se 83 roků.
19. 6. **Aloisie Veskernová,** Družstev. ní 556. Dožívá se 90 roků.
24. 6. **Ivan Vostrjakov,** Havlíčkova 405. Dožívá se 84 roků.
24. 6. **Petr Lamač,** Polní 640. Dožívá se 80 roků.
26. 6. **Pavla Přehnálková,** Lieberzeitova 1036. Dožívá se 80 roků.
27. 6. **Žofie Pánková,** Trnec 648. Dožívá se 89 roků.
28. 6. **Štěpánka Habalová,** Družstevní 672. Dožívá se 80 roků.

Slavnostní zasedání pléna MěstNV se konalo 7. května 1975 v sále kina. Tohoto zasedání se mimo poslanců MěstNV účastnili také poslanci ONV, zástupci politických a společenských organizací, občané našeho města a také delegace pracovníků státní správy a požárníků z družebního Berlína-Pankowa. Po slavnostním projevu předsedy MěstNV s. Pochopa, který promluvil o rozvoji našeho města od osvobození i o jeho budoucnosti, a zdravici vedoucího německé delegace s. Molwitze převzalo z rukou předsedy MěstNV 20 občanů Tišnova Medaili k 30. výročí národních výborů, dalších 80 čestné uznání rady ONV Brno-venkov a 62 našich spoluobčanů obdrželo čestné uznání rady MěstNV.

-ok-

Foto na titulní straně:

M. Svoboda. Sídliště u Humpolky – zdařilé sladění staré a nové architektury.

OBČANSKÝ VÝBOR ČÍSLO 6

Na tišnovské radnici se každý první čtvrtek v měsíci schází 10 členů OV č. 6, vedených předsedou JUDr. Fr. Šťávou.

Činnost OV 6 vychází z půlročních plánů, sestavovaných vždy závěrem předchozího období. V době od září 1974 do května 1975 byli členové seznamováni s jednáními rady MěNV, informováni o náplni aktivů předsedů OV, pozvali si poslance s. Hamříkovou, Šudáka, Knechta a ing. Miholu, aby se dověděli o situaci služeb a místního hospodářství, o finančním hospodaření MěstNV, plnění akce Z aj. Na schůzích OV projednali a MěstNV tlumočili návrhy, podněty a žádosti občanů města, které se v tomto období týkaly – v souvislosti s výstavbou sídliště pod Květnicí – zejména stavu městských komunikací a upozorňovali na drobnější problémy obyvatel (omezení průjezdních rychlostí některými ulicemi, posunutí aut. zastávky, nepřehlednost křižovatek, potíže se sběrem odpad. hmot aj.).

Všichni členové OV se zúčastnili jedné sobotní směny na stavbě domu pečovatelské služby u nemocnice, v letošním roce vyzvali ostatní OV k úpravě a úklidu města a sami opět přiloží ruce k dílu – v akci Z odpracují 100 brigádnických hodin. I výměna pasívních členů a doplňování OV o nové členy ze střední a mladší generace svědčí o tom, že tento OV není jen papírovou institucí.

VI. Bílý

KYTIČKY V LÉKÁRNĚ

V tišnovské lékárně se od časného jara objevují květiny, aby tu provázely návštěvníky lékárny až do podzimu. Výstavku připravuje dvanáctičlenný kolektiv brigády socialistické práce, v čele s vedoucí, laborantkou Věrou Zimulovou. A tak po prvních pozdravech jara, jakými byly např. podběl, sněženky, petrklíče, se tu objevily i méně známé pryskyřník, vřesovec, plicník a koniklec. Kytičky se tu budou postupně střídat až do konce vegetačního období. (vb)

Na počest 30. výročí osvobození se zavázali členové samosprávy čís. 2 SBDO Pod Humpolkou v Tišnově, že odpracují na úpravě sídliště i při výstavbě areálu zdraví celkem 3000 brigádnických hodin. Náš obrázek ukazuje, jak družstevníci vysazují stromky a keře podél silnice vedoucí sídlištěm U Humpolky. Tato zeleň pomůže ozdravit ovzduší a ztlumit hluk projíždějících aut. (vb)

Foto V. Borek

ŠKOLNÍ AKADEMIE ZDŠ TIŠNOV-GOTTWALDOVA

25. dubna večer zahájila nejmladší generace našeho města oslavy 30. výročí osvobození naší vlasti. Dvě stovky chlapců a děvčat ZDŠ na Gottwaldově ulici a padesát jejich kamarádů z družební ZDŠ Modrá předvedlo ve dvouapůlhodinovém pořadu školní akademie, jak pod vedením učitelů zvládli nácvik skladeb Československé spartakiády; zpěvem, recitací, tancem a vystoupením gymnastické skupiny TJ Baník oslavili nadcházející slavné dny. Při odpoledním vystoupení byl proveden i pionýrský slib nových členů PO, jimž šátky slavnostně uvázali s. Vitula, předseda MěV NF, a s. Kříž, předseda odb. SČSP Tišnov I.

Večer, plný shonu, dětského elánu a nadšení, byl podnětem k zavzpomínání na Tišnov před třiceti léty a jeho vývoj v uplynulých třech desetiletích.

VI. Bílý

PO STOPÁCH UDALOSTÍ PŘED 30 LETY

V měsíci dubnu uspořádal OV ČSČK Brno-venkov soutěž pro mladé zdravotníky našeho okresu. Vyjeli jsme z Brna ve dvou autobusech po trase Brno - Ořechov - Šerkovice - Skaličkа - Brno. V Brně jsme se zastavili na lékařské fakultě, kde jsme si prohlédli výstavu fotografií z osvobozování našeho kraje i města Brna v roce 1945. Potom jsme jeli do Ořechova. Tam jsme navštívili hřbitov, kde je pochováno téměř 1500 sovětských vojáků a poslouchali vyprávění o osvobozování.

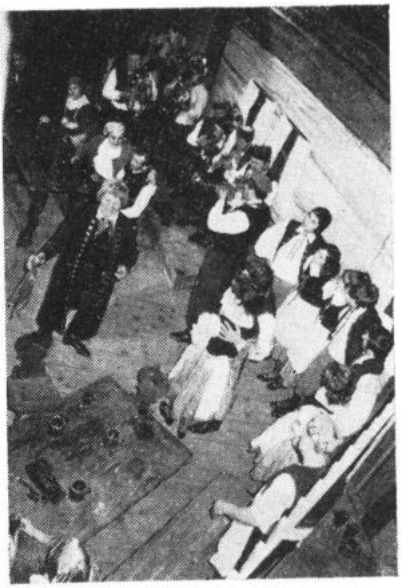
V Šerkovicích nám u pomníku vyprávěli o událostech před 30 lety s. Adámek a s. učitelka D. Hubáčková. Šli jsme si prohlédnout také Hejmalovu hájovnu.

U památníku Třetí úderné roty ve Skaličce začal náš branný závod. Zdravotní hlídky našeho okresu soutěžily v oboru zdravotním, v orientaci, hodu granátem a zdravotní teorii. Zvítězila hlídka ze ZDŠ v Tišnově na Gottwaldově ulici ve složení M. Juránek, O. Nuksová, M. Sítorová. Byly přichystány věcné ceny a každý účastník si odnesl upomínku na tento krásný den.

Miloš Juránek, žák
ZDŠ Tišnov, Gottwaldova 2

V dubnu - Měsíci bezpečnosti - se věnuje zvýšená pozornost dopravní výchově i na ZDŠ Předklášteří.

Žáci 5. třídy v cyklistickém kroužku v praxi si ověřují získané vědomosti na školním hřišti a posléze i v ruchu silniční dopravy. Zajíždějí v okolí Tišnova poznávat v terénu partyzánské hnutí, aby lesní úkryty časem nezapadly, partyzánské chodníčky nezarostly travou a horoucí přísahy pozvolna nepřehlušilo zapomínání. D. Š.

Soubor Karasova divadla SZK se představil tišnovským divákům celkem třikrát v Našich furiantech od L.Stroupežnického, naposledy v sobotu 26. dubna 1975. I když nebyla návštěva tak velká jako v předchozích dvou představeních, odcházeli diváci i tentokráte spokojeni s hrou, kterou režíroval Karel Cejnek. Vracíme se ještě proto fotografií k této tišnovské kulturní události.

POSLEDNÍ OBJEVY V TIŠNOVSKÉM KRASU

je název výstavy, která byla 15. 4. zahájena v Podhoráckém muzeu. Výstava představuje práci speleologického kroužku při DK ROH KSP v Tišnovském krasu v letech 1972 - 75.

Na překrásných fotografiích a diapozitivech můžete shlédnout sintrové jezírko, krápník Mrkev, který po osvitu fotobleskem světélkuje, skupinu stalaktitů Papoušci, uvidíte vertikální komíny a vůbec všechnu krápníkovou výzdobu.

Fotografie dokumentují i tu skutečnost, že geologicky mladé otřesy a posuvy půdy zpřetrhaly již existující výzdobu.

D. Š.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozeni v březnu 1975:

1. 3. Milan Ondrašík, Palackého 1217
2. 3. Lenka Konečná, Jamborova 931
4. 3. Michal Šmíd, Na hrádku 637
7. 3. Milan Šťastný, Palackého 1216
10. 3. Romana Navrátilová, Víska 1038
12. 3. Martina Sterzelová, Jamborova 926
17. 3. Vladimír Srba, Palackého 1217
18. 3. Jiří Vailand, U Humpolky 1511
20. 3. Irena Odehnalová, Mánesova 1580
21. 3. Jiří Lamr, Těsnohlídkova 912
21. 3. Petr Mánek, Horova 944
23. 3. Markéta Zemánková, Jungmannova 932
26. 3. Roman Pavlíček, Hornická 1526
27. 3. Monika Vyplašilová, Hybešova 879

AUTOBUSEM DO BRNA

TAM:

Tišnov, aut. n. - odj.	x4.25 x4.45 x5.25 a5.25 S5.27 x5.50 x6.35 a7.00
Brno, aut. n. - příj.	x5.25 x5.30 x6.15 a 6.15 S6.10 x6.35 x7.30 a7.35
Tišnov - odj.	x7.35 9.00 x10.00 x11.00 x12.05 a12.30 x12.50 x13.05
Brno - příj.	x8.30 9.55 x10.45 x11.50 x13.00 a13.25 x13.35 x14.00
Tišnov - odj.	x14.55 x15.10 †15.10 x15.55 x15.55 x17.00 †17.10
Brno - příj.	x15.40 x16.05 †16.05 x16.40 x16.50 x17.45 †17.55
Tišnov - odj.	a17.10 x17.45 †18.13 g18.55 x20.45
Brno - příj.	a18.05 x18.40 †18.55 g19.45 x21.30
Tišnov, benz. č. - odj.	x5.22 6.48 6.55 b7.04 8.28 x12.18 14.18 x15.07 xN16.33
Brno, aut. n. - příj.	x6.10 7.30 7.30 b7.45 9.00 x13.00 14.50 x15.45 xN17.15 N20.10 N20.45
Tišnov, benz. č. - odj.	xN20.18 †20.58 x22.52 x23.03
Brno, aut. n. - příj.	«N21.00 †21.30 x23.30 x23.40

ZPĚT:

Brno, aut. n. - odj.	x5.40 x6.20 a6.20 S6.40 x7.00 8.05 x9.00 x9.30
Tišnov, aut. n. - příj.	x6.25 x7.05 a7.10 S7.20 x7.50 8.55 x9.55 x10.25
Brno - odj.	x11.00 11.25 x11.30 x13.10 a13.30 x14.00 x14.45 x15.00
Tišnov - příj.	x11.50 12.25 x12.25 x13.50 a14.25 x14.50 x15.35 x15.50
Brno - odj.	x15.00 x15.45 x16.20 †16.30 x17.00 x17.00 x18.00
Tišnov - příj.	x16.05 x16.35 x17.15 †17.25 x17.55 x18.00 x18.45
Brno - odj.	†18.05 S18.10 †18.30 x19.00 †19.10 x20.00 †20.30 x22.30
Tišnov - příj.	†18.45 S19.00 †19.25 x19.50 †19.50 x20.50 †21.30 x23.20
Brno, aut. n. - odj.	b4.05 b4.30 P5.30 x6.15 a7.40 x9.40 x12.00 a12.20
Tišnov, benz. č. - příj.	b4.33 b5.04 P6.00 x6.57 a8.10 x10.10 x12.41 a 12.50
Brno, aut. n. - odj.	13.00 x14.15 x15.15 16.40 xN17.25 xN 21.15 †22.15
Tišnov, benz. č. - příj.	13.42 x15.06 x15.45 17.10 xN18.07 xN21.48 †22.45

Neplatí 24. a 31. 12.

Vysvětlivky:
- a - jezdí jen v sobotu a neděli
- x - jezdí v prac. dny (pondělí až pátek)
- † - jezdí jen v neděli a ve svátky
- N - jezdí v den prac. klidu před prac. dnem
- P - jezdí v den po dni prac. klidu
- S - jezdí v sobotu
- b - jezdí v prac. dny a S

Malé kapitoly z historie tišnovska

Smrt partyzána

Na podzim 1944 začalo vysazování sovětských paradesantních skupin parašutistů Jermak v českých zemích. První skupina seskočila v noci na 1. října na Vyškovsku mezi obcemi Ruprechtov a Račice, Jejím velitelem byl N. I. Dmitrijev, politickým komisařem L. J. Železňak a náčelníkem štábu M. F. Petrovskij. Z Drahanské vysočiny se probila jedna skupina partyzánů v čele s Dmitrijevem a Železňakem na Tišnovsko, druhá pod velením Petrovského na Kunštátsko a tam pracovaly zejména v podávání zpráv pro postupující I. ukrajinský front.

Železňak padl do rukou Němců 26. února 1945 v šerkovické hájence. Smluvili si tam schůzku s jinou skupinou partyzánů, netuše, že jdou do pasti. Než s velitelem Dmitrijevem vykročili z lesního bunkru, obsadili za partyzány převlečení Němci Šerkovice a šerkovickou hájenku, zatkli v ní manžele Hejmalovy a očekávali příchod pravých partyzánů. Několik jich zastřelili. Železňaka s kamarádem Zdanovem, manžele Hejmalovy s dcerou Věrou zajali o odvezli na jagdkomando do Letovic a odtud později do Kounicových kolejí v Brně.

Hlavní úspěch viděli Němci v chycení Železňaka, od něhož si slibovali cenné zprávy o rozsahu partyzánského hnutí na Vysočině. Přísně ho střežili, uvěznili v samotce s rukama spoutanými za zády, s pravou nohou křikovanou řetězem k lůžku. Ruce mu rozvazovali jen na tři hodiny denně. Železňak však nepromluvil. V den 16. dubna 1945, kdy sovětská armáda dobyla Hustopeče a stála již necelých třicet kilometrů před Brnem, vyvedli gestapáci na dvůr Kounicových kolejí osm spoutaných vězňů a výstřely do týla všechny postříleli. Mezi popravenými byl i Železňak. Všichni byli zahrabáni do společného hrobu, odkud až po osvobození Brna byli uloženi na Ústředním hřbitově do hrobu označeného „Neznámý partyzán".

Železňak vyryl svou poslední vůli azbukou do výplně skříně v Kounicových kolejích:

„Vlasti, nezapomeň na mne!

Píši to dnes 12 .dubna 1945 já, Leonid Jefremovič Železňak, komisař paradesantní skupiny Jermak, hrdina Sovětského svazu, vyslaný štábem partyzánského hnutí při vojenské radě I. ukrajinského frontu.

Kdo to přečte, oznamte do štábu, že velitel Dmitrijev zmařil celou věc a sám padl. Smrt mne neleká, ale bolí to, kvůli jakým lidem hyneme. Zastřelí mne, a naši jsou už tak blízko. Válku jsme však přece vyhráli. Chytili mne 26. února 1945. Bil jsem se dobře. Vězní mne stále spoutaného. Denně čekám, že mne zastřelí. Kdyby to bylo aspoň brzo! Válku vyhrají Rusové beze mne.

L. Železňak"

Tak zahynul ve 23 letech života daleko od své vlasti.

Tato dřevěná tabule je uložena v archivu Nejvyššího sovětu ve fondu komise pro záležitosti bývalých partyzánů. drk

TIŠNOV V BOJI ZA SVOBODU

V květnovém čísle jsem nedopatření neuvedl všechna jména umučených a popravených občanů z Tišnova.

Jsou to následující občané:

Blahoňovský Josef, techn. úředník, umučen 2. 4. 1945 ve Straubingu.
Bořil Josef, úředník pojišťovny, zemřel 15. 3. 1945 ve Flossenbürgu.

Brabec Bohumil, ředitel měšť. školy, padl 9. 5. 1945 na barikádách v Praze.

Cibulka František, redaktor, umučen 10. 4. 1945 v Mauthausenu.

Drábek Josef, úředník okr. úřadu, popraven plynem 10. 4. 1945.

Fiala Jaroslav, maturant, umučen 10. 3. 1945 v Norinberku.

Habrovec Miroš, absolvent vysoké školy technické v Brně, založil odboj. skupinu v Tišnově tvořící část 3. úderné roty gen. Luži. Podporoval skupiny parašutistů Jugoslávců v lesích, měl spojení se Slovenskem, opatřoval falšované propustky, měl spojení i s odbojem v Rakousku, zastřelen gestapákem při zatýkání 5. 10. 1944.

Hanák Josef, stolařský dělník, vězněn ve Flossenbürgu, zahynul při transportu r. 1945.

Hliněnský Jiří, pošt. úředník v Tišnově, člen odboj. skupiny Jindra a Třetí čs. úderné roty, odposlouchával telefonní hovory a předával zprávy vedoucím odboje. Umučen 17. 3. 1945 v Norinberku.

Kočka František, mistr klempířský, umučen 14. 4. 1945 ve Flossenbürgu.

Kotbauer Oldřich, technický úředník, byl zapojen ve III. čs. úderné rotě, zaměstnanec brněnské Zbrojovky, převážel zbraně osobním autem pro odbojové skupiny do Tišnova a náboje ze střelnice z Medlánek. Byl zatčen mezi prvními Tišnováky 24. srpna 1939. Umučen 28. 8. 1942 ve Waldheimu.

Křenek Antonín, desátník, dobrovolník Rudé armády, zemřel následkem útrap 22. 1. 1946.

Mrázek Vlastimil, kapitán letectva, popraven 10. 10. 1944 ve Vratislavi.

Němec Stanislav, štábní kapitán, zahynul v koncentračním táboře Plötig 15. 4. 1945.

Pánek Antonín, dělník, zemřel 13. 10. 1944 na Mírově.

Parolek Antonín, dílovedoucí, byl organizátorem odbojové skupiny v Předklášteří, která byla zapojena do III. úderné roty. Umučen 13. 3. 1945 ve Flossenbürgu.

Sítař Alois, úředník spořitelny, podporučík, člen odboj. skupiny ON a III. úderné roty, umučen 3. 4. 1945 ve Straubingu.

Svoboda František, šofér, umučen 28. 3. 1945 ve Straubingu.

Skrabalová Božena, úřednice okr. úřadu v Tišnově, poskytovala pomoc uprchlíkům z pracovní povinnosti padělanými doklady, od roku 1944 pomáhala zásobovat uprchlíky zbraněmi a podporovala partyzány. Zahynula v plynové komoře 11. 4. 1945.

Vetešník Josef, učitel, člen III. úderné roty, umučen 28. 2. 1945 ve Flossenbürgu.

Vetešník Ladislav, student, člen III. úderné roty, umučen 10. 3. 1945 ve Flossenbürgu.

Wágner Alois, ved. obchodu Včela, umučen 14. 4. 1945 ve Flossenbürgu.

Oběti nacistické deportace:

Chronc František, odvezen na těžké práce, neznámo kam, zůstal nezvěstný.
Stavěl L., deportován na těžké práce do Rakouska a tam zahynul.

Mičán Karel, deportován do Německa a zahynul při bombardování Drážďan.
Sigmund Stanislav, učitel, deportován na těžké práce a po úrazu zemřel.

František Zduba

Jeden z těch, kteří se vrátili 2

Na prsou jsme měli napsána svá evidenční čísla (já jsem měl číslo 44 500). Byla nás většina, co jsme nemohli chodit. Obušky a pažby řádili. Dostali jsme

„lágrpyžama", dřeváky a deky a nastoupili jsme na „apelplac". Podle mého odhadu nás bylo asi 800, všichni těžce nemocní v horečkách. Snad proto ten výběr, aby se osvobozující armáda nedozvěděla, do jakého stavu nás gestapo přivedlo. Koncentrák Flossenbürg byl asi 1000 m vysoko v horách. Počasí bylo velmi špatné, padal sníh s deštěm a netrvalo dlouho a byli jsme úplně promoklí. Asi ve tři hodiny v noci jsme vyrazili na pochod smrti.

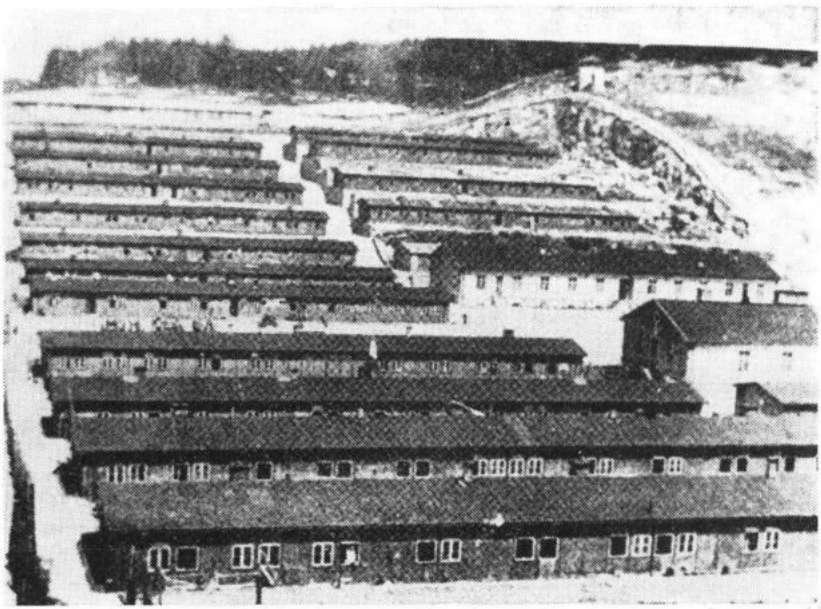
Začátky byly strašné. Úzce semknuti v útvar jsme se drželi jeden druhého bez rozdílu národnosti; navzájem jsme si pomáhali, jak jsme jen mohli. Okolo nás pobíhali cvičení vlčáci, aby snad někdo z těch chudáků neutekl. Gestapáci řádili, a jak někdo nemohl dál, hned ho zastřelili. Až do rána jsme sestupovali do údolí do vesnice Floss, kde jsme byli zavlečeni k nádraží. Úplně promoklí a promrzlí jsme posedali na zem těsně vedle sebe, abychom se alespoň trochu zahřáli. Za několik hodin přijel vlak, do něhož jsme museli nastoupit. Vlak byl přeplněný. Seděl jsem na místě průvodčího u záchodu se svým krajanem prof. B. Krejčím z Vel. Meziříčí, který měl vysoké horečky a ztrácel naději na život. Kam jsme jeli, nikdo nevěděl. Všiml jsem si, že jsme v noci projížděli stanicí, kterou jsme už projeli. Zastavili jsme u nějaké rozvodněné řeky u mlýna. Tam jsme pochovali své mrtvé. Nikdo však neměl sil na kopání hrobů, proto jsme mrtvé ukládali do vyhrabaných rigolů zasypaných jen trochu hlínou.

Všude bylo slyšet gestapácké řvaní „los, los!"

Za nějakou dobu po zastavení na jiném místě jsme museli vystoupit na prudkém svahu nad silnicí. Snad chtěli zjistit, kdo ještě má sílu sestoupit z tohoto kamenitého svahu. Sám jsem se kutálel až na silnici, kupodivu jsem nebyl ani odřený. Ihned jsem se zařadil. Za chvíli jsme nastoupili další pochod. Byli jsme roztříděni do několika sledů. V tom posledním byli největší chudáci, kteří padali a byli střílení. Prošli jsme za střídavého počasí městy Cham, Ulm a došli jsme až do Amberku.

(Pokračování příště)

Vzpomíná Vladimír Sedlák

Polovina koncentračního tábora Flossenbürg, v němž zahynulo mnoho tišnovských občanů.

Tišnovští zahrádkáři (zákl. organizace Českého ovocnářského a zahrádkářského svazu v Tišnově) patří již tradičně k nejčilejším místním zájmovým společenským organizacím, a to nejen důsledným plněním svého bohatého zájmově odborného a kulturně výchovného programu, ale také významným podílem na veřejně prospěšné práci při budování a zvelebování města. Vyplývá to ze strohých údajů o bilancování práce této společenské organizace za uplynulý rok. Její členové odpracovali na ošetřování růží a květin na veřejných prostranstvích, na úpravě předzahrádek a na vyčistění stočních rigolů 938 brigádnických hodin, na budování lisovny a okolí 288 hodin, celkem tedy 1226 brigádnických hodin. Vzhledem k vyššímu věkovému průměru členstva je to výkon úctyhodný. Mimo to bylo v minulém roce v lisovně vylisováno 55 tun ovoce a vykoupeno 95 tun; i to zvládli zahrádkáři dobrovolnou spoluprací svépomocně dík nadšení a příkladné iniciativě (Křivan, Machatka, Bělík, Hudec, Fejfar a další) .Potíže působí výboru organizace generační problém; proto se zaměřuje v roce 30. výročí osvobození na podchycení a získání mladších členů z řad zájemců o ušlechtilou a pro aktivní odpočinek neobyčejně významnou činnost. V letošním jubilejním roce je zahrádkářská organizace zapojena v rámci NF opět do soutěže (na počest 30. výročí osvobození naší vlasti) a přijaté závazky jistě čestně splní. Zahrádkářská organizace byla mezi těmi, jimž se dostalo u příležitosti 30. výročí osvobození vyznamenání čestným uznáním ONV Brno-venkov, které bylo jejímu zástupci odevzdáno na slavnostním zasedání MěstNV v Tišnově 7. května; jistě právem.

J. Toufar

Místní odbočka SČSP v Předklášteří uspořádala k 30. výročí osvobození ČSR besedu s pracovníkem tišnovského muzea s. J. Hájkem. S. Hájek zajímavým způsobem vyprávěl o partyzánském hnutí na Tišnovsku; o skupině Jermak, Třetí čs. úderné rotě, o odboji, který organizovala KSČ i jiné složky. Na závěr byl promítnut amatérský film Osvobození Tišnova Rudou armádou.

D. Š.

LEGENDA O DRÁSOVSKÉM KOLE

Stará brněnská legenda praví: Byl jednou jeden kolář a ten se vsadil se svými druhy, že zhotoví ze dřeva veliké kolo, které dokutalí z Lednice až do Brna ještě před zavřením městských bran. Sázku vyhrál a brněnské kolo zdobí na jeho počest dodnes městskou radnici.

Drásovská legenda o kole zatím neexistuje, ale mohla by se za pár let vyprávět takto: Byl jednou jeden cyklista a ten uměl ze všech kluků v okolí jezdit na kole nejrychleji. A protože rád závodil, poslali ho na mistrovství ČSSR, aby zde změřil ve sprintu své síly s ostatními cyklistickými rychlíky z naší republiky. Nechtěl udělat Drásovákům ostudu, a tak šlapal a šlapal a porážel jednoho soupeře za druhým, až se ocitl ve finále. Jako poslední se vedle něho postavil na startovní čáře Marian Tkáč z Bratislavy, který měl bratra mistrem světa a chtěl jezdit stejně dobře jako on. Jenže Drásováci nejsou bábovky, a proto se ani tomu našemu neroztřásla před jeho jménem kolena. Vyhrál první jízdu... a začalo pršet. Déšť neustával, závodníci čekali. Přišel večer, noc a po ní ráno. Páni rozhodčí byli přísní a nechtěli včerejší závod uznat za platný, proto se musela i první jízda opakovat. Jenže se opakovalo i pořadí v cíli. A nakonec do třetice spatřil Tkáč drásovská záda. Našemu cyklistovi pověsili na krk medaili a ozdobili ho titulem mistr republiky mladšího dorostu ve sprintu pro rok 1974.

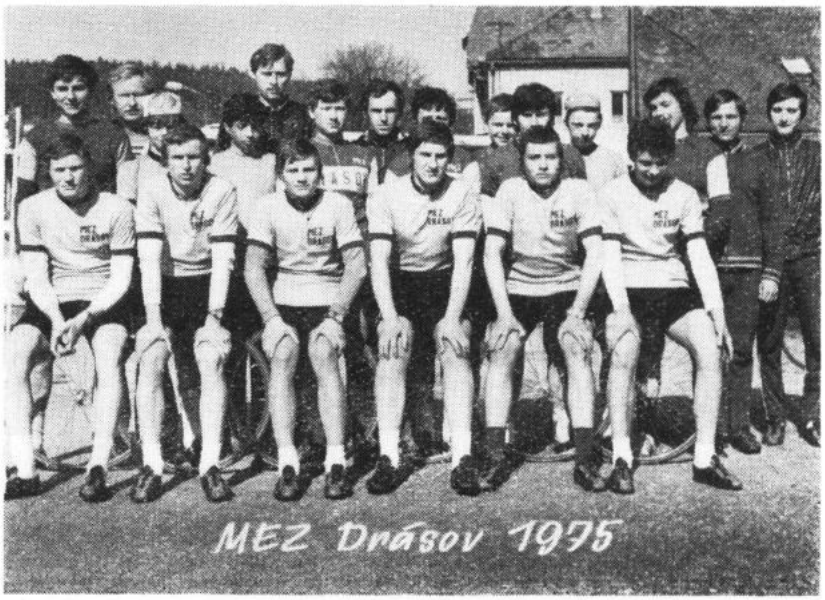
Tolik tedy legenda. Od té brněnské se liší i tím, že kolo 16letého Miroslava Junce – neboť o něm byla právě řeč – zatím sídlo drásovských konšelů nezdobí. Snad také proto, že Junec není jediný, kdo obyvatelům Drásova dělá čest. Podobnými úspěchy se může pochlubit i Luboš Martínek, Pavel Klepárník nebo z těch dřívějších Josef Zavřel, který

v současné době obléká v brněnské Dukle vojenský stejnokroj a má za sebou dokonce start v mezinárodním závodě Kolem Holandska.

Kdo za tím vším stojí? Dříve to byl Okresní dům pionýrů a mládeže se sídlem v Tišnově, pod jehož patronací oddíl cyklistiky vznikl. Po přemístění ODPM do Zastávky hledali cyklisté nového dobrodince, který by jim podal svou ochrannou ruku. Našel se v Drásově. Přestože zde už jeden sportovní klub existoval, uvolily se MEZ Drásov vzít si cyklisty na starost a ti tak vytvořili jediný oddíl nově vzniklé jednoty. Dnes čítá asi 35 členů, především z řad mládeže. Dospělých je zde minimálně a ti, kteří v oddíle pracují, věnují své síly rovněž mládeži jako trenéři. Petr Rampula, Luboš Drábek a Vladimír Cvrkal si mohou s klidným svědomím přičíst dosažené úspěchy na své konto. Vedle Junce jim dělá radost zejména starší dorostenec Martínek, který obsadil v loňském roce 2. místo na mistrovství ČSR v cyklokrosu, stal se dvojnásobným krajským přeborníkem a své kvality potvrdil i nedávno na Závodu míru mládeže. Mezi 40 domácími a 40 zahraničními cyklisty skončil hned v závěsu za první desítkou. V poslední etapě byl velmi blízko ještě lepšímu umístění, držel se ve vedoucí skupince, ale přišel cyklistický strašák s názvem defekt – a bylo po nadějích. V terénu je Martínek snad ještě více doma než na silnici, a proto se s ním počítá i pro první mistrovství světa juniorů v cyklokrosu.

Podobná pocta čeká i na Junce, který si ji vysloužil pochopitelně na dráze – MS se bude konat ve Švýcarsku – i když také on si zakládá na všestrannosti. Dokazují to tituly přeborníka Jihomoravského kraje v krosu a jízdě do vrchu. Jeho živlem je však přece jen klopený ovál. Titul mistra republiky, kterého dosáhl vloni, jsme opředli naší legendou, z vrcholných mistrovských soutěží přivezl dále dvě třetí místa a pokračuje ve sbírání úspěchů i letos. Za zmínku stojí i časy, kterých na závodech dosahuje. Nejcennější je zřejmě výkon 3:567, ve stíhací jízdě na 3 km, který znamenal 1. místo v trojutkání Brno – Poznaň – Budapešť. Pro srovnání: mistr světa ve stíhačce Hans Lutz z NSR dobyl titul jízdou, při níž jel každý kilometr průměrně 73 vteřin (dospělí jezdí na čtyřkilometrové trati). Miroslav Junec potřeboval na kilometr jen o 5 vteřin více.

S pevným startem dokáže 1000 m za 1:16,2 a nebýt toho, že při posledním startu v této disciplíně odejel celou trať s jednou nohou vypadenou z klipsny, byl by zřejmě ještě rychlejší.

Všechna uvedená aktiva drásovských „kolečkářů" mají pikantní pozadí: pro cyklisty MEZ neexistuje speciální příprava, především pokud se týče startů na dráze. Proto také prozatím odmítají specializaci a jezdí všechny disciplíny. V budoucnu by se však tato situace měla zlepšit, aby se už neopakovalo to, co se přihodilo Juncovi při Zlatém kole Mladé fronty v Lounech. Při startu na této soutěži „ochutnal" Miroslav dráhu letos vůbec poprvé a byl z toho zřejmě tak v tranzu, že při závodě, v němž se měří posledních 200 m, kroužil spokojeně po oválu a vůbec nezaregistroval, že se mu měří čas. Naštěstí povolili jízdu opakovat a bylo z toho druhé místo.

Oddíl se kromě úspěchů může pyšnit i rozsáhlou organizační činností. Každoročně vyhledává dubnovým náborovým závodem nové talenty, letos, v den zahájení strahovské spartakiády uspořádá druhý ročník celostátní dorostenecké silniční soutěže. Sám by pochopitelně na všechno nestačil. Ale pomáhá MEZ, pomáhá ODPM, pomáhají i okolní JZD a průmyslové závody.

Také jejich zásluhou se Drásovákům tak dobře šlape. A věříme, že ještě dlouho se jejich pedály budou otáčet, aby se naše legenda o drásovském kole mohla vyprávět v mnoha dalších obměnách. (vt)

RESTAURACE BRNO-VENKOV
si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE
ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NÁDRAŽÍ
ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU
dobrá kuchyně, svatební hostiny.

MěLK v Tišnově z důvodů revize fondu do 30. 6. uzavřena.

GALERIE JOSEFA JAMBORA

Brněnská ul. č. 475

Stálá výstava obrazů zasloužilého umělce J. Jambora
z jeho odkazu městu Tišnovu.

Otevřeno: st 14 - 17 hod.,
ne 9 - 12 hod.

PODHORÁCKÉ MUZEUM

Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie:

90. výročí založení české měšťanské školy

Poslední objevy v Tišnovském krasu

Otevřeno: ú - pá 8 - 16 hodin
so 8 - 12 hodin, ne 8 - 14 hodin.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Městský národní výbor v Tišnově děkuje všem našim občanům, kteří se zúčastnili jarního úklidu a přičinili se o pěkný vzhled města u příležitosti oslav slavných májových dnů.

Děkujeme všem, kteří se snažili projevy soustrasti, květinovými dary i svou účastí na pohřbu naší drahé maminky a sestry **Marie Uryčové** zmírnit naši velikou bolest nad jejím náhlým odchodem.

Rodiny Uryčova a Benešova

Se stálou bolestí vzpomínáme 18. 6. druhé výročí tragického skonu našeho drahého syna **Mirka Járy,** který odešel v mladém věku 26 let. Kdož jste ho měli rádi, vzpomeňte s námi.

Rodiče a sestra s rodinou

Upozornění:
Prosíme všechny naše přispívatele, aby nám své příspěvky laskavě dodávali psané pokud možno strojem ve dvou exemplářích.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává kult. a škol. komise MěstNV v Tišnově. Adresa: MěstNV, 666 19 Tišnov. Cena 1 Kčs.
Tisk 58 Dolní Kounice – 3323-75 – 456.12/Lá 108

LETNÍ KINO TIŠNOV

1. ne - 20 hodin
JAK UTOPIT Dr. MRÁČKA ANEB KONEC VODNÍKŮ V ČECHÁCH
Česká barevná komedie o mladém právníkovi, který se z lásky dostal do vodnického hrnečku. Vstupné 6 Kčs.

2. po, 3. út - 20 hodin
MUŽ ZE ZÁPADU
Americký filmový western. Vstupné 5 Kčs.

5. čt - 20 hodin
● **ZRALÉ TŘEŠNĚ (širokoúhlý)**
Barevný film NDR. Vstupné 6 Kčs.

6. pá, 7. so, 8. ne - 20 hodin
DOBRODRUŽSTVÍ POSEIDONU (širokoúhlý)
Americký barevný film. Dramatický boj o záchranu potápějící se lodi. Vstupné 8 Kčs.

9. po, 10. út - 20 hodin
UŽ ANI SLOVO O FOTBALE „S" (širokoúhlý)
Sovětský barevný film. Vstupné 6 Kčs.

12. čt - 20 hodin
● **LAIA (širokoúhlý)**
Španělský barevný film. Dramatický příběh nenaplněných přání. Vstupné 7. Kčs.

13. pá, 14. so, 15. ne - 20 hodin
SOKOLOVO (širokoúhlý)
Český barevný film. Umělecký dokument Otakara Vávry. Odpověď našeho lidu na mnichovskou zradu. Filmová epopej z boje za osvobození. Vstupné 7 Kčs.

16. po, 17. út - 20 hodin
VELKÝ FLÁM (širokoúhlý)
Francouzský barevný film. Bourivl a Louis de Funes ve válečné vřavě. Vstupné 8 Kčs.

19. čt - 20 hodin
SEDMÉHO DNE VEČER
Český barevný film. Příběh lidí, kteří chtěli začít nový život. Vstupné 5 Kčs.

20. pá 21. ne - 20 hodin
KŘIŽÁCI I. - II. (širokoúhlý)
Polský barevný širokoúhlý film. Vstupné 12 Kčs.

23. po, 24. út - 20 hodin
V ONĚCH LETECH (širokoúhlý)
Mexický barevný širokoúhlý film. Vstupné 7 Kčs.

26. čt - 20 hodin
TCHYNĚ (širokoúhlý) „S"
Sovětský barevný film. Veselé vyprávění o nájemnících a sousedech jednoho domu. Vstupné 6 Kčs.

27. pá, 28. so, 29. ne - 20 hodin
● **MATAF**
Francouzský barevný kriminální film. Vstupné 6 Kčs.

30. po, 1. út. - 20 hodin
● **TENKRÁT NA ZÁPADĚ (širokoúhlý)**
Claudia Cardinálová a Henry Fonda v italském dobrodružném filmu. Vstupné 8 Kčs.

KINO PANORAMA

Dětská představení:

1. ne - 9.30 hodin
PO STOPÁCH BENGALSKÉHO TYGRA
Polský barevný film. Česky mluveno.

8. ne - 9.30 hodin
ZVÍŘATA V LESE
Sovětský barevný film. Česky mluveno.

15. ne - 9.30 hodin
ŠEST MEDVĚDŮ S CIBULKOU
Český barevný film.

22. ne - 9.30 hodin
KONEC ŽÁBÍHO MUŽE
Sovětský širokoúhlý film. Česky mluveno Vstupné děti 2 Kčs. dospělí 4 Kčs.

29. ne - 9.30 hodin
VALČÍK PRO MILION
Český barevný film.

ČESKOSLOVENSKÝ KULTURNÍ PRAVODAJ

ČERVENEC 1975

S plným létem nadešel i čas dovolených, období zaslouženého odpočinku po celoročním pracovním vypětí a tento „oddechový čas" nezůstává bez určitého uklidňujícího vlivu ani na kulturní dění, které se také dostává více do zábavného směru. Červencový kalendář kulturních výročí je však poměrně bohatý; začíná dvěma památnými dny ČSSR, z nichž první (5. 7.) připomíná významnou vazbu již samých začátků vývoje naší kultury na zdroje vyspělého slovanského Východu a druhý (6. 7.) zase – zvláště letos v jubilejní rok našeho osvobození Sovětskou armádou z nacistické poroby – výrazně podtrhuje naše staré revoluční tradice; tento den se také slaví jako Mezinárodní družstevní den. Do této revolučně kulturní linie dobře zapadají státní svátky tří bratrských socialistických zemí: 11. 7. Mongolské lidové republiky, 22. 7. našeho přímého souseda Polské lidové republiky a 26. 7. Kubánské republiky, který zvlášť výrazně dokumentuje sílu revolučních idejí socialismu, pod jejichž praporem dovedl kubánský lid uhájit svoji svobodu i proti všemožným nástrahám a přesile kapitalistických odpůrců. Konečně 13. 7. poblahopřejeme pracujícím ve stavebnictví ke Dni stavbařů a současně vyslovíme i naději, že naši stavbaři se přičiní, aby Tišnov nebyl „rozkopán jako Praha" déle, nežli je to opravdu nutné. -lš-

MÍSTO KYTIČKY

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají významného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosť a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

5. 7. **Marie Řehořová,** Šafránice 1282
7. 7. **Václav Formánek,** nám. Komenského 124
24. 7. **Božena Magdová,** Sv. Čecha 23
24. 7. **Božena Záhořanská,** Jungmannova 754
27. 7. **Kristina Valičková,** Klášterská 249
29. 7. **Bohumil Procházka,** Janáčkova 782
30. 7. **Stanislav Krejčí,** Bezručova 35

75 let se dožívají:

3. 7. **Ludmila Brauerová,** Parta coeli 1001
21. 7. **Miroslav Drbal,** Halasova 996
31. 7. **Marie Gottwaldová,** Cáhlovská 973

80. a vyšší narozeniny oslaví:

7. 7. **Marie Čermáková,** Husova 474. Dožívá se 82 roků.
8. 7. **Antonie Chroncová,** nám. Míru 17. Dožívá se 86 roků.
8. 7. **František Bělík,** Dvořákova 751. Dožívá se 83 roků.
9. 7. **Marie Daniová,** Halouzkova 88. Dožívá se 84 roků.
9. 7. **Marie Machová,** Za mlýnem 294. Dožívá se 80 roků.
11. 7. **Anna Bochýnková,** Dvořákova 571. Dožívá se 86 roků.
16. 7. **Josef Kos,** Kukýrna 41. Dožívá se 86 roků.
19. 7. **Ludvika Lůjková,** Dvořákova 615. Dožívá se 82 roků.
20. 7. **František Dvořák,** Víska 1147. Dožívá se 81 roků.
21. 7. **Josef Abmrož,** Komenského 1120. Dožívá se 82 roků.
24. 7. **Anna Blažková,** Porta coeli 1001. Dožívá se 84 roků.
24. 7. **Anna Klátilová,** Víska 1139. Dožívá se 82 roků.
26. 7. **Anna Kosová,** Kukýrna 41. Dožívá se 83 roků.
31. 7. **Marie Kafková,** Janáčkova 782. Dožívá se 80 roků.

30. 6. oslavili diamantovou svatbu manželé **Marie a Josef Zoufalých** Blahopřejeme.

Foto na titulní straně: J. Ptáček

NAŠE ANKETA

Jak se Vám líbí náš zpravodaj o co o něm soudíte?

Svatopluk Smutný, redaktor, vedoucí ekonomického oddělení Rudého práva:

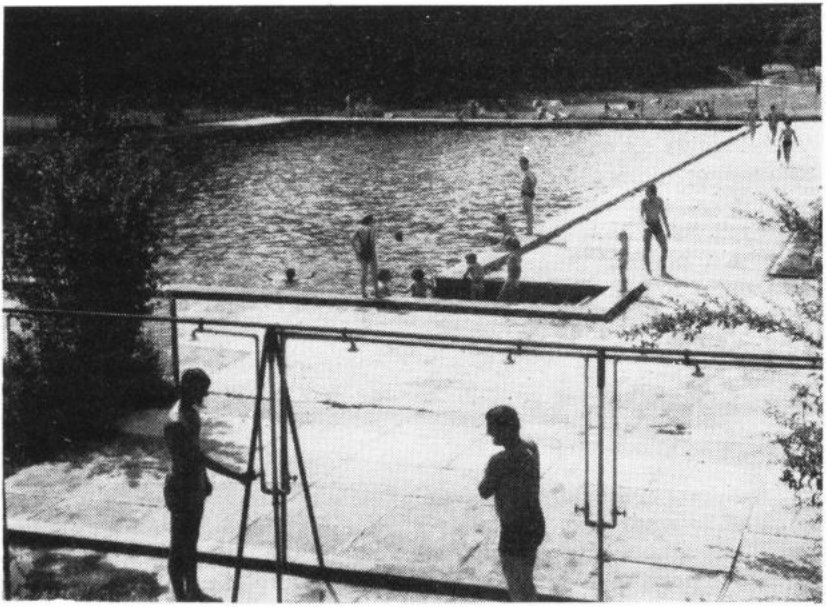
Takový tenký a malý sešítek, pár stráneček to má, do kapsy se vejde, copak v něm může být zvláštního?

Ale čím více jej poznávám, listuji dalšími a dalšími čísly, začítám se do zajímavostí, zpráviček poučných i úsměvných, zpestřených kritickým postřehem, pozoruji na sobě zvláštní věc: kraj líbezných údolí a úchvatných scenérií, kterým jsem cestou do Brna či zpět projížděl raději než hlavními tahy, se pro mne zabydluje spoustou dobrých lidí, kteří skromně vlastní hřivnou přispívají k společnému dílu, jejich radosti i starosti jsou mně blízké a vnitřní hlas nabádá zastavit a porozprávět s nimi.

To všechno ten malý sešítek, neuvěřitelně bohatý obsahem. Vím, oč je těžší v tom našem řemesle stvořit dobrou miniaturu než rozměrné plátno, a proto s úřímným profesionálním obdivem smekám. A také se bojím, že dalším čtením Tišnovského kulturního zpravodaje se co nevidět stanu nevděčným skoro Tišnovákem, protože si užívám potěšení a sám k němu ničím nepřispívám.

OPP VYSTAVOVAL

Na jarním veletrhu spotřebního zboží v Brně vystavoval Okresní průmyslový podnik Brno-venkov s úspěchem své výrobky. Textilní výrobky jako dederonové pláště a komplety, krimplenové a sloterové šaty, třídílné dětské komplety i halenky a svetry patřily k nejvyhledávanějším. Z nábytkového sortimentu šly na odbyt zvláště válendy a rozkládací křesla. (vb)

Tišnovské koupaliště se v létě stává oblíbeným dostaveníčkem nejen dětí, ale všech, kteří milují vodu, čerstvý vzduch a příjemné osvěžení. Foto J. Ptáček

ŽÁCI O OSVOBOZENÍ

Na náš redakční stůl se dostaly nejlepší slohové práce žáků 8. tříd ZDŠ Smíškova ul. – Ireny Brabcové, Jany Malé, Aleny Moravcové, Evy Lipovské, Gabriely Peckové, Yvony Pindelové a Dalibora Vršky, ve kterých děti na základě vzpomínek svých rodičů nebo starších občanů píší o konci války a o osvobození. Vzpomínky svých rodičů, kteří tyto dni prožili v Tišnově, zachytila Irena Brabcová: **Po náletu na Tišnov, který byl 25. dubna, se do našeho domu nastěhovalo asi padesát německých vojáků. Všechny tři rodiny se i s dětmi musely vystěhovat do sklepa, na zahradě stály tři tanky. Všichni ve sklepě měli strach, ale Němci naštěstí dlouho nezůstali. Stejně rychle jak přišli, tak zase odešli. V noci ze 7. na 8. května odjely tanky i vojáci a ještě 8. května ustupovaly poslední jednotky. Odpoledne už lidi vybíhali na ulice a čekali příchod Sovětské armády. K večeru se dočkali. Kolem páté hodiny přijela do našeho města část armády maršála Malinovského. Všichni nadšeně a srdečně vítali první rudoarmějce, naše osvoboditele. Házeli jim kytice šeříků, dávali jim najíst, napít. Velká část vojska postupně odcházela, ale část jednotek v Tišnově zůstala. Všichni u nás rádi vzpomínají na podplukovníka Polčenka, který se ubytoval v našem domě.**

Na to navazují slova Jany Malé: **Po válce se město Tišnov pomalu dávalo do pořádku. Něco se spravilo, něco zbouralo a postavilo nové. Dnes po 30 letech vymizely všechny válečné stopy. Vyrostla nová sídliště, školy, školky, Tišnov se rozrostl na 9 tisíc obyvatel. Jen pomníky a desky se jmény umučených a padlých a hroby neznámých vojínů nám dětem připomínají, že byla válka.**

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozeni v dubnu 1975:

1. 4. Andrea Zemanová, Jamborova 921
1. 4. Jan Hurban, Na stráňově 1110
2. 4. Martin Kříž, U Humpolky 1509
2. 4. Tomáš Burai, U Humpolky 1512
3. 4. Irena Kouřilová, Krátká 1266
4. 4. Eva Beranová, Jamborova 1535
5. 4. Dana Martínková, Dvořákova 615
6. 4. Renáta Pekárková, Nezvalova 1338
11. 4. Olivie Kováříková, Družstevní 623
16. 4. Martin Libra, Bezručova 35
17. 4. Martin Moravec, U tratě 487
19. 4. Petr Antoš, Těsnohlídkova 872
19. 4. Ondřej Chutný, Nám. 28. října 29
26. 4. Robert Papučík, Mánesova 1581

Při budování inženýrských sítí na novém sídlišti pod Květnicí byly náhodně odkryty tzv. farské studny. Dvě z nich byly zasypány, ale ta poslední (která měří asi tři metry v průměru, s hloubkou sedmi metrů) zůstala zatím odkryta náhodným zvědavcům. Snad by stálo za úvahu ponechat ji jako rezervní zdroj vody, zasypat ji by bylo škoda.

Na sídlišti pod Květnicí vyroste letos celkem osm bloků, které budou předány dalším členům Stavebního bytového družstva do užívání. Je to o tři bloky více, než se počítalo v původním plánu. (vb)

PROVOZOVNA VZORNÉ KVALITY

Tišnovská provozovna oděvního družstva VKUS, umístěná na Brněnské 11, má své dobré jméno nejen mezi tišnovskými zákazníky, ale též v širokém okolí.

Dobrá, kvalitní a včasná práce, široký výběr látek, nejmodernější střihy a zručné ruce švadlenek neoceňují jenom zákazníci, ale také vedení podniku. Hned v úvodu našeho článku můžeme prozradit, že brigáda soc. práce této provozovny převzala z rukou zástupce ČSVD z Prahy v těchto dnech bronzové odznaky I. stupně a celá provozovna, která byla vyhodnocena jako nejlepší v kraji za rok 1974, putovní standartu.

VKUS, provozovna 41 v Tišnově má 14 zaměstnanců, z nichž většina je členkami BSP, která byla založena 1. března 1964. Svou dobrou prací, soustavným překračováním plánu se přičinily pracovnice o to, že jim byl titul BSP udělen již 28. března 1966. Kronika této brigády je pestrým zrcadlem života tohoto kolektivu. Pracovní úspěchy, společné návštěvy divadel, výstav, ale i sňatky a přírůstky jsou s kronikářskou pečlivostí v této kronice zaznamenány.

Všechny členky brigády jsou členkami SČSP a v rámci brigády pro MěstNV v Tišnově zhotovily pracovnice záclony a pro TJ Baník ušily pásky pro pořadatele. Alena Ondrová byla vyznamenána titulem „nejlepší brigádnice" Baníku. Členky brigády se aktivně zapojily do sběru odpadových hmot; šicí stroje převzaly do vlastní péče a starají se o úpravu výkladních skříní.

Zákaznice do této provozovny opravdu rády chodí, protože jak vedoucí s. Slezáková, nebo s. Dvořáková vždy dovedou ochotně poradit, přidat laskavé slovo i úsměv. To, že do Tišnova jezdí šít celá řada brněnských zákaznic, je snad výmluvnější než dlouhý chvalozpěv. Tato prodejna by si však zasloužila lepší a reprezentativnější prostory, protože toto provizórium trvající již řadu let nemůže být řešením budoucnosti.

Stoupající životní úroveň pracujících si stále vynucuje rozšiřování poskytovaných služeb. Již dnes si zde mohou zákaznice nechat ušít veškeré vrchní ošacení včetně plášťů z přineseného materiálu. Je zde široký výběr látek i zboží převážně pro ženy.

Je naší milou povinností popřát vedoucí provozovny M. Slezákové, která převzala od KSVD z Prahy za úspěšnou práci ve výrobním družstevnictví čestné uznání, členkám BSP, které obdržely bronzové odznaky, i všem zaměstnancům provozovny za udělení rudé standarty.

Tyto úspěchy v práci však také hodně zavazují. Ale tišnovské švadleny nezklamou ani v budoucnu jak vedení podniku, tak důvěru zákaznic, jejichž řady se dík kvalitní práci stále rozrůstají.

-ir-

Členky brigády socialistické práce při slavnostním převzetí odznaků.

Malé kapitoly z historie tišnovska

Vlasta Sanderová

HRAD PERNŠTEJN A PERNŠTEJNOVÉ V DÍLE J. F. KARASE

J. F. Karas nosil rodný kraj v srdci po celý život a věnoval mu mnohé ze svých děl.

Jako chlapce jej zřejmě přitahoval a jeho fantazii podněcoval hrad Pernštejn. V jeho prózách o tom najdeme četné doklady.

Tak v románě Vichři vzpomínají dva osiřelí bratři na školní návštěvu hradu jako na jediný krásný zážitek z dětství; a zejména bystrý a nezkrotný Martin sní často o nádheře Pernštejna, tolik kontrastující s bídou jeho vlastního života.

Ještě dojemnější je v tomto smyslu povídka Jarolímek (z knihy Kameni) o nešťastném mrzáčkovi, jehož láskou je také Pernštejn. „Hleděl a hleděl – jako by ani dosud byl neviděl oněch roztodivných krákorců, arkýřů, balustrád, mostků a teras, pnoucích se do závratné výše..." A autor pak přechází do vlastních úvah o rodu Pernštejnů: „Neslavně zašel, nečesky, tak jako zanikala ta naše zmámená česká šlechta, jež za sebe, za národ krvácet nedovedla, avšak oddaně krvácela za jiné. Za cizince úlisné řeči a ještěří duše... Ale dříve vydal rod několik mužů, před nimiž historik vždycky zastaví se s úžasem..."

Těmito muži míní Karas především Husova stoupence Viléma z Pernštejna a jeho syny Jana a Bavora.

Hrdinou autorovu srdci nejbližším je husitský hejtman Bavor z Pernštejna. Jeho boje po boku Zižkově i Prokopově sledujeme např. v románech Do čtyř atiklů, Kalich na Sioně nebo Na Žižkově válečném voze. V knize Archa proti arše čteme v líčení bitvy u Domažlic: „Jako blesk letěl proti kurfiřtovu vojsku přeslavný pan Bavor z Pernštejna..."

Též jeho starší bratr Jan smýšlel husitsky, i když více se věnoval správě rod. statků. Ovšem také on dovedl statečně bojovat. Vždyť oba bratři uhájili v říjnu r. 1425 Pernštejnsko před vojáky císaře Zikmunda! Tento boj, vylíčený v knize Na Běhání, zaujme jistě zejména čtenáře znalé našeho kraje. Dějovým vyvrcholením tohoto románu (druhého dílu husitské trilogie) je dramatické zobrazení slavné bitvy u Ústí, v které husité (a mezi nimi opět Bavor z Pernštejna) připravili křižákům drtivou porážku na kopci, podle něhož nese kniha název.

Z dalších prací uveďme aspoň román Záplava, v němž mladý husitský kněz Tomáš káže na panství Jana a Bavora z Pernštejna, a připomeňme ještě povídku Padající hvězdy (ze souboru Z velké doby), jejímž hrdinou je stoupenec Jiřího z Poděbrad, statečný Bavorův syn Vilém z Pernštejna. (Ve zníněném díle Do čtyř artiklů se na závěr dovídáme, že také jeho otec zachoval věrnost „husitskému králi" a že padl v bojích proti Matyáši Korvínovi).

Druhý Pernštejnský námětový okruh v díle Karasově nás přenáší do poloviny století XVI. – do doby, v které se Evropa připravuje na zásadní střetnutí dvou světových názorů. V naší vlasti vládnou již tehdy Habsburkové, rozhodnutí zdeptat s pomocí jezuitů „české kacíře". A zde začíná děj rozsáhlé Karasovy trilogie

Bitva. Jejím prvním dílem je Tajemná hlubina, symbolický obraz toho, kterak lidé klesají až na dno lidské důstojnosti jako slepé nástroje protireformace. To je také osud Vratislava z Pernštejna, zvaného Nádherný, dědice celého nesmírného rodového jmění na Moravě i v Čechách. Jeho doba je však již začátkem rodového úpadku. Jeho španělská choť Maria Manriquez de Lara, fanatická žačka jezuitů, vymáhá pro tento řád stále více darů a podpor. Žije na Pernštejně, avšak pohrdá českým lidem i jeho řečí. Vratislav jí sice zpočátku hrdě vysvětluje: „Toť řeč velkého a slavného království, jež před nějakými sto lety půlí světa nemohlo být zdoláno . . .", avšak postupem času zrazuje i on rodové a národní tradice. Maria je krutou paní: hluboko pod nádhernými hradními komnatami je hladomorna . . .

V druhém díle trilogie, nazvaném Svědomí gladiátorovo, sledujeme, kterak Maria ze svých dětí vychovává další bojovníky - gladiátory - za věc Říma. V tom ji nejhorlivěji následuje dcera Polyxena, tak neblaze proslulá v pozdějších tragických událostech . . .

Tehdy se již připravuje poslední kapitola historické bitvy, tolik osudné pro náš lid. Karas ji přirovnává k lovecké leči, k štvanici, a proto dal poslednímu dílu název Halali.

Signálem je pražská defenestrace r. 1618 - a odtud vede cesta k Bílé hoře. Polyxena, choť nejvyššího kancléře Zdeňka Popela z Lobkovic, patří mezi nejurputnější odpůrce „českých kacířů".

Pernštejnské jmění se zatím téměř celé přestěhovalo do pokladen církevních. Vratislavův syn Juan, císařský generál, prodává již r. 1596 i hrad Pernštejn . . .

Posledním mužským členem slavného kdysi rodu je syn Juanův a jeho španělské příbuzné Vratislav Eusebius. Ten již nerozuměl ani slovo česky . . .

Jeden z těch, kteří se vrátili 3

Za celý transport jsme nedostali ani napít vody. Za setmění nás hnali rozbořeným městem až na nádraží, kde na neosvětlených schodištích pod viadukty bylo ušlapáno mnoho kamarádů. Přespali jsme v nákladních vagónech. Na peróně mi byla pažbou rozbita kyčel a dostal jsem těžkou ránu do krajiny slezin. Padl jsem na koleje. Když už se esesák chystal po mně střílet, rychle jsem vstal a zařadil se. Denně jsme šli ai 50 km, naše řady silně prořídly. S dr. Žákem z Třebíče jsme si slíbili, že ten kdo přežije, podá zprávu rodině. Měli jsme štěstí oba. Dr. Žák byl můj jediný známý, který transport přežil.

Příležitost k útěku se mi naskytla až nás opět zavezli vlakem kamsi mezi lesy. U vagónu, který byl bez dozoru, byly pootevřeny dvéře. Na útěk jsem se domluvil s Jardou, mladým číšníkem z Prahy, který dosud nebyl tak vysílen. Z vlaku jsme utíkali po čtyřech. Putovali jsme lesem až jsme přišli k rozvodněnému potoku. Tam jsme narazili na nějaké utečence, kteří mluvili italsky. Ti nám pomohli přes potok. Já jsem vždy po několika krocích padal, v lese jsem se chytal stromů, často jsem odpočíval. Šli jsme vstříc osvobozující americké armádě. V jedné obci jsme narazili na Poláky, kteří nás vzali do své ubytovny. Tam jsem poprvé ležel v teple pod dekou. Dali mi beránčí kožich, kterých tam prý zanechali Američané při ústupu plné dva vagóny. Měl jsem skvrnitý tyfus, a proto jsme museli pryč. Zaměstnanec dráhy nás převedl přes koleje a řekl, že mám jít do nemocnice.

Město Schwandorf bylo před naším příchodem bombardováno Američany, protože starosta pošetile nařídil, aby se hájilo. Po bombardování bylo 3500 mrtvých. Když jsem přišel k lazaretu, německy jsem řekl, že jsem Čech a prosil jsem o ošetření. Dostal jsem českou odpověď: Jsem dr. Hradský z Prahy, nemohu tě tu nechat, jsou zde jednotky SS, otázka příchodu Američanů je jen několik hodin, někam tě schovám.

(Dokončení příště)

Vzpomíná Vladimír Sedlák

Socialistické třicetiletí

ČTENÍ Z MĚSTSKÉ KRONIKY 2

1954

Při hodnocení uplynulé pětiletky 1949 až 53 bylo konstatováno, že v tomto období bylo v tišnovském okrese poskytnuto 293 novomanželských půjček v částce 1 797 000 Kčs nové měny.

V okrese žije 3889 důchodců, kterým je celkem ročně vypláceno 14 140 152 korun důchodu. Ve 41 obcích je zaveden místní rozhlas. Na školství bylo v pětiletce dáno 8 075 900 Kčs, na zdravotnictví 620 000 Kčs, na bytovou výstavbu 8 894 965 Kčs, na průmyslovou výstavbu 11 445 960 Kčs, na dopravní stavby 1 340 700 Kčs. Závody S. K. Neumanna zvýšily v průběhu pětiletky výrobu na 176 %, Modeta na 134 %, papírna na 101,7 % a pila na 103,7 %.

22. 8. přišla silná vichřice s bouří, která udělala veliké škody na budovách i porostech.

1955

15. 5. bylo v budově bývalého proboštství kláštera Porta coeli otevřeno Podhorácké muzeum, jehož prvním správcem sbírek se stal Vilém Máca.

5. 6. se na hřišti u nové školy uskutečnila oblastní spartakiáda, na níž vystoupilo 1986 cvičenců.

6. 11. byl slavnostně odhalen u nové školy pomník Klementa Gottwalda za účasti ministra Josefa Krosnáře. Autorem pomníku je sochař Dobrovolný.

3777 občanů města podepsalo výzvu Světové rady míru ke zničení zásob atomových zbraní.

Během roku se uskutečnily v Tišnově tyto kulturní podniky: 25 divadelních představení, 5 koncertů, 18 tanečních zábav, 6 literárních večerů a 5 přednášek.

JZD Tišnov mělo 21 členů, kteří obhospodařovali 153,33 ha orné půdy. Výše jednotky byla 16 Kčs.

Celý kraj zachvátila vlna tzv. „králičího moru" – myxomatózy. Nemoc zdecimovala chovy domácích králíků, ale především napáchala nesmírné škody na divokých zajících a králících.

1956

29. 7. byla uspořádána slavnost na počest 80. výročí založení požárního sboru.

V srpnu bylo započato s výstavbou kanalizace v Předklášteří.
Byl otevřen hotel U nádraží (6 dvoulůžkových a 1 jednolůžkový pokoj).

1957

19. 5. konaly se volby do všech stupňů zastupitelské soustavy.
Předsedou MNV byl opět zvolen A. Rehoř.

26. 5. bylo otevřeno hřiště u nové školy.

2. 6. konala se slavnost Dne květin.
15. – 16. 6. proběhl v Tišnově okresní festival mládeže.

V létě bylo dáno do provozu koupaliště, ale zatím ještě bez kabin a čistící stanice.

13. 10. udělilo město Tišnov Josefu Jamborovi čestné občanství. V rámci oslav Jamborových 70. narozenin byla uspořádána v tělocvičně nové školy výstava Mistrova díla. Slavnostní zahájení bylo 26. 10.

6. 11. na počest 40. výročí VŘSR se konal ve městě tradiční lampiónový průvod a na náměstí byla uspořádána velká barevná vodní fontána.

1958

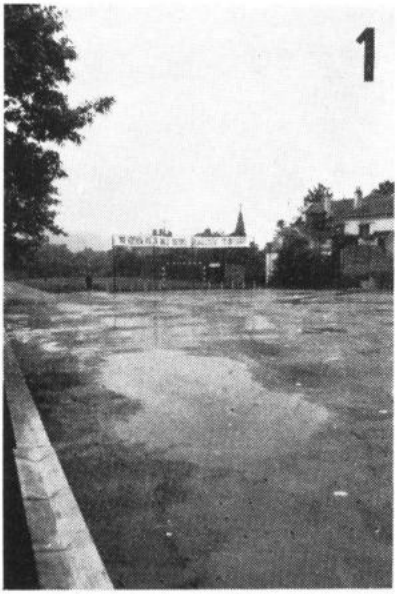
V říjnu byla otevřena květinová síň Služeb města Tišnova.

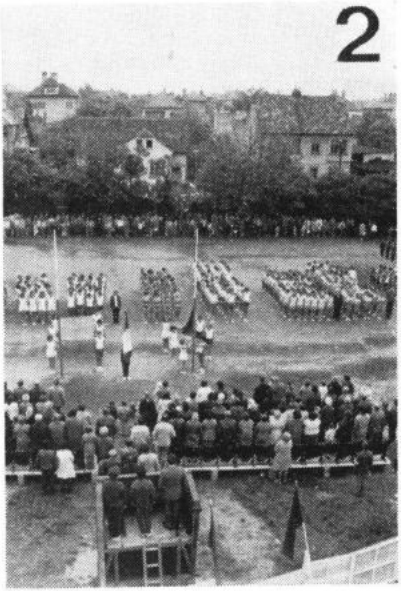
17. 11. byla ustavena komise pro oslavy 700 let města Tišnova.

12. 12. po roční adaptaci byl slavnostně zahájen provoz kina. Širokoúhlé kino bylo v Tišnově jedním z prvních v Československu.

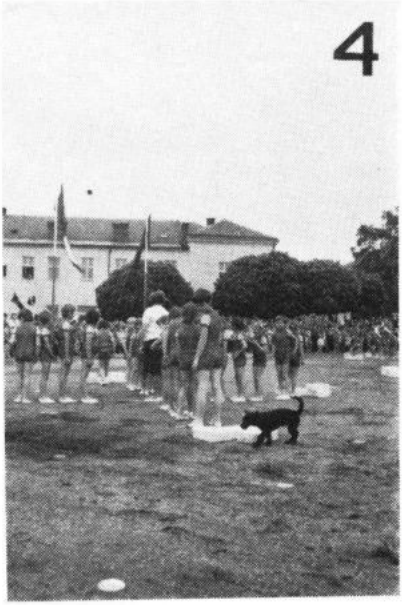
(Pokračování) Karel Fic

TAKOVÁ BYLA TIŠNOVSKÁ SPARTAKIÁDA...

1

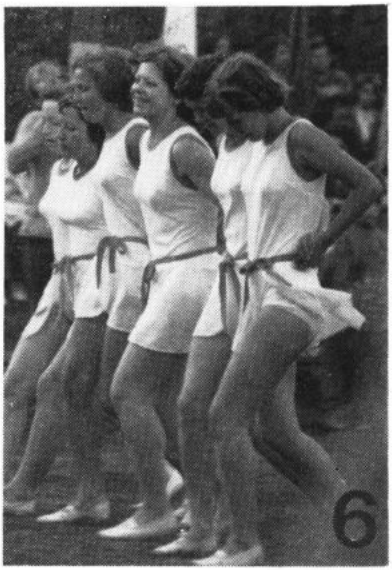

2

3

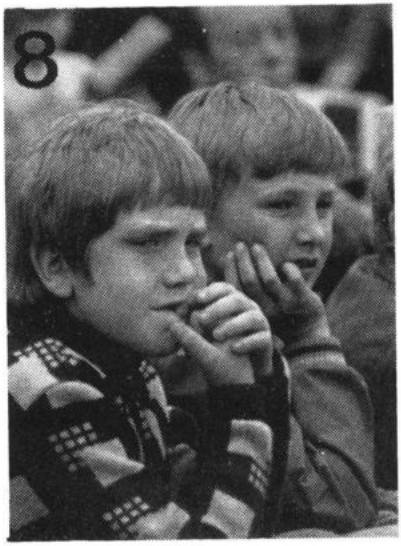

4

Všechno začalo moc smutně. Byla neděle 25. května 1975, cvičiště leželo beznadějně pod vodou (obr. 1) a s nebe se spouštěly nové přívaly hustého deště. Přestože aktéři byli odhodláni předvést své umění i v tomto nečase, muselo se

počkat do úterka. Diváků se dostavilo požehnaně a organizátoři byli rádi, že jejich snaha nepřišla nazmar. Dočkali se také ocenění: po slavnostním zahájení a vztyčení vlajek (obr. 2) bylo tělovýchovné jednotě uděleno čestné uznání, které převzal její předseda dr. Karel Seyfert z rukou předsedy MěV NF Antonína Vituly (obr. 3).

Vlastní cvičební program pak zahájily nejmenší děti. Představily se s bílými krychličkami – a chvílemi navíc také s malým pejskem (obr. 4), který zaujal i pečlivého kameramana Dalibora Tikovského (obr. 5). Na ploše hřiště se pak střídala jedna skupina za druhou, všichni se líbili, všem se tleskalo. S velkým

ohlasem se setkala zejména skladba dorostenek (obr. 6) a vystoupení žen s kuželi (obr. 7), které patří k vrcholům celé spartakiády. Byl to zkrátka takový tišnovský Strahov; akce, která se nekoná denně a která se proto setkala se zaslouženým ohlasem početného publika. A bylo se skutečně nač dívat. Že, kluci? (obr. 8).

Fotografie: Milan Loskot
Text: (vt)

GALERIE JOSEFA JAMBORA

Brněnská ul. č. 475

Stálá výstava obrazů zasloužilého umělce J. Jambora z jeho odkazu městu Tišnovu.

Otevřeno: st 14 - 17 hod.,
ne 9 - 12 hod.

PODHORÁCKÉ MUZEUM

Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie:

90. výročí založení české měšťanské školy

Poslední objevy v Tišnovském krasu

Otevřeno: ú - pá 8 - 16 hodin
so 8 - 12 hodin, ne 8 - 14 hodin.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE

ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NÁDRAŽÍ

ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU

dobrá kuchyně, svatební hostiny.

Dvě barokní sgrafita na domě č. 67 (rodný dům JUDr. Jana Dvořáčka) se dočkaly - v hodině dvanácté - opravy. Opravu provádějí akademické malířky a restaurátorky Marcela Šebelová a Eva Kyšková z Prahy.

(vb)

CHRAŇME LETNÍ KINO!

Na posledním plenárním zasedání MěstNV v Tišnově byla v přednesené zprávě o činnosti rady mj. projednávána situace v letním kině. Toto velké dílo vybudované v posledních letech je neustále ničeno a poškozováno neukázněnými občany. Rada MěstNV po dohodě s komisí pro ochranu veřejného pořádku, kulturně školskou a oddělením VB došla k závěru zvýšit ochranný dozor a započít s p o k u t o v á n í m těchto vandalů. Prosíme občany, aby pomáhali chránit společný majetek před svévolným ničením tím, že ohlásí každého, kdo se v letním kině nechová tak jak se sluší na řádného občana města.

Činnosti občanských výborů se na své schůzi 18. 6. zabývala za přítomnosti jejich předsedů rada MěstNV. Ze šesti OV v Tišnově nejlépe pracovaly OV č. 1 a 6. Rada očekává, že se v druhém pololetí práce OV značně zlepší.

Od 1. 4. byla v souladu s usnesením listopadového pléna ÚV KSČ upravena pracovní doba na MěstNV.

Úřední dny MěstNV:

pondělí a středa 7.30 - 18.00 hodin

U p o z o r n ě n í :
Prosíme všechny naše přispívatele, aby nám své příspěvky laskavě dodávali psané pokud možno strojem ve dvou exemplářích.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává kult. a škol. komise MěstNV v Tišnově. Adresa: MěstNV, 666 19 Tišnov. Cena 1 Kčs.
Tisk 58 Dolní Kounice - 3506-75 - 456.12/Lá 120

LETNÍ KINO TIŠNOV

1. út - 20.30 hodin

● **TENKRÁT NA ZÁPADĚ**
(širokoúhlý)

Cladia Cardinálová a Henry Fonda v italském dobrodružném filmu.
Vstupné 8 Kčs

3. čt - 20.30 hodin

TRAIANŮV SLOUP **(širokoúhlý)**

Rumunská barevná filmová balada o bojích Dáků s Římany. Vstupné 7 Kčs.

4. pá, 5. so, 6. ne, 7. po, 8 út - 20.30 hodin

LETIŠTĚ **(širokoúhlý)**

Americký barevný film. Napínavý příběh podle stejnojmenného románu A. Haileye.
Vstupné 8 Kčs.

10. čt - 20.30 hodin

LADY A TRAMP **(širokoúhlý)**

Veselé psí příhody v kresleném barevném filmu Walta Disneye.
Vstupné 8 Kčs.

11. pá, 12. so, 13. ne - 20.30 hodin

HOLKY Z PORCELÁNU

Český barevný film. Komedie o holkách a jedné inventuře. Vstupné 6 Kčs.

14. po, 15. út - 20.30 hodin

● **DOMOVNÍK**

Francouzský barevný film. O tom, kolik pater vede ke kariéře.
Vstupné 6 Kčs.

17. čt - 20.30 hodin

MÁ LÁSKA **„S"**

Sovětský barevný film. Příběh milenců, kteří vzdorovali osudu. Vstupné 6 Kčs.

18. pá, 19. so, 20. ne - 20.30 hodin

ZVONÍK U MATKY BOŽÍ (širokoúhlý)

Filmový přepis slavného románu Victora Huga s Ginou Lollobrigidou a Anthony Quinem. Vstupné 8 Kčs.

21. po, 22. út - 20.30 hodin

● **DRSNÁ OKLAHOMA (širokoúhlý)**

Americký barevný film. Nebezpečná cesta za bohatstvím a láskou.
Vstupné 8 Kčs.

24. čt - 20.30 hodin

DMITRIJ KANTEMIR (širokoúhlý) „S"

Sovětský barevný film. Historický obraz Moldavska z doby turecké nadvlády.
Vstupné 7 Kčs.

25. pá, 26. so, 27. ne - 20.30 hodin

ZBRANĚ PRO PRAHU (širokoúhlý)

Český barevný film. Dramatické okamžiky hrdinů pancéřového vlaku.
Vstupné 7 Kčs.

28. po, 29. út - 20.30 hodin

KNIHA DŽUNGLÍ

Americký barvný kreslený film z dílny Walta Disneye. Česky mluveno.
Vstupné 6 Kčs.

31. čt - 20.30 hodi n

● **KOMISAŘ OBVIŇUJE**

Rumunský barevný film. Dramatický příběh člověka, který se rozhodl promluvit. Vstupné 5 Kčs.

Filmy označené ● jsou mládeži nepřístupné

HRONOVSKÝ KULTURNÍ PRAVODAJ

SRPEN 1975

Měsíc srpen je každoročně ve znamení žní. Pole vydávají svou úrodu a dobří hospodáři v okamžiku sklizně již myslí na zajištění úrody příští. A stejně nepřetržitě plyne i kulturní život našeho města. Na první pohled by se zdálo, že jediným kulturním podnikem je tu v době vrcholících dovolených letní kino. Ale to by byl omyl. Právě srpnu již tradičně s přípravou úspěšného rozběhu nového školního roku probíhá „v zákulisí" i příprava nové kulturní sezóny, a to nejen v Sdruženém závodním klubu, ale i v jiných společenských složkách NF. Tedy v žádném případě o „okurkové sezóně" nelze mluvit.

Z kulturně politických výročí je pro naše národy nejvýznačnější 29. srpen – výročí Slovenského národního povstání (31.). 23. srpna oslaví výročí osvobození své země z fašistického jha bratrský rumunský lid. Tohoto výročí vzpomínáme letos – v roce 30. výročí osvobození naší vlasti – vřeleji proto, že po boku Sovětské armády se na osvobození naší vlasti podílela i vojska rumunská. (i)

MÍSTO KYTIČKY

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají významného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

1. 8. **Anděla Míčková,** Na mlékárně 795
6. 8. **Markéta Schwarzerová,** Komenského 1061
13. 8. **František Laštůvka,** Cáhlovská 162
18. 8. **Josefa Pešková,** Za Krétou 582
21. 8. **Aloisie Majerová,** B. Němcové 1161
25. 8. **Ludvík Přibramský,** Halouzkova 99
28. 8. **Josef Chlup,** Hřbitovní 622

75 let se dožívají:

4. 8. **Růžena Králíková,** Fučíkova 1239
10. 8. **Filomena Dozbabová,** Janáčkova 333
26. 8. **František Maloň,** Klášterská 249

80. a vyšší narozeniny oslaví:

3. 8. **Anna Vlasáková,** Tyršova 443. Dožívá se 82 roků.
4. 8. **Marie Peterková,** Karasova 454. Dožívá se 87 roků.
6. 8. **Karel Findejs,** Víska 1144. Dožívá se 80 roků.
7. 8. **Marie Adamcová,** Kukýrna 44. Dožívá se 82 roků.
10. 8. **Filomena Vyplašilová,** Polní 639. Dožívá se 84 roků.
14. 8. **Ludmila Bastlová,** Alšova 733. Dožívá se 87 roků.
14. 8. **František Císař,** Smíškova 966. Dožívá se 80 roků.
14. 8. **Marie Hartmansgruberová,** Jiráskova 476. Dožívá se 88 roků.
14. 8. **Jaroslav Šubert,** Družstevní 688. Dožívá se 81 roků.
15. 8. **Helena Kučerová,** nám. 28. října 250. Dožívá se 82 roků.
17. 8. **Helena Kopřivová,** Ve dvoře 1184. Dožívá se 84 roků.
20. 8. **Jiljí Kostelecký,** Černohorská 775. Dožívá se 85 roků.
20. 8. **Marie Poljaková,** Pod Květnicí 244. Dožívá se 81 roků.
23. 8. **Rudolf Zenotti,** Mlýnská 141. Dožívá se 82 roků.
24. 8. **Alois Vácha,** Družstevní 580. Dožívá se 85 roků.
31. 8. **Marie Váchová,** Mahenova 809. Dožívá se 80 roků.

Foto na titulní straně M. Svoboda
Úprava před MŠ a samoobsluhou u Humpolky.

JUBILEUM PROF. KOSTELECKÉHO

Ve středu 20. srpna t. r. oslaví své 85. narozeniny profesor Jiljí Kostelecký. Není sice rodilým Tišnovákem, pochází z Jinošova u Třebíče, ale v našem městě prožil více než půl století svého života a Tišnov se pro něho stal skutečným domovem.

I přes svůj vysoký věk si stále zachovává tělesnou i duševní svěžest, velice se zajímá o dění kolem sebe a mnoho čte. Téměř každý den je ho možno zastihnout v ulicích našeho města při pochůzce za nákupy. A při té příležitosti jeho oči a také myšlenky jistě zalétnou k budově gymnázia, kde plných 27 roků, od roku 1924 až do odchodu na zasloužený odpočinek v roce 1951, působil jako profesor francouzštiny a němčiny. Byl svými žáky velice oblíben a všichni, nejen těch 117, které dovedl jako třídní profesor k maturitě, ale i ty stovky dalších, které na tišnovském gymnáziu učil, na něho s láskou rádi vzpomínají. Svědčí o tom návštěvy bývalých žáků, dopisy a pozdravy, které mu docházejí, i setkání na abiturientských srazech.

K významnému životnímu jubileu Vám, pane profesore, přejí Vaši bývalí žáci a všichni přátelé hodně zdraví, spokojenosti a pohody do dalších let. -ok-

MEDVÍDATA SI ŘÍKAJÍ DĚTI

z oddílu jisker II. A třídy při ZDŠ Tišnov, Gottwaldova. Po celý uplynulý školní rok plnily úspěšně soutěžní podmínky PO SSM - Expedice 30. Tento oddíl je součástí pionýrské skupiny Jermak vedené s. Evou Komprsovou. Děti získaly sedm šeříků za celodenní a polodenní výlety k památným místům osvobození našeho kraje a za splnění třech plamínků.

První plamínek, znalosti o V. I. Leninovi a Klementu Gottwaldovi, získaly děti na schůzkách jisker. Při celodenním výletě navštívily místa bojů partyzánů Třetí čs. úderné roty generála Luži a památník ve Skaličce. Druhý plamínek získaly znalostí odznaku SSM a návštěvou pracoviště jednoho z rodičů v Závodech S. K. Neumanna v Tišnově. Třetí plamínek získaly znalostí pionýrské symboliky.

Medvídata se celý rok účastnila akcí u příležitosti významných výročí. Zhotovovala také dárky pro sovětské vojáky, kteří navštívili jejich školu. v akci „Poznej svoje město" si prohlédla nově budované sídliště pod Květnicí. A na závěr školního roku uspořádal oddíl jisker besídku. Konala se minulý čtvrtek v ZDŠ Gottwaldova, děti vystoupily s pěkným programem - recitovaly a zpívaly. Spokojen může být také oddílový vedoucí s. Vladimír Plucek, který se svým svěřencům věnuje již od první třídy. (vb)

Z výletu do Deblína. Foto Frant. Ondra

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narození v květnu 1975:

1. 5. Evžen Marek, Hanákova 420
2. 5. Erik Dobeš, Riegrova 302
4. 5. Martin Kašparec, nám. Komenského 105
5. 5. Martina Mančálová, U Humpolky 1508
7. 5. Pavel Koutný, Neumannova 376
8. 5. Iveta Ivičičová, Mánesova 1581
10. 5. Kateřina Žáková, Jamborova 1537
12. 5. Roman Hanousek, Trnec 771
13. 5. Josef Havlík, Klášterská 358
14. 5. Jana Grossová, Fučíkova 1035
14. 5. Kateřina Vondrová, U Humpolky 1512
17. 5. Hana Krejčí, Jiráskova 829
18. 5. Simona Špačková, U Humpolky 1508
23. 5. Jiří Straka, Halasova 995
26. 5. Miroslav Švec, Halasova 997
28. 5. Radka Kolouškova, Mahenova 810
29. 5. Hana Kopáčová, Na rybníčku 866
30. 5. René Smejkal, Nezvalova 1322
31. 5. Petra Dítětová, Alšova 670

MARTIN A JIŘÍ OPĚT JAKO NOVÍ

Max Simon, původně kameník z Hořic a pozdější tišnovský primátor, vystavěl tento dům na místě zvaném na Kopečku v r. 1788. Zde v tomto domě se také narodil JUDr. Jan Dvořáček, český buditel a vlastenec. Jde o dům č. 67 v Tišnově, který byl v nedávné době opraven a nyní se také dočkaly opravy obě fresky umístěné v průčeli. Dva jezdci na koních, vlevo je sv. Martin a napravo sv. Jiří, jsou umístěny v tzv. kartuších. Začátkem června 1975 jsem zastihl u této památky akademické malířky a restaurátorky Marcelu Šebelovu a Evu Kyškovu z Českého fondu výtvorných umění v Praze a požádal je o několik informací pro naše čtenáře.

Jak vlastně došlo k této akci?

Akadem. malířka Marcela Šebelová: Paní Marie Macků požádala odbor kultury ONV Brno-venkov o zajištění restaurování obou fresek. Odbor kultury objednal opravu u Díla – restaurátorského podniku ČFVU v Praze. A oprava přichází opravdu „za pět minut dvanáct".

Měly jste nějaké podklady pro vaši práci?

Adadem. malířka Eva Kyšková: K dispozici byla pouze fotografie z r. 1908 a akvarel, který se nachází v muzeu v Předklášteří. Podrobnosti však nejsou bohužel na těchto dokumentech zachyceny. Fresky byly již jednou kolem r. 1930 opravovány, avšak nedokonale. Dnes jsou restaurované fresky ve spodní části úplně zničeny vlivem dešťů, které omývaly zdivo. Podle zásad moderního restaurátorství se tyto části obnovovat nebudou. Vlastní oprava se zaměřuje pouze na konzervování zachovalých částí.

Mohly byste říci něco bližšího o vlastní opravě?

Akadem. malířka Marcela Šebelová: Barevnou vrstvu, která se odlepovala v šupinách, jsme musely upevnit injektáží, potom povrchovým postřikem. Povrch jsme potom tmelily, aby mohla následovat částečná rekonstrukce a retuš. Například kontura koně se zachovala a tedy se mohl kůň provést celý. Ze štukového rámu jsme sejmuly celkem jedenáct nátěrů, aby mohla vyniknout původní barokní plastika. A nakonec se tomu všemu dá závěrečná ochranná fixáž, aby celek odolával povětrnostním vlivům.

Restaurátorky uvedly ještě jednu zajímavost. V tom čtverci nahoře uprostřed, tam bývala Panna Marie, která však byla už dávno zničena. Při opravě fasády byla tato plocha zcela zakryta dnešní malbou.

Rozmlouval Václav Borek

VZÁCNÁ KVĚTINA NAŠICH LESŮ

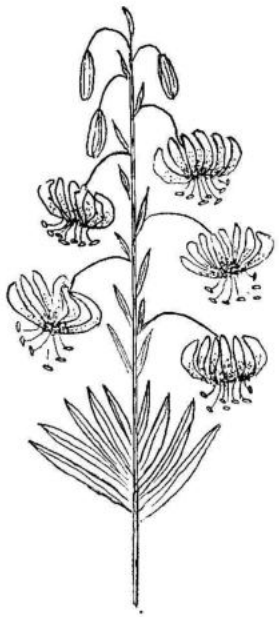
Kouzelnou květinou rostoucí v některých listnatých lesích a na smíšených keřnatých stráních v okolí Tišnova je lilie zlatohlavá, s jejímiž květy se setkáváme od června až do srpna.

Většinou ji vídáme kvést pod urostlými věkovitými buky, kde v mlází tvoří malé koberečky kopytník obecný se svými stále zelenými kožovitými listy, kde se vine břečťan obecný a kde rostou chráněné keře lýkovce obecného a různé jiné rostlinky, jako je ku příkladu na té srázné stráni Květnice, která je obrácena k lesu Dřínové. Lilie si tu libují pod třepotajícími se korunkami bukových stromů ve vlhké hlinitopísčité půdě. V příznivých podmínkách má tato rostlinka i přes dvacet květů tmavě vínově zbarvených s tmavohnědým purpurovým tečkováním a s okvětními lístky stočenými v turbánek.

Jinde, jako ve smíšených křovinatých lesních porostech, rozevírá zlatohlavá lilie svůj zlatý stříkaný kalíšek s okvětními plátky růžovými s tmavým tečkováním. Tato šupinatá cibulkovitá rostlinka zde roste i pod temnou zelení borovic pokrytých kapkami vonící smůly. V těchto smíšených lesích rostou lilie často ve společnosti různých druhů hub, které jako kukačky vystrkují svoje hlavičky z mechu a bodličí.

Překrásné jsou zlatohlavé lilie rostoucí na pokrajích křovinatých lesů, kde z úkrytu keřů vykukují jejich exotické korunky se svými poupátky a nebo když pozvedají své zlatětřpytné hlavičky i ze spleti větévek plané růže šípkové. Rostou zde v okouzlující barevné kráse rostlinek, jako např. v lese Klucanině při pokrajích lesa v blízkosti porostu cizopasné velmi pestré květiny černýše hajního, zvonkovité rostlinky zvonečníku klasnatého, ve společnosti chrastavce lesního a nebo jinde zase v blízkosti velmi ozdobné květinky medovníku velekvětého a různých jiných.

Za podobných podmínek rostou ve všech zmíněných lesích. Svým krásným ztepilým zjevem a svými třpytivými zlatými hlavičkami jsou každým rokem v létě jedinečnou krásnou ozdobou nejen Květnice a Klucaniny, ale též Zlobice u Malhostovic, Veveří, Dřínové, dříve i Čebínky, ale i lesů kolem Doubravníka, kde zasahují až po Nedvědici. Tyto kouzelné květy svou jemnou křehkostí, přirozeným půvabem a výjimečnou krásou upoutávají pozornost všech milovníků přírody. Co je krásy, když se vám lilii zlatohlavou podaří spatřit v plném květu.

Velmi vzácně se vyskytuje v našich lesích i její bílá forma. Dříve se ojediněle nacházela i na Dřínové. V minulém roce přišel na menší skupinku bíle kvetoucích zlatohlavých lilií v doubravnických lesích tamější řídící učitel Mazáč.

Podotýkám, že všechny tyto zlatohlavé lilie jsou v našich lesích chráněné zákonem, aby stále zůstávaly nejkrásnější květinou v naší lesní přírodě.

Emilie Šudáková

Malé kapitoly z historie tišnovska

Jan Hájek

TRMAČOVSKÁ VALCHA

O trmačovské valše, původní klášterní manufaktuře, nacházíme první zmínky v nejstarší dochované gruntovní knize. U r. 1561 – „při kaupi mlayna Prostředního, též co se valchy dotýče podle smlauvy do sv. Havla má odtud na jiné místo vpravena beyti." Použitá a do mlýnské strouhy vypouštěná močovina, kterou se čistilo zhotovené sukno, zamořovala vodu v náhonu vedoucím na mlýny, horní či obecní a prostřední – Korábův. Mlýn dolní nebo-li Červený, měl svůj samostatný náhon.

Při větších pivnicích i domech šenkovních – právovárečných bývaly umístěny veliké dřevěné kádě, kterých používali místní a v tržní dny i přespolní pivapitelé za pisoáry. Tyto kádě, obvykle po tržních dnech, kdy byly řádně neřádem naplněny, odváželi městští podruzi čili „hofeři" – tehdy všeobecně zvaní „scánkaři" na dvoukolových kárách na valchu k čištění vyrobeného sukna. „Scánkaři" byli nejnižší kastou městských podruhů. Poslední dřevěná káď, která sloužila k tomuto účelu, se zachovala při pivnici U Hlávků až do let devadesátých. Podle „odborného" posudku podomka, který káď sekerou likvidoval, bylo její dřevo tak prostoupeno solemi, že připomínalo kameninu.

Politovánihodný případ se přihodil na valše r. 1810, kdy dělník při noční směně zaspal a spálil celý „postav" sukna a jeho rodina tak přišla o chaloupku. Stalo se tak po zrušení kláštera Porta coeli, kdy se na valše pracovalo pro textilní manufakturu barona Mundiho.

Při roce 1820 nacházíme valchu v majetku cechu soukenického. V letech padesátých století minulého, obýval starou valchu č. 35, valchářský mistr Eckert se svojí rodinou. V té době byla již v budově umístěna jak valcha soukenická, tak i valcha jirchářská. V roce 1856 vlastnil soukenickou valchu Josef Hult a bydlel tam se svojí manželkou do roku 1870. V tomto roce od něho polovici jirchařské a soukenické valchy odkoupil Jan Macků a pronajal ji Františku Kristenovi a později Františku Pachelovi, kteří se na valše usadili i se svými

rodinami. Po roce 1875 ubytoval již majitel celé valchy Jan Macků, v budově jirchařské tovaryše, kteří u něho byli zaměstnáni.

Od roku 1884 měl valchu po krátkou dobu v držení Hynek Müller, koželuh v Tišnově, po jeho smrti vzhledem k dědickým záležitostem, zůstala valcha asi po tři roky neobydlená a ani řemesla se tam neprovozovala. Po projednání pozůstalosti pronajal valchu nový majitel František Müller mistru Budínovi a bydlel tam i jeho dělník Duchoň s rodinou. Po smrti Františka Müllera přešla budova valchy do vlastnictví sestry Františka Müllera, paní Cecilie Macků. Byla používána jako ubytovna dělníků.

Na půdě domu byly skladovány zásoby píce pro drobné hospodářské zvířectvo a uskladněny různé potraviny (mouka a jiné „vařivo"). Kolem valchy bylo uloženo potřebné klestí (derázky) v otýpkách na topení.

Jan Macků provedl na valše různé stavební úpravy. V r. 1885 byla pokryta původní šindelová střecha dehtovanou lepenkou.

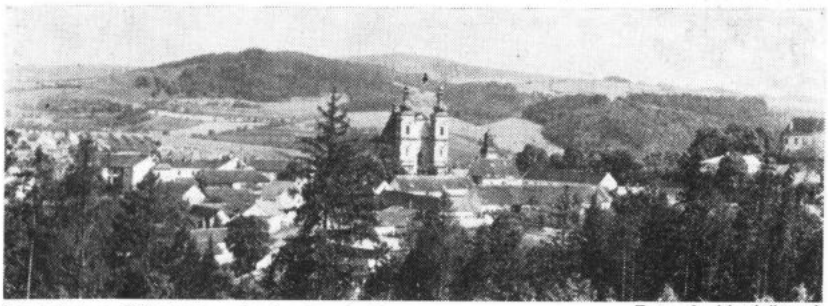
Nejstarší tišnovští občané pamatují na dlouholetý spor, který vedl Jan Macků (otec starosty města Brna) s rakouským c. k. erárem o tzv. vodní právo na valše. Záležitost byla vyřešena osobním zásahem samotného císaře Františka Josefa I. k prospěchu Jana Macků.

V současné době nám budova staré tišnovské valchy už jen připomíná dávno zašlé časy manufakturního období.

JEDEN Z TĚCH, KTEŘÍ SE VRÁTILI 4

Dal mně na posilněnou láhev koňaku, abych nedostal zápal plic, a uložil mě na senik. Cestou na senik mě doprovázeli dva Rakušané. Po setmění mne někdo bral do náruče. Na můj dotaz, zda jsou to Američané, jsem dostal odpověď: „Neboj se, my jsme tě sem donesli a zase tě odnášíme." Nevím, co se dělo dál, ale ráno jsem ležel v nějaké místnosti na strožoku, klečela u mně řádová sestra a dávala mi lžičkou čaj. Na můj dotaz mi sdělila, že se o mne stará německý Červený kříž. Sestře jsem se svěřil, že nedaleko města, které dosud Američané neobsadili, je ve vagónech transport. Na večer bylo slyšet veliký hluk vozidel a sestra mi řekla, že jsme osvobozeni. Ráno přinesli na nosítkách kamarády, kteří to přežili; poznal jsem Miloše Baťka od Ostravy. Velká většina těchto kamarádů těsně po osvobození zemřela včetně Miloše. Z této místnosti jsem byl přenesen do nouzově udělané nemocnice; kdy a jak se to stalo, nevím.Byl jsem úplně vysílen a stále jsem spal. Rána po pažbou rozbité kyčli počala hnisat, měl jsem znovu horečky, a místo abych se uzdravoval, nastal úplný opak. Byl dokonce zavolán farář, protože nikdo nevěřil, že to vydržím. V nemocnici to bylo strašné. Denně umíralo přes veškerou péči mnohc kamarádů a několik se jich pomátlo na rozumu, nevěřili, že jsme osvobozeni. Tam jsem ležel šest týdnů a navštěvoval mě i dr. Hradský. 1. 6. 1945 se najednou otevřely dveře a v nich jsem uviděl své bratry. Mirek byl v uniformě západního důstojníka a Jindra v civilu. Ihned mne odvezli do osvobozené vlasti.

Vzpomínal Vladimír Sedlák

Lomnice u Tišnova. Foto A. Hrabětová

Socialistické třicetiletí

Čtení z městské kroniky **3**

1959

Slavnostní znělka, která zazněla v Tišnově na Nový rok, ohlásila občanům, že rok 1959 proběhne ve znamení oslav 700 let města Tišnova.

Oficiální zahájení oslav se uskutečnilo 30. 5. projevem předsedy MNV A. Řehoře na divadelním představení v sokolovně.

21. 6. proběhla v Tišnově okresní spartakiáda, na které vystupovalo 2500 cvičenců.

Oslavy 700 let města Tišnova vyvrcholily ve dnech 4. – 6. 9. řadou atraktivních podniků (příjezd Tišnovky, přehlídka historických vozidel apod.) a starobylým jarmarkem na hřišti u sokolovny. Slavnostního veřejného zasedání MNV a složek NF 4. 9. se účastnila i vládní delegace v čele s tehdejším členem politického byra ÚV KSČ a ministrem vnitra Rudolfem Barákem, který na něm pronesl politický projev. Na Dvořákově ulici bylo postaveno 27 bytových jednotek a samoobsluha. Na Trnci byla postavena budova skladu n. p. Tisk. Pro Uhelné sklady byly upraveny prostory Na mlékárně.

1960

9. 4. byl schválen zákon o územní reorganizaci, který znamenal zrušení tišnovského okresu.

12. 6. se konaly volby do celé soustavy zastupitelských orgánů. Funkci předsedy MNV byl po volbách pověřen Adolf Babička.

12. 12. navštívil naše město armádní generál Ludvík Svoboda, který besedoval s občany v sokolovně o knize Z Buzuluku do Prahy.

1961

Byl ustaven místní lidový soud v Tišnově. Poprvé zasedal 23. 11. 1961.

1962

Započala výstavba sídliště pod Klucaninou postavením prvních bloků při silnici do Brna. Výstavba sídliště byla uzavřena r. 1975.

1963

1. 9. došlo k reorganizaci jedenáctileté střední školy, která byla rozdělena na ZDŠ a SVVŠ.

1964

14. 6. proběhly volby do národních výborů a Národního shromáždění. Novým předsedou MěstNV se stal Jiří Jobánek.

V srpnu proběhl první ročník memoriálu Františka Hanáka.

17. 9. zemřel Josef Jambor.

Byl vytvořen sdružený závodní klub, jehož prvním provozovatelem se stala Modeta.

1965

5. 4. byla otevřena samoobsluha na sídlišti.

V květnu proběhly oslavy 20. výročí osvobození. K oslavám byla vytištěna zvláštní brožura. Obětem války byla odhalena na pomníku padlých pamětní deska. Město navštívili při té příležitosti P. I. Birjukov z partyzánského oddílu Jermak a s. Soloněv, ředitel Moskevské Pravdy

30. 5. za účasti 2500 cvičenců proběhla v Tišnově okrsková spartakiáda.

6. 6. byla na budově školy v Předklášteří odhalena busta J. Lieberzeita. Slavnostní projev přednesl dr. Emanuel Barša.

V červnu byla zahájena výstavba prvních 36 bytů na sídlišti u Humpolky.

Asanován dům Klinkáč (č. 242) naproti Humpolky.

Uzavřena tišnovská cihelna.

Započato s kabelizací veřejného osvětlení.

V říjnu zahájila činnost nová pekárna.

Zrušena krajkářská škola.

Ke konci školního roku 1964/65 navštěvovalo mateřskou školu na Cáhlovské 139 dětí, MŠ v Předklášteří 40 dětí a novou MŠ na sídlišti 65 dětí (dosud nebyla ani využita její kapacita 90 dětí).

(Dokončení příště) Karel Fic

Přehled dějin tišnovské knihovny 1

Jedním z významných kulturních center města Tišnova je městská lidová knihovna. Málokdo z tišnovských občanů však ví, jak dlouho již svým čtenářům slouží, co práce a úsilí stálo, než došla až k současnému stavu svých fondů a k nynějšímu rozsahu kulturně výchovné práce. Vraťme se tedy téměř celou stovkou let zpátky a připomeňme si alespoň nejdůležitější fakta, která ovlivnila její vývoj. Vzpomeňme znovu těch, jimž kulutrní život města nikdy nebyl lhostejný, kteří se o vznik a dobrou pověst Městské lidové knihovny v Tišnově nejvíce zasloužili. Píše se rok 1884. Jsou tomu již dva roky, co na tišnovské radnici skončila vláda německých radních a do úřadu starosty byl konečně zvolen uvědomělý Čech Jan Oderský. Tato změna sice nevedla k žádným prudkým a radikálním změnám v životě města, ale přece se tím vytvořil určitý předpoklad k většímu rozvoji národních kulturních tradic. To byl také jeden z nejvážnějších důvodů, proč v roce 1884 zakládají čeští studenti v Tišnově „Feriální klub Barák", který vedle hlavního zaměření osvětového pamatoval na svých besedách i na dobrou hudbu a zpěv.

Ještě téhož roku, kdy vznikl, přesně 7. a 8. září, pořádá tento klub v Tišnově „Národní slavnost" ve prospěch Matice školské v Brně. Kromě taneční zábavy, koncertu, provedení dvou divadelních her a dvou vycházek je vyvrcholením tohoto podniku slavnostní odevzdání první veřejné knihovny v Tišnově, k němuž dochází přesně dne 8. září 1884 v devět hodin „dopůldne", jak můžeme číst na letáku vydaném tehdy s programem celé slavnosti.

(Pokračování příště) Karel Dvořák

Jak se loví LIŠKA

Člověk by nevěřil, kolik ve skutečnosti existuje druhů spotrů. Od těch nejznámějších přes méně známé až po docela skromná odvětví, která ovládá jen hrstka nejdůvěrnějších vyznavačů. Psát o těchto „sportech v pozadí" není jen tak. Posuďte sami: řeknu-li že článek je o fotbalistovi, je všechno jasné. Pojem kopaná zná každé malé dítě a příznivci tohoto sportu jsou v poslední době tak „vyspělí, že zpozorují i ofsajd či penaltu lépe než rozhodčí". Jestliže se však čtenář doví, že následující řádky jsou věnovány liškařům, bude asi patrně myslet, že si spletl sportovní stránku s koutkem přírody. Jenže hon na lišku dnes neznamená stíhání psovitých šelem, jímž se bavila šlechta za feudalismu. Je to sport a mluvíme o něm proto, že tišnovští radioamatáři se mu věnují víc než úspěšně. A protože je to jeden z těch méně známých sportů, bude třeba také alespoň zčásti vysvětlit, jak se ta „liška" vlastně loví.

Do tajů tohoto „svazarmovského honu" se mě pokoušel zasvětit jeden z úspěšných tišnovských liškařů, loňský mistr ČSR Zdeněk Jeřábek. Bylo toho sice na mne trochu moc, ale přece jen jsem stačil pochopit, že podstatou tohoto sportu je objevit v časovém limitu stanovený počet vysílaček - „lišek", které jsou rozmístěny v terénu ve vzdálenosti zhruba 1 - 2 kilometry od sebe. Lišek bývá zpravidla pět a kdo pomýšlí na dobré umístění, měl by během závodu „ulovit" všechny; k tomu, aby byl klasifikován, však stačí najít pouze tu pátou, tzv. doběhovou. Každá z lišek vysílá jednu minutu - účastník závodu zachycuje signál na svém přijímači a jeho prostřednictvím zjišťuje, kde se liška nachází. Její objevení si pak zaznamená pomocí speciálních kleštiček uložených na místě vysílačky do kartičky, kterou nese s sebou. Jednotlivý závodníci startují po pěti minutách a pro stanovení pořadí je rozhodující čas, kte-

rého dosáhnou. Soutěží se ve dvou kategoriích: v tzv. pásmu 80 m, což představuje frekvenci přijímače 3,5 MHz a odpovídá tedy kmitočtu vysílání krátkých vln a v pásmu 2 m; v tomto případě musí být přijímač vybaven speciální anténou, neboť jde – laicky řečeno – o analogii vysílání VKV, frekvence činí 144 MHz.

A teď již tedy k Tišnovákům. Mnoho se o nich mezi veřejností neví a je to škoda, neboť si vzhledem ke svým úspěchům zaslouží rozhodně větší pozornost. Vždyť mistr sportu Karel Souček, který patří vlastně k celostátním průkopníkům honu na lišku, posbíral nejeden titul a dodnes vykonává funkci národního trenéra. V jeho šlépějích kráčí dnes řada dalších. Ing. Oldřich Staněk se řadí k československé špičce již několik let. Počátkem roku si stěžoval na zdravotní potíže a chtěl závodění zanechat, nakonec se přece jen zúčastnil nedávného přeboru ČSR a překvapivě vybojoval jedno první a jedno druhé místo. Navázal tak na loňský titul Zdeňka Jeřábka. Také výsledky soutěže žen dokazují, že Tišnov je v tomto odvětví již pojem – mistryní ČSR se stala studentka tišnovského gymnázia Hana Smejkalová, a to po neuvěřitelně krátkém tréninku. Ještě letos zjara byl pro ni hon na lišku španělskou vesnicí a po čtvrt roce se může pyšnit nejcennější československou trofejí. Místním svazarmovcům byla již několikrát svěřena také organizace hlavních závodů ČSSR: letošní mistrovství rovněž pořádal tišnovský radioklub – tentokrát na Českomoravské vysočině poblíž Velkého Dářka. Organizátoři zvolili nesmírně náročnou trať, probíhající zčásti hustým lesem, plným přírodních překážek, na němž ztroskotaly naděje mnoha favoritů. „Víš, ono je v tom našem sportu ožehavé hovořit o favoritech," podotkl k tomu Zdeněk Jeřábek. „Dobrý závodník by se měl držet stále mezi prvními deseti, ale vyhrát několikrát za sebou je těžké. Ona totiž pracuje trochu i náhoda. Stačí třeba, aby závodník ‚ztratil ručičku' – to znamená, že liška na kterou má právě namířeno, přestane vysílat v momentě, kdy ji má už na dosah ruky – a nezbývá než čekat dalších 5 minut, až začne znovu vysílat. Je sice možné hledat ji v takovém případě pomocí buzoly, kterou si též vypomáháme, ale nepodaří se to vždy a tu časovou ztrátu už nikde nedoženeš. Rozdíly mezi prvními činí totiž často jen desítky vteřin." Rozhodují tedy vteřiny – o to víc vynikl loňský úspěch Zdeňka Jeřábka, který na jednom z nejdůležitějších závodů sezóny porazil své soupeře o 10 minut.

A jak se hon na lišku trénuje? Z. Jeřábek: „Je potřeba získat techniku a vytrvalost. To prvé se nejlépe trénuje především na soustředěních, kde se konají dvakrát denně cvičné závody. A vytrvalost se musí cepovat doma. Pokud mi to

Tišnovští liškaři O. Staněk a Z. Jeřábek Foto J. Ondroušek

škola dovolila, běhal jsem třeba 3× týdně zhruba deset kilometrů po tišnovském okolí. Měl jsem už své vybrané trasy, lidi ve vesnicích si mě pamatovali a zdravili mě úsměvnými voláními, jako ‚Jen běhej, hochu, budeš brzo v novinách' a podobně. Letos mi na běhání mnoho času nezbývá - studium chce přece jen své."

Představili jsme alespoň částečně vyznavače nejúspěšnějšího tišnovského odvětví. Sportovce, kteří stojí skromně v ústraní a kterým stačí, že se mohou sami těšit ze svých úspěchů. Dosáhli jich již hodně a určitě mají další radostné dny ještě před sebou. (vt)

KONCERT KVARTETA LŠU

uspořádala odbočka SČSP v Předklášteří 14. 5. na počest 30. výročí osvobození za přítomnosti členů OV SČSP Brno-venkov s. Miliána a Rašovského. Čestné odznaky II. stupně převzali s. Matoušková, J. Malý a O. Novotný. Pionýři z 5. tř. předvedli své pásmo k 30. výročí osvobození. Nelze zapomenout a pásmo dětských zvyků z Vysočiny Otvírání studánek.

Učitel M. Hron z LŠU v Tišnově seznámil posluchače s kulturními styky našich a ruských skladatelů.

Smyčcové kvarteto ve složení M. Hron, ing. Dokládal, prof. Kubínek a ředitel LŠU A Smíšek předneslo skladby Váši Suka, A. P. Borodina a P. I. Čajkovského, z lidových písní Žežulička kuká a Sedlák, sedlák.

Celý koncert měl ráz družební a dokumentoval hluboké kulturní vztahy mezi našimi národy již v minulém století.

Pro posluchače byl přednes kvarteta skutečně velkým uměleckým zážitkem.

D. Š.

Půjčovní doba v MěLK (o prázdninách):

út a pá - 14 - 18 hodin

pro děti - út 14 - 18 hodin

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Dne 21. srpna uplyne rok od smrti dlouholeté tělovýchovné pracovnice

Anny Medunové-Schwarzerové.

Od roku 1969 až do své smrti byla vedoucí ženských složek odboru Sokola v Tišnově. Začala připravovat všechny na spartakiádu, ale náhlá smrt jí to překazila.

Aničko, Tvoji věrní přátelé nezapomínají a v den 1. výročí smrti se sejdou v 10 hodin na tišnovském hřbitově, kde položí kytičky.

Za všechny František Zduba

GALERIE JOSEFA JAMBORA

Brněnská ul. č. 475

Stálá výstava obrazů zasloužilého umělce J. Jambora

z jeho odkazu městu Tišnovu.

Otevřeno: st 14 - 17 hod.,
ne 9 - 12 hod.

PODHORÁCKÉ MUZEUM

Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie:

90. výročí založení české měšťanské školy

Poslední objevy v Tišnovském krasu

Otevřeno: ú - pá 8 - 16 hodin
so 8 - 12 hodin, ne 8 - 14 hodin.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE

ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NÁDRAŽÍ

ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU

dobrá kuchyně, svatební hostiny.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává kult. a škol. komise MěstNV v Tišnově. Adresa: MěstNV, 666 19 Tišnov. Cena 1 Kčs.
Tisk 58 Dolní Kounice - 3592-75 - 456.12/Lá 134

LETNÍ KINO TIŠNOV

1. pá, 2. so, 3. ne – 20 hodin

● **LETNÍ HOSTÉ**

Francouzský barevný film. Komedie o tom, co dokáže způsobit jedna výstřední teta. Česky mluveno.
Vstupné 6 Kčs.

4. po, 5 út – 20 hodin

MĚSTA A ROKY (širokoúhlý) „S"

Sovětské filmové drama z minulosti, která není zapomenuta. Vstupné 6 Kčs.

7. čt – 20 hodin

NOC ORANŽOVÝCH OHŇŮ

Český barevný film. Současný příběh o člověku, který neztratil svou tvář.
Vstupné 5 Kčs.

8. pá, 9. so, 10. ne – 20 hodin

HODÍME SE K SOBĚ MILÁČKU?

Český barevný film. Rozmarná veselohra o lidech, kterým počítací stroj vybral ideální partnery. Vstupné 6 Kčs.

11. po, 12. út – 20 hodin

● **R.A.S.**

Francouzský barevný film. Dramatický příběh z alžírské války. Vstupné 5 Kčs.

14. čt – 20 hodin

JEDNA MADONA NAVÍC

Barevný film NDR. Kriminální příběh o padělatelích starožitností.
Česky mluveno. Vstupné 5 Kčs.

15. pá, 16. so, 17. ne – 20 hodin

ZNAK NEPTUNA (širokoúhlý)

Kanadský barevný film. Dramatický zápas v hlubinách oceánu.
Vstupné 8 Kčs.

18. po, 19. út – 20 hodin

PŘÍPAD MRTVÉHO MUŽE

Český barevný kriminální film.
Vstupné 5 Kčs.

21. čt – 20 hodin

● **NORA**

Anglický barevný film. Jane Fondová v hlavní roli Ibsenova dramatu.
Vstupné 5 Kčs.

22. pá, 23. so, 24. ne – 20 hodin

FOŠETILOST MOCNÝCH

Francouzská barevná komedie o tom, jak se Louis de Funés vydal na cestu pomsty. Česky mluveno. Vstupné 6 Kčs.

25. po, 26. út – 19.30 hodin

● **STARÉ ZDI (širokoúhlý) „S"**

Sovětský film. O ženě, která uvěřila lásce. Vstupné 6 Kčs.

28. čt – 19.30 hodin

ZÁŘE NAD DRÁVOU (širokoúhlý)

Bulharský barevný dvoudílný film. Filmová rekonstrukce těžkých bojů před třiceti lety. Vstupné 12 Kčs.

29. pá, 30. so, 31. ne – 19.30 hodin

VZPOURA BUKANÝRŮ (širokoúhlý)

Španělský barevný film. Napínavý boj o ostrov perel. Vstupné 7 Kčs.

Filmy označené ● jsou mládeži nepřístupné

KULTURNÍ ZPRAVODAJ

ZÁŘÍ 1975

Září a začátek školního roku se staly neodlučitelnými pojmy dnes i pro ty, kdo žádného školáka v rodině nemají; tím spíše je začátek školního roku významným pro prvňáčky, pro které začátek školy znamená první krůčky do světa vzdělání a kultury. Naše vyspělá socialistická společnost přičítá výchově a vzdělání dorůstajících generací prvořadý význam a nelituje na to potřebných prostředků. Proto se slavnostní zahájení školního roku děje za přítomnosti představitelů veřejného života.

Z kulturních událostí vystupuje do popředí v našem městě zejména oslava Dne horníků (9. 9.), která jistě nezůstane pestrostí a pojetím za všemi předcházejícími. 17. září oslavují svůj svátek naši letci a 27. 9. naše „modrá armáda" - železničáři. Významným zářiovým výročím je Den tisku, rozhlasu a televize - letos 55. výročí založení Rudého práva (21. 9.).

Státní svátek slaví v září Vietnamská demokratická republika (2. 9.) a o týden později (9. 9.) Bulharská lidová republika a Korejská lidově demokratická republika; s bratrskými socialistickými zeměmi si připomeneme jejich svátky i my. -lš-

MÍSTO KYTIČKY

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají význačného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosť a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

7. 9. **Josef Novotný,** Klášterská 678
9. 9. **Antonín Paravan,** Trmačov 171
10. 9. **Marie Justová,** Palackého 1203
14. 9. **Bohumil Křivan,** Trnec 657
20. 9. **Cecilie Reindlová,** Komenského 1100
21. 9. **František Baláš,** Hanákova 385

75 let se dožívají:

4. 9. **Claudie Ukrajinská,** Jamborova 938
12. 9. **Božena Benešová,** Janáčkova 769
14. 9. **Marie Čačková,** Revoluční 617
27. 9. **Ludmila Halouzková,** Družstevní 816

Foto na titulní straně:
J. Ondroušek - Poprvé do školy.

80. a vyšší narozeniny oslaví:

1. 9. **Marie Kupská,** Tyršova 307. Dožívá se 85 roků.
3. 9. **Božena Böhmová,** nám Komenského 105. Dožívá se 80 roků.
13. 9. **Arnošt Gottwald,** Cáhlovská 973. Dožívá se 84 roků.
13. 9. **Františka Vrchlabská,** Cáhlovská 163. Dožívá se 84 roků.
14. 9. **František Hřib,** Brněnská 2. Dožívá se 87 roků.
14. 9. **Marie Součková,** Janáčkova 102. Dožívá se 80 roků.
16. 9. **Marie Hladíková,** Trávníky 1106. Dožívá se 81 roků.
27. 9. **Vincencie Kukačková,** Za mlýnem 230. Dožívá se 82 roků.
30. 9. **František Kos,** Družstevní 553. Dožívá se 91 roků.

TEČKA ZA ANKETOU

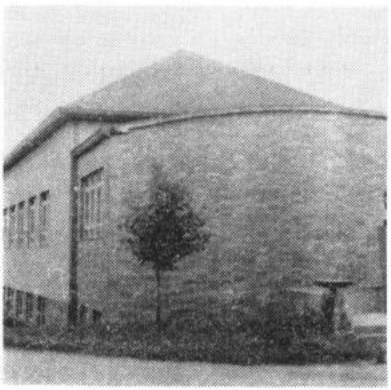
V naší anketě jsme položili řadě veřejných činitelů a funkcionářů otázku, co soudí o našem zpravodaji. Několik odpovědí jsme v průběhu roku zveřejnili. Dnešním příspěvkem s. Pavla Máci, předsedy kulturní a školské komise MěstNV v Tišnově, naši anketu uzavíráme.

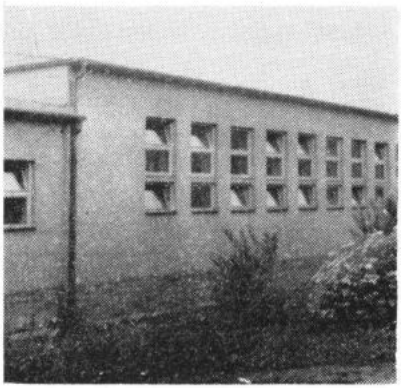
Je tomu již šest let, kdy bylo - právě v září 1969 - rozhodnuto realizovat dobrý nápad M. Pavlíka vydávat v našem městě opět nějaký časopis. Původní návrh vydávat ročně asi 6 čísel většího formátu s barevnými obrázky byl na první společné schůzce

utvořivší se redakční rady přizpůsoben reálným možnostem tak, že bylo rozhodnuto vydávat 12 čísel ročně v rozsahu 12 stran formátu, který měl předešlý informační zpravodaj SZK. Tak tedy měsíc co měsíc od ledna 1970 dostáváte do rukou nové číslo Tišnovského kulturního zpravodaje, dosud běžně označované původním názvem Naše Tišnovsko. Že to není úkol lehký si jistě mnozí z čtenářů uvědomují, zvláště když si domyslíme, že vydávání TKZ zajišťují pracovníci dobrovolní. A víme, že jakmile se takový kolotoč rozjede, že nelze žádný měsíc vynechat ,že je třeba stále zajišťovat náplň jednotlivých čísel.

Takový časopis, aby měl žádanou úroveň, musí být obsahově bohatý, vytříbený a politicko-ideově na výši. Že se to našemu kolektivu daří, hovoří za všechny pochvala toho nejpovolanějšího, kterému redaktorství je denním chlebíčkem, soudruha Smutného, redaktora Rudého práva, jehož vyjádření k anketě bylo vytištěno v červencovém zpravodaji. Je ovšem nutné neusnout na vavřínech a stále pracovat lépe, poněvadž vždy je co vylepšovat. Sami víme, že sem tam někdy něco přece jenom bylo vytištěno, co jak se říká ujelo. Proto je nutné stále časopis vydávat kolektivně a nespoléhat jeden na druhého. Počítat s tím, že za úroveň časopisu nenese jen zodpovědnost kulturně školská komise, ale především redakční kolektiv.

Dbát toho, aby se časopis zaměřoval na aktuální události a různých výročí vzpomínal vždy v tom měsíci, kdy tato jsou. Psal o věcech s předstihem a nikoliv zpětně. To je vše obtížné, poněvadž uzávěrka musí být vždy hotova měsíc před vydáním časopisu. Je třeba, aby časopis kromě oblíbené části historické se vyjadřoval o věcech aktuálních, aby občané Tišnova byli stále běžně správně informováni o dění v Tišnově. Musíme mít na paměti, že prostřednictvím tohoto zpravodaje udržují určitý styk se svým rodným městem občané, kteří již v Tišnově nebydlí a jistě jim je příjemné, když se z časopisu dozvídají, co všechno máme v Tišnově nového. Ale aby tyto zprávy byly odpovědně zpracovány, je třeba v jednotlivých komisích MěstNV zajišťovat pravidelně posílání příspěvků. Proto se obracím na předsedy komisí, poslance a členy komisí s prosbou, aby tak činili. Jedno z mých dalších přáních je, aby ve zpravodaji byly uveřejňovány na pokračování různé zajímavé údaje a události z tišnovské kroniky, která letos bude dopsána až do roku 1974. Na závěr bych chtěl u příležitosti Dne tisku celému kolektivu redakční rady poděkovat za jejich záslužnou práci a popřát jim do dalších let iniciativního a neutuchajícího redaktorského elánu.

Ztichlá školní budova opět po 1. 9. oživne štěbetavými hlásky dětí. Na snímcích J. Ptáčka vidíme budovu ZDŠ Smíškova ul. Vlevo západní část hlavního traktu, vpravo tělocvičnu.

PAMÁTCE JANA TÁLSKÉHO

5. září neúprosný čas odměří deset roků ode dne, kdy zemřel ředitel školy v. v. Jan Tálský. V tento den na něho vzpomenou nejen jeho blízcí a přátelé, ale též stovky žáků, které vychoval. Tiše uctí památku svého milého učitele či ředitele, který je měl rád a předal jim tolik životních zkušeností a moudrostí.

Jan Tálský se narodil 8. ledna 1903 v Ráječku na Blanensku v dělnické rodině; vyrůstal se čtyřmi sourozenci. Po ukončení měšťanské školy v Rájci studoval učitelský ústav v Brně a po jeho absolvování nastoupil v r. 1921 jako učitel v Rouchovanech; tam učil s přetržkou krátkého působení v Tavíkovicích až do r. 1928. Následovalo místo v Drásově, pak (od r. 1934) ve Veverské Bítýšce a konečně r. 1938 zakotvil na měšťanské škole chlapecké v Tišnově. Krátce po odchodu ředitele školy A. Škorpíka do důchodu nastoupil v r. 1951 Jan Tálský na jeho místo. Byl ředitelem školy s výjimkou krátkého období v letech 1954 - 55 až do svého odchodu na odpočinek.

Do srdcí svých žáků a tišnovské veřejnosti se trvale zapsal nejen svým charakterem a osobními vlastnostmi, ale též jako činorodý veřejný pracovník. Už za svého působení v Rouchovanech, v Drásově a v Bítýšce byl organizátorem tamějšího kulturního života; zvláště se věnoval tělocviku mládeže v Sokole a zpěvu. Také v Tišnově se aktivně zapojil do veřejné činnosti. Za účast v odboji byl gestapem vězněn v Brně a v koncentračním táboře Dachau. V r. 1947 vyšla v jeho zpracování kniha o odboji župy Pernštejnské Bojem a utrpením k svobodě.

Jan Tálský se významně podílel na úpravě okolí nové školy a krásný park kolem školy - jeden z nejhezčích koutů ve městě - je především jeho dílem. Dále se výrazně zasloužil o vybudování pionýrského tábora na Brumově.

A aby byl portrét ředitele Tálského úplnější, je třeba připomenout, že názorový vývoj ho dovedl do KSČ. Bylo by nesprávné nevzpomenout dnes také jeho činnosti ve vedení žákovského pěveckého kroužku a jeho koníček - malování.

Bohatý život Jana Tálského se uzavřel před deseti lety, ale dodnes nám září svým příkladem. (i)

DOPIS Z BRUMOVA

Přišel nám dopis od Hany Pluckové, jiskry III. A, třídy ZDŠ Gottwaldova. Zúčastnila se mezinárodního pionýrského tábora Mír v Brumově. Z jejího dopisu vyjímáme:

Brumov nás uvítal chladem a deštivým počasím. Polští hosté, mladí harceři, však již druhého dne nám dovezli z okolí Poznaně sluníčko a teplo. Uvítali jsme je krátkým programem a malými dárky.

Celých 14 dní v táboře bylo naplněno nejrůznějšími sportovními disciplínami, soutěžemi, výlety a kulturními programy. Navštívili jsme Moravský Kras, rybník v Jedovnicích a Rudku u Kunštátu. Polští harceři a naši starší pionýři byli na Pernštejně, v Podhoráckém muzeu v Tišnově, na Květnici. V dalším výletě se seznámili s okolím Brna, prohlédli si moderní sídliště na Lesné, starobylý hrad Špilberk a položili kytici k památníku odboje v Šerkovicích.

V kulturním programu vystoupil známý brněnský silák Franta Kocourek. Byla zvolena Miss Brumov 1975 a také jsme uspořádali velký karneval se soutěží o nejlepší masku. Večer se pořádaly táborové ohně družby se zpěvy a tanci obou národů. Naučili jsme se některé polské písničky, harceři zase naše. Nejvíce se jim líbila „Tancuj tancuj vykrůcaj".

Ve sportovních utkáních jsme si změřili síly v kopané, odbíjené, nohejbalu a stolním tenise. Soutěžili jsme v branném závodě všestrannosti, vyzkoušeli běh v plynových maskách a pomůckách protichemické obrany; to vše za přítomnosti vojáků z brněnské posádky.

Nejlepší z nás byli odměněni diplomy k 30. výročí osvobození vlasti Rudou armádou, i za úspěšné splnění podmínek Expedice - 30. Navázali jsme přátelství s polskými harcery a tábor se nám velice líbil. Všichni se těšíme, že se opět setkáme příští rok v Brumově.

V rámci jednotného branného systému obyvatelstva k civilní obraně skončil 8. června v Předklášteří cyklus přednášek civilní obrany s názvem „Bojové otravné látky a ochrana před jejich účinky".

Občané sledovali dvouhodinové školení s velkým zájmem, zejména se jim líbily praktické nácviky. Také účast nad 80 % svědčí o jejich zájmu.

Přednášky úspěšně prováděli cvičitelé Svazarmu Brno-venkov, podplukovník v záloze s. Bohumil Jeřábek a s. ing. Ludvík Bednář.

D. Šikola

SETKÁNÍ TŘICETILETÝCH

Byl to nápad předsedy MěstV NF s. Vituly - letos slaví naše socialistická republika 30. výročí osvobození, bylo by dobré sezvat všechny občany našeho města narozené ve slavném roce 1945 k besedě a snažit se je získat pro veřejnou práci, pro práci v národním výboře, ve společenských organizacích a také je seznámit s tím, co se za těch 30 svobodných let udělalo a co je na příští léta v plánu.

Tohoto nápadu se ujal společně MěstV NF a MěstNV a jak nás informoval předseda MěstNV s. Pochop a tajemník s. Špaček setkání třicetiletých občanů našeho města se připravuje na 19. září t. r. a má se uskutečnit v tišnovské sokolovně. Podle předběžného programu má v úvodní části promluvit předseda MěstNV a potom bude následovat beseda s představiteli našeho města, se zástupci MěstV KSČ, MěstV NF a MěstNV. Po besedě je plánován kulturní program a závěrečná část setkání bude vyhrazena populárnímu TOKS, který bude hrát k tanci a poslechu. Na toto setkání budou všichni třicetiletí, a je jich v našem městě asi 160, spolu se svými manželkami nebo manželi včas pozváni.

Podobné setkání je připravováno i na říjen, to bude určeno pro všechny mladé občany našeho města a jeho úkol bude stejný - zapojit co nejvíce mládeže do veřejné práce, prospěšné pro nás pro všechny.

-ok-

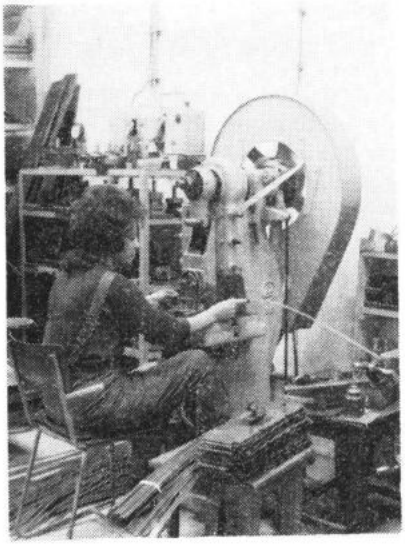
BLAHOPŘEJEME!

14. září se dožije 70 roků obětavý a nadšený tišnovský ovocnář a včelař Bohumil Křivan, který již 35 roků je předsedou organizace zahrádkářů v Tišnově a mnoho let také v čele tišnovských včelařů. S jeho jménem je úzce spojena úspěšná činnost obou těchto organizací, zvláště je třeba vyzvednout jeho podíl na budování všech tří lisoven ovoce zahrádkářů. A do další práce je tedy třeba popřát jubilantovi hodně zdraví, elánu a zápalu pro své záliby! -ok-

25 let Okresního průmyslového podniku

V letošním roce oslaví Okresní průmyslový podnik (OPP) Brno-venkov se sídlem v Tišnově 25 let svého trvání. Pracující podniku, ale jistě i celá veřejnost našeho města i okresu zhodnotí práci podniku a samozřejmě budou nahlížet do jeho budoucnosti.

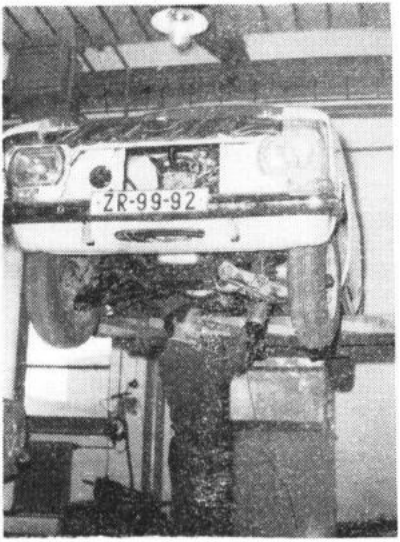
Začátky nebyly samozřejmě lehké. Většina provozoven byla převzata od soukromníků a neodpovídala požadavkům provozním, bezpečnostním ani hygienickým. Počátky podniku sahají až do roku 1948, kdy bylo zahájeno postupné znárodňování všech provozoven místního hospodářství. V roce 1950 byly na území dnešního okresu Brno-venkov založeny tři podniky místního hospodářství, a to v oblastech Tišnov, Rosice a Židlochovice. V roce 1960 byly tyto podniky sloučeny v jeden velký podnik, který také od tohoto roku nese název Okresní průmyslový podnik Brno-venkov. Podnik měl v té době zavedeno třístupňové řízení, tzn. podnik – provozní oblast (Tišnov, Rosice, Židlochovice) – provozovna. Jelikož tento způsob řízení byl dosti složitý a ekonomicky i politicky neúčinný, přešel koncem šedesátých let na dvoustupňové řízení. Podnikové ředitelství nyní řídí přímo provozovny a samostatná střediska na celém území okresu Brno-venkov. Výroba i služby jsou řízeny sektorově, podle jednotlivých druhů činnosti (např. kovo, dřevo, chemie, elektro apod.). Tímto organizačním uspořádáním, spolu se zkušenostmi, iniciativou a obětavostí pracujících, dosáhl OPP v posledních letech významných úspěchů. Pravidelně plní všechny základní ukazatele národohospodářského plánu zejména v tržbách od obyvatelstva, redukovaných výkonech, produktivitě práce a službách pro obyvatelstvo.

OPP zajišťuje i výrobu do tržních fondů. Náš snímek zachytil pracovnici podniku při přípravě základních součástí k nabiječkám DUK.

Fotografie zachycuje dokončovací práce na montáži nabiječek pro motoristy DUK, po kterých je stále poptávka. Nabiječka DUK byla oceněna na výstavě v Brně zlatou medailí.

Autoservis OPP zkvalitňuje stále své služby zaváděním řady novinek, např. konzervaci dutin automobilů metodou ML, užívání zkušebních stolic na zkoušení brzd, tlumičů apod.

Zakázkové krejčovství slouží našim občanům spolehlivě již od svého založení.

Velká pozornost byla rovněž věnována výstavbě nových provozoven, respektive r konstrukcím a opravám provozoven stávajících. Z těchto akcí je možno např. jmenovat: výstavbu nového autoservisu v Tišnově, výstavbu nové lakovny autoservisu v Ivančicích, výstavbu nové výrobní haly v Tišnově, rekonstrukce textilního střediska na Zastávce, rekonstrukci čalounictví ve Zbýšově atd., atd. Do budoucna připravuje podnik v této oblasti zejména dokončení areálu za Červeným mlýnem v Tišnově, výstavbu nové haly v autoservisu v Ivančicích, výstavbu nové stolárny ve Zbýšově, rekonstrukci elektrovýroby v Tišnově a další akce, které zlepší pracovní i provozní podmínky jednotlivých provozoven.

Důležitou složkou činnosti podniku je i technický rozvoj a inovace výroby i služeb. Důkazem této snahy je řada ocenění výrobků OPP Brno-venkov na různých výstavách a akcích doma i v zahraničí. V poslední době získaly výrobky OPP tyto ocenění: zlatou medaili prodejní výstavy Brno 72 nabíječka DUK, zlatou medaili Brno 74 konzervační vosk na karosérie automobilů AVIROX ML, zlatou medaili mezinárodní výstavy HUNGAROCOR v Budapešti 1974, zlatou medaili Brno 75 získala novinka – zařízení na pěstování rostliny bez půdy ROVASA atd.

25 let je jistě dlouhá doba na to, aby podnik mohl hodnotit výsledky práce pro občany, ale i pro celou socialistickou společnost. Pracující podniku i podnikové složky, zejména ZO KSČ, ZO ROH, ZO SSM a podniková pobočka ČVTS mohou tedy s hrdostí pohlížet na uplynulé 25letí, na výsledky své práce.

Tomáš Paufošima

25 LET KVALITNÍ PRÁCE A SLUŽEB

Malé kapitoly z historie tišnovska

Karel Dvořák

TIŠNOVSKÉ NOVINY A ČASOPISY

Vydávání místních časopisů patří jistě k důležitým momentům v historii každého města. Podobně i v dějinách města Tišnova zaujímají tyto časopisy významné místo. Podávají totiž nejen svědectví o životě města za posledních téměř sto let, ale dokumentují i to, že Tišnov, i když rozlohou a počtem obyvatel nevelký, hrál významnou roli v dřívějším tišnovském okrese a se svými úkoly se čestně vyrovnává i nyní. Samotná existence těchto časopisů dokazuje také to, že Tišnov měl vždy dostatek obětavých lidí, kteří bez ohledu na vlastní pohodlí a volný čas si uvědomovali nutnost zachycovat nějakým způsobem důležité dobové události v životě města a tím se zasloužili o jejich zprostředkování příštím generacím, aby v nich hledaly poučení i příklad.

Ve svém soupisu tišnovských časopisů jsem vycházel z několika pramenů. Na prvním místě to byla kniha Milady Wurmové Soupis moravských novin a časopisů z let 1848 - 1918, kterou vydalo Krajské nakladatelství v Brně roku 1955. Důležitou pomůckou mi však byl i Soupis moravských časopisů do r. 1945 ve fondech SVKOL, jenž sestavila Lucy Topolská a vydala ve dvou svazcích Státní vědecká knihovna v Olomouci roku 1965. Novější údaje jsem čerpal i z katalogů Univerzitní knihovny v Brně. Protože většina starých tišnovských časopisů existuje jen v soukromých sbírkách, k nimž jsem bohužel neměl přístup, musel jsem převzít i některé nepřesné údaje.

Vzhledem k tomu, že dobový charakter časopisů považuji za velice důležitý, rozhodl jsem se seřadit tišnovské časopisy chronologicky podle roku jejich vzniku. Tam, kde v jednom roce začalo vycházet více časopisů, řadím je abecedně. Od věcného zařazení jsem upustil jednak pro malý počet záznamů, jednak proto, že až na nepatrné výjimky jde o časopisy s všeobecnou tematikou.

Pro označení periodicity používám zkratek:

t. - týdně m. - měsíčně r. - ročně.

Zvěrolékařské rozhledy.

Tišnov, 1894 - 1895. - 1× m.

Hlasy od Květnice.

Tišnov, 1902 - 1903. - 1×t.

Měšťanská škola. Věstník Jednoty učitelstva českých škol měšťanských na Moravě.

Vsetín, od 20. X. 1905 Tišnov, od 1913 Boskovice, od VI. 1918 Brno, 1902 až 1918. - 10×r., od r. 1904/05 2× m. mimo prázdnin.

Náš kraj. Pokrokový týdeník hájící zájmy všech vrstev pracujícího lidu českého.

Později podtitul Neodvislý pokrokový týdeník. Tišnov, od 30. IX. 1910 Brno, 1904 - 1941. - 1×t.

Poklad pro každého.

Tišnov, 1904. - 1×m.

Obrana. Politický týdeník katolického lidu pro okresy Tišnov, Bystřice, Vel. Bíteš, Blansko, N. Město, Žďár.

Tišnov, 1909 - 1916. - 1×t.

Růže Lourdská.

Tišnov, od 1. III. 1911 Blansko, 1909 až 1918. - 1×m.

Hospodářský věstník.

Tišnov, asi 1910? - 1914? - 6×r.

Ozvěna.

Tišnov, 1910 - 1914. - 1×m.

Našim dětem - Spořitelna města Tišnova. Časopis školní mládeže na Tišnovsku.

Tišnov, 1932 - (max. do r. 1938).

Tišnovský kraj. Politický nestranný a nezávislý týdeník středního Pošvarcavi.

Tišnov, 1932. - 1×t.

Vesnické noviny Tišnovska.
Tišnov, 1951 - 1959. - 1×t.

Tišnovské noviny.
Tišnov, 1962 - 1964. - 1×m.
Rozmnož.

Kulturní zpravodaj.
Tišnov, 1965 - 1969. - 1×m.

Naše Tišnovsko.
(Od r. 1973 **Tišnovský kulturní zpravodaj.**)
Tišnov, 1970 - dosud. - 1×m.

Socialistické třicetiletí

Čtení z městské kroniky 4

1966

26. 1. se novým provozovatelem SZK staly Uranové doly.

U příležitosti oslav Dne horníků navštívil naše město populární sportovec František Plánička, který besedoval s občany.

29. 10. byl slavnostně otevřen Jamborův ateliér.

Byl asanován podradniční blok nevyhovujících domků.

Plénum MěstNV schválilo návrh kulturní komise na pojmenování ulic, který platí doposud.

1967

Od 1. 1. se Podhorácké muzeum stalo detašovaným pracovištěm okresního muzea Brno-venkov v Ivančicích.

K 90. narozeninám bylo uděleno čestné občanství města řediteli Aloisu Královi, objeviteli Demänovských jeskyní.

1968

1. 2. byla po rozsáhlých stavebních úpravách znovu otevřena nemocnice. Konference KSČ okresu Brno-venkov ve dnech 9. - 10. 3. v hodnocení rozvoje okresu za období od r. 1948 kladně ocenila i budování v Tišnově. Od července do října probíhala v muzeu výstava dokumentů k 50. výročí ČSR.

1969

V únoru byl asanován Dvůr - dům pánů z Věže - na Cáhlovské ulici, aby v okolním prostoru mohla být zahájena výstavba dalších 120 bytových jednotek.

Byly postaveny první dva věžáky pod Klucaninou.

Započala výstavba autoservisu u Červeného mlýna.

Byla zahájena výstavba vysokotlakého plynovodu z Kuřimi do Tišnova.

18. 9. bylo rozhodnuto vydávat v Tišnově kulturní zpravodaj.

1970

Oslav 25. výročí osvobození 8. - 9. 5. se zúčastnila v Tišnově N. Ščerbakovová, bývalá radistka partyzánského oddílu operujícího na Tišnovsku, a družební delegace z Ramoně ze SSSR a z NDR.

Vyšla kniha V. Žampacha Třetí československá úderná rota.

20. 6. byla ve městě ustavena ZO SSM.

Započal provoz letního kina.

17. 8. zemřel v Tišnově Miloš Wasserbauer, režisér brněnské opery.

LŠU mající 250 žáků a 9 učitelů oslavila 20 roků trvání.

16. - 18. 10. vyvrcholily oslavy 50. výročí gymnázia; k této příležitosti vyšel almanach.

21. 11. vystoupil v sokolovně 53členný soubor Klas z Krasnodarského kraje v SSSR.

Během roku byla prováděna oprava vnějšku radnice (i sgrafit).

1971

28. 1. se novým předsedou MěstNV stal František Cvrkal.

29. 8. se v letním kině konaly okresní dožínky. V programu mj. vystoupil i Zdeněk Galuška.

Byla provedena oprava kostelní věže.

26. a 27. 11. se konaly všeobecné volby. Předsedou nového MěstNV byl zvolen Josef Pochop.

1972

27. 2. zemřel Alois Král.

V březnu byl založen folkloristický kroužek Besének.

2. 5. vystoupil v sokolovně populární zpěvák Václav Neckář.

28. 5. byla Jaroslavem Bártou objevena Králova Jeskyně.

V městě bylo zřízeno agitační středisko.

V září se konala v sále SZK výstava obrazů akad. malíře Antonína Viktorina.

Během roku byly budovány nové chodníky ve městě; byl postaven chodník od Modety k pile.

1973

Plnění volebního programu pokračovalo úpravami dalších ulic ve městě.

Při provádění výměny kolejí železničním vojskem na trati Brno – Havl. Brod byl dočasně v prostoru silniční správy umístěn vojenský útvar.

1. 12. oslavil slavnostním večerem 20. výročí Taneční orchestr Karla Seyferta.

Na sklonku roku se konal II. ročník soutěžní výstavy fotografií Tišnov a Tišnováci.

1974

1. 3. byla po generální opravě znovu otevřena Humpolka.

7. 9. bylo dáno do provozu středisko radioamatérů ve Veselí.

Během roku byla prováděna oprava fasády sokolovny.

12. 12. se paní E. Růžičková jako první občan v dějinách města dožila 100 let.

1975

7. 5. na slavnostním zasedání pléna MěstNV k 30. výročí osvobození byla 162 občanům předána čestná uznání a medaile za práci v NV.

27. 5. se uskutečnila na hřišti u sokolovny místní spartakiáda.

Karel Fic

PŘEHLED DĚJIN TIŠNOVSKÉ KNIHOVNY 2

Nešlo však o zveřejnění spolkové knihovny, jak by se mohlo na první pohled zdát. Knihovna byla od samého počátku obecní, město financovalo nákup knih, studenti se však zasloužili o její vznik po stránce organizační a jejich klub svým darem přispěl i ke zvětšení fondu.

Jak se knihovna rozvíjela v průběhu let až do první světové války se již pravděpodobně přesně nikdy nedozvíme. Pamětníci prvních let její existence nežijí, o knihovnících, kteří byli pravděpodobně dobrovolní z řad klubu Barák a svoji funkci prováděli bezplatně, se také nepodařilo nic zjistit, seznamy fondu z té doby neexistují.

Co však známe přesně, je umístění knihovny. Od svého založení byla umístěna v přízemí staré tišnovské radnice. V době její přestavby roku 1905 byla provizorně umístěna do bývalé měšťanské školy chlapecké na Bezručově ulici, ale ještě téhož roku se stěhovala zpět na radnici novou do místnosti dnešní zasedací síně v přízemí vpravo. V těchto prostorách působila dál až do vypuknutí války.

Protože válečné události do značné míry ztěžovaly a ohrožovaly existenci knihovny, byla její činnost zastavena a celý knižní fond v bednách převezen do sokolovny, kterou již dříve město od tělovýchovné jednoty Sokol odkoupilo.

Dlouho byla knihovna odsouzena poprvé a dosud naposled ležet zapomenuta v nečinnosti. Po skončení války, vzniku samostatného Československa a zejména s politickými událostmi kolem roku 1920, které zasáhly i naše město, vzniklo pro tišnovské správní orgány mnoho jiných starostí a nebylo nikoho, kdo by si v té době vzpomněl na 1102 knihy městské knihovny, které ležely někde v sokolovně.

(Pokračování příště) Karel Dvořák

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narození v červnu 1975:

1. 6. Lenka Kůrková, RA 500
3. 6. Ivana Hanáková, Nezvalova 1323
4. 6. Martin Klíč, Víska 1198
5. 6. Květoslava Bartoňková, Jamborova 1535
9. 6. Martin Stadnicki, Družstevní 554
11. 6. Jana Babáková, za klášterem 1092
14. 6. Martin Štecha, Riegrova 348
14. 6. Radek Malec, Halasova 991
15. 6. Erika Bronček ová, Jamborova 936
16. 6. Jana Krupnická, Troubná 1125
16. 6. Hana Ondroušková, Družstevní 526
17. 6. Karel Kluger, Jamborova 1537
17. 6. Jiří Veselý, Mánesova 1580
18. 6. Šárka Švábenská, Mánesova 1579
19. 6. Jana Setváková, Janáčkova 769
21. 6. Martina Štejgerlová, Brněnská 2
23. 6. Aleš Kučera, Družstevní 565
25. 6. Petr Klimeš, Horova 947
26. 6. Miloš Zavřel, U Humpolky 1505
26. 6. Romana Charvátová, Černohorská 902
26. 6. Monika Nachtigalová, Komenského 1100
28. 6. Martin Černoch, Mánesova 1579
30. 6. Ivana Růžičková, Hybešova 873

TIŠNOV - NEJVĚTŠÍ MĚSTO OKRESU

Na základě údajů z posledního sčítání obyvatel z 1. 12. 1970 vypadá tabulka deseti největších měst okresu Brno-venkov takto:

1. Tišnov	8263 obyv.	6. Rosice	4391 obyv.
(k 1. 8. 1975	8727 obyv.)	7. Zbýšov	4354 obyv.
2. Ivančice	7314 obyv.	8. Modřice	3368 obyv.
3. Kuřim	7216 obyv.	9. Újezd u Brna	2945 obyv.
4. Šlapanice	5044 obyv.	10. Židlochovice	2818 obyv.
5. Oslavany	4543 obyv.		

Nad 2 tisíce obyvatel mají podle pořadí ještě tyto obce: Rajhrad, Střelice, Dolní Kounice, Ořechov, Zastávka, Veverská Bítýška a Bílovice nad Svitavou.

Pořadí deseti nejmenších obcí okresu je následující:

1. Pejškov	57 obyv.	6. Hájek	171 obyv.
2. Jamné	113 obyv.	7. Vohančice	172 obyv.
3. Zálesná Zhoř	121 obyv.	8. Útěchov	186 obyv.
4. Úsuší	150 obyv.	9. Litostov	195 obyv.
5. Nelepeč	166 obyv.	10. Šerkovice	198 obyv.

Méně než 200 obyvatel mají ještě Heroltice - 199. (i)

SRAZ JESKYŇÁŘŮ 1975

Již po druhé se do Tišnova sjedou speleologové z různých organizací naší vlasti. I letos se bude sraz konat pod Květnicí o to ve dnech 12. - 14. září 75. Přijedou z velké části i účastníci expedice Padiš 75, aby s odstupem času o této akci podiskutovali. Mnozí loňští účastníci vzpomínají na sraz velmi rádi a těší se na letošní. Speleologický kroužek při Podhorácké muzeu se rozhodl pořádat tento sraz každoročně, vždy druhý týden v měsíci září. Věříme, že jsme připravili dostatečně bohatý program a letošní sraz se opět vydaří.

P. Vašík

V I. POLOLETÍ 1975 ZEMŘELI:

2. 1. Marie Rybová (1897), Palackého 1031
4. 1. Josef Kostelenec (1916), Gottwaldova 270
7. 1. Viktor Bárta (1935), Trávníky 1017
7. 1. Petr Lukeš (1974), Fučíkova 1103
9. 1. Julie Sojková (1913), Jungmannova 70
10. 1. Josef Nejez (1910), Fučíkova 1239
13. 1. Františka Táborská (1893), Horova 944
17. 1. Eduard Kratochvíl (1929), Na rybníčku 295
27. 1. Karel Nosek (1906), Brněnská 158
27. 1. Emil Zvěřina (1911), Jungmannova 754
3. 2. Alois Křivánek (1899), Hornická 951
5. 2. Ludmila Pokorná (1912), Havlíčkova 342
17. 2. Otokar Neudecker (1898), Dvořákova 343
18. 2. Josefa Havelková (1911), Víska 1037
21. 2. Rudolf Vejvoda (1907), Na zahrádkách 597
23. 2. Marie Floriánová (1924), Za mlýnem 322
24. 2. František Topinka (1907), Bezručova 730
27. 2. Maxmiliána Procházková (1886), nám. Komenského 105
2. 3. Františka Havlátová (1892), Vrchlického 720
2. 3. Václav Kotas (1899), Na rybníčku 788
3. 3. Vincenc Kratochvíl (1908), Za Krétou
6. 3. Josef Hulák (1893), Kukýrna 243
10. 3. František Schneider (1894), Na stráňově 1094
11. 3. Emilie Menšíková (1891), Za mlýnem 713
21. 3. Bohumila Nedomová (1890), Koráb 131
25. 3. Marie Leypoldová (1909), U sušírny 1068
4. 4. Marie Syslová (1912), Jungmannova 82
6. 4. Marie Uryčová (1914), Chodníček 855
6. 4. Blažena Navrátilová (1914), Halouzkova 89
11. 4. Drahomíra Dvořáková (1935), Jamborova 931
15. 4. Julie Nečasová (1891), Fučíkova 1226
16. 4. Jan Šmarda (1913), Tyršova 308
24. 4. Jan Kopřiva (1891), Ve dvoře 1184
15. 5. Josef Pohanka (1905), nám. Komenského 145
15. 5. Anděla Slezáková (1904), Uzavřená 1028
16. 5. Karel Muška (1898), Erbenova 763
21. 5. Anna Cecavová (1949), Palackého 1218
22. 5. Růžena Rinchenbachová (1900), Ve dvoře 1188
23. 5. Josef Zeman (1915), nám. Komenského 145
25. 5. Rudolf Zahradník (1955), Jamborova 927
26. 5. Božena Vejvodová (1907), Na zahrádkách 597
27. 5. Antonie Gleichová (1885), Jiráskova 494
28. 5. Bohumír Veselý (1922), Jiráskova 854
31. 5. Antonín Sokol (1908), Havlíčkova 344
3. 6. Stanislav Nečesaný (1905), Jamborova 929
3. 6. František Šikula (1900), Jungmannova 79
14. 6. Božena Koudelková (1899), Pod Květnicí 223
19. 6. Jaroslav Valach (1912), Za mlýnem 632
23. 6. Miroslav Svoboda (1939), Halasova 993
27. 6. Emilie Kozlovská (1888), nám. Míru 116

Děkuji všem přátelům a známým, kteří doprovodili na poslední cestě mého zesnulého manžela **Josefa Pohanku** 20. 5. 1975 v brněnském krematoriu.

Marie Pohanková

Děkuji MěstNV, ZO KSČ v Tišnově II a všem přátelům za jejich milé a upřímné blahopřání k mým 80. narozeninám.

Karel Findejs

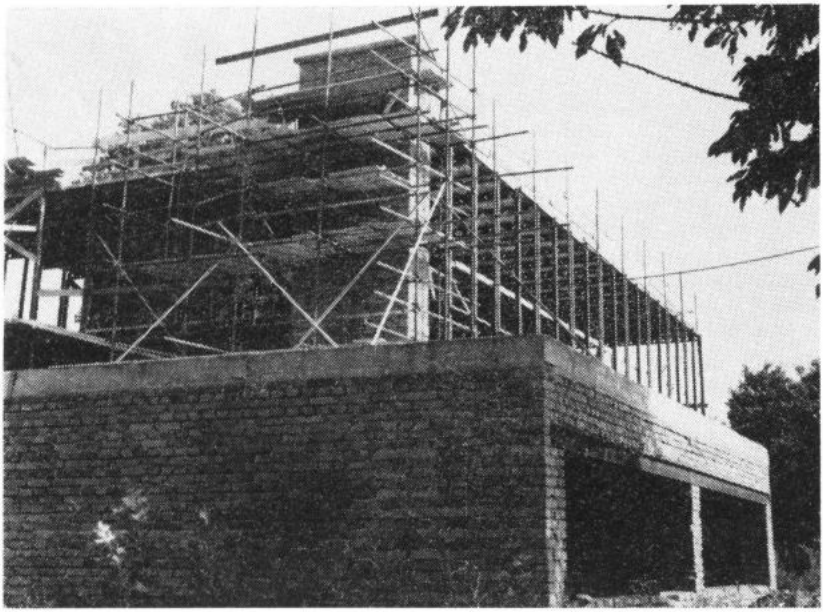

Foto J. Práček

Jak jsme již informovali, je budován za tišnovskou nemocnicí Dům soustředěné pečovatelské péče. Na této stavbě již bylo odpracováno mnoho hodin a pohled na stavbu už dává představu o tom, jak bude budova vypadat. Náš snímek je z konce července letošního roku.

TIŠNOVÁCI NA PADIŠI

Byli tři, ze speleologického kroužku z Tišnova: předseda kroužku Pavel Vašík, Antonín Straka, Ivan Kappel. Zúčastnili se letos v červenci speleologické výpravy do Rumunska. Čtvrtý člen výpravy, Stanislav Svoboda, se musel v poslední chvíli před odjezdem podrobit operaci slepého střeva a zůstal doma. Cílem expedice speleologické sekce Domu kultury ROH Královopolské strojírny v Brně, kterou vedl Jan Himmel, byla dosud málo probádaná oblast horského krasu Padiš v západních Karpatech. Člen výpravy Václav Vašík vypráví:

Je středa 2. července 1975. Na dobytí nejobtížnější jeskyně v Rumunsku nám zbývá deset dní. Dopoledne jsme začali transportovat materiál ze základního tábora na dno propasti. Dolů postupuje k vodnímu toku útočná skupina šesti lidí obtěžkaná materiálem. Mezi nimi je Antonín Straka, já vedu druhou skupinu, telefonisty. Nesu krosnu s přístroji a potravinami. Druhý z nás nese odvíječ s drátem a třetí je bez zátěže, protože bude upevňovat telefonní linku vysoko nad vodou. První telefon instalujeme na dně propasti, abychom mohli sledovat počasí venku, kde nyní poprchá. Sestupujeme po suťovém kuželu. Stojíme ve vodě, a protože upylnulo 15 minut, připojuji telefon k cívce. Voda huči, ale rozumíme si. Dovídám se, že se zatím venku změnil déšť v prudký liják. Z dáli je slyšet blížící se bouři.

V. Borek

Vítězství i rozpaky

Kdo se náhodou objevil první srpnovou neděli v tišnovském sportovním areálu na Ostrovci, asi stěží uhodl, že na fotbalovém hřišti právě probíhají finálové zápasy 12. ročníku Memoriálu Františka Hanáka. Soutěž, která má hlubokou myšlenku a která v minulosti lákala do Tišnova přední mužstva Jihomoravského kraje, připadala letos hrstce přítomných diváků jen jako další krok do propasti, v jejíž blízkosti se tišnovská kopaná nedávno ocitla. Pár nejvěrnějších příznivců odcházelo zklamáno a jeden z nich se dokonce nechal slyšet, „že by ten fotbal v Tišnově měli zakázat." Situace není opravdu růžová a funkcionáři si toho jsou vědomi, ovšem přesto - nebo právě proto - je na místě hovořit o tišnovské kopané lichotivěji než bezejmenní z ochozů.

Ti se divili zejména tomu, proč se letos na turnaji sešla tak slabá konkurence. Celky Deblína, Cebína a Veverské Bítýšky (dva posledně jmenované oddíly nebyly navíc zastoupeny svými nejlepšími hráči) představovaly vskutku nejslabší účast v historii memoriálu. Zde je vysvětlení, které organizátory turnaje mrzelo jistě více než diváky: řídící orgán změnil datum zahájení letošního ročníku fotbalových soutěží ze 17. na 10. srpna a v důsledku toho musela všechna mužstva z vyšších tříd sehrát v termínu, který kolidoval s Hanákovým memoriálem, své zápasy Českého poháru. Takže týmy Velké Bíteše, Kuřimi a Doubravníka byly nuceny pozvánku na tišnovský turnaj odmítnout a Veverská Bítýška mohla vyslat pouze dorostenecký tým. Za této situace byli hráči domácího Baníku - především ve finálovém zápase - viditelně lepší svých soupeřů a zajistili si po sedmi letech opět první místo.

O zlepšení ve výkonu se zatím nedalo příliš hovořit, ale je potěšitelné, že v oddíle se to hýbe. Vedení hodlá v budoucnu stavět na vlastních odchovancích a dělá pro to už první kroky: politicko-výchovný pracovník oddílu Mužík již absolvoval trenérský kurs IV. třídy - další tři hráči A mužstva Harák, Kovář a ing. Cetkovský získají příslušnou kvalifikaci v nejbližší době. Lze tedy očekávat, že se fotbalisté, kteří nyní rozdávají své síly na hřišti, budou starat o mladou krev. Ta je zatím bohužel bez odborného vedení, neboť funkcionářů a trenérů je stále žalostně málo. A že omlazení bude v budoucnu záslužné, mohlo potvrdit i finále memoriálu: z pravého křídla zle zatápěl soupeřově obraně 20letý Rudolf Fridrich. Pochvalovali si ho i diváci, kteří jsou jinak - jak známo - velmi přísní.

Další příliv mladých nastane v nejbližší době, kdy se vrátí čtyři hráči z vojny. A aby se tento přísun nového hráčského materiálu mohl opakovat i v budoucnosti, k tomu by bylo zapotřebí alespoň trochu snahy vás všech. Diváci by si měli uvědomit, že právě nyní potřebuje oddíl více povzbuzení než kdy jindy a měli znovu začít zaplňovat ochozy kolem hřiště. A bývalí hráči a funkcionáři by měli ukončit svůj sportovní důchod a s novým elánem se zapojit do práce ve prospěch oddílu - za pár let by se mohli radovat z úspěchů ,o něž se sami přičinili a takový pocit je přece překrásný. Což může ostatně nejlíp potvrdit například nejmladší z rodu Hamrů, neboť vytahovat družstva z krize, to byla přece jeho branže.

Výsledky 12. ročníku memoriálu Františka Hanáka:

Semifinále: Čebín - Vev. Bítýška 2 : 2, penalty 4 : 3 - Tišnov - Deblín 2 : 2, penalty 4 : 3. O 3. místo: Deblín - Vev. Bítýška 4 : 3. Finále: Tišnov - Čebín 5 : 0 (2 : 0). Sestava: Hanák - Felbinger (Mihola), Brychta, Zavřel, Klouda (Houska) - ing. Cetkovský, Harák, Kovář - Fridrich, Obrovský, J. Habart.

Branky: Kovář 2, Obrovský, Habart a vlastní. (vt)

MEMORIÁL V. LIPOVSKÉHO

Svazarmovské hnutí na Tišnovsku je nerozlučně spjato se jménem Václava Lipovského, který patřil mezi zakládající členy této branné organizace v bývalém tišnovském okrese a osm roků byl zde také předsedou okresního výboru. Od reorganizace v roce 1960 až do své nenadálé smrti v září minulého roku byl předsedou OV Svazarmu Brno-venkov.

Na jeho počest se rozhodli svazarmovští střelci našeho okresu pořádat každoroční střeleckou soutěž Memoriál Václava Lipovského. A právě, vzhledem k jeho vztahu k Tišnovu, byli pořádáním této soutěže pověřeni členové aktivního tišnovského střeleckého klubu Svazarmu.

I. ročník memoriálu se bude konat v neděli 28. září 1975 na tišnovské svazarmovské střelnici u cihelen. Bude se soutěžit ve střelbě z malorážky 10+30 ran a soutěže se zúčastní střelci z celého Jihomoravského kraje.

-ok-

GALERIE JOSEFA JAMBORA

Brněnská ul. č. 475

Stálá výstava obrazů zasloužilého umělce J. Jambora
z jeho odkazu městu Tišnovu.

Otevřeno: st 14 - 17 hod.,
ne 9 - 12 hod.

PODHORÁCKÉ MUZEUM

Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie:

90. výročí založení české měšťanské školy

Poslední objevy v Tišnovském krasu

Otevřeno: ú - pá 8 - 16 hodin
so 8 - 12 hodin, ne 8 - 14 hodin.

HORNICKÉ DNY 1975 V TIŠNOVĚ

Pá 5. 9. sál sokolovny - 20 hodin

NA TÝ LOUCE ZELENÝ

opereta Járy Beneše

v provedení satirického divadla VEČERNÍ BRNO - předprodej vstupenek SZK ROH Tišnov

So 6. 9. sídliště Tišnov - 7 hodin

Budíček dechové hudby SZK ROH

sál SZK ROH - 9 hodin

SLAVNOSTNÍ KONFERENCE dolu RUDÝ ŘÍJEN

s kulturním programem

hřiště ZDŠ, Smíškova ul. - 14 hodin

DĚTSKÉ SPORTOVNÍ ODPOLEDNE

závody o medaile

sál sokolovny - 20 hodin

HORNICKÁ VESELICE

- k tanci a poslechu hraje TOKS se svými sólisty
- předprodej vstupenek SZK ROH Tišnov

Ne 7. 9. areál letního kina a hřiště na sídlišti - 8 hodin

VELKÁ HORNICKÁ POUŤ

s prodejem veškerého zboží - Lunaparky

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE

ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NÁDRAŽÍ

ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU

dobrá kuchyně, svatební hostiny.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává kult. a škol. komise MěstNV v Tišnově. Adresa: MěstNV, 666 19 Tišnov. Cena 1 Kčs.
Tisk 58 Dolní Kounice - 3592-75 - 456.12/Lá 134

LETNÍ KINO TIŠNOV

1. po, 2. út - 19.30 hodin

● **MOTIV PRO VRAŽDU**

Český film. Třikrát v hlavní roli zločin. Vstupné 5 Kčs.

3. st, 4. čt - 19.30 hodin

LAUREL A HARDY V CIZINECKÉ LEGII

Americký film. Nestárnoucí smích nerozlučné dvojice. Vstupné 6 Kčs.

5. pá, 6. so, 7. ne - 19.30 hodin

● **SEDM TUN DOLARŮ**

Maďarský barevný film. Jak obehrát celý svět. Česky mluveno.
Vstupné 5 Kčs.

8. po, 9. út - 19.30 hodin

TURECKÉ KOPÍ

Maďarský barevný film.Velký příběh mladého hrdiny. Česky mluveno.
Vstupné 4 Kčs.

11. čt - 19.30 hodin

● **NENÍ NÁVRATU** (širokoúhlý) „S"

Sovětský barevný film. O lidech, kteří nechtěli žít z minulosti. Česky mluveno. Vstupné 6 Kčs.

12. pá, 13. so, 14. ne - 19.30 hodin

DRAHÉ TETY A JÁ

Český barevný film. Kriminální příběh, do kterého se zapletli ženich a pes. Vstupné 6 Kčs.

15. po, 16. út - 19.30 hodin

● **PLIŽIVÝ MĚSÍC** (širokoúhlý)

Americký barevný film. Gregory Peck v hlavní roli dobrodružného filmu.
Vstupné 8 Kčs.

18. čt - 19.30 hodin

NEUVĚŘITELNÁ DOBRODRUŽSTVÍ ITALŮ V RUSKU „S"

Sovětský film. Z Říma do Leningradu za pokladem i za láskou. Česky mluveno. Vstupné 5 Kčs.

19. pá, 20. so, 21. ne - 19.30 hodin

FANTOMAS SE ZLOBÍ (širokoúhlý)

Francouzská dobrodružná filmová fantazie s Louisem de Funésem a Jeanem Maraisem v hlavních rolích.
Vstupné 8 Kčs.

22. po, 23. út, 24. st, 25. čt - 19.30 hodin

● **MOTÝLEK** (širokoúhlý)

Steve McQueen a Dustin Hofíman v hlavní roli amerického barevného filmu.
Vstupné 16 Kčs.

26. pá, 27. so, 28. ne - 19.30 hodin

VELKÁ NOC A VELKÝ DEN

Dramatické události posledního dne války v jedné ze slovenských vesnic.
Vstupné 4 Kčs.

29. po, 30. út - 19.30 hodin

KAM SE PODĚLA SEDMÁ ROTA

Francouzský barevný film. O dobrých vojácích po francouzsku. Česky mluveno. Vstupné 6 Kčs.

Dětská představení:

7. ne - 9.30 hodin

TŘI OŘÍŠKY PRO POPELKU

Český barevný film.

14. ne - 9.30 hodin

ALJOŠKA NA LOVU

Sovětský film. Česká verze.

21. ne - 9.30 hodin

OSLÍ KŮŽE

Francouzský barevný film. Česká verze

28. ne - 9.30 hodin

NACHOVÉ PLACHTY

Sovětský barevný širokoúhlý film.
Vstupné děti 2 Kčs, dospělí 4 Kčs.

Filmy označené ● jsou mládeži nepřístupné

TEPLICKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ

ŘÍJEN 1975

28. října oslavíme 30. výročí znárodnění, které vytvořilo politickoekonomické předpoklady pro naši cestu k budování socialismu, dále 57. výročí vyhlášení samostatnosti státu Čechů a Slováků v r. 1918 a konečně si připomeneme přijetí zákona o československé federaci v r. 1968.

6. října oslavíme s našimi vojáky Den Československé lidové armády a 7. října s naším nejbližším sousedem jeho státní svátek – 26. výročí vzniku NDR. A na 1. 10. připadá státní svátek Čínské lid. republiky. Bohatá kulturně politická náplň října by ovšem neměla odvést pozornost od péče o včasné a úspěšné splnění podzimních sklizňových prací popřípadě od potřeby iniciativní pomoci. -lš-

MÍSTO KYTIČKY

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají význačného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosť a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

1. 10. **Marie Prášilová,** Klášterská 696
5. 10. **Štěpán Novák,** Koráb 248
14. 10. **Marie Hrbotická,** Fučíkova 1234
16. 10. **Emilie Zemánková,** Havlíčkova 327
21. 10. **Marie Frýbová,** Černohorská 308
26. 10. **Karel Cejnek,** Kvapilova 762
20. 10. **Karel Křepský,** Cihlářská 812
30. 10. **Jan Stejskal,** Husova 739

75 let se dožívají:

3. 10. **Františka Musilová,** Trávníky 1006
12. 10. **Marie Cevelová,** Rudé armády 791
12. 10. **Božena Robotková,** Kukýrna 246
15. 10. **Šárka Písková,** nám. Míru 119
23. 10. **Augustin Buček,** Trávníky 1009
23. 10. **František Miček,** Na mlékárně 795
24. 10. **Jaroslav Baráček,** Koráb 134
25. 10. **Františka Stejná,** Jamborova 927
30. 10. **Emilie Vrzalová,** Uhrova 1003

80. a vyšší narozeniny oslaví:

5. 10. **Marie Veselá,** Cáhlovská 161. Dožívá se 84 roků.
4. 10. **Františka Sodomková,** Jungmannova 75. Dožívá se 80 r.
8. 10. **Marie Holcová,** Husova 695. Dožívá se 82 roků.
11. 10. **Antonie Bartošková,** U Humpolky 1509. Dožívá se 89 r.
14. 10. **Hedvika Bílá,** Revoluční 726 Dožívá se 81 roků.
15. 10. **František Kubíček,** Mlýnská 141. Dožívá se 83 roků.
17. 10. **Hedvika Habartová,** Brněnská 8. Dožívá se 84 roků.
22. 10. **Marie Málková,** Husova 694 Dožívá se 84 roků.
23. 10. **Dr. Jan Jaroch,** Gottwaldova 324. Dožívá se 82 roků.
25. 10. **Marie Odehnalová,** Nerudova 551. Dožívá se 81 roků.
26. 10. **Anna Síbková,** Revoluční 619. Dožívá se 89 roků.
27. 10. **Amálie Sendlerová,** Víska 1146. Dožívá se 85 roků.
29. 10. **Bohumír Pavlíček,** Víska 1143. Dožívá se 82 roků.
30. 10. **Božena Zenotti,** nám. Míru 17. Dožívá se 80 roků.

Oprava:

13. 9. se **Arnošt Gottwald** dožil 90 roků.

Fotografie M. Svobody na titulní straně zachycuje budování nového kanálu v ulici Janáčkově, který bude do čističky u Březiny mimo jiné odvádět též odpadní vody z nového sídliště pod Květnicí.

JUBILANT STÁLE MLADÝ

Snad právě proto, že se denně stýkáme, nám to ani nepřijde. Ani si to neuvědomujeme, že stále mladý prof. Karel Cejnek oslaví dne 26. 10. t. r. 70. narozeniny. S jeho jménem je spojeno mnoho významné práce jak na poli pedagogickém, tak i ve veřejných funkcích. Vždy byl oblíben a na jeho vlídný úsměv vzpomíná mnoho jeho žáků a spolupracovníků, protože vždy pracoval svědomitě, obětavě, s láskou k věci.

Jedna tato lásku mu zůstala až dodnes, kdy oslaví tak významné jubileum – divadlo. My všichni věříme, že právě pro ně si ještě dlouho zachová svoje mladické srdce. Vždyť 70 roků plodného života a z toho nejméně 50 roků činnosti v divadle, to je v pravém slova smyslu láska k umění.

Od studentských let působil v tišnovském ochotnickém divadle TJ Sokol a ovlivňoval jeho vývoj k moderním směrům a vyšší úrovni. Po druhé světové válce stál u kolébky obnoveného divadelního spolku STO, který sjednotil všechny tišnovské divadelníky. Po několika letech opět jeho zásluhou, bylo STO přejmenováno na Karasovo divadlo. Pod tímto jménem, po tišnovském rodáku spisovateli J. F. Karasovi, proslavilo divadlo své jméno až na metách nejvyšších.

Na tom všem má nemalou zásluhu prof. Karel Cejnek, dramaturg, režisér i herec – stále mladý přítel, kamarád a neúnavný spolupracovník, jehož elán nejednou postavil na nohy skomírající náladu divadelníků bojujících mnohdy s nezájmem domácího publika. My všichni, kteří s ním spolupracujeme, přejeme mu do dalších mnoha a mnoha let hodně zdraví a stále ten mladický a neutuchající elán.

LuK

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narození v červenci 1975

3. 7. Martin Čapka, Wagnerova 831
4. 7. František Fadrný, Jiráskova 543
5. 7. Miloš Procházka, Fučíkova 1234
6. 7. Radek Komárek, Mánesova 1581
7. 7. Radim Kolář, Jamborova 922
12. 7. Marek Kubát, Hornická 1528
18. 7. Eva Dufková, Koráb 248
28. 7. Hana Lieberzeitová, Dvořákova 1579
31. 7. Pavel Štarha, Hornická 951

Děkujeme ze srdce všem přátelům a známým, kteří vyprovodili na poslední cestě našeho drahého zesnulého **Tomáše Hlouška** z Boskovic a byli nám oporou v těžkých chvílích.

MUDr. Emilie a Zdeněk Kafkovi

Děkuji všem přátelům a známým za projev soustrasti nad úmrtím mého manžela **Jakuba Zvařiče.**

Zvláště děkuji sboru pro občanské záležitosti při MěstNV v Tišnově.

Ludmila Zvařičová s rodinou

Dne 23. 10. uplynou 2 roky ode dne, kdy nás navždy opustila drahá **Miroslava Cibulková,** učitelka ZDŠ Smíškova ulice.

Kdo jste ji měli rádi, vzpomeňte s námi.

Rodina

Děkuji poctivému nálezci **s. Miroslavu Navrátilovi,** zaměstnanci vápenice Čebín, bytem v Tišnově, Halouzkova 89, který nalezl mou peněženku s větším obnosem peněz a ihned ji odevzdal na MěstNV v Tišnově.

Ludmila Pleskačová, Hradčany

Dne 9. srpna oslavili v obřadní síni MěstNV v Tišnově manželé **Marie a František Ptáčkovi,** Tišnov, Hornická 953 zlatou svatbu.

Touto cestou děkují SPOZ v Tišnově i předsedovi MěstNV s. Pochopovi za uspořádání pěkného obřadu.

100 LET TIŠNOVSKÉ SPOŘITELNY

28. května 1874 na výborové schůzi obecního zastupitelstva přednesl starosta města Josef Hansel návrh na zřízení spořitelny.

Již 16. července 1874 předkládá JUDr. Gustav Vitásek, předseda zvoleného komitétu, návrh stanov, který byl obecním výborem jednomyslně schválen. Na garanční fond byla povolena částka 10 tisíc zlatých. Místodržitelským výnosem ze dne 1. června 1875 byly tyto stanovy schváleny a na jejich podkladě pak zahájila spořitelna 1. října 1875 činnost. Úřadovalo se v přízemí staré tišnovské radnice vždy v neděli a v pondělí dopoledne. Na první schůzi výboru, která se konala již 1. července 1875, byl zvolen předsedou výboru i ředitelství Ferdinand Kallab, náměstkem Josef Hansel. Dr. Vitásek byl současně ustanoven přednostou kanceláře a právním zástupcem spořitelny.

Dne 28. ledna 1876 byla předložena výboru první účetní uzávěrka za r. 1875, tj. za 3 měsíce. Výsledky byly poměrně skrovné. Zůstatek vkladatelů byl 4518,12 zlatých. První výtěžek – 19,46 zl. byl přidělen rezervnímu fondu.

Roku 1885 překračují vklady již částku 1 miliónu. Tohoto roku na schůzi výboru spořitelny 1. října 1885 František Müller navrhuje, aby se úřadovalo a jednalo v řeči „moravské", jelikož obyvatelstvo Tišnova i okolí je slovanské a ve spořitelním výboru zasedá pouze jeden Němec, Jan Jorda, c. k. notář. Po dlouhé a úporné rozpravě je návrh přijat. C. k. notář se vzdává členství ve výboru i ředitelství spořitelny.

V letech 1908 až 1913 vklady klesají. Projevují se komplikované mezinárodní poměry i hospodářská situace před blížící se válkou. V r. 1918, kdy vzniká Československá republika, zůstává tišnovské spořitelně památka na Rakousko v podobě „cenných" papírů v hodnotě 3.458 532,29 korun. V r. 1919 byl zvolen městským zastupitelstvem nový výbor spořitelny. Provádí se kolkování bankovek v březnu 1919 a tak vzniká vlastní československá měna. Koncem roku 1921 má spořitelna od asi 7000 střádatelů celkem 17.269 195,84 Kč vkladu. V tomto roce nastává v Tišnově čilý stavební ruch; ve městě vzniká stavební a bytové družstvo. V letech 1921 až 1925 bylo vystavěno 153 domků pro 180 rodin. V r. 1922 byl ustanoven ředitelem spořitelny František Dočkal; spořitelna je v této době již dokonale vybavena po stránce účetní i kontrolní. V roce 1923 má spořitelna vklady 21.078 084,44 korun od 7280 stran. Od tohoto roku vydává spořitelna „Zprávy", kterými informuje veřejnost o své činnosti.

Pro usnadnění styku s vkladateli vzdálenějších částí okresu zřizuje spořitelna v r. 1924 sběrny a platebny v Kuřimi a v Nedvědici. V jubilejním 50. roce svého trvání má spořitelna v Tišnově dne 1. října 1925 od 16 000 vkladatelů uloženo přes 40 miliónů korun.

Místnosti spořitelny nestačily zvýšená agendě, a tak bylo ve 30. letech rozhodnuto postavit novou budovu. V místech, kde stával hotel U jelena, byla postavena nová moderní budova spořitelny podle návrhu arch. Fuchse a Kumpošta. Začalo se v ní úřadovat 1. července 1933. V roce 1942 dochází ke sloučení kontribuční záložny s tišnovskou spořitelnou. V roce 1948 dochází ke sjednocení lidového peněžnictví, spořitelna přebírá také občanskou a živnostenskou záložnu a stává se okresní spořitelnou a záložnou. Současně se stává ústředím všech záložen a kampeliček na okrese tišnovském. V této době obstarává agendu spořitelny 14 lidí.

V době, kdy vznikají JZD, podílejí se pracovníci tišnovské spořitelny na zakládání družstev v bývalém okrese tišnovském. Spořitelna tato JZD financuje a pečuje o jejich řádnou účetní evidenci. V r. 1953 vychází zákon o státní spoři-

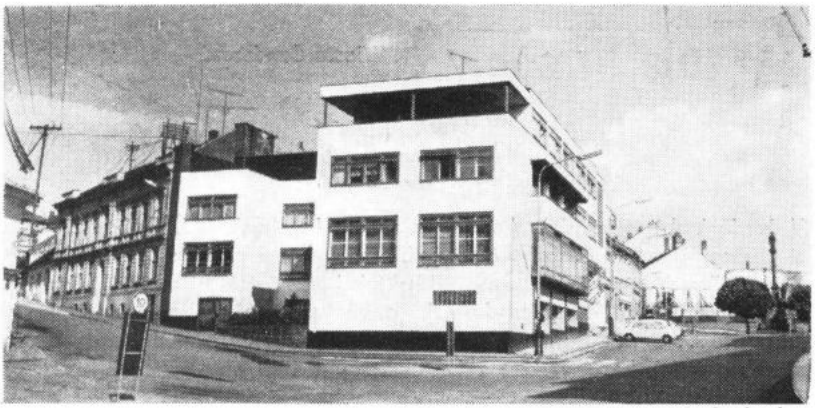

Foto M. Svoboda.

telně a tišnovská spořitelna se stává státní spořitelnou, tj. státním peněžním ústavem. Po územní reorganizaci se stává naše spořitelna pobočkou Státní spořitelny v Brně.

Po celých 100 let plní tato spořitelna v Tišnově funkci lidového peněžního ústavu a těší se stále zvýšené důvěře širokých vrstev obyvatel. Svědčí o tom stálý růst vkladů a půjček. Tak např. v r. 1970 bylo v tišnovské spořitelně uloženo 60 miliónů Kčs na 15 825 účtech. V prvním čtvrtletí 1975 už bylo 18 386 vkladových účtů s celkovou úložkou 134 milióny Kčs. Znamená to, že se vklady za čtyři a čtvrt roku zvýšily o více něž o 74 milióny Kčs.

Které služby poskytuje tišnovská spořitelna dnes? Jako novinku, která byla nedávno zavedena, uveďme vklady s 12 měsíční výpovědní lhůtou, které jsou úročeny na 4 procenta. V roce 1969 bylo zahájeno prémiové spoření mladých lidí, kteří dosáhli 15 let a nejsou starší 27 let. Letos v dubnu byl zahájen již 7. cyklus PSM, do kterého se přihlásilo 250 mladých spořících. Dalším velmi výhodným a oblíbeným spořením jsou sporožirové účty. Majitelé těchto sporožirových účtů mohou spořit buď pravidelně měsíčně srážku z platu, nebo si mohou ukládat sami jakékoliv částky. Při větší částce na účtě dostanou šekovou knížku, na kterou si mohou vybírat v kterékoliv spořitelně v republice, anebo nakupovat zboží v různých obchodech. Z těchto účtů se provádí také všechny pravidelné platby a úhrady jako inkaso, nájemné apod.

Velkou pomocí pro mladé jsou nomomanželské půjčky až do výše 30 000 Kčs s úrokem 2,5 procenta na vybavení domácnosti a s 1 procentním úrokem na pořízení byty. Půjčky se čerpají po dobu jednoho roku, splácet se začínají až po vyčerpání a doba splatnosti je 10 roků. Značně jsou rozšířeny stavební půjčky na novostavby, adaptace i menší opravy rodinných domů; úroková sazba je 2,5 procenta. Velmi rozšířené jsou půjčky doplňkové a účelové na zařízení a vybavení domácnosti.

Všechny služby zajišťuje v tišnovské spořitelně kolektiv pracovnic, které v r. 1974 získaly titul Kolektiv socialistické práce se stříbrnými odznaky. Všechny pracovnice kolektivu jsou zapojeny do veřejného a kulturního života a některé z nich zastávají veřejné a politické funkce. Přestože pracovních úkolů stále přibývá, snaží se, aby všichni vkladatelé byli vždy rychle a dobře obsloužení a ze spořitelny odcházeli vždy spokojeni.

Václav Borek

Malé kapitoly z historie tišnovska

Vlasta Sanderová

Vysočina v zrcadle Karasových próz

V úvodě k sbírce povídek Neukojené srdce vyslovil J. F. Karas to, co si pozorný čtenář uvědomí též při četbě mnoha jeho dalších děl: „Oč mi šlo? Zachytit kus života, viděného na Žďárských horách, jak mi utkvěl ve vzpomínkách z dětství, z jinošství. ‚Moravská strana' Žďárských hor nezrodila svého kronikáře... Snažil jsem se proto zachytit krajinnou scenérii i naše horáky, sám syn jejich končiny, kost z kosti, marně toužící po kouři své Ithaky pod šerou Květnicí..."

Nejhlouběji do minulosti nás zavede povídka S králem dobrodruhem, v níž se chlapci z hradů Střemchoví a Litavy vyznamenají v nešťastné bitvě u Kreščaku.

V dobách husitských se bojovalo také u nás. V říjnu r. 1425 (jak víme z románu Na Běhání) přenocoval císař Zikmund v Drásově a sledoval pak bitvu na návrší „mezi Tišnovem a Podklášteřím, kde Květnice sbíhá k řece" a odkud byl výhled na „ohořelý zčernalý klášter Porta coeli i ohořelý kostel tišnovský, bez věže a krytby..."

Do širšího krajinného rámce je zasazen děj povídky Na Křivdě (ve sbírce **Z velké doby)** o mladém husitovi Janovi ze Stražku, který si jako jeden z mála šlechticů na Vysočině zachoval po Lipanech své přesvědčení.

Karasovy (rukopisné) paměti, nazvané Květnice, dosvědčují, že autor myslil na domov také při přípravě své pernštejnské trilogie; píše tam totiž: „Bitva měla především zachytit barvy a život mé rodné krajiny v šestnáctém saeculu, za Tišnovem bílých panen, za Lomnicí, Doubravníkem, okolo Rožínky i Bystřice Pernštejnské..." (Dokladem je hlavně první díl, Tajemná hlubina.)

Tišnovského čtenáře však z této části Karasovy tvorby zaujme především povídka Kainovo znamení (ze stejnojmenné knihy), v níž autor osobitě zpracovává tragické chvíle tišnovských dějin – Štědrý den r. 1620.

Do doby pobělohorské patří pak Oheň Hospodinův, krásná povídka ze souboru Z temných dob: sedlák v obci Víru se náhodou doví o husitských tradicích svého rodu – a po těžkém vnitřním boji se odhodlá k veřejnému vyznání víry před jezuitskými inkvizitory...

Na přelom XVIII. a XIX. století nás pak ještě přenese povídka S orly Napoleonovými: chlapci z Vysočiny se nechtějí dát naverbovat do války; marně se však skrývají po lesích, marně jim pomáhá tajný spolek novoměstské inteligence.

A pak se již ocitáme v Karasově vlastní době: v povídce Po letech zná starý dohazovač „celý kraj od Jihlavy až za Přibyslav, za Poličku a dole po Olešnici, Kunštát, po Tišnov...", v povídce Martin Hyksa se vrací do rodných končin voják, jinde opět potkáme krajánka či jarmarečníky; a jejich očima vidíme zalesněné kopce i kamenitá políčka, mlýny na Svratce i tehdejší

ospalá městečka, vesnice se statky, ale i s „roztřepenisky" a pastouškami. V románech Píseň vítězná, Výstřel do tmy a Mladá láska se přesvědčujeme o chamtivosti bohatých, jinde však (třeba v dojemné povídce Fylax) dáme za pravdu Karasově hluboké myšlence: „Je-li velké bohatství necitelné, je necitelná i velká chudoba..."

Často tu narazíme na autory vlastní zkušenosti z dětství (Smutná planina, „Neščasný čert"). Dětská povídka Dva piráti prozrazuje, kde byly prameny autorovy tvůrčí fantazie. Trpké zážitky dělníka v mramorových lomech nedvědických se zrcadlí nejen v autobiografickém románě Vichři, nýbrž též třeba v obrazech lidských vyděděnců Mexikán nebo „Zvíře".

Většina těchto lidí podléhá v nerovném boji; někdy však Karasův hrdina přece jen zvítězí nad kamenitou půdou i nad tvrdými srdci – třeba v povídkách Poustevníci a Krásný život. Sem ovšem patří především vítězství, kterého dobyl nad sebou samým chlapec Berta v autobiografických Káťatech...

Takto jsme prošli Karasovými náměty z našeho kraje věru jen letmo; ale snad i tak smíme na závěr říci: Také „moravská strana" Vysočiny našla svého kronikáře...

V prvním článku o tvorbě J. F. Karase v červencovém čísle TKZ byl dvakrát chybně otištěn název románu Do čtyř artikulů. Čtenářům se za tuto tiskovou chybu omlouváme.

Redakce

TÁBOŘI NA MORAVĚ

Otázkou podzimního tažení husitů na Moravu v r. 1425, od něhož nás nyní právě dělí 550 roků, se zabýval Rostislav Vermouzek v článku Táboři na Moravě v r. 1425, který vyšel ve Sborníku Matice moravské r. 1962 (roč. 81, str. 166 – 181). Vermouzek se na základě korespondence a jiných písemných pramenů a především svého vlastního terénního výzkumu snaží určit trasu a časový průběh cesty vojsk císaře Zikmunda a vévody Albrechta a vojsk táborských na západní Moravě.

Zikmund a Albrecht táhli v říjnu 1425 na Třebíč, kde měli husité posádku. 18. října započalo obléhání města. Na pomoc obležené posádce táhli táborité z Prahy. Zikmund zrušil obléhání a táhl k Brnu – 28. října byl u Drásova. Táhl od Třebíče přes Vladislav na Smrk, Pozdatín, Vaneč, Tasov, Osovou Bítýšku, Heřmanov, Meziboří, Vratislávku, Žďárec, Dolní Loučky, Tišnov až po Drásov, kde jeho vojsko dva dny tábořilo.

Husité Zikmunda pronásledovali po téže trase až do Žďárce. Za Žďárcem se stočili na Víckov, přebrodili Bobrůvku a přes Drahonín a Olší mířili k Doubravníku, kde spálili tamější klášter. To bylo 29. října. Ještě tentýž den táhli na Štěpánovice, kde si zvolili ležení na místě dnes zvaném Tábory. 30. října pokračovali přes Lomničku (obešli Tišnov, protože jim stál v cestě opevněný klášter Porta coeli) k opevněnému Drásovu, na místo, kde se říká Na táborech. Neměli tu už proti sobě nepřítele, neboť Zikmund 30. října odtáhl.

Husité nemohli se svými silami již dále táhnout na Brno. Proto přes Heroltice táhli na Lažánky, odtud na Hrotovice a k Moravským Budějovicím. 12. listopadu dobyli útokem klášter Louku u Znojma.

R. Vermouzek sleduje tuto cestu husitů podle výskytu pomístních jmen typu Stráž (Strážná, Strážnice apod.) a Tábor (Tábory, Na táborech apod.). Článek je úspěšným příspěvkem k dějinám husitství na Moravě. (i)

PŘEHLED DĚJIN TIŠNOVSKÉ KNIHOVNY 3

Na svoje znovuzrození musela knihovna čekat až do roku 1922, kdy byla její činnost opět obnovena. Největší zásluhu na tom měl tišnovský občan Bohuš Sedlák, člověk, který byl po převážnou část svého života neúnavným iniciátorem různých společenských a kulturních akcí, redaktorem časopisu Náš kraj a konečně i spisovatelem. Díky jeho neúnavné a nezištné práci byla městská knihovna převezena zpět na radnici, spojena se sokolskou knihovnou a konečně otevřena. Nebylo tedy náhodou, že prvním placeným knihovníkem (s platem pouhých 300 Kč) se stal právě Bohuš Sedlák. O těchto prvních poválečných krůčcích knihovny udělal sám tento skromný zápis na první stránku přírůstkového seznamu: „Knihovna tišnovská veřejná vešla po světové válce opět v život 1. září 1922, kdy byla současně se sokolskou knihovnou převezena z místností sokolovny do radnice v přízemí vpravo, kde od té doby bylo umístěno haraburdí, torsa to bývalého za války vykradeného musea. Knihovníkem, navrženým knihovní radou, přijatým obec. zastupitelstvem a potvrzeným inspektorem min. nár. osvěty a školství, stal se po absolvování státního knihovnického kursu (v létě 1922) od 1. září 1922 p. Bohuš Sedlák. Prvá knihovní rada byla tohoto složení: Pp. Jindřich Sedlák, předseda, Eduard Klabačka, ředitel hosp. školy, jednatel, Jos. Mrázek, vrchní správce, berní pokladník a členové rady odb. uč. Jan Wasserbauer, ředitel měšť. škol., Hubert Vitkovič a sl. odb. uč. Anat. Zaoralová."

Spojením bývalé obecní knihovny s knihovnou sokolskou, která měla na 1750 svazků se knižní fond městské knihovny více než zdvojnásobil.

(Pokračování příště) Karel Dvořák

ZDŠ Tišnov, Smíškova ulice. přijme **školníka s nástupem od 1. 5. 1976.** Informace podá zájemcům ředitelství školy.

K 90. VÝROČÍ TIŠNOVKY

6. září 1885 byl slavnostně zahájen provoz na trati Tišnov – Brno. V novinách se tehdy psalo, že parostrojem neboli cestovodem se z Tišnova do Brna dostanete závratnou rychlostí 10 km v hodině a že Tišnov tak vstupuje mezi nejvýznačnější města Moravy.

Cesta do Brna trvala hodinu a půl, jízdenka stála 50 rakouských halířů. Tři kyvadlové vlaky o třech vagónech jezdily denně, nákladní podle potřeby. V roce 1905 – 23. 6. – dostala Tišnovka partnerku Horku – trať z Tišnova dd Žďáru přes Nové Město, kterou projektoval doubravnický rodák Osvald Životský.

Tišnovka prodělala do dnešního dne velké změny. V r. 1954 byl zahájen provoz na nové trati, stará Tišnovka kromě úseků z Králova Pole do Královopolské a vlečky z Tišnova do čebínské vápenice dosloužila.

V r. 1966 začaly jezdit elektrické vlaky, pára postupně mizela. V současné době projíždí tratí denně 14 rychlíků směrem na Havl. Brod a stejný počet na Brno. Pantografová jednotka projede trať Brno – Tišnov za 37 min., rychlík za 27 min. V současné době se buduje zabezpečovací zařízení, které umožní žrychlit dopravu a snížit nehodovost na minimum. (vb)

TIŠNOVSKÝ VÝTVARNÍK VE ŠLAPANICÍCH

Pavel Mareš je jméno, které Tišnováci dobře znají. Jeho obrazy měli možnost shlédnout již na dřívějších výstavách spolu s ostatními malíři Tišnovska. V r. 1972 se zúčastnil úspěšně s pěti olejomalbami trienále mladých výtvarníků v Brně. S nynější jeho tvorbou se mohli seznámit zájemci ve dnech 16. – 28. srpna 1975 ve Šlapanicích. Výstavu obrazů Pavla Mareše v rámci Šlapanických slavností uspořádal OM Brno-venkov. Náměty jeho prací jsou prosté – rodný Tišnov, krajina i chalupy Podhorácka a svěží kytice. Vystavované obrazy svědčí o tom, že tento mladý tišnovský výtvarník rozvíjí svůj talent s nevšední pílí. Věřme, že se podobné výstavy dočkají brzy také Tišnováci. (vb)

TIŠNOVÁCI NA PADIŠI 2

Za několik minut přijde nárazová vlna. Skupina před námi má náskok 300 metrů. Právě v této chvíli má za úkol instalovat lanovku přes velké kamenné bloky. Tady ji máme také podle plánu dostihnout. Je jasné, že telefon už nestačíme instalovat. Naší povinností je však varovat. Rychle sundám všechnu zátěž. Telefony, cívky i potraviny necháváme na místě a rozbíháme se po vodním toku dolů. Chvílemi nabíráme do vysokých bot. Voda stoupá. Před námi vysoká peřej. Zbývá pouze travers po stěně. Potom skáču z kamene na kámen. Přes vodu je natažená bílá silonová PA šňůra. Pavel Chaloupka z Vyškova přechází na druhou stranu. Voda stoupá už rychlostí 2 cm za minutu. Vidíme v dálce lanovku a blikající světla. Šestičlenná skupina již ví, co se děje, a vrací se. Poslední z nich překračuje vodní tok směrem ke mně a je celý zmáchaný. Teprve teď přichází nárazová vlna, voda viditelně stoupe. Stěny jsou hladké a nelezitelné. Potraviny, ty zůstaly na druhé straně. Pitné vody je však tady dost. Rozhodujeme se neriskovat a nevracet se pro potraviny. Vystupujeme na kamennou terasu asi pět metrů nad vodou. Svlékáme se a ždímáme všechno, co jde. Sedíme na terásku vedle sebe a zahříváme se jeden od druhého. Voda pod námi hučí a je už taková, jako naše Svratka.

(Pokračování příště)

K tisku zpracoval vb

KVĚTY PODZIMU V OKOLÍ TIŠNOVA

V pozdním létě v krásných zákoutích našich lesů – sečích a poloučcích – rozvíjejí své líbezné modré zvonkovité květy chráněné hořce brvité. Rostou na Klucanině, kolem Stanovisk, u Dolních Louček a Drásova v malých skupinkách v travnatém poloslunném prostředí na vápenných půdách ve společnosti řady rostlin. Rostou především tam, kde září veliké slaměné květy bodlákové rostliny pupavy bílé, červeně kvetoucího hvozdíku kropenatého (slziček), léčivé třezalky tečkované, kde se v trávě bělají chudobky bílé a rostou skromné kopretiny a bíle kvetou řebříčky. Plno pukajících poupátek těchto ušlechtilých květů můžeme spatřit také na Květnici v seči obrácené k Lomničce.

Hořec křížatý zvaný lidově prostřelenec nalézá se v menších ostrůvcích v lese u Veveří, kde dlouho zůstává ozdobou pozdní přírody. Vzácný hořec hořepník roste na lesním paloučku pod Rejholcem. Kolem Nedvědice, Bystřice nad Pern. a Víru nalézáme ještě jiné vzácné druhy hořců. Hořce – krásné květy podzimu jsou mnohdy jedinou ozdobou vyprahlých strání. V letošním roce však podmínky příznivé pro hořce nebyly.

Emilie Šudáková

ANKETA DO DRUHÉHO ROČNÍKU

15. února letošního roku bylo 600 návštěvníků sportovního plesu v hlavním sále sokolovny svědkem malé slavnosti. Košikář Vlastimil Havlík zde převzal z rukou odpovědného redaktora TZK dr. Štejgerleho putovní pohár a stal se prvním vítězem naší ankety o nejúspěšnějšího sportovce TJ Baník Tišnov za uplynulý rok. Tato akce, kterou se redakce TKZ ve spolupráci s výborem TJ Baník snaží podnítit tišnovské sportovce k vyšším výkonům, nyní zahajuje svou druhou kapitolu. Do sklonku roku 1975 sice chybí ještě tři měsíce, avšak hlavní sportovní ruch již pozvolna doznívá, a proto je nejvyšší čas ohlížet se za výsledky, jichž tišnovští reprezentanti dosáhli. Anketa O NEJLEPŠÍHO SPORTOVCE 1975, kterou tímto vypisujeme, bude jistě důstojným zhodnocením uplynulého sportovního roku a dostatečně seznámí veřejnost s nejúspěšnějšími vyznavači sportu v našem městě.

Kromě desítky nejlepších sportovců bude letos oceněn opět jeden cvičitel z řad ZRTV a poprvé bude vyhlášeno také pořadí nejlepších svazarmovců. Skutečnost, že se do ankety zapojuje i MěstV Svazarmu lze bezpochyby považovat za další vzrůst popularity této akce. Sestavení konečného pořadí bude svěřeno odborné porotě, která se sejde v prosinci k závěrečnému hlasování. Kandidáty na vítěznou trofej nahlásí redakci TKZ do konce listopadu zástupci jednotlivých oddílů. Každý oddíl přitom může jmenovat libovolný počet svých kandidátů. Oficiální vyhlášení nejlepších bude provedeno opět v rámci sportovního plesu 14. února 1976, kde loňský vítěz Havlík (na fotografii J. Ondrouška) předá sportovci roku 1975 do jeho držení putovní pohár.

Věříme, že se i nový ročník ankety setká mezi přáteli tišnovského sportu s příznivým ohlasem a že se pro všechny činy TJ Baník i MěstV Svazarmu stane pobídkou k trvalému zvyšování sportovní úrovně. (vt)

LÉTO TIŠNOVSKÝCH SPORTOVCŮ

Mladý cyklista MEZ Drásov Miroslav Junec, kterého jsme představili v červnovém čísle TKZ, dosáhl dalších vynikajících výsledků. Navázal na svůj loňský titul mistra republiky hned dvěma prvními místy z přeboru ČSSR, který se konal na brněnském velodromu. Obhájil prvenství ve sprintu mladších dorostenců a připojil k němu i titul ze stíhacího závodu, když ve finále porazil časem 2:31,54 min. bratislavského Kičína. Ten mu porážku oplatil v závodě na 500 m s pevným startem, z něhož si drásovský cyklista odnesl stříbrnou medaili. Kuriózním závěrem se vyznačoval souboj sprinterů. Původně byl vyhlášen vítězem Sustr z Prostějova, avšak vzápětí byl diskvalifikován pro pozitivní nález při antidopingové zkoušce, což vyneslo Junce na nejvyšší stupínek. Cyklistický oddíl MEZ Drásov tak znovu potvrdil, že v práci s talentovanými sportovci může být příkladem i pro mnohem větší kluby.

Miroslav Junec

Tišnovský sportovec roku 1974 - basketbalista Vlastimil Havlík, dnes již hráč brněnské Zbrojovky - strávil prázdniny téměř bezvýhradně pod bezednými koši. S družstvem juniorů startoval v maďarském Szolnoku na turnaji Družby, kde patřil podle slav trenéra Heinze k nejlepším hráčům našeho celku. V srpnu absolvoval s prvoligovým týmem košíkářů Zbrojovky čtrnáctidenní soustředění v Jugoslávii a na září si naplánoval turné po západní Evropě, při němž brněnské družstvo sehraje řadu zápasů v NSR, Rakousku, Francii, Monaku a dalších zemích.

Mladé tenistky Baníku Tišnov Hana Vaščáková a Jana Jakubcová se zúčastnily v červenci a srpnu celé řady celostátních žákovských turnajů, na nichž se vesměs čestně umístily a aspirují tím na pěkné umístění i v celostátním žebříčku. V srpnu se pak

doslova „rozezněly" strunami tenisových raket samotné tišnovské dvorce. Oddíl zde pořádal 3. ročník turnaje dvoučlenných družstev mužů, 9. ročník turnaje žactva a 7. ročník turnaje dorostu. V seznamu vítězů letošních akcí nechybí ani jméno tišnovského odchovance V. Seyferta (Moravská Slavia Brno), který vybojoval první místo v kategorii dorostenců. Obou turnajů mládeže se zúčastila řada špičkových tenistů Jihomoravského kraje.

(vt)

Půjčovní doba v MěLK v Tišnově

dospělí: po, st 8 - 12, út, pá 13 - 18
děti: po 13 - 18, st 13 - 17

pobočka Tišnov II: st 14.30 - 16.30

GALERIE JOSEFA JAMBORA
Brněnská ul. č. 475

Stálá výstava obrazů zasloužilého umělce J. Jambora
z jeho odkazu městu Tišnovu.

Otevřeno: st 14 - 17 hod.,
ne 9 - 12 hod.

PODHORÁCKÉ MUZEUM
Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie:

Tradiční řemesla na Podhorácku

Poslední objevy v Tišnovském krasu

Otevřeno: ú - pá 8 - 16 hodin
so 8 - 12 hodin, ne 8 - 14 hodin.

PLÉNUM MěstNV, které se konalo 28. 8., mimo zprávy o činnosti rady od posledního zasedání v červnu t. r., vyslechlo zprávu o finančním hospodaření MěstNV, kterou přednesla soudružka Stejskalová. Zprávu k zahájení nového školního roku podal s. Máca a náměstek předsedy s. Souček zhodnotil úroveň práce orgánů za I. pololetí.

V diskusi se poslanci zajímali především o údaje kolem připravované stavby nové školy pod Květnicí a o některé otázky týkající se zdravotnického zařízení. Na dotazy odpověděli předseda s. Pochop a místopředseda ONV s. Novotný. Větší účast veřejnosti na zasedáních MěstNV by jistě přispěla k těsnějšímu spojení NV s občany a jejich lepší informovanosti.

Příští veřejné zasedání pléna MěstNV v Tišnově se uskuteční 16. 10. v 17 hodin v sále SZK. Mimo jiné bude projednávat i návrhy pro program 6. pětiletky. Zveme tímto naše občany ke spolupráci ve prospěch města.

R. Dozbaba

Slovo máte vy

Z korespondence posledního období nás zvlášť mile potěšily dopisy paní Růženy Maláskové z Čebína a pana Otty Korytáře z Bratislavy.

O. Korytář píše: „Sleduji s radostí úspěchy, které dnes dosahujete v budování naší krásné socialistické vlasti. V Tišnově jsem působil v bance v letech 1935 - 39 a léta prožitá u Vás zanechala v celé rodině trvalé dojmy... Vážím si velmi ve Vašem zpravodaji toho, že věnujete stálou pozornost starší generaci, která kladla za těžkých podmínek základy k tomu, aby se mohl šťastně rozvíjet život v naší socialistické vlasti."

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává redakční kolektiv při kult. komisi MěstNV v Tišnově. Adresa: MěstNV, 666 19 Tišnov. Cena 1 Kčs.
Tisk 58 Dolní Kounice - 3780-75 - 456.12/Lá 167

2. čt – 17.30 a ve 20 hodin
CESTA ŽENY **„S"**
Slovenský barevný film. Nevšední příběh ženy, která svou čistou láskou bojovala o štěstí všech lidí.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

4. so, 5. ne – 17.30 a ve 20 hodin
6. po – 17.30 hodin
● **APARTMÁ V HOTELU PLAZA**
Walter Matthau a jeho tři postavy v americké barevné filmové veselohře. Česky mluveno.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

7. út – 17.30 a ve 20 hodin
● **ORFEUS V PODSVĚTÍ (širokoúhlý)**
Barevný film NDR. Filmové zpracování slavné operety Jacquesa Offenbacha. Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

9. čt – 17.30 a ve 20 hodin
● **POSLEDNÍ NÁBOJ**
Rumunský barevný film. Druhá série dobrodružství inspektora Romana. Česky mluveno. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

11. so, 12. ne – 17.30 a ve 20 hodin
13. po – 17.30 hodin
JOE KIDD (širokoúhlý)
Americký barevný film. Dobrodružství muže, který se dal najmout k lovu na člověka. Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

14. út – 17.30 a ve 20 hodin
MELODIE VERIJSKÉ ČTVRTI **„S"**
(širokoúhlý)
Sovětský barevný film. Muzikálový příběh z počátku dvacátého století.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

16 čt – 17.30 a ve 20 hodin
● **VÝBĚROVÉ PŘÍBUZENSTVO**
Barevný film NDR. Psychologické drama podle románu J. W. Goetha.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs

18. so, 19. ne – 17.30 a ve 20 hodin
20. po – 17.30 hodin
● **JÁ, NATÁLIE**
Americký barevný film. Humorný pohled na svět a lásku dívčího Cyrana.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

21. út – 17.30 a ve 20 hodin
NA STARTU JE DELFÍN **„S"**
Český barevný film. Příběh touhy, prohry a vítězství. Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

23. čt – 17.30 a ve 20 hodin
● **RUDOVLÁSKA**
Finský barevný film. Moderní romance o mládí a lásce.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

25. so, 26. ne – 17.30 a ve 20 hodin
ŽIVOT NA ÚTĚKU **„S"**
Dramatický příběh slovenského letce, kterého ani okovy nespoutaly.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

27. po, 28. út – 17.30 a ve 20 hodin
SNOOPY, VRAŤ SE!
Americký barevný kreslený film.
O pejskovi, který se vydal na dalekou cestu. Česky mluveno.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

30. čt – 17.30 a ve 20 hodin
S TEBOU A BEZ TEBE (širokoúhlý) **„S"**
Sovětský barevný film. Dramatický příběh lásky a odříkání.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs.

Dětská představení:

5. ne – 9.30 hodin
AHOJ, PIPI
Švédský barevný film. Česky mluveno.

12. ne – 9.30 hodin
MĚSTO MISTRŮ
Sovětský film. Česká verze.

19. ne – 9.30 hodin
PUTOVÁNÍ DO SAN JAGA
Slovenský barevný film.

26. ne – 9.30 hodin
V ZEMI INKŮ
Sovětský barevný film Česky mluveno.

Filmy označené ● jsou mládeži nepřístupné

TESNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ

LISTOPAD 1975

V listopadovém kulturně politickém kalendáři je nejvýraznější dominantou 58. výročí Velké říjnové socialistické revoluce a na ni navazující Měsíc československo-sovětského přátelství. Do oslav Měsíce přátelství organicky zapadají Mezinárodní den mládeže (10. 11.) a Mezinárodní den studenstva (17. 11.) – výroční den nacistického brutálního přepadení a uzavření českých vysokých škol. V listopadu dále vzpomínáme narození tří významných osobností: 23. 11. prvního dělnického presidenta Klementa Gottwalda, 25. 11. národního hrdiny arm. generála Ludvíka Svobody a 28. 11. B. Engelse, jednoho z klasiků marxismu-leninismu. Konečně na samém sklonku měsíce (29. 11.) nezapomeneme si připomenout státní svátek bratrské Jugoslávie a současně i Albánské lidové republiky.

- lš -

MÍSTO KYTIČKY

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají význačného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosť a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

2. 11. **Leopold Vrzal,** Uhrova 1003
9. 11. **Ludmila Čičatková,** Na mlékárně 795
23. 11. **Marie Pokorná,** Trnec 661

75 let se dožívají:

4. 11. **Karel Mazánek,** Trmačov 364
29. 11. **Augustin Navrátil,** Mánesova 743

80. a vyšší narozeniny oslaví:

2. 11. **Bohumil Vykypěl,** Za klášterem 1194. Dožívá se 82 roků.
2. 11. **František Oharek,** Za mlýnem 1155. Dožívá se 84 roků.
10. 11. **Emilie Kašparcová,** Trnec 771. Dožívá se 82 roků.
10. 11. **Josef Kratochvil,** Červený mlýn 480. Dožívá se 81 roků.
12. 11. **Stanislav Čech,** Wágnerova 831. Dožívá se 82 roků.
16. 11. **Marie Vostrejžová,** Na rybníčku 629. Dožívá se 86 roků.
17. 11. **Marie Dvořáčková,** Uhrova 1004. Dožívá se 89 roků.
19. 11. **Jan Mičánek,** Víska 1041. Dožívá se 83 roků.
19. 11. **Klementina Životská,** Drbalova 745. Dožívá se 91 roků.
20. 11. **Marie Hanáková,** Sv. Čecha 685. Dožívá se 83 roků.
23. 11. **Rudolf Polák,** Dvořákova 626. Dožívá se 82 roků.
25. 11. **Kateřina Blaháková,** Horova 945. Dožívá se 91 roků.
26. 11. **Anastázie Havlíčková,** Jiráskova 829. Dožívá se 82 roků.
26. 11. **Růžena Chroncová,** nám 28. října 26. Dožívá se 81 roků.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narození v srpnu 1975:

2. 8. Hana Kosová, Červený mlýn 172
7. 8. Jiří Salák, U Humpolky 1512
8. 8. Miloslav Musil, Trnec 988
12. 8. Miloš Rozkošný, Brněnská 2
13. 8. Jiřina Kurcinová, Halasova 997
13. 8. Gabriela Nixová, Ve dvoře 1197
17. 8. Milan Kos, Jamborova 1536
24. 8. Martin Cík, Trmačov 362
24. 8. Silvie Mrázová, Jamborova 927
26. 8. Barbora Dokládalová, Jiráskova 542
31. 8. Erik Mazáč, Fučíkova 1227

Snímek J. Ptáčka na titulní straně dýchá ještě sluncem a pěknou podzimní pohodou. Ale až přijdou listopadové plískanice a bláto, každý ocení pěkný chodník. Tento v ulici Rudé armády byl zbudován v akci Z na jaře 1972 v rámci plnění volebního programu dnešního MěstNV.

ŠEDESÁTINY JANA HÁJKA

J. Hájek mezi nejvděčnějšími svými posluchači – dětmi. Foto V. Bílý

Před 60 lety – 26. 11. 1915 – se ve vile Ludmile v dnešní Janáčkově ulici v rodině Hájkově narodil chlapec, který dostal jméno Jan. Z okna jeho rodné světnice byla vidět Květnice vévodící nad městem, kterému zůstal Jan Hájek věren po celý život. Jeho láska k Tišnovu, a především k jeho historii, se datuje od nejrannějšího dětství. Už před půl stoletím malý Jeník sbíral po městě staré kolovraty, truhly a jiné starožitnosti, které vozil do městského muzea, se kterým spolupracoval až do doby, kdy sám se stává jeho zaměstnancem.

J. Hájek se vyučil mechanikem, poznal na vlastní kůži nezaměstnanost a žebračenky. Léta pracoval na stavbě trati Brno – Havlíčkův Brod jako stavební strojník. Teprve odchod do částečného důchodu mu umožnil plně se věnovat svému dosavadnímu koníčku. V r. 1957 se Jan Hájek stává okresním archivářem v Tišnově. Vzděláním samouk záhy je hodnocen jako jeden z nejlepších archivářů v kraji. Po zrušení okresu přechází do Podhoráckého muzea, ve kterém působí – i když dnes již jako důchodce – doposud.

Hodně svých sil jubilant věnoval a dosud věnuje propagaci tišnovských dějin. Napsal několik set drobnějších článků do Vesnických novin Tišnovska, Směru, Rovnosti aj. Mimo to spolupracoval v kolektivu autorů turistického průvodce Povodí střední Svratky, dvou brožur o Tišnově a sborníku Nesli prapor revoluce. Na jeho činnost publikační navazuje neméně bohatá činnost přednášková. Jeho přednášky, besedy, výklady podané osobitým řečnickým stylem učinily Jana Hájka oblíbeným v širokém okolí.

Kolem roku 1935 se objevovalo jméno Hájkovo i na stránkách novin ve sportovních rubrikách. Tehdy patřil Jan Hájek mezi nejpřednější české běžce-vytrvalce. Ze svých vítězství si nejvíce cení toho, že porazil i Josefa Německého, tehdejšího šampióna Evropy. Zúčastnil se úspěšně i řady mezinárodních závodů, např. ve Vídni.

Těžko bychom mohli zde připomínat všechnu práci, kterou komunista Jan Hájek vykonal; nestačilo by nám místo. Připomeneme si jen členství v kulturní a školské komisi MěstNV a v redakční radě našeho zpravodaje.

I když choroba ztěžuje Janu Hájkovi pohyb, neubírá mu nic na jeho elánu a dobré mysli. A my si dnes blahopřejíce Janu Hájkovi k významnému životnímu jubileu přejeme, aby ještě dlouhá léta nás mladší povzbuzoval svým nenapodobitelným humorem a laskavým porozuměním. (i)

Uliční organizace KSČ č. 5 v Tišnově organizuje ve svém obvodu brigádnickou pomoc při výstavbě pošty a zeleniny na sídlišti pod Klucaninou. Koncem září byly vybetonovány základy, na nichž dodavatelská firma začala počátkem října montovat kovovou konstrukci budovy.

Také výstavba sauny u letního kina pokračuje. Garantem stavby je vedení a ZO SSM Uranových dolů. Svazáci mají také hlavní podíl na brigádách. Prosíme, aby své pracovní závazky splnili na stavbě i ostatní občané města, protože souna bude sloužit skutečně všem. (i)

110 let papíru z Tišnova

Kdybychom se zeptali, která továrna je v Tišnově nejstarší, mnohé bychom přivedli do rozpaků, protože by nám nedovedli hned odpovědět; většina by však asi odpověděla správně: Je to papírna.

Tišnovská papírna patří k nejstarším výrobcům papíru a lepenky v našich zemích. Byla založena klášterem Porta coeli, ale přesné datum není známo. Jedním z nejstarších dokladů o její existenci je obraz města Tišnova asi z roku 1730, kde je již nakreslena a označena jako Papier Mühl.

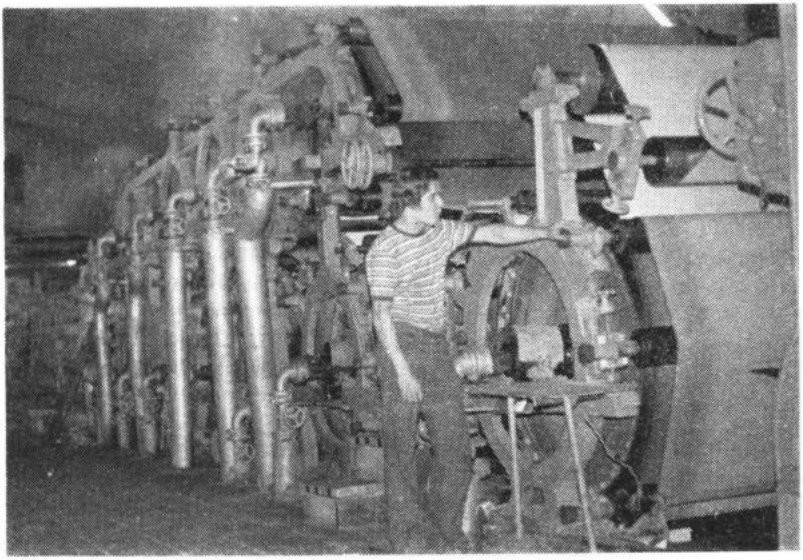
Významné období v historii papírny nastává od roku 1865. Dnem 21. 5. 1864 je papírna C. M. Kopřivy zapsána v rejstříku a v následujících letech dochází k postupnému rozšiřování a modernizaci výroby.

Největší rozvoj továrny v její dlouhé historii nastává až teprve po únoru 1948, kdy byla znárodněna. Nejprve byla součástí Moravskoslezských papíren, od 1. 1. 1949 se stává základním závodem národního podniku Předklášterské papírny a od roku 1958 je součástí n. p. Brněnské papírny. V roce 1949 byl také instalován nový finský rozvlákňovač; v roce 1953 byl postaven papírenský stroj č. III a o osm let později stroj č. IV. V šedesátých letech je také postavena nová hala pro přípravnu látky, nová budova pro ruční úpravu papíru, rozšiřuje se kotelna, je vybudováno čistící zařízení pro odpadní vody a postaven nový dřevobrus. Mimo to dochází k výstavbě nových sociálních zařízení, závodní kuchyně s jídelnou a klubovnou. V roce 1969 je zavedena chemizace, která znamená zvýšení výroby o 10 %, a tímto výsledkem se závod zařazuje mezi první v ČSSR, které chemizací zvýšily výrobu.

V letošním roce oslavují pracující tišnovské papírny 110. výročí vzniku svého podniku. O historii se toho člověk může dovědět dost, ať již v kronikách, knihách nebo sbornících. Nás však zajímala přítomnost a také budoucnost tišnovského závodu. A to jsme se dozvěděli od ředitele tišnovského závodu Brněnských papíren Oldřicha Jedličky (na snímku), kterého jsme navštívili.

Od s. Jedličky jsme se dověděli také ještě některé údaje z historie. Za zmínku jistě stojí, že v roce 1946 vyrobil závod 3346 t papíru a 341 t lepenky, v roce 1950 to již bylo 12 801 t papíru a 844 t lepenky a v minulém roce dokonce 24 365 t papíru a 960 t lepenky. Sami jsme si povšimli ještě jedné věci, která má vztah k závažné historické události; ve vitríně v pracovně s. ředitele je mimo čestných plaket k 20. výročí ČSSR a 50. výročí ČSR také státní vyznamenání „Za zásluhy o výstavbu", které v roce 1967 prezident republiky pracujícím závodu udělil.

V současné době tišnovská papírna zajišťuje dodávky papíru na sešity, kartonu na obálky sešitů a je monopolním výrobcem dutinkového papíru, ze kterého se vyrábí různé dutinky pro náš textilní průmysl, ale převážně pro export. Její zaměstnanci vyvíjejí maximální úsilí pro splnění plánu letošního roku i celé pětiletky; plán od počátku letošního roku je plněn na 102,2 %. Velká pozornost je věnována realizaci listopadového pléna ÚV KSČ z loňského roku. Pozornost je zaměřena především na úsek dovážených surovin a náhradních dílů z kapitalistických států a také hospodaření se základním materiálem. Od 20. 8. do 21. 9. letošního roku byla prováděna rozsáhlá rekonstrukce papírenského stroje č. IV, jejímž výsledkem je zvýšení výroby o 30 % a také, a to především, zvýšení kvality papíru pro polygrafický průmysl a na výrobu sešitů. Tato rekonstrukce byla podílem závodu na realizaci usnesení XIV. sjezdu KSČ.

Z provozu. Foto J. Ondroušek

Samozřejmě je také v závodě rozvinuta socialistická soutěž, ve které je zapojeno téměř 90 % zaměstnanců. Mezi pracujícími jsou i dva kolektivy, které soutěží o titul Brigáda socialistické práce, v současné době v závodě pracují tři nositelé státního vyznamenání Za zásluhy o výstavbu a šest nositelů odznaku Nejlepší pracovník průmyslu. Ve vnitropodnikové soutěži se závod umisťuje vždy na prvním místě.

Jak nás ujistil ředitel s Jedlička, velký důraz je kladen také na masově politickou práci, kde je také dosahováno dobrých výsledků. Závod má odlišný pracovní režim než ostatní závody v Tišnově, je zde nepřetržitý provoz a tomu je podřízeno také uspokojování zájmu pracujících, vytváření podmínek pro jejich spokojenost – je zajištěno podávání teplé stravy i odpolední směně, byla zlepšena vybavenost sociálních zařízení, modernizuje se rekreační středisko na Níhově, zaměstnanci mají možnost využívat zájezdů do brněnských divadel, daří se organizovat i drobné sportovní soutěže, do kterých se zapojuje hlavně mládež.

Od roku 1958 udržuje závod družbu s papírnou v NDR, uskutečňují se družební návštěvy, výměnná rekreace dětí a rekreace rodinná. Není zapomínáno ani na bývalé zaměstnance, kteří odešli do důchodu; jsou pro ně pořádány zájezdy, besedy, prohlídky závodu a pro ženy – důchodkyně také oslavy MDŽ. Je třeba se také zmínit o závodní jednotce požárníků, která se pravidelně účastní soutěží. Je nejlepší v rámci podnikového ředitelství a v soutěži v rámci generálního ředitelství obsadila 8. místo, což je velký úspěch.

Budoucnost tišnovského závodu je v souladu s úkoly celé naší společnosti. Důraz je kladen na technický rozvoj, využívání nové technologie a nové techniky, plnění požadavků na množství i na kvalitu. Při tom je úsilí také zaměřeno na hospodaření se surovinami, s energií a vodou a také na vyšší využití strojního zařízení. - ok -

Malé kapitoly z historie tišnovska

VOHANČICE

Hned na okraji Vohančic stojí starobylá tvrz, dnes silně omšelá a volající po důkladné opravě.

Dnešní budova (zámek) je jednopatrová a obdélného půdorysu, spolu s hospodářskými budovami tvoří půdorys velkého U. Od silnice je celek oddělen kamennou zdí, která má v ose dvora bránu se zvláštním štítem. U brány stojí zděná zvonice s dřevěným sanktusníkem. Na místě zámečku stála patrně středověká tvrz. Dnešní budova zámku je barokní, patrně z konce 17. století. Přestavěna byla koncem 18. století. Fasády byly opatřeny sgrafitovou rustikou, která je dosud zřetelná pod omítkou. (Popis podle laskavého sdělení krajského památkového střediska v Brně.)

Vohančice byly drobný statek nižší šlechty, jakých bývala na Tišnovsku pěkná řádka. Připomínají se záhy ve středověku a jejich majitelé měli ve znaku račí klepeta (J. Pilnáček, Staromoravští rodové, str. 82.). Původní rodina byla vystřídána novými majiteli, z nich je zajímavá rodina Pergarů z Perku, původem z Charvátska (Verchovny de Verchovina), po nich přišlo ještě několik majitelů, např. původem patricijská rodina brněnská Columbanů z Hochdamu zde byla zastoupena Julianou Veronikou, provdanou za Alfonse de Castro. (V matrice deblínské ve Státním archivu v Brně je tento mimořádný zápis na straně 124: „Z Heroltic, 16. dubna 1661 dokončil život svůj v Pánu urozený vladyka František Columban. V chrámu Páně deblínském pochován jest." – O Herolticích, jejich tvrzi atd. pěkně psal svého času ve „Směru" Dr. R. Vermouzek.) Od drobnějších držitelů koupil Vohančice r. 1693 Karel Lev z Rožmitálu (Vohančice se zámečkem, pivovarem, palírnou a vsí, Závist, Skaličku s mlýnem, Milonice se dvorem, mlýn s pilou, zpustlou ves Heroltice se zpustlým dvorem a ovčírnou. – V Milonicích byl 1 podsedník bez polí r. 1674). Konečně r. 1700 koupilo Vohančice město Brno, jež drželo na Tišnovsku statek Kuřím a Deblín. Zámeček pak byl většinou obýván panskými úředníky. (Podrobně o Vohančicích viz. V. Oharka, Vlastivěda moravská II., Tišnovský okres, o majitelích panství u J. Pilnáčka ve Staromoravských rodech.)

Samostatný statek vohančický zanikl. Dávno před ním zašla celá řádka jiných majetků drobné šlechty ,bylo tak ve válkách husitských, za bojů Jiříka Poděbradského s Uhry, v 16. století jsou již mnozí drobní šlechtici ve službách velkých feudálů, za třicetileté války jejich počet klesá na minimum, zato vyrůstá nová nižší šlechta, novoštítná, která dosáhla povýšení od panovníka, ač šlo namnoze o rodiny měšťanské. Pozemková držba se však soustřeďuje do větších velkostatků. Mnozí potomci původní i novoštítné drobné šlechty, pokud jejich rodiny již nevymizely, sloužili dále ve službách vyšších šlechticů, ve státních úřadech a ve vojsku, aniž už vlastnili pozemkový majetek (deskové statky).

- mt -

ŠIMON Z TIŠNOVA

Foto: J. Ptáček

Muž,jehož tvář vyryl podle své představy do omítky tišnovské radnice Mistr Köhler, se jmenuje Šimon z Tišnova. Žil už před více než 550 lety, ale jeho jméno doposud nezapadlo a nebylo zapomenuto. Šimon z Tišnova, mistr svobodných umění, teolog, je nerozlučně spjat s počátky slavné epochy českých dějin – doby husitské.

O tom, kdy se Šimon z Tišnova narodil a kdy zemřel, se žádná zmínka nedochovala. Víme jen, že se narodil v Tišnově a že studoval v Praze na univerzitě. Poprvé se jeho jméno objevuje r. 1395, kdy dosáhl nižší akademické hodnosti bakaláře. R. 1398 se Šimon zapsal na teologickou fakultu. Už r. 1401 dosáhl nejvyšší akademické hodnosti, stal se mistrem svobodných umění. Od r. 1402 působil na pražské univerzitě jako profesor a examinátor. Horlivě se zúčastnil bojů mezi Čechy a Němci o charakter univerzity, které skončily vítězstvím Čechů a právním zakotvením tohoto vítězství vydáním Kutnohorského dekretu Václavem IV. 18. ledna 1409. Téhož roku – 9. května – je pak králem Šimon z Tišnova jmenován děkanem artistické fakulty, protože znešvařené strany se nemohly na volbě shodnout. Rektorem v té době byl mistr Jan Hus. Roku 1411 byl do této funkce zvolen Šimon, který jako rektor a i později, když vykonával jiné vysoké univerzitní funkce, svou autoritou podpořil šířící se tehdy viklefismus. I když v letech 1412 – 1417 byl poměrně málo veřejně činný, byl několikrát svědkem v Husově procesu. Katolíky byl považován za arcikacíře. Roku 1417 jeho činnost vyvrcholila slavnou disputací, v níž hájil Viklefovo učení proti mistru Pavlovi Pražskému, faráři z Dolan na Moravě.

Od roku 1417, kdy se stal farářem v Tovačově, na nějakou dobu umlkl. Když pak roku 1421 vystoupil traktátem zaslaným Čáslavskému sněmu, stojí již na straně katolické. Později se zúčastnil tzv. vánočního hádání roku 1427 na Žebráce proti Rokycanovi a jeho stoupencům. Roku 1428 dokonce v „Listě Písečanům" odmítá i přijímání pod obojí. Pozdější zprávy o něm již nejsou.

Myšlenkový vývoj Šimona z Tišnova byl v mnoha rysech typický názorovému vývoji celé řady univerzitních mistrů a kněží, kteří se z počátku husitství aktivně zúčastnili boje za očistu církve a společenských vztahů, ale když lid začal své ideály dobývat a hájit mečem, zalekli se velkého rozmachu revoluce a postupně se s ní rozcházeli až se často ocitli v řadách jejich nepřátel.

Přes pozdější činnost zůstane Šimonovo jméno nesmazatelně spjato s pokrokovým hnutím prvního dvacetiletí 15. století. (i)

PŘEHLED DĚJIN TIŠNOVSKÉ KNIHOVNY 4

Aby bylo možno se v něm dobře orientovat a co nejvíce jej využívat, bylo třeba z počátku věnovat pozornost zavedení přehledného stavění fondu a vyhovujícího výpůjčního systému. Knihovník Bohuš Sedlák zavedl proto přírůstkové stavění a vypůjčování knih bez možnosti volného výběru. V každé půjčované knize byla karta, kam se zapsalo jméno vypůjčovatele a datum výpůjčky. Karty pak byly roztříděny podle přírůstkových čísel, která na nich byla označena, na skupiny tak, že v první byla přírůstková čísla 1 - 100, v další 1 - 200 atd. Výhodou tohoto systému bylo, že knihovník mohl lehce zjistit u požadované knihy, která byla půjčena, přírůstkové číslo a podle něj se z karty dozvěděl, kdo knihu má a bylo-li to nutné, mohl požádat o urychlené vrácení. Tento způsob si zejména chválili studenti tišnovského gymnázia, kteří knihovnu hojně navštěvovali. Někteří dokonce v knihovně pomáhali a za to si mohli půjčovat knihy bezplatně. Pouze studenti využívali i čítárnu časopisů, ostatní tišnovští občané dávali přednost hostincům, které byly časopisy též bohatě zásobeny.

Hlavní starostí knihovníka Sedláka však po celou dobu jeho činnosti v knihovně bylo její co možná největší rozšíření. Protože dotace ze strany města byly velice malé, získával pro knihovnu různé příležitostné příspěvky. Tak již v roce 1922 darovali řadu knih tišnovští vojenští vysloužilci, podobný dar přišel od ministerstva školství. Významným darem bylo i 4235 Kč od městské spořitelny v roce 1925. Avšak mnoho knih darovali do knihovny v jejích prvních letech i jednotliví tišnovští občané nebo přátelé Bohuše Sedláka, k nimž patřili i Jaroslav Kvapil a Jiří Mahen.

(pokračování příště) Karel Dvořák

70 LET OD ÚMRTÍ IGNÁTA VLKA

Příspěvek k dějinám tišnovského školství

24. 11. uplyne 70 let od úmrtí Ignáta Vlka, druhého ředitele měšťanské školy v Tišnově. Ignát Vlk pocházel z Poličky (nar. 25. 7. 1840); po krátkém působení v Olešnici se stal roku 1862 učitelem na tehdejší 4třídní farní škole v Tišnově. Od té doby - s přetržkou šestiletého působení v Uher. Brodě od r. 1867 - až do své smrti žil v Tišnově. Jeho vztah k našemu městu byl zesílen i sňatkem s Emilií Kopřivovou z Předklášteří.

Dnes si připomínáme Ignáta Vlka především proto, že stál již v šedesátých letech minulého století - tedy v období, kdy veškerý společenský život v našem městě měl ráz německý - ve středu duševního a národního života českého. Působil ve čtenářském spolku a mimo jiné se zasloužil i o založení tišnovské záložny. Jako učitel se názorově výrazně lišil od svého předchůdce ve vedení školy germanofila Maxmiliána Ševčíka; odmítal poněmčovací tlak ve školství, zdůrazňoval potřebu výchovy v mateřštině. Jeho vlastenecký postoj se ukázal i v době voleb do říšské rady; přes nátlak okresního hejtmana se otevřeně přihlásil k svému češství. Pro svou povahu byl svými kolegy zvolen starostou Učitelské jednoty a čestným členem Budče. I v jiných veřejných funkcích vykonával mnoho prospěšného.

Z materiálů poskytnutých J. Novákovou z Jihlavy zpracoval (i)

Děkuji všem přátelům a známým, panu Horákovi, za sbor a sólisty p. Smíškovi, pracovníkům závodu SKN a obyvatelům domu č. 1536 za projevy soustrasti a květinové dary i účast na poslední cestě našeho drahého **Karla Pospíšila,** jimiž se snažili zmírnit bolest nad náhlým odchodem.

Marie Pospíšilová
za veškeré příbuzenstvo.

ZEMŘEL PROFESOR KOSTELECKÝ

Život dokáže přinést mnoho překvapivých situací a mnoho zvratů někdy radostných a příjemných, jindy nepříjemných a bolestných.

V letošním srpnoném čísle našeho zpravodaje jsme blahopřáli k 85. narozeninám prof. Jiljímu Kosteleckému a přáli mu, aby i další léta svého zaslouženého odpočinku prožíval i nadále ve zdraví a spokojenosti.

V září však přišla tvrdá a bolestná zpráva – v neděli dne 7. září 1975 prof. Kostelecký náhle zemřel. Těžko se dalo uvěřit, vždyť ještě nedávno jsme ho potkávali v ulicích města.

V pátek 12. září se s ním přišlo rozloučit do obřadní síně brněnského krematoria mnoho jeho bývalých žáků, kolegů i přátel. Hojná účast dokázala v jaké oblibě pan profesor stále byl.

Prof. Jiljí Kostelecký odešel. Památník jeho obětavé práce zůstane ve všech jeho žácích. Všichni, kdo ho znali, na něho nikdy nezapomenou. - ok -

LŠU V TIŠNOVĚ ÚSPĚŠNÁ

V minulém školním roce byla lidová škola umění v Tišnově úspěšná. Cílevědomá práce učitelů se projevila výrazně zvláště v průběhu celostátní soutěže lidových škol umění. Dokladem toho jsou první místa žáků klavíristů v okresním kole soutěže a vysoká umístění žáků v krajském kole soutěže (velmi dobře se umístily žačky Farková, Vráblíková a Martínková ze třídy s. Jitky Cvrčkové). Na konzervatoř byla přijata flétnitska ze třídy s. Heleny Nezhybové. Na vojenskou školu v Roudnici byli přijati dva žáci.

Veřejná činnost učitelů se projevila zejména při oslavách 30. výročí osvobození. Klub přátel hudby při LŠU v Tišnově uspořádal během roku čtyři koncerty, na kterých vystoupili kromě učitelů školy také hosté z Brna, jako např. Zuzana Jekkelová z JAMU. V květnu měla samostatný koncert v SZK Tišnov bývalá žačka školy, nyní absolventka AMU Praha, houslistka Marie Fasorová.

Smyčcové kvarteto LŠU v Tišnově (Miroslav Hron, ing. V. Dokládal, Jan Kubínek, Aleš Smíšek) se zúčastnilo 25. 5. 1975 krajské přehlídky amatérských souborů Hudba u krbu v Třebíči. Pro zájemce uspořádala LŠU cyklus pěti přednášek prof. dr. Ivana Petrželky z brněnské JAMU na téma Opera je divadlo.

Učitelé LŠU spolu s jinými ochotníky pomohli vytvořit hudbu pro tišnovský horácký soubor Besének. Soubor s novou hudbou vystoupil 6. 5. v Ivančicích, 31. 8. na okresní mírové slavnosti a v Brně 7. 9. při dožínkách.

TIŠNOVÁCI NA PADIŠI 3

Po půlnoci nás vzbudil Antonín Chaloupka z Kuřimi. Uviděl světlo, které se zastavilo asi 20 metrů od nás nad peřejí. Zjistili jsme, že je to baterka s kanystrem, kterou spustili od vchodu. Nemohli jsme se však k ní dostat.

K ránu začala voda opadávat. Bylo osm hodin, když jsme se pokusili o přechod. Stav vody byl zvýšený. Jako první se ponořil do vody Alois Nejezchleb z Rudice. Ponořil se až po krk, několikrát byl stržen zpět. Dostal se však šťastně na druhou stranu. Ostatní to měli již lehčí, byli jištěni z obou stran. Dostali jsme se ke kanystru. Jak jsme předpokládali, byl tam dopis a čokoláda. Pomocí PA šňůry, kterou byl kanystr připevněn, postupovali jsme k východu.

Bylo 3. července 9 hodin 30 minut ráno, když jsme stanuli na dně propasti. Nad námi modrá obloha a hřejivé slunce. Bylo nám teď dobře. V podzemí jsme strávili nedobrovolně 20 hodin spoutáni vodním živlem. Devět jeskyňářů ze sebe strhávalo promočenou výstroj a overaly. Přesunuli jsme se do tábora. Za chvíli přijeli vojáci s těžkými nafukovacími čluny a sanitní vůz. Naštěstí mohla být záchranná akce odvolána. Dostavil se za námi primátor města Petroasy a vedoucí speleologického institutu v Kluži dr. Coman. Oba nám blahopřáli. Byli jsme opravdu podruhé na světě. V údolí se vytvořilo jezero dlouhé 300 metrů a široké 200 metrů. Přírodní katastrofa se odehrála zrovna v den, kdy jsme vstoupili do jeskyně. Silnice i města byly zatopeny, voda sahala až do oken domů. Telefonní a elektrické vedení bylo přerváno, spojení přerušeno.

(dokončení příště) K tisku zpracoval vb

PADESÁTKA POPÁTÉ

Vyrazíte-li kteroukoliv sobotu krátce po páté hodině ranní do tišnovských ulic můžete obejít třeba půl města, aniž byste narazili na živou duši. Všude je klid jako po vymření, ticho ruší jen vaše kroky. Každé pravidlo však má svou výjimku a v našem případě není třeba hledat daleko: první sobota v listopadu je již od kuropění ve znamení čilého ruchu, zejména v prostorách kolem tišnovské sokolovny. Důvod je nasnadě: jde se další ročník Tišnovské padesátky.

Letos tedy ožije trať tradičního turistického pochodu již popáté. Premiéra se na ní odehrávala v roce 1971. V tehdejší době totiž přicházelo dálkové putování do módy, členové TJ Baník Tišnov se mnoha podobných akcí zúčastňovali a po krátké době se přičinili o zrod „padesátky" i v našem městě. Hlavními iniciátory byli Karel Formánek, Slavomír Pokorný a Jiří Kostelecký. Původně se uvažovalo o tom, že trať povede po silnici z Nového Města na Moravě do Tišnova, avšak turisté nemají asfalt příliš v lásce, a proto nakonec zvolili raději okruh po značených stezkách v okolí města. Co do náročnosti je trasa kvalifikována jako středně obtížná, čili pro hromadné pochody optimální a má navíc jednu nezanedbatelnou přednost – probíhá podhůřím Českomoravské vrchoviny, která předkládá právě v podzimním období očím milovníků přírodní krásy nejednu „lahůdku". V nejvyšší části okruhu, poblíž Černovic (624 m nad mořem) se například v minulém roce objevil dokonce sníh. Překvapení tím byli všichni – nejvíce jistě ti, kteří nic netušíce z Tišnova vyrazili jen v teniskách.

V prvních letech absolvovali účastníci pouze padesátikilometrovou túru, záhy však dostala „padesátka" i mladší sestru – „pětadvacítku", která je určena především dětem. V současné době se oba pochody konají ve stejném termínu, vloni „bylo při tom" více než 300 turistů a letos se očekává přinejmenším stejná účast.

Souběžně s rostoucím zájmem o start (oproti úvodnímu ročníku se zvýšil počet závodníků šestinásobně) nabývala akce i na sportovních hodnotě. Čas vítěze se v jednotlivých létech posouval vždy téměř o hodinu oproti předchozímu rekordu a dnes již nejsou výjimkou výkony pod čtyři hodiny. Podotkneme-li, že tento čas by stačil na zlatou medaili v olympijském chodeckém závodě na 50 km, jistě se zvídavý čtenář dovtípí, že Tišnovská padesátka není pro účastníky zdravotní procházkou, ale že se najdou tací, kteří absolvují celou trať v běhu. Přes tyto evidentní snahy o dosažení co nejlepšího výsledku však není vítěz zvlášť odměňován; každý, kdo projde v časovém limitu, obdrží jako upomínku diplom.

Jeden „turista" se však přece jen může pochlubit protekčním dárkem navíc. V roce 1973 se totiž rozrostla řada startujících o skutečně exkluzivního účastníka . . . o štěně bernardýna. Připojilo se ke skupině turistů u tábora ČSD na Prudké a společně s nimi ťapkalo až k sokolovně. A protože nikde není psáno, že odměnu smějí přebírat jen lidští absolventi pochodu, vysloužil si tento pejsek diplom za účast a navíc od pořadatelů i menší uzeninovou pozornost.

Bilance Tišnovské padesátky uvádí kromě jednoho živočicha na startu též jeden vymknutý kotník a dokonce žádného zbloudilého, což je obojí dobrou vizitkou. Na jednoho z účastníků se sice před několika léty čekalo marně, ale posléze se zjistilo, že tento hoch si ušetřil zpáteční cestu k sokolovně a zabočivše ihned z trati zkratkou domů zaměnil raději vysloužený diplom za příjemnější pohodlí.

Ale zanechme již žertování. Veselé historky jsou sice vítaným zpestřením Tišnovské padesátky, její přednosti však hledejme jinde. Mějte na paměti, že

tato akce výrazně obohacuje tišnovské sportovní dění a dokazuje navíc nesporné zásluhy pořádajícího odboru o rozvoj turistiky. Tak tedy „šťastnou cestu" i pro příští léta!

Závěrem několik zajímavých údajů z loňského ročníků:

nejstarší účastník:
Vlastimila Krejčiříková, Přerov, 79 let

nejmladší účastník:
Petr Bartl, Brno 9 let
(oba startovali na T 25).

nejlepší výkon na T 50:
Ladislav Lerch, Olomouc

nejlepší výkon na T 25:
Jiří Priesnitz, Nedvědice. (vt)

NAŠE POZNÁMKA

Oslavy letošního Dne horníků jsou již dávno za námi, přesto se k nim vracíme malou poznámkou.

Již tradičně bývají součástí oslav i kulturní pořady; většinou to bývají estrády a vystoupení známých umělců. Letos tato tradice byla porušena. V tišnovské sokolovně vystoupil soubor satirického divadla Večerní Brno s operetou Járy Beneše Na tý louce zelený.

Toto představení snad uspokojilo diváky - pobavili se. My bychom si však chtěli všimnout jiné věci. Mezi diváky bylo mnoho členů souboru Karasova divadla, ti se jistě dívali na představení z odbornějšího hlediska a více kriticky. Jistě se však s trochou bolesti dívali na zaplněný sál sokolovny. Vždyť jejich představení jsou na vysoké výši po všech stránkách, ale diváků se vždycky sejde poskrovnu. A za svoji píli, za svoje úsilí i za svoje výkony by si jistě zasloužili stejný počet diváků jako mělo představení souboru Večerního Brna v Tišnově.

- ok -

ZDŠ Tišnov, Smíškova ulice, přijme **školníka s nástupem od 1. 5. 1976.** Informace podá zájemcům ředitelství školy.

SZK TIŠNOV

so 22. 11. sál sokolovny - 19.30 hod. koncert pěveckého sdružení **MORAVAN** k výročí VŘSR

Předprodej v SZK, vstupné 6, 7, 8 Kčs.

Půjčovní doba v MěLK v Tišnově

dospělí: po, st 8 - 12, út, pá 13 - 18
děti: po 13 - 18, st 13 - 17

PODHORÁCKÉ MUZEUM
Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie:
Tradiční řemesla na Podhorácku.
Poslední objevy v Tišnovském krasu.

Otevřeno: ú - pá 8 - 16 hodin
so 8 - 12 hodin, ne 8 - 14 hodin.

GALERIE JOSEFA JAMBORA
Brněnská ul. č. 475

Stálá výstava obrazů zasloužilého umělce J. Jambora z jeho odkazu městu Tišnovu.

Otevřeno: st 14 - 17 hod., ne 9 - 12 hod.

RESTAURACE BRNO-VENKOV
si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE
ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NÁDRAŽÍ
ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU
dobrá kuchyně, svatební hostiny.

Upozornění:
Prosíme všechny naše přispívatele, aby nám své příspěvky laskavě dodávali psané pokud možno strojem ve dvou exemplářích.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává redakční kolektiv při kult. komisi MěstNV v Tišnově. Adresa: MěstNV, 666 19 Tišnov. Cena 1 Kčs.
Tisk 58 Dolní Kounice - 3901-75 - 456.12/Lá 189

Filmy označené ● jsou mládeži nepřístupné

1. so, 2. ne – 17.30 a ve 20 hodin
3. po – 17.30 hodin

● **MARNÝ ÚTĚK**

Francouzský barevný film. Příběh strachu a nenávisti. Vsutpné 4, 5, 6 Kčs.

4. út – 17.30 a 20 hodin

● **LÁSKY JEDNÉ PLAVOVLÁSKY**

Česká filmová komedie se sestrou Jany Brejchové v hlavní úloze.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

6. čt – 20 hodin

PŘÍLIŠ HUBENÁ PRO LÁSKU

Barevný muzikál o prvních setkáních a prvních rozchodech. Film NDR.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

8. so, 9. ne – 17.30 a 20 hodin

TAKOVÉ VYSOKÉ HORY „S"

Sovětský barevný film se Sergejem Bondarčukem v hlavní roli.
Česky mluveno. Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

10. po – 17.30 hodin,
77. út – 17.30 a 20 hodin

V KAŽDOM POČASÍ „S"

Slovenský barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

13. čt – 17.30 a 20 hodin

● **TAK TŘEBA JOSEF**

Barevný film NDR. Příběh mladého člověka, kterého osud podrobil tvrdým zkouškám. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

15. so, 16. ne – 17.30 a 20 hodin
17. po – 17.30 hodin

● **DVA MUŽI VE MĚSTĚ**

Francouzský barevný film. Případ muže, který byl předem odsouzen – v hlavních rolích Jean Gabin a Alain Delon. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

18. út – 17.30 a 20 hodin

CHCEŠ-LI BÝT ŠŤASTEN „S" **(širokoúhlý)**

Sovětský barevný film o lásce, která provází lidský život.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs.

20. čt – 17.30 a 20 hodin

VYSOKÁ HRA "S"

Bulharský barevný film.
Česky mluveno. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

22. so, 23. ne – 17.30 a 20 hodin,
24. po – 17.30 hodin

● **CARTOUCHE (širokoúhlý)**

Francouzský barevný film. O králi podsvětí, který vládl Paříži. Česky mluveno. Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

25. út – 17.30 a 20 hodin

SEVERNÍ RAPSODIE (širokoúhlý) „S"

Sovětský barevný film.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs.

27. čt. – 17.30 a 20 hodin

● **STALO SE NA ZÁMKU WILDBERG**

Rakouský film. Příběh člověka, který se nesměl obhájit.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

29. so, 30. ne – 17.30 a 20 hodin,
1. po – 17.30 hodin

HVĚZDA PADÁ VZHŮRU (širokoúhlý)

Český barevný filmový muzikál Ladislava Rychmana – v hlavní roli Karel Gott. Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

Dětská představení:

2. ne – 9.30 hodin

AKCE MOJŽÍŠ

Švédský barevný film. Česky mluveno.

9. ne – 9.30 hodin

KAPKA V MOŘI

Sovětský barevný film. Česky mluveno.

16. ne – 9.30 hodin

KMOTR LIŠÁK A JEHO PŘÁTELÉ

Film NDR. Česky mluveno.

23. ne – 9.30 hodin

NAZDAR, KEDLUBNY

Český barevný film.

30. ne – 9.30 hodin

SIRIUS

Český barevný film. Vstupné 2 Kčs.

TŘINECKÝ KULTURNÍ PRAVODAJ

PROSINEC 1975

Ani jsme se nenadáli a jsme v posledním měsíci roku třicátého výročí osvobození naší vlasti od nacistické poroby slavnou Sovětskou armádou. V prosinci si to ještě znova připomeneme u příležitosti uzavření Měsíce přátelství československého a sovětského lidu, jehož jednotlivé akce byly letos právě proto slavnější než-li v jiných letech. Po uzavření Měsíce přátelství vzpomeneme 19. prosince druhého dělnického presidenta Antonína Zápotockého, s jehož jménem je nerozlučně spjato zejména budování našeho Revolučního odborového hnutí. Jinak měsíc prosinec není příliš bohat na kulturní výročí, zato zbývá více příležitostí k ohlédnutí zpět na průběh celého končícího roku. Redakční kolektiv přeje všem čtenářům a příznivcům našeho kulturního zpravodaje, aby sváteční vánoční dny, prožité ve šťastné pohodě v kruhu rodin, se jim staly symbolicky i skutečně zářivou korunou závěru občanského roku. -lš-

MÍSTO KYTIČKY

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají význačného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

20. 12. **Marie Dvořáková,** Horova 947
22. 12. **Jaromíra Juračková,** Za mlýnem 409
31. 12. **Emilie Vorlíčková,** Brněnská 260

75 let se dožívá:

13. 12. **Hermína Zvěřinová,** Rudé armády 800

80. a vyšší narozeniny oslaví:

1. 12. **Marie Šustrová,** Havlíčkova 339. Dožívá se 84 roků.
7. 12. **Marie Hostěnská,** Kukýrna 40. Dožívá se 81 roků.
9. 12. **Marie Flajšingrová,** Mánesova 1557. Dožívá se 93 roků.
12. 12. **Eva Růžičková,** nejstarší občanka města, Hybešova 856. Dožívá se 101 roků.
13. 12. **Františka Winterová,** Smetanova 641. Dožívá se 80 roků.
14. 12. **Kristina Strážnická,** nám. Komenského 145. Dožívá se 81 roků.
14. 12. **Josefa Kulíšková,** Ondřejova 1298. Dožívá se 89 roků.
16. 12. **Marie Dufková,** Brněnská 252. Dožívá se 84 roků.
19. 12. **Milada Mašková,** Halouzkova 91. Dožívá se 80 roků.
19. 12. **Božena Pokorná,** Jiráskova 594. Dožívá se 80 roků.
19. 12. **Rudolf Blahák,** Horova 945. Dožívá se 94 roků.
20. 12. **Anna Kosíková,** Hybešova 690. Dožívá se 85 roků.
22. 12. **Emilie Pařízková,** Kukýrna 39. Dožívá se 85 roků.
22. 12. **Anastázie Tesárková,** Hřbitovní 673. Dožívá se 80 roků.
24. 12. **Marie Dvořáková,** Dvořákova 392. Dožívá se 85 roků.
24. 12. **Eva Jurnečková,** Za Krétou 208. Dožívá se 84 roků.
25. 12. **Štěpánka Mudrochová,** Koráb 132. Dožívá se 90 roků.
25. 12. **Marie Floriánová,** Družstevní 533. Dožívá se 81 roků.
25. 12. **Marie Tesařová,** Víska 1135. Dožívá se 80 roků.
30. 12. **Růžena Rybová,** Majorova 763. Dožívá se 84 roků.
30. 12. **Julie Koudelková,** Na mlékárně 255. Dožívá se 81 roků.
30. 12. **Bohuslav Jeřábek,** Hynka Bíma 610. Dožívá se 80 roků.

Foto na titulní straně: Průhled Alšovou ulicí. - J. Ptáček.

Z PLENÁRNÍHO ZASEDÁNÍ MěstNV

Dne 16. října se sešli poslanci MěstNV v SZK ROH ke svému 25. plenárnímu zasedání, na kterém projednali zprávu o činnosti rady za poslední období, zprávu o plnění volebního programu a o postupu prací na stavbě sídliště pod Květnicí. Na veřejném plenárním zasedání bylo přítomno 68 občanů. Ve zprávě tajemníka MěstNV s. Spačka byly obsaženy úkoly, kterými se zabývala rada. Tak například projednala činnost požárních sborů, zprávu z komise zdravotně sociální pomoci, která je věnována starým lidem, a za účasti primáře Dr. Svobody projednala zprávu o poskytování zdravotní péče obyvatelstvu; též byla projednána práce našich žen a celá řada dalších úkolů. Velmi pozorně poslanci MěstNV vyslechli referát člena komise pro výstavbu s. Panáčka k plnění volebního programu na úseku akce Z. Celkem 12 akcí včetně výstavby domu soustředěné pečovatelské služby, objektu zeleniny a pošty a dalších prací na veřejném osvětlení, budování chodníků, komunikací a kanalizace vykazuje k 30. 9. následující plnění: hodnota díla 2,783 000 Kčs za fin. nákladů 2,190 000 Kčs. Bylo upozorněno na to, že potřebujeme brigádnické pomoci občanů jednak na akcích, které jsou zařazeny do volebního programu, jednak na úseku čistoty města - především každý občan by měl dbát na pořádek kolem svého domu. Pokud jde o výstavbu sídliště pod Květnicí, práce pokračují podle harmonogramu. Do konce roku má být předáno 5 obytných bloků se 108 byty. Určité problémy jsou s výstavbou podmiňujících investic. Přítomným zástupcem Jm KNV s. Zábršem byli poslanci ujištěni, že plánovaná výstavba ZDŠ bude plynofikována a stejně tak většina obytných bloků bude napojena na plyn. Poslanci po diskusi ke zprávám přijali usnesení. Schválili vyhlášku rady o povinné deratizaci v našem městě, složení městského protialkoholního sboru a dále přijali opatření k úspěšnému dokončení úkolů z volebního programu na úseku výstavby.

Příští plenární zasedání se uskuteční 18. prosince 1975 v 17 hodin v SZK ROH. Na programu bude plnění úkolů vyplývajících z listopadového plána ÚV KSČ z r. 1974 v Tišnově a otázky zajišťování služeb obyvatelstvu.

Na zasedání zveme všechny občany. RD

VEŘEJNÉ STRANICKÉ ZASEDÁNÍ

Veřejné stranické schůze uličnich organizací, které se konaly ve všech obvodech města v říjnu t. r., byly především zaměřeny na aktuální otázky plnění volebního programu a vůbec života města v tomto období. Na některé z těchto schůzí zavitali i naši zpravodajové.

Komunisté i ostatní občané obvodu č. 6 se sešli v zasedací síni MěstNV. Byli informováni o práci jednotlivých složek, které spadají pod tuto uliční organizaci, a také seznámeni s plněním volebního programu v našem městě i s průběhem prací, zařazených do akce Z, s počtem odpracovaných hodin i se stavem čerpání rozpočtů a celkovými hodnotami. Poslanec MěstNV s. Knecht odpověděl na připomínky z minulé veřejné schůze, které byly projednávány v orgánech MěstNV.

V diskusi se jednalo o tom, co je v obvodu organizace ještě nutno zlepšit, připomínky byly hlavně zaměřeny na otázky rekonstrukce vozovky i chodníků v ulici Družstevní. Diskusní příspěvky nebyly jen kritické, byla v nich i slova chvály a uznání, a zaměřovaly se na celé naše město; vždyť občané nechtějí mít vše v pořádku jen ve svém nejbližším okolí, ale chtějí, aby celé město bylo co nejkrásnější, aby se jim v Tišnově žilo co nejlépe. To dokazují připomínky k distribuční síti, k tišnovské pekárně i k upravenosti některých míst i ulic našeho města. (ok)

Komunisté i občané obvodu č. 4 se na své schůzi sešli 21. října v sále SZK. Vyslechli zprávu o plnění volebního programu ve městě. V bohaté diskusi odpovídal na různé dotazy předseda MěstNV s. J. Pochop. Otázky občanů se tý-

kaly zejména problémů výstavby ve městě, směnnosti škol i ozdravění ovzduší ve městě. (vb)

Veřejná stranická schůze uliční organizace č. 5 se konala v pondělí 20. října v restauraci na sídlišti pod Klucaninou. Jako na všech těchto schůzích i zde byli občané seznámeni s plněním volebního programu MěstNV, s výsledky akce Z i předběžnými plány příští pětiletky. Z rozestavěných staveb v tomto obvodě jsou v současné době středem pozornosti budova pošty a zeleniny a sauna. Je třeba, aby občané více brigádnicky pomohli.

V diskusi na otázky občanů odpovídal tajemník MěstNV s. Špaček. Škoda, že řešení některých problémů se opět odsouvá, např. úprava ulice Těsnohlídkovy. (i)

Pionýrská skupina Jermak k XV. sjezdu KSČ

Dne 30. října 1975 se konalo v budově ZDŠ Tišnov, Gottwaldova 2 slavnostní skupinové shromáždění PS Jermak, na kterém si pionýři a jiskry zvolili novou skupinovou radu, zhodnotili práci v uplynulém roce a přijali plán práce na rok 1975/76.

Na počest XV. sjezdu KSČ uzavřeli hodnotné socialistické závazky týkající se vysazování stromků, sběru léčivých bylin, kovového šrotu a starší pionýři se zavázali, že budou udržovat hroby a památníky obětí z II. světové války. Soudružka skupinová vedoucí poděkovala všem oddílovým vedoucím a nejlepším předala diplomy za obětavou práci s mládeží. Na adresu představitelů města, jejichž zástupcem byl předseda MěstV KSČ s. Roháček, si posteskla, že se v Tišnově nenašla dosud cesta, jak by bylo možno získat pro pionýry vlastní klubovnu.

Potom s. skupinová vedoucí připjala na skupinovou vlajku 2 rudé stuhy za splnění podmínek celostátní soutěže Expedice 30. Vladimír Plucek

VZORNÝ PATRONÁT

Vzorně a skutečně příkladně plní závod n. p. Brněnské papírny v Tišnově-Předklášteří závazky patronátní smlouvy, kterou uzavřel se ZDŠ 1. - 5. roč. v Tišnově II. Jak vedení závodu, tak ZO KSČ i ZV ROH velmi ochotně a iniciativně vyhovují potřebám a požadavkům školy, realizují společně dohodnuté záměry a pomáhají jak po stránce hmotné, tak ideově výchovné. Bez pomoci členů LM ze závodu by se asi těžko uskutečnilo vybudování pěkného pionýrského tábora u Skryjí letos o prázdninách. Členové LM přicházejí také často do školy se zajímavými besedami, společně se žáky oslavili nedávno Den armády a Den mladého obránce vlasti úspěšným a zajímavým branným cvičením. Od začátku letošního školního roku, tedy v krátkém časovém rozmezí dvou měsíců, zřídili zaměstnanci závodu v čele se s. Vejrostou a Smejkalem dřevotřískové přepážky do školních šaten, instalovali ochranné kryty na zasklené dveře, opravili a natřeli všechny školní nástěnky, natřeli tabule ve všech třídách, připravují nátěry dveří. Škola je vděčná za kreslicí papíry, které dostává prostřednictvím ochotného s. Lorence od pracovníků úpravny. Z prostředků fondu kulturních a sociálních potřeb přispívá pak ještě závod škole částkou 2000 Kčs ročně. Úspěchů tohoto závodu využívá škola ve své politickovýchovné práci, objasňuje činnost BSP na závodě a využívá jejich propagačních materiálů. Svými kulturními programy k významným událostem se děti budou chtít alespoň částečně odvděčit zaměstnancům závodu za všechno, co pro ně a pro jejich školu dělají.

M. Brichtová

TIŠNOV A TIŠNOVÁCI POTŘETÍ

V historii našeho města se v Tišnově již vystřídalo několik sdružení tišnovských fotoamatérů s různou činností a různými výsledky. Ale jak prameny dokazují, ještě žádné nebylo tak aktivní a úspěšné jako současný fotokroužek při Sdruženém závodním klubu.

Letos v dubnu vyhlásil fotokroužek již III. ročník fotografické soutěže s názvem Tišnov a Tišnováci. Soutěž má každoročně dvě kategorie, 1. kategorie dala vlastně název celé soutěži; v ní má být zachycen výtvarnou formou život, práce a budování v našem městě. 2. kategorie má pak námět libovolný..

Uzávěrka letošního ročníku byla 30. září a již v říjnu odborná porota, složená ze známých brněnskýhc fotografů Dr Lanči, manželů Skoupilových a M. Obrátila, posoudila došlé práce, vybrala celkem 92 fotografií od 10 autorů pro výstavu, která ze soutěžních prací bude uspořádána, a také udělila ceny. Podle jejího rozhodnutí 1. ceny získal M. Loskot za seriál Požárníci a J. Ptáček za seriál Sokolníci. 2. ceny udělila T. Beranovi a A. Žilíkovi a třetí opět A. Žilíkovi a J. Bučkovi. Mimo to M. Bučkovi a P. Smékalovi udělila čestná uznání.

Všichni porotci se shodně s obdivem a uznáním vyjadřovali o úrovni snímků i o práci celého tišnovského kroužku. Srovnávali, jaký velký pokrok udělali ve své práci jeho členové od první výstavy před dvěma roky, vysoce hodnotili aktivitu kroužku a u snímků jeho členů zvláště vyzdvihovali vysokou angažovanost, výtvarnou i technickou úroveň. A taková slova uznání od odborníků, jakými jsou členové této poroty, nejlépe hodnotí výsledky práce a dokáží povzbudit i potěšit.

Veřejnost bude mít možnost seznámit se ze soutěžními snímky na výstavě, která bude v sále SZK zahájena 7. prosince 1975 v 10 hodin a potrvá do 14. prosince.

Členové fotokroužku mimo přípravy výstavy si ještě v současné době budují a zařizují klubovnu, kde již odpracovali mnoho brigádnických hodin. Na této práci se podílejí všichni, ale zvláště mnoho hodin odpracoval M. Makovský. Jak na zařizování klubovny, tak i při přípravě výstavy se obětavě podílí členové tišnovského požárního sboru a také Podzemní inženýrské stavby. Bez jejich pomoci by hrstka členů fotokroužku, i když obětavých a nadšených, sama všechny úkoly nezvládla, přestože má plnou podporu Sdruženého závodního klubu.

- ok -

Jedna z úspěšných fotografií. – M. Buček: Asfaltéři.

55 let tišnovského gymnázia

V říjnu r. 1970 se zaplnily prostory sokolovny bezmála 1000 abiturienty, kteří se sjeli do města svých studií u příležitosti 55 let trvání tišnovského gymnázia.

Uveďme několik údajů o jeho dnešní práci:

Tišnovské gymnázium, vedené od 1. ledna 1971 ředitelkou školy s. Z. Dobřickou, navštěvuje ve 4 ročnících po třech třídách celkem 340 žáků (219 dívek a 121 chlapců); z toho 84 místních, 42 brněnských a 214 studentů dojíždějících z širokého okolí. V nynějším školním roce došlo k experimentální změně; do jednoho z prvních ročníků byli přijati žáci již z 8. tříd ZDŠ. V souhlase se státním plánem vzdy 2 souběžné třídy jsou přírodovědné a 1 humanitní se zaměřením na výuku jazykovou. Oba směry se liší jednak rozvržením hodin jednotlivých předmětů, jednak jejich skladem při maturitních zkouškách.

Nedostatek učeben a pracovních prostorů se snaží vedení školy řešit různými úpravami; např. v suterénu byly přestavbou získány 2 nové třídy, definitivně byl rozdělen prostor pro výuku fyziky a laboratorní práce tohoto předmětu, nově byla vybavena pracovna chemie; chloubou školy je i jazyková laboratoř s velmi cennou aparaturou pro práci v cizích jazycích. V tomto školním roce bude adaptována část půdního prostoru jako klubovna SSM a v plánu je i zřízení místnosti pro školní jídelnu.

V technických úpravách pomáhá gymnáziu pracovně i materiálně patronátní závod Uranové doly v Dolní Rožínce, jemuž škola oplácí kulturními brigádami studentů.

Gymnázium připravuje studenty především pro studium na vysokých školách. Z celkového počtu 84 letošních maturantů hlásilo se na vysoké školy 55 uchazečů, do nástavbových kursů 21 zájemců.

Převládá zájem o fakultu lékařskou (12), pedagogickou (11), o VŠ zemědělskou (9) a techniku (8) přihlášek. Z nástavbových kursů vede obor ekonomický a zdravotnický. Svědčí o dobré úrovni školy, že jako v jiných letech i letos byli naši uchazeči o další studium v převažující většině přijati na zvolené obory.

Do práce v SSM se zapojilo celkově 259 žáků, z toho ve škol. organizaci 152, v org. místních 107. Jejich činnost se rozvíjela po stránce ideově výchovné, kulturní a především sportovní. Svazáci mimo rámec celoročních brigád pomáhali ve svém volném čase JZD Deblín a také pracovali na stavbě tišnovské sauny. Za dobrou práci byla ŠO SSM poskytnuta dotace na vybavení klubovny ve výši 15 000 Kčs.

Ze zájmové činnosti studentů lze uvést účast v olympiádách matematiky, chemie, fyziky a ruštiny, spolupráci s kulturními soubory a především četné sportovní akce, v nichž naši chlapci i děvčata obsazují v rámci okresu přední místa, v košíkové chlapců i přední místo v krajském zápolení.

I na našem gymnáziu minulý školní rok probíhal ve znamení oslav 30. výročí osvobození naší vlasti RA. Škola byla odměněna čestným uznáním za úspěchy v soutěži „Za mír, za vlast, za socialismus", vypsané JmKNV. 7. května uspořádala k tomuto výročí celoškolní akademii, veřejnými činiteli velmi kladně hodnocenou, a 120 studentů nacvičovalo spartakiádní skladby dorostenců a dorostenek, s nimiž vystoupili na spartakiádách v Tišnově, Kuřimi a ve Zbýšově. 22 z nich reprezentovalo školu i v Praze.

Po několikaleté přestávce skupina 12 chlapců za vedení s. prof. dr. R. Fichtla a dr. V. Štourače pomohla při mechanizované sklizni chmele na Žatecku.

I do dalšího – 56. roku svého trvání nastupuje gymnázium s cílem plnit úkoly uložené mu naší společností.

Zora Jakubcová

Netradiční pohled na gymnzáium z kostelní věže – Foto J. Ptáček

K Uhrovu výročí

14. 12. tomu bude 95 let, co se v Podolí narodil Josef Uher, spisovatel, jehož hrdinové po vzoru Gorkého bosáků snili o volném nikým a ničím nepoutaném životě, které však společnost nechávala mřít jako společenské otroky, nemocemi a bídou zničené.

Už jedenadvacetiletý Uher napsal: „... myslíte, když jsem chudý, že musím sloužit za rohožku, o kterou se nohy utírají ...? Myslíte, že můj mladý rozum je právě tak děravý jako mé boty?"

Uher – umělec bojující za pravdu a sociální a společenskou spravedlnost, sám chudý a těžce nemocný, je vzorem i dnešním generacím nejen svým hledáním uměleckého výrazu. A jeho stále živé dílo je obrazem čisté duše, plné lásky k chudým lidem, ve kterých tušil sílu, která jednou přetvoří svět. (i)

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narození v září 1975:

9. 9. Kateřina Volenová, Jamborova 927
9. 9. Michal Miovský, Hanákova 710
11. 9. Daniela Šreková, Janáčkova 333
17. 9. Tomáš Denéf, Družstevní 518
19. 9. Zdeněk Permedla, Hybešova 624
23. 9. Monika Nováková, Koráb 248
23. 9. Jiří Urbánek, Palackého 1027
23. 9. Petr Novák, Mrštíkova 989
24. 9. Petra Katolická, RA 800
25. 9. Pavel Tudja, Rudé armády 727
28. 9. Petr Kulhánek, Strmá 1265
29. 9. Ivo Spálený, Dvořákova 1568

Za projevy soustrasti nad úmrtím mého manžela **Jaroslava Šefčíka** a za květinový dar MěstNV a ZO ROH srdečně děkuji.

Jaroslava Šefčíková s rodinou

Venkovní zařízení MěstNV v Tišnově přijme s okamžitým nástupem **traktoristu.** Informace podá MěstNV tel. 307 nebo vedoucí venkovního zařízení, tel. 623.

Malé kapitoly z historie tišnovska

Jan Hájek

BRATRÁNCI

Když se před 70 léty (r. 1902 – 1905) stavěla železniční trať Brno – Německý Brod, nebyla to práce snadná. Tunel u Borače se rubal ještě ručně, a i když bylo používáno jako trhaviny dynamitu, otvory pro nálože se vrtaly pomocí dlouhého „majzlu", na který se bušilo „hamrem", a po každé ráně se majzlem pootočilo. Na odkop tisíců kubíků zeminy a úpravu terénu bylo potřeba mnoho dělníků, vozů a potahů. Byli verbováni z blízkých vesnic, kde bylo mnoho bídy a nezaměstnanosti. Kromě těchto dělníků byli to hlavně světem táhnoucí „barabové", kteří však podle pracovní výkonnosti byli vždy mezi stavebními dělníky pracovní elitou, i když zarostlí, zavšivení, lidé bez domova – ztracené existence...

Když v sobotu „padla", oddali se téměř všichni pijáctví až do úplného otupení smyslů. Příležitostné pobíjení ryb dynamitem, pytláctví a občas pořádná rvačka, byly nejčastější přestupky zákona. Spávali často i v zimě v propustích tratě, před nimiž zapálili oheň. Teprve později byli ubytováni v dřevěných provizoriích. Tito vyděděnci chovali se naprosto jinak než ostatní dělníci, kterým nechyběl domov s trochou pohodlí. Pro své neobvyklé chování a nápadný vzhled museli být nějak pojmenováni. Jan Neruda napsal o nich knihu Trhani. Josef Uher, spisovatel a básník ponížených, podává jejich dokonalou charakteristiku ve svém díle Bratránci, jak si s oblibou mezi sebou říkali. Na stavbě této trati pracoval i básníkův otec, když tkalčením nemohl uživit rodinu.

V úseku stanice Rožná pracoval mladý řeznický tovaryš, řeckořímský zápasník Gustav Frištenský. Po vítězství v Rotterdamu, na kterém získal titul mistra Evropy, ztratil své dosavadní zaměstnání, protože se řeznickým mistrům sláva jejich tovaryše znelíbila. Frištenský udivoval spolupracovníky svou silou při přenášení „švelerů". Nosil pod každou paží jeden dubový pražec. Po nějaké době této práce zanechal a stal se profesionálním zápasníkem.

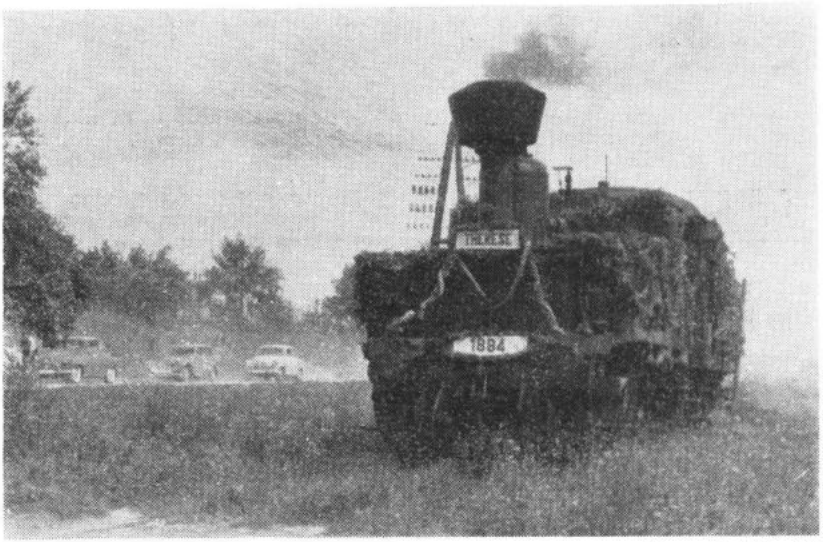

Foto: D. Tikovský

„Fararbeitři" a mistři měli podél tratě postaveny kantýny, ve kterých prodávali polévky, vuřty a kořalku, a to nejraději na dluh, protože po výplatě si mohli strhnout to, co sami chtěli. Z dělníků se stávali bezmocní galejníci, kteří pak již nemohli odejít. Pouze při náhlém úmrtí či těžkém úrazu se zjistilo, že onen „bratránek" není ledajaký člověk, ale zoufalec, který v alkoholu hledal zapomenutí. O jednom takovém se podnes na Bystřicku vypravuje. Píše o něm též národopisec Bohuslav Pernica ve své knize Lidová vyprávění o Mor. Horácku a Podhorácku.

Přišel prý jednou do hostince na Dolní Rožínce, kde se bavila vybraná zámecká společnost krátící si dlouhou chvíli hrou na starý rozladěný klavír. Hostinský chtěl trhana vyhodit, protože dnes o jeho peníze nestál. Ten se však nedal, neboť snad právě hra na klavír ho sem přivábila. Odstrčil hostinského, nalil si sám sklenici kořalky, pak ještě jednu a že si také zahraje. Zámečtí nevěděli zda žertuje, či je tak drzý, ale svolili, neboť očekávali, že se pobaví a pořádně zasmějí.

Trhan usedl, prsty schromlé od práce a rozedřené od kamení, rozběhly se mu však lehce po klávesách. Chvíli improvizoval a pak zahrál najednou jednu z nejtěžších skladeb klasického repertoáru. Byli překvapeni. Hrál vášnivě, s ohněm a znovu a znavu předváděl svoje mistrovství. Společnost žasla ani nedýchala. Když dohrál, dodala si kterási komtesa odvahy a zeptala se ho, co by pro něho mohla udělat. Přidali se k ní i jiní, neboť poznali, že jde o zničený a zmařený život hudebně nadaného člověka, vynikající umělecké úrovně. Trhan však jen mávl rukou a řekl: „Dovolili jste mi zahrát a o dalším nemá cenu hovořit." Přemlouvali ho, nabízeli mu i peníze, ba předstihovali se v kavalírství, on se však jen usmál a dodal: „Chcete-li opravdu pro mne něco udělat, zaplaťte za mne kořalku, kterou jsem vypil i nevypil a za kterou tu dlužím. Víc nežádám." Na to vzal čepici, nasadil si ji hluboko do očí, podíval se ještě jednou na klavír a rychle odešel.

PŘEHLED DĚJIN TIŠNOVSKÉ KNIHOVNY 5

Při takovém růstu knihovny není divu, že bez katalogu se stával její fond pro čtenáře nepřehledný a práce s vyhledáváním knih podle názvů v přírůstkovém stavění pro knihovníka nezvládnutelná. Proto v roce 1930 vychází první seznam knih městské knihovny, v němž byly knihy řazeny podle autorů a u každé vypsáno přírůstkové číslo. Tento katalog si musel koupit každý čtenář knihovny a na knihovníkovi pak požadovat knihu pouze pod daným číslem. O dva roky později byl vydán k tomuto seznamu dodatek nejnovějších přírůstků. Že to bylo opravdu nutné, o tom svědčí fakt, že knihovna měla v roce 1933 již 8000 svazků a výpůjčky činily 25 000 svazků. (V tomto roce byl také B. Sedlákovi zvýšen plat na 500 Kč.)

Sledujeme-li knihy po stránce obsahové, můžeme konstatovat, že v knihovně velkou většinu tvoří kvalitní literatura. Najdeme zde řadu spisů Tolstého, Tweina, Londona a jiných klasiků. Ve fondu byl i Marxův Kapitál a Engelsův spis Původ rodiny, soukromého vlastnictví a státu. Najdeme zde však i odborné spisy knihovnické, např. knihu J. Freye Psychologie čtenáře, díla J. Mahena Knížka o čtení praktickém a Nutnosti a možnosti veřejných knihoven, je zde i Živného spis Moderní knihovna.

Dodatky k tomuto seznamu měly vycházet každý rok, ale to se uskutečnit nepodařilo.

V roce 1938 odchází B. Sedlák na odpočinek a do knihovny nastupuje jeho dlouholetý pomocník ve vedení knihovny Josef Oplt. Protože knihovna se v té době již značně rozrostla, bylo třeba přebudovat již nevyhovující výpůjční systém. Nový knihovník proto již ve druhé polovině roku 1939 zavádí volný výběr a sáčkový výpůjční systém, který je používán až do současnosti. V té době vydává i dodatek k Sedlákovu seznamu knih.

(Pokračování příště) Karel Dvořák

KE ČTVRTSTOLETÍ KARASOVA DIVADLA

Historie ochotnického divadelnictví v Tišnově se dnes počítá již na celé století; avšak pod jménem Karasova divadla vystoupili zdejší spojení ochotníci přesně před čtvrtstoletím, dne 5. prosince roku 1950, kdy sehráli tehdy aktuální Prachařovu komedii Hádají sa o rozumné. Soubor prošel od té doby různými organizačními změnami, vždycky však usiloval o jedno: hrát Tišnovu a širokému okolí dobré divadlo.

Karasovce poznali a oblíbili si diváci na mnoha místech Moravy, také však v Čechách, ba i na Slovensku. Přátele mají i za hranicemi. Čtenářům TKZ je však jistě známo, že soubor se aktivně podílí na kulturním životě naší socialistické vlasti nejen divadelními inscenacemi.

Tyto řádky nehodnotí – pouze připomínají. Zúčtování své dosavadní práce provede Karasovo divadlo až v roce 1976, kdy se 4. prosince dovrší století od narození významného tišnovského rodáka a čestného občana, spisovatele J. F. Karase.

Zatím děkuje soubor všem spoluobčanům, kteří jej návštěvami jeho kulturních akcí povzbuzují, a umožňují mu tak nést se ctí Karasovo jméno.

K letošnímu výročí zvou členové souboru všechny své přátele, aby si prohlédli výstavku z jeho dokumentace, umístěnou ve výkladních skříních tišnovské spořitelny.

Výbor KD.

TIŠNOVSKÝM OBČANŮM

Chtěli bychom vás ve zkratce seznámit s činností a výsledky práce Vzorné jednotky PS VB Tišnov.

Tak jenom v měsíci srpnu odsloužili členové této jednotky 208 hodin v obchůzkové službě a při různých bezpečnostních akcích. Mezi jiným byli členy jednotky zadrženi 4 pachatelé trestných činů, 1 hledaná osoba, 1 pachatel přečinu a dále bylo zjištěno 139 dopravních přestupků. K tomu je třeba podotknout, že tuto činnost konají členové PS VB ve svém volném čase a zcela bezplatně. K tomu, aby se bezpečnostní situace a veřejný pořádek v našem městě více zlepšil, je třeba většího pochopení z řad našich občanů a jejich pomoci v této činnosti.

Jménem jednotky PS VB Tišnov se proto obracíme na ty občany, kteří by měli zájem nám pomoci, aby se stali členy PS VB, která za více jak 20 let své existence dokázala oprávněnost a platnost svého postavení v systému naší bezpečnosti.

Členem PS VB se může stát každý občan ČSSR starší 21 let, který nebyl trestán a splňuje další podmínky přijetí do PS VB, zejména se dobrovolně zaváže plnit úkoly z této funkce vyplývající. O podrobnostech se mohou zájemci informovat u členů PS VB nebo přímo na obvodním oddělení VB v Tišnově.

Věříme, že se v našem městě najdou poctiví občané, kteří nám pomohou rozšířit řady členů PS VB a tím i přispějí ke zlepšení bezpečnosti a veřejného pořádku v našem městě.

Vzorná jednotka PS VB Tišnov

TIŠNOVÁCI NA PADIŠI 4

V době, kdy se nedalo pokračovat s pracemi v Cetatile Ponorului, jsme nezaháleli. Vedl jsem skupinu šesti lidí do ledové propasťovité jeskyně Fokul Viu (Živý oheň). Tam jsme slanili ze dna propasti asi pět metrů vysoký ledopád a prohlédli si zadní partie jeskyně. Tišnováci Ivan Kappel a Antonín Straka slezli několik oken a komínů. Zjistili však, že nikam nevedou a k tomu ještě přestaly ve vlhku fungovat oba fotoblesky. Druhou část jeskyně prozkoumal pouze A. Straka, který provedl sestup slaněním po kolmém dvacet metrů vysokém ledopádu.

Odtud jsme se vydali k jeskyni Pěstera Negru (Černá jeskyně), která je propojena s Pěsterou de la Barsa. Tyto lokality propojuje 10 kilometrů dlouhý jeskynní systém. Sestupovali jsme nyní

dva: Eduard Kladivo z Brna společně se mnou. Hned po patnácti metrech sestupu na nás čekalo překvapení Museli jsme slaňovat vodopád. Pak několik metrů bez lana a zase další vodopád. Tentokrát šest metrů vysoký Byli jsme oba promočeni vodou teplou asi pět stupňů. Také zde jsme se setkali s ledovým sloupem uprostřed řeky. A další vodopády na cestě. Za chvíli jsme odhadli hloubku pod povrchem podle lan na šedesát metrů. Další lano jsme neměli a pod námi hučel další devítimetrový vodopád. Museli jsme to však vzdát. Výstup vodopády po černém vápenci byl o něco obtížnější, ale nezapomenutelný.

Chtěli jsme tuto jeskyni navštívit o něco později, ale dopadlo to jinak. Objev dvou jeskyní v údolí u tábora a transport materiálu z Cetatile Ponorului nám už nedovolil uskutečnit tento záměr.

Expedice Padiš skončila a tišnovští jeskyňáři se vrátili opět ke své práci. věnují se plně výzkumu a pracím v Králově jeskyni na Květnici. K jejich práci se vrátíme opět v některém z příštích čísel TKZ.

K tisku zpracoval vb

Předpisy, pohodlí, či zlomyslnost?

Posledním zbytkem staré Tišnovky - vlečkou do čebínské vápenice - projíždí denně několik nákladních vlaků. A kdykoliv tyto vlaky jedou, dovídá se o tom přinejmenším část města ležící východně od sídliště pod Klucaninou, neboť jejich výrazným znamením je dlouhé, ne příliš příjemné houkání. Vlak jedoucí z Tišnova kříží u pily silnici do Brna a o několik metrů dále cestu pro pěší k hradčanské zastávce. Už v okamžiku, kdy míjí sídliště, začíná silně houkat a délka tohoto „líbého" zvuku je zintenzívněna hlemýždí rychlostí vlaku. Takto maskován nápadnou zvukovou kulisou přejíždí náš vlak obě komunikace. Při zpáteční cestě - obvykle asi tak za půl hodiny - se vše opakuje.

Ptáme se , zda je nutné, tímto způsobem upozorňovat na nebezpečí vlaku? Víme, že bývá zvykem, že před přejezdem pracovník ČSD seskočí z přijíždějící lokomotivy a signalizačními praporky zajišťuje bezpečnost na přejezdu. Snad by to šlo aspoň v noci, kdy je na silnici provoz velmi malý, protože bezohledné houkání ruší spánek občanů. Anebo se pracovníci ČSD řídí zásadou: „Když nespím já, nemusí spát ani druzí!"?

Věříme, že se trochu dobré vůle ze strany ČSD najde, aby občané Trnce a přilehlých ulic nebyli zbytečně rušeni. (i)

TIŠNOV A OLYMPIÁDA 1

DONALD

MOTTO: „Důležité na olympijských hrách není zvítězit, ale zúčastnit se" (Pierre de Coubertin).

Není snad na světě sportovce, kterému by heslo zakladatele novodobých olympijských her, citované v záhlaví tohoto textu, bylo cizí. Přestože bylo vysloveno již téměř před sto lety, platí v plné míře i dnes a nelze pochybovat o tom, že je budou znát i sportovci příštího století. Těchto děvět slov nikdy nezevšední, neboť i když bude lesk medailí lákat sebevíc, start na „hrách" se stane vždy svátkem pro každého z účastníků. Naše město se tedy může právem chlubit tím, že pod vlajkou s pěti kruhy reprezentovali republiku i jeho rodáci. Prvním z nich byl hokejový brankář, mistr sportu JAN RICHTER.

Jan Richter se narodil 29. března 1923. Dětství prožil v Tišnově - a prožil je jako každý správný kluk. Dodnes vzpomíná na Müllerku (dnešní Halouzkova ulice), kde se odehrávaly tvrdé bitky mezi „nepřátelskými" partami. S těmi, se kterými tehdy sváděl nejurputnější boje, se dnes nejraději setkává. „Pirčák" Zelinka je pro něj stále vůdcem nádražní bandy, s Klášteráky si vždy připome-

nou tu ránu klackem, kterou malý Honza tehdy schytal, když stál jako nejmladší stranou válečné vřavy. S partou se hrál fotbal, chodilo se na Květnici na dřinky a později do sokolských cvičení. Tehdy totiž lékař vzkázal rodičům, ať „Honzíček chodí do cvičení, aby trošku zesílil." A se Sokolem jsou pak neodmyslitelně spjaty tábory na Havlově či atletické tréninky a závody. Zde Donald – jak se Richterovi říkalo – poznal lidi, které má dodnes zafixované v paměti jako ideální postavy venkovského sportu. Nelze jmenovat všechny ty, kteří krásnou formou pečovali o růst charakteru i výkonnosti mladých sportovců. Snad nejčastěji Jan Richter vzpomíná na Slávka Majora a Jindřicha Kociána.

Hokej se hrál na jezírcích či na Svratce, kde byl často spojen s nedobrovolnými koupelemi. Brusle neměli všichni, hokejkami byly vhodně upravené větve ze stromů – ale nic z toho nebylo překážkou. Už tyto rybníkářské mače přilákaly mladého Honzu do branky. A v ní pak zůstal, ať už hájil barvy AFK Tišnov, KPS Brno či národního celku. V Brně začal v roce 1945, v reprezentaci působil v letech 1950 – 55. Zúčastnil se tří mistrovství světa, ale medailové štěstí se na něj neusmálo: poprvé byli naši o bronz připraveni neregulérním průběhem, podruhé vystoupili ze soutěže pro státní smutek a do třetice „doplatili" na premiový start týmu SSSR, který v roce 1954 získal hned napoprvé mistrovský titul – na družstvo ČSR tehdy „zbylo" jen 4. místo. Tím prvním šampionátem byla právě olympiáda. Její atmosféra, nasycená přátelstvím všech sportovců, kteří vytvořili jedinou velkou rodinu, připravila zážitky, na něž Jan Richter dodnes nezapomíná. Radost po vítězství nad Švédy, pocit křivdy v okamžiku, kdy direktorium nehodlalo přiznat bronz našemu týmu a nařídilo opakovat zápas, úsměv na tváři před zápasem s USA, v němž musel soupeř narychlo shánět náhradní dresy, dychtivé obličeje norských kluků čekajících v olympijské vesnici na vyřazené hokejky – to vše je Oslo 1952.

Jan Richter odchytal v Brně řadu let, ale nakonec se vrátil zpět domů, kde ještě coby 45-letý veterán střežil svatyni Baníku. Stával v ní vždy bez masky – jako všichni tehdejší brankáři. Přesto se mu zranění vyhýbala. V obličeji má 14 stehů a s úsměvem k tomu dodává, že „to by nestačilo ani krtkovi na kalhotky." Největší zranění utrpěl nedávno, když hrál na přehradě hokej se skupinou nadšenců. Po srážce se soupeřem šel k zemi a ani nevěděl, že při tom vzala za své licní kost. Pravda vyšla najevo, teprve když se ho jeden z hráčů optal: „Copak to tady máte v obličeji za díru, to jste měl vždycky?" Naštěstí byl „viníkem" chirug ze Zlutého kopce, který jej včas odvezl do nemocnice a pak sám operoval.

Dnešní Richterův koníček má jméno cykloturistika. Od roku 1966 najezdil na kole přes 20 000 km, což by stačilo na objetí poloviny zeměkoule. Navštívil Balaton, Rakousko, Jugoslávii, Anglii, Bulharsko, Dánsko a naposledy Norsko, kam se napřesrok chystá opět. Na hokej chodí jen zřídka: „Za mých časů měl hokej svou hráčskou melodičnost. Dnes – když už používám termínů hudby – je to big beat: randál a výbušnost. Hráčská inteligence je přebita silou, herní variace a nájezdy se vytrácejí. Když se průměrný hokejista naučí hrát tvrdě a „na tělo", výborně se uplatní. Před 20 lety by neměl šanci. Existují sice ještě

hráči, kteří nedovolí, aby hra sklouzla do této silové podoby, ale na ligových kluzištích už takové individuality většinou nenacházím. A publikum v Brně, které dříve bylo vždy kulturní a vysoce objektivní, je dnes horší než na gladiátorských hrách."

Jan Richter není již sice žádný mladík, ale do sportovního důchodu má stále daleko. Ať se tedy pedály jeho kola ještě dlouho otáčejí! (vt)

20 LET TIŠNOVSKÉHO RADIOKLUBU

Před dvaceti roky, v září 1955, založila skupinka tišnovských radioamatérů radioklub. U jeho zrodu stálo asi 15 svazarmovců a první místností, které měli radioamatéři k dispozici, byly v budově OV Svazarmu na Komenského nám. Po krátké době se však radioklub přestěhoval na Brněnskou ulici, kde byl téměř deset roků.

Nadšení a obětavost zakládajících členů byly velké, a tak během tří měsíců bylo postaveno vysílací zařízení a 5. prosince již bylo navázáno první spojení pod značkou OK 2 KEA, která byla novému radioklubu přidělena. Práce v radioamatérských pásmech a zlepšování a budování nového technického zařízení bylo hlavní náplní činnosti v prvních letech trvání. V roce 1956 radioklub poprvé vyjíždí do terénu k účasti při mezinárodním závodě na velmi krátkých vlnách. Polní den, stanoviště, jak radioamatéři odborně značí QTH, bylo nedaleko Delbína.

V roce 1959 se začíná u nás s radioamatérským honem na lišku a tišnovští patří k jeho propagátorům, na různých soutěžích se můžeme setkat s Karlem Součkem, Karlem Krejčím a Antonínem Pánkem, kteří dobře reprezentovali svůj radioklub, Karel Souček a Ant. Pánek byli dokonce i ve družstvu československých reprezentantů v tomto sportu a Karlu Součkovi byl za úspěšnou reprezentaci propůjčen titul Mistra sportu.

Při první účasti v závodě Polní den nebylo sice dosaženo žádných vynikajících výsledků, ale účast přispěla k tomu, že další rok již dlouho před prvním červencovým víkendem, kdy se Polní den pravidelně koná, se členové připravovali a výsledky byly podstatně lepší. A potom se již tišnovští radioamatéři stali pravidelnými účastníky tohoto závodu, vysílali z Českomoravské vysočiny a z Jeseníků, celkem se Polního dne účastnili sedmnáctkrát. Jejich klubovnu zdobí diplomy za úspěchy při tomto závodě, jeden je dokonce za vítězství.

Dnes je v tišnovském radioklubu celkem 30 členů a jsou ještě mezi nimi dva, Karel Souček a Josef Majzlík, kteří jej zakládali. Jsou mezi nimi také tři reprezentanti v honu na lišku a tišnovský kolektiv patří mezi nejlepší svazarmovské kolektivy na okrese i v kraji a mezi nejlepší radioamatérské kolektivy v naší republice. Jeho členové pořádají pravidelně každý rok několik celostátních akcí v honu na lišku a mimo to stále pokračují práce při dokončování úprav okolí jejich vysílacího a výcvikového střediska, které v minulém a předminulém roce vybudovali u obce Veselí. Samozřejmě, že však nezanedbávají klasickou radioamatérskou činnost – vysílání na radioamatérských pásmech a starají se také o radioamatérský dorost.

Práce členů tišnovského radioklubu je vysoce ceněna, jak svazarmovskými, tak i státními orgány. V minulosti obdrželi tišnovští radioamatéři mnoho čestných uznání a vyznamenání. V letošním roce, při příležitosti jubilea 20. výročí založení radioklubu jim bylo okresním výborem Národní fronty uděleno Čestné uznání a ústředním výborem Svazarmu čestný odznak Za obětavou práci I. stupně. - ok -

Takovou zimu v Tišnově už skoro nepamatujeme. Samotu u hradčanské zastávky vyfotografoval J. Ptáček.

Tišnovský kulturní zpravodaj 1975

VÝBĚROVÝ OBSAH 6. ROČNÍKU

HISTORIE

Josef Uher a tišnovská měšťanka (J. M. Weimann) 6
Rod tišnovských lazebníků-chirurgů Linhartů (J. Hájek) 18
Tišnovsko před 300 lety (mt) 19
Tišnovský klášterní velkostatek a baron Mundy (mt) 30
Propagátoru myšlenky slovanské vzájemnosti (i) 31
Ještě ke jménu Koráb (mt) 44
Stará vápenka v Čebíně dosloužila (V. Borek) 45
Kronika roku 1945 (J. Hájek) 60
Tišnov v boji za svobodu (F. Zduba) 63, 82
První májová sobota v Předklášteří (J. Mičánek) 65
Ale vždyť to byla přece má povinnost (J. Hájek) 66
Jeden z těch, kteří se vrátili (V. Sedlák) 67, 83, 95, 107
Bělečská tragédie 9. května 1945 (A. Řehoř) 68
Přišla se Svobodovou armádou (V. Borek) 70
Socialistické třicetiletí (K. Fic) 71, 96, 108, 121
Smrt partyzána (drk) 82
Hrad Pernštejn a Pernštejnové v díle J. F. Karase (V. Šanderová) 94
Trmačovská valcha (J. Hájek) 106
Přehled dějin tišnovské knihovny (K. Dvořák) 109, 122, 136, 148, 161
Tišnovské noviny a časopisy (K. Dvořák) 120
Vysočina v zrcadle Karasových próz (V. Šanderová) 134
Táboři na Moravě (i) 135
K 90. výročí Tišnovky (vb) 136
Vohančice (mt) 146
Šimon z Tišnova (i) 147
Bratránci (J. Hájek) 160

PERSONÁLIE

Památce ředitele Aug. Škorpíka (A. Navrátil, J. Hudec) 29
Mladý jubilant JUDr. Karel Seyfert (B. Tesař) 41
Jubileum prof. Kosteleckého (ok) 103
Památce Jana Tálského (i) 116
Jubilant stále mladý – K. Cejnek (Luk) 131
Šedesátiny Jana Hájka (i) 143
70 let od úmrtí Ignáta Vlka (i) 148
Zemřel prof. Kostelecký (ok) 149
K Uhrovu výročí (i) 159

ŽIVOT MĚSTA

Úspěšná inscenace (i) 9
Tišnov a Tišnováci podruhé (vt) 15
To byla sláva (ok) 16
Stálá výstava obrazů 17
Světový den zdraví (M. Pavlík) 42
Čtvrtstoletí stavebního podniku (ok) 46
Třicet roků mírové práce (J. Pochop) 54
Socialistické budování našeho města (J. Malásek) 55
Provozovna vzorné kvality (ir) 93

25 let OPP(T. Paufošima) 118
100 let tišnovské spořitelny (V. Borek) 132
110 let papíru z Tišnova (ok) 144
Z plenárního zasedání MěstNV (RD) 155
Veřejné stranické schůze 155
Vzorný patronát (M. Brichtová) 156
Pionýrská skupina Jermak k XV. sjezdu KSČ (V. Plucek) 156
Tišnov a Tišnováci potřetí (ok) 156
55 let tišnovského gymnázia (Z. Jakubcová) 158
Ke čtvrtstoletí Karasova divadla 162

PŘÍRODA

Přírodní poměry Tišnovska (L. Malec) 5
Králova jeskyně středem zájmu (J. Himmel) 32
Podnebné poměry Tišnovska (L. Malec) 33
Jarní a letní květena lesů v okolí Drásova (E. Šudáková) 48
Vzácná květina našich lesů (E. Šudáková) 105
Tišnováci na Padiši (V. Borek) 125, 137, 149, 163
Květy podzimu v okolí Tišnova (E. Šudáková) 137

SPORT

Tišnovská padesátka (M. Brichtová) 3
Sport pravých mužů (vt) 9
Kdo bude prvním vítězem? (vt) 10
Havlík sportovcem roku (vt) 22
Najde se cesta ke spokojenosti (vt) 50, 73
Legenda o drásovském kole (vt) 85
Taková byla tišnovská spartakiáda (vt) 97
Jak se loví liška (vt) 109
Vítězství i rozpaky (vt) 126
Anketa do druhého ročníku (vt) 137
Léto tišnovských sportovců (vt) 138
Padesátka popáté (vt) 150
Donald (vt) 164

V roce 1975 řídil TZK redakční kolektiv:

Václav Borek, PhDr. Karel Fic, Jan Hájek, Josef Ondroušek, Josef Ptáček, Václav Seyfert, Jana Vavřinová, PaedDr. Ladislav Štejgerle (předseda).

Z LIDOVÉ PRANOSTIKY

Když v prosinci sněží, úrodný rok běží.
Jaké zimy v prosinci, taková tepla v červnu.
Padá-li na Boží hod sníh, mnoho obilí bude na polích.
Pak-li na Štěpána větrové uhodí, příští rok špatně se urodí.

Půjčovní doba v MěLK v Tišnově

dospělí: po, st 8 - 12, út, pá 13 - 18
děti: po 13 - 18, st 13 - 17

PODHORÁCKÉ MUZEUM

Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie:

Tradiční řemesla na Podhorácku.
Poslední objevy v Tišnovském krasu.

Otevřeno: ú - pá 8 - 16 hodin
so 8 - 12 hodin, ne 8 - 14 hodin.

GALERIE JOSEFA JAMBORA

Brněnská ul. č. 475

Stálá výstava obrazů zasloužilého umělce J. Jambora z jeho odkazu městu Tišnovu.

Otevřeno: st 14 - 17 hod., ne 9 - 12 hod.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE

ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NÁDRAŽÍ

ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU

dobrá kuchyně, svatební hostiny.

Upozornění:

Prosíme všechny naše přispívatele, aby nám své příspěvky laskavě dodávali psané pokud možno strojem ve dvou exemplářích.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává redakční kolektiv při kult. komisi MěstNV v Tišnově. Adresa: MěstNV, 666 19 Tišnov. Cena 1 Kčs.
Tisk 58 Dolní Kounice - 4041-75 - 456.12/75-Lá 203

1. po – 20 hodin
HVĚZDA PADÁ VZHŮRU (širokoúhlý)
Český barevný filmový muzikál V hlavní roli K. Gott. Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

2. út – 20 hodin
● **CESTOU PROTI VĚTRU**
Jugoslávský barevný film Česky mluveno. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

4. čt – 20 hodin
● **ANATOMIE LÁSKY** „S"
Polský barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

6. so, 7. ne – 17.30 a ve 20 hodin
● **DÉŠŤ SMYJE KAŽDOU STOPU**
Barevný film NSR. Psychologické drama lásky a viny. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

9. út – 17.30 a ve 20 hodin
VELKÁ ATRAKCE (širokoúhlý „S"
Sovětský barevný film Česky mluveno. Vstupné 5, 6, 7 Kčs.

11. čt – 17.30 a ve 20 hodin
● **LÁSKA ZAČÍNÁ V PÁTEK** „S"
Rumunský barevný film Česky mluveno. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

13. so, 14. ne – 17.30 a ve 20 hodin,
15. po – 17.30 hodin
● **ZA VOLANTEM NEPŘÍTEL** „S"
(širokoúhlý)
Český barevný film. Drama roku 1968. Vstupné 5, 6, 7 Kčs.

16. út – 17.30 a ve 20 hodin
BAREVNÝ VÍTR
Mexický barevný film. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

18. čt - 17.30 a ve 20 hodin
OZVĚNA MINULOSTI (širokoúhlý) „S"
Sovětský barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

20. so, 21. ne – 17.30 a ve 20 hodin,
22. po – 17.30 hodin
JEN SE NIKDY NENUDIT
Americký barevný film. Česky mluveno. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

23. út – 17.30 a ve 20 hodin
OD VÍTĚZSTVÍ K VÍTĚZSTVÍ „S"
Maďarský barevný film.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

25. čt, 26. pá – 17.30 a ve 20 hodin
● **JANOVA ŽENA**
Francouzský barevný psychologický film. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

27. so, 28. ne – 17.30 a ve 20 hodin,
29. po – 17.30 hodin
SMRT PROFESORA
Další ze série kriminálních příběhů NDR. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

30. út. – 17.30 a ve 20 hodin
● **LEGENDA O LÁSCE**
Československo bulharský film podle divadelní hry Nazima Hikmeta.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

DĚTSKÝ FILMOVÝ FESTIVAL

1. po – 17.30 hodin
CHLUPÁČ A ŠPUNT
Sovětský barevný širokoúhlý film.

2. út. – 17.30 hodin
CHLAPEC, KTERÝ CHODIL POZDĚ SPÁT
Sovětský barevný film.

3. st – 17.30 hodin
POKLADY ZTROSKOTANÝCH LODÍ
Sovětský barevný film.

4. čt. – 17.30 hodin
ROBINSON CRUSOE
Sovětský barevný širokoúhlý film.

5. pá – 17.30 hodin
KLAUN FERDINAND A FOTBAL
Barevný film NDR.

Filmy jsou česky mluveny.
Jednotné vstupné 2 Kčs.

Dětská představení:

7. ne – 9.30 hodin
STALO SE V ROZVĚDCE
Sovětský širokoúhlý film.
Vstupné děti 2 Kčs, dospělí 4 Kčs.

14. ne – 9.30 hodin
VRTKAVÉ VZNÁŠEDLO
Anglický širokoúhlý film.
Vstupné děti 2 Kčs, dospělí 4 Kčs.

21. ne – 9.30 hodin
ZLOMENÁ PODKOVA
Sovětský flim. Česky mluveno.

28. so – 9.30 hodin
FANFARÓN MALÝ CLOWN
Český film.